

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2000-2001

30 maart 2001

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden	1263
Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie	1268
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	1289
Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking	1302
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	1306
Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	1314
Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw	1329
Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport	1345
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media	1353
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden	1360
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	1362
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	1371
Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw	1376

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 81, 6)	
Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden	1377
III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)	
Nihil	
REGISTER	1379

**I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN
ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS
(Reglement artikel 81, 2, 3, 5 en 7)**

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn

PATRICK DEWAELE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN,
BEGROTING, BUITENLANDS BELEID
EN EUROPESE AANGELEGENHEDEN

**Vraag nr. 34
van 18 januari 2001
van de heer CARL DECALUWE**

Omzetting Europese regelgeving – Stand van zaken

Op voorstel van de minister van Buitenlandse Zaken en de bevoegde regeringscommissarissen nam de ministerraad kennis van het derde opvolgingsrapport m.b.t. de omzetting en toepassing van het Europees recht in België. Dit verslag bespreekt meer bepaald de uitvoering van het "Actieplan Omzetting".

Op 15 december 2000 waren er nog slechts 106 openstaande dossiers voor de omzetting van Europees recht. Bij de start van het actieplan in december 1999 ging het om 181 dossiers. Dit betekent dat het aantal openstaande dossiers met 41 % gedaald is. In dezelfde periode daalde het aantal termijnoverschrijdingen van 93 naar 48. Dit betekent een daling van 49 %. Het aantal betwistingen werd teruggebracht van 88 naar 58 (- 33 %).

1. Welke richtlijnen betreffende materies onder de bevoegdheid van de minister dienen nog omgezet te worden ? Bij welke omzettingen werden de door Europa opgelegde termijnen overschreden ?
2. Zijn er betwistingen in de departementen waarvoor de minister bevoegd is ? Zo ja, hoeveel en welke ?
3. Welke maatregelen worden genomen teneinde deze betwistingen en/of laattijdige omzettingen tegen te gaan ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Gecoördineerd antwoord

Op basis van de mij door de departementen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap verstrekte gegevens kan ik het volgende antwoord geven.

1. Richtlijnen die nog moeten worden omgezet

Richtlijn 96/92 van het Europees Parlement en de Raad van 19 december 1996 betreffende de gemeenschappelijke regels voor de interne markt van elektriciteit (elektriciteitsrichtlijn). De omzettingsdatum van deze richtlijn is 19 februari 1999. Op 17 juli 2000 was het Vlaams elektriciteitsdecreet een feit, op 26 januari 2001 werden de uitvoeringsbesluiten goedgekeurd. Op 12 december 2000 werd door de minister-president aan regeringscommissaris Willockx, de voorganger inzake omzetting en toepassing van Europese regelgeving van staatssecretaris Neyts, gevraagd dit dossier te klasseren omdat Vlaanderen het als omgezet beschouwt.

Richtlijn 98/84/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 november 1998 betreffende de rechtsbescherming van diensten gebaseerd op of bestaande uit voorwaardelijke toegang. De omzettingsdatum van deze richtlijn is 28 mei 2000. Voor Vlaanderen werd deze richtlijn omgezet door artikel 64 van het decreet van 28 april 1998 (tot wijziging van sommige bepalingen van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995). Aan het kabinet van regeringscommissaris Willockx werd op 12 december 2001 door de minister-president gevraagd dit dossier te klasseren omdat Vlaanderen het als omgezet beschouwt.

Richtlijn 98/81/EG van de Raad van 26 oktober 1998 tot wijziging van richtlijn 90/219/EEG inzake het ingeperkt gebruik van genetisch gemodificeerde micro-organismen. De omzettingsdatum van deze richtlijn is 5 juni 2000. Een ontwerp van besluit tot wijziging van Vlarem II is in voorbereiding.

Richtlijn 1999/32/EG van de Raad van 26 maart 1999 betreffende een vermindering van het zwavelgehalte van bepaalde vloeibare brandstoffen en tot wijziging van richtlijn 93/12/EG. De omzettingsdatum van deze richtlijn is 1 juli 2000. Dit is in hoofdzaak een federale aangelegenheid. Een beperkte wijziging van Vlarem II ligt ter advies bij de Raad van State.

Richtlijn 98/30/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 juni 1998 betreffende de gemeen-

schappelijke regels voor de interne markt van aardgas (de zogenaamde aardgasrichtlijn). De omzettingsdatum van deze richtlijn is 9 augustus 2000. Op 15 december 2000 heeft de Vlaamse regering het voorontwerp van decreet houdende de organisatie van de aardgasmarkt principieel goedgekeurd met het oog op de adviesaanvraag aan de Raad van State. Met de uitwerking van het voorontwerp van aardgasdecreet werd gewacht tot er volledige duidelijkheid was over het elektriciteitsdecreet. Verwacht wordt dat in maart 2001 het ontwerp definitief zal kunnen worden goedgekeurd, waarna liet vervolgens bij het Vlaams Parlement zal worden ingediend.

Richtlijn 98/83/EG van de Raad van 3 november 1998 betreffende de kwaliteit van voor menselijke consumptie bestemd water. De omzettingsdatum van deze richtlijn is 26 december 2000. De Vlaamse regering bereidt een decreet en uitvoeringsbesluiten voor.

Richtlijn 1999/13/EG van de Raad van 11 maart 1999 inzake de beperking van de emissie van vluchtige organische stoffen ten gevolge van het gebruik van organische oplosmiddelen bij bepaalde werkzaamheden en in installaties. De omzettingsdatum van deze richtlijn is 1 april 2001. Een wijziging van Vlarem I en II is in voorbereiding.

Richtlijn 1999/3 EG van de Raad van 26 april 1999 betreffende het storten van afvalstoffen. De omzettingsdatum van deze richtlijn is 16 juli 2001.

Richtlijn 1999/30/EG van de Raad van 22 april 1999 betreffende grenswaarden voor zwaveldioxide, stikstofdioxide en stikstofoxiden, zwevende deeltjes en lood in de lucht. De omzettingsdatum van deze richtlijn is 19 juli 2001. Een wijziging van Vlarem I en II is in voorbereiding.

Richtlijn 2000/69/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 november 2000 betreffende grenswaarden voor benzeen en koolmonoxide in de lucht. De omzettingsdatum van deze richtlijn is 13 december 2002.

Richtlijn 2000/59/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 november 2000 betreffende de havenontvangstvoorzieningen voor scheepsafval en ladingresiduen. De omzettingsdatum van deze richtlijn is 28 december 2002.

Richtlijn 2000/76/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 december 2000 betreffende de verbranding van afval. De omzettingsdatum van deze richtlijn is 28 december 2002.

Richtlijn 2000/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid. De omzettingsdatum van deze richtlijn is 22 december 2003.

2. *Betwistingen*

Staatssteun Idealspun (Beaulieu). Door het hof van beroep van Gent werd op 16 november 2000 een arrest uitgesproken dat bevestigt dat overheidsgeld moet worden terugbetaald. De nodige stappen om deze terugbetaling te verkrijgen, werden reeds gezet. Het arrest werd ook aan de Europese Commissie overgezonden. De Europese Commissie wenst van de terugbetalingen op de hoogte te worden gehouden.

Richtlijn 76/464 van de Raad van 4 mei 1976 betreffende de verontreiniging veroorzaakt door bepaalde gevaarlijke stoffen die in het aquatisch milieu van de Gemeenschap worden geloosd. In deze zaak werd een eerste arrest gewezen op 21 januari 1999. Het Vlaamse reductieprogramma werd inmiddels ingediend bij de Europese Commissie. Op 19 januari 2001 heeft de Vlaamse regering haar goedkeuring verleend aan de wijziging van Vlarem II.

Richtlijn 76/160 van de Raad van 8 december 1975 betreffende de kwaliteit van het zwemwater. In deze zaak werd een eerste arrest gewezen op 25 mei 2000. De Europese Commissie wacht op de meetresultaten van het badjaar 2000. Op 1 februari 2001 werd een ingebrekestelling na arrest ten aanzien van België opgesteld.

Stilzwijgende milieuvergunningen (o. a. richtlijn 76/464 van de Raad van 4 mei 1976 betreffende de verontreiniging veroorzaakt door bepaalde gevaarlijke stoffen die in het aquatisch milieu van de Gemeenschap worden geloosd). De Europese Commissie heeft problemen met de mogelijkheid van een stilzwijgende vergunning en maakte de zaak aanhangig op 23 mei 2000. Een voorstel tot aanpassing van het milieuvergunningendecreet is in voorbereiding.

De zogenaamde Seveso II-richtlijn (richtlijn 96/82/EG van de Raad van 9 december 1996 betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken). De omzettingsdatum van deze richtlijn is 3 februari 1999. De Europese Commissie ging op 14 november 2000 over tot aanhangigmaking. De omzetting van deze richtlijn veronderstelt dat terzake eerst een samenwerkingsakkoord tussen de federa-

le overheden en de gewesten moet worden goedgekeurd door de respectieve parlementen. Het federaal parlement moet hiervoor nog zijn goedkeuring verlenen. Daarna moet het aspect ruimtelijke ordening nog door de gewesten worden omgezet. Wat het Vlaams Gewest betreft, wordt dit geregeld in een ontwerp van decreet betreffende de milieueffect- en veiligheidsrapportage (MER/VR). Dat werd op 2 februari 2001 door de Vlaamse regering principieel goedgekeurd en ligt nu ter advies bij de SERV en de MINA-raad. De goedkeuring ervan kan zich pas voltrekken na de inwerkingtreding van de bovenvermeld samenwerkingsakkoord. (*SERV : Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen ; MINA-raad : Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen - red.*)

Richtlijn 94/58 van de Raad van 22 november 1994 inzake het minimumopleidingsniveau van zeelieden. Op 2 december 1998 besliste de Europese Commissie de zaak bij het Hof aanhangig te maken. Dit dossier blijkt federaal te zijn. Op 12 december 2000 werd dan ook een toenmalig regeringscommissaris Willockx gevraagd dit dossier te schrappen.

Richtlijn 79/409 van de Raad van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand. De Europese Commissie formuleerde een met redenen omkleed advies met betrekking tot de omzetting van artikel 4 inzake het statuut van de aangewezen speciale beschermingszones en met betrekking tot de instandhoudingsdoelstelling bedoeld in artikel 6 van deze richtlijn in het domein "Zwarte Beek". In beide zaken werd reeds een principiële beslissing tot dagvaardiging genomen. Inzake de beschermingsregeling voor uitheemse soorten stelde de Europese Commissie een lacune vast in de federale regeling. Hiervoor zal er ook een beperkte aanpassing van de Vlaamse regelgeving moeten worden doorgevoerd.

Richtlijn 91/676 van de Raad van 12 december 1991 inzake de bescherming van water tegen verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen. Op 23 november 1998 en 9 november 1999 werden met redenen omkleede adviezen geformuleerd door de Commissie. Het MAP II bis van februari 2000 komt alleszins gedeeltelijk aan de bezwaren tegemoet (*MAP : Mestactieplan – red.*). Verder blijft een betwisting bestaan over de kwetsbare gebieden. Naar aanleiding van het Vlaams programma plattelandsverordening heeft de Vlaamse regering het engagement aangegaan om voldoende substantiële vooruitgang te boeken tegen eind 2001 in de aanwijzing van de kwetsbare zones.

Gemeentelijke heffingen op paraboolantennes. Op 26 mei 1999 formuleerde de Europese Commissie een met redenen omkleed advies. Ondertussen liet de federale minister van Binnenlandse Zaken weten dat de gewesten en de federale overheid de reglementeringen terzake zullen doen verdwijnen. Onder voorbehoud dat de Europese Commissie wil dat de reeds geïnde belasting wordt terugbetaald wanneer er niet om werd verzocht, kan dit dossier worden afgesloten.

Overheidsopdracht voor diensten voor kustwaarneming middels luchtfotografie (richtlijn 92/50/EG van de Raad van 18 juni 1992 betreffende de coördinatie van de procedure voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor dienstverlening). Een met redenen omkleed advies werd door de Europese Commissie geformuleerd op 10 maart 1999 en op 28 juli 2000 kondigde ze aan naar het Hof te stappen. Dit is nog niet gebeurd.

Richtlijn 92/42/EG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna. De parlementaire goedkeuring van een wijziging van het natuurdecreet en een uitvoeringsbesluit wordt gepland voor het zomerreces 2001.

Anciënniteit in overheidsdienst (art. 39 EG-Verdrag en art. 7, lid 1 verordening 1612/69/EEG betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap). Een gedereguleerd Vlaams Personeelsstatuut werd door de Vlaamse regering op 27 oktober 2000 goedgekeurd. Dit is nu in onderhandeling met de vakorganisaties, waarna een tweede principiële goedkeuring door de Vlaamse regering moet volgen, gevolgd door het advies van de Raad van State. Er zullen ook nog de nodige aanpassingen gebeuren aan de personeelsstatuten van de Vlaamse wetenschappelijke en openbare instellingen en van de gemeenten en provincies, teneinde de in een ander lidstaatsadministratie opgebouwde anciënniteit in rekening te kunnen brengen bij indiensttreding bij de Vlaamse overheid.

Richtlijn 86/278/EG van de Raad van 12 juni 1986 betreffende de bescherming van het milieu, in het bijzonder de bodem, bij het gebruik van zuiverings-slib in de landbouwbodem. De Vlaamse normen inzake de samenstelling van het slib zijn niet volledig conform en het afvalstoffenanalysecompendium, dat de referentie is voor de bemonstering, werd niet officieel bekendgemaakt. In de loop van februari 2001 wordt een spoedwijziging van Vlarea doorgevoerd (*Vlarea : Vlaams Reglement voor Afvalvoorkoming en -beheer – red.*). De wijziging van

Vlarea werd op 9 februari 2001 door de Vlaamse regering definitief goedgekeurd.

Richtlijn 97/11/EG van de Raad van 3 maart 1997 tot de wijziging van richtlijn 85/337/EEG betreffende de milieueffectenbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (zogenaamde MER II-richtlijn). Het voorontwerp van decreet werd op 2 februari 2001 door de Vlaamse regering principieel goedgekeurd. Het ligt ter advies bij de SERV en de MINA-raad. De goedkeuring ervan, alsook van de belangrijke uitvoeringsbesluiten, is gepland vóór het zomerreces 2001.

Richtlijn 85/337/EG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieueffectenbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (milieueffectenbeoordeling verbrandingsinstallatie Drogenbos, toepassing MER-richtlijn bij verlening bouwvergunning). Het omzettingsprobleem zal via een kleine aanpassing van de regelgeving op het vlak van de ruimtelijke ordening gebeuren.

Richtlijn 91/271/EG van de Raad van 21 mei 1997 inzake de behandeling van stedelijk afvalwater. Er is een aanzienlijke achterstand inzake opvangsysteem en zuivering van afvalwater. Voor de agglomeraties van meer dan 10.000 inwoners zal Vlaanderen klaar zijn in 2002/2005. Het Vlaams stappenplan (inclusief investeringsprogramma's) en het besluit van 3 maart 2000 van de Vlaamse regering werden aan de Europese Commissie meegedeeld.

Overheidsopdracht Verrebroekdok in Antwerpen. De Europese Commissie heeft een klacht ontvangen inzake het verplicht verbruik van Benor-cement. Het Belgisch standpunt inzake de invoer van cement werd in een nota uiteengezet en de impact ervan op de werken aan het Verrebroekdok wordt onderzocht.

Richtlijn 92/43/EG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (nationale lijst van sites, Natura 2000). Naar aanleiding van het Vlaams programma plattelandsverordening heeft de Vlaamse regering het engagement aangegaan om voldoende substantiële vooruitgang te boeken tegen maart 2001 in het verwijzen van habitatrictlijngebieden.

Belemmeringen betreffende het in de handel brengen van bepaalde medische hulpmiddelen (MRT-apparatuur) die op rechtmatige wijze in andere lidstaten zijn vervaardigd en/of in de handel gebracht (artikelen 28-30 EG-verdrag) (*MRT: matrixregeneratietherapie – red.*). De ingebrekestelling kwam

er na een klacht van een handelaar. Er werd aan Europese Commissie geantwoord dat wat Vlaanderen betreft er zich geen problemen voordoen, daar enkel het aantal MRT-toestellen wordt beperkt en dit zonder enig onderscheid naar herkomst, verkoper of leverancier.

Omzetting richtlijnen 89/552/EEG (betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake de uitoefening van de televisie-omroepactiviteiten) en 97/36/EG (van het Europees Parlement en de Raad van 30 juni 1997 tot wijziging van de richtlijn 89/552/EEG) inzake televisie-uitzendingen. De Europese Commissie acht bepaalde artikelen van de omzettingsdecreten strijdig met het vrij verkeer van diensten. Vlaanderen heeft de richtlijn zeer vlug en wellicht als eerste omgezet en vindt dat ze in overeenstemming is met de Europese regelgeving. Een nieuw onderhoud met de Commissie hierover is gepland.

Richtlijn 89/429/EEG van de Raad van 8 juni 1989 ter voorkoming van door nieuwe installaties voor de verbranding van stedelijk afval veroorzaakte luchtverontreiniging (verbrandingsinstallatiemetmethode). In dit dossier is het einde in zicht, aangezien in december 2000 schriftelijk aan de Europese Commissie werd bevestigd dat de afdeling Milieuspectie de meetapparatuur van de twaalf Vlaamse verbrandingsovens conform de richtlijn heeft bevonden.

Richtlijn 96/59/EG van de Raad van 16 september 1996 betreffende de verwijdering van polychloorbifenylen en polychloortrifenylen (PCB's en PCT's). Het Vlaams Gewest antwoordde op de ingebrekestelling van 13 april 2000 dat het aan de verplichting met betrekking tot de inventaris voldoet. Tevens werd het besluit van de Vlaamse regering van 17 mei 2000 meegedeeld.

Reglementering betreffende de uitzendarbeid in België (artikel 49 EG-verdrag, nl. vrij verkeer van diensten). België werd in gebreke gesteld op 30 november 2000. De sociale attaché op de Permanente Vertegenwoordiging van België bij de Europese Unie zal tegen 8 februari 2001 een gecoördineerd Belgisch antwoord aan de Europese Commissie bezorgen.

Richtlijn 91/689/EEG van de Raad van 12 december 1991 betreffende de gevaarlijke afvalstoffen (identificatieformulier bij transport binnen een lidstaat). Momenteel wordt de ingebrekestelling van 1 februari 2001 onderzocht.

Verrebroekdok / Deurganckdok (inbreuken op enkele Europese richtlijnen). België werd in gebreke gesteld op 18 januari 2001. De ingebrekestelling wordt onderzocht.

3. *Genomen maatregelen teneinde deze betwistingen en/of laattijdige omzettingen tegen te gaan*

Naast de bij elk bovenvermeld dossier vermelde ondernomen of te ondernemen acties, worden ook initiatieven met een meer structureel karakter ondernomen.

In de eerste plaats wordt, teneinde de betwistingen en/of laattijdige omzettingen weg te werken en zoveel als mogelijk nieuwe te vermijden, op dit ogenblik volop gewerkt aan uitbouw van een interdepartementale gegevensbank, die de Europese regelgeving van "van bron tot monding" zal opvolgen. Deze gegevensbank zou moeten toelaten een overzichtelijker beeld te krijgen van de stand van zaken in elk dossier, waardoor tijdig de nodige stappen kunnen worden ondernomen om een betwisting of laattijdige omzetting te vermijden.

Verschillende knelpunten zijn gesitueerd, zoals algemeen bekend, in de sector leefmilieu.

Deze problematiek werd dan ook binnen het departement Leefmilieu en Infrastructuur opgenomen in het Procesimplementatieproject Personeelsplan (Pippeg). Dit project heeft tot doel na te gaan welke, gelet op welomschreven doelstellingen, de noden zijn binnen de Vlaamse administratie. In deze context is er het Pippeg-project "Implementatie EU-normen", dat gefocust is op de vraag hoe beter gestalte kan worden gegeven aan het streven om Vlaanderen meer en beter betrokken te laten zijn bij het onderhandelen en omzetten van Europese (leefmilieu)regelgeving (*EU: Europese Unie – red.*). Op basis van de resultaten hiervan, die binnenkort bekend zouden moeten zijn, is dan precies achterhaald waar de knelpunten zich bevinden en welke de aangewezen middelen zijn om ze weg te werken.

Ondertussen zal bij de Permanente Vertegenwoordiging van België bij de Europese Unie ook iemand van de Afdeling Europa en Milieu worden gedetacheerd, teneinde de informatiedoorstroming te optimaliseren.

Sinds april 2000 geldt daarenboven binnen de diensten Milieu en Natuur (bevoegdheid van mijn collega mevrouw Vera Dua) de afspraak dat dergelijk dossiers door ambtelijke werkgroepen worden aan-

gepakt. Het is een weerspiegeling van het politieke engagement om bij aanvang van het Belgisch EU-voorzitterschap, dat loopt in de tweede helft van het jaar 2001, het slecht imago van België/Vlaanderen inzake de omzetting van EU-normen ook op vlak van leefmilieu en natuur weg te werken.

Het is vooreerst de bedoeling de achterstand inzake de omzetting weg te werken. Dit betekent dat de Vlaamse regelgeving, daar waar nodig, de bepalingen van de richtlijnen volledig en correct moet incorporeren en daarenboven geen bepalingen mag bevatten die de correcte toepassing van de richtlijn in de weg zouden staan.

Daarnaast zijn er ook toepassingsdossiers: het zij dossiers i) waarbij een richtlijn in een concreet geval (een vergunning, toestemming, de uitvoering van een bepaald project, ...) niet zou zijn nageleefd of ii) waar de gebrekkige administratieve uitvoering (bv. verwijzing van kwetsbare gebieden) aan de orde is. Het gebeurt dat in een bepaald toepassingsdossier aan het licht komt dat de omzettingswetgeving gebrekkig is, of dat een nadere uitvoering op regelgevend vlak aangewezen is (dit is gebleken naar aanleiding van de klachten rond de vergunning voor de verbrandingsoven in Drogenbos).

Ook zuivere klachtendossiers (nog geen formele procedure volgens artikel 226 EG-verdrag) kunnen een gebrekkige wetgeving aan het licht brengen.

Ook de rapporten over de tenuitvoerlegging van de richtlijn winnen aan belang. Bepaalde gegevens daarin kunnen aanleiding geven tot inbreukprocedures. Ook intern kunnen ze een signaal bevatten dat de omzetting en uitvoering niet perfect zijn.

De draagwijdte die met deze aanpak wordt beoogd, omvat naast de bestaande omzettingsdossiers (niet-tijdig, onvolledig en incorrecte omzetting) ook de nieuwe omzettingsdossiers (zie vraag 2).

Ten slotte werden in het kader van de voorbereiding van het EU-voorzitterschap door het European Institute of Public Administration (EIPA) uit Maastricht een reeks vormingssessies gegeven aan een 150-tal Vlaamse ambtenaren. Ik reken erop dat hierdoor wordt bijgedragen tot een grotere bekendheid van vertrouwheid met EU-besluitvormingsprocedures en -regelgeving en dat dit tevens een proactieve opvolging van het EU-beleidskader zal meebrengen.

Vraag nr. 37
van 30 januari 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Buitenlands beleid – Constitutionele regio's

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 20 van 1 december 2000 over de ministeriële conferentie van de vertegenwoordigers van de constitutionele regio's van 20 september 2000 in Brussel, deelt de minister-president mee dat de Oostenrijkse deelstaat Karinthië als enige niet werd uitgenodigd (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr.8 van 16 februari 2001, blz. 988 – red.*).

Werd het politiek isolement van Karinthië na de bevindingen die werden gedaan in de studie in opdracht van de EU (Europese Unie), door de Vlaamse regering gehandhaafd ?

De Belgische diplomatie heeft altijd gesteld dat België landen erkent, geen regimes.

Wordt dit principe ook door de Vlaamse regering gehanteerd en is het eventueel ook op constitutionele regio's van toepassing ?

Antwoord

In het kader van het Belgisch EU-voorzitterschap heeft Vlaanderen het initiatief genomen voor de organisatie op 22 februari 2001 van een colloquium van de constitutionele regio's. Ook voor deze activiteit werd Karinthië niet uitgenodigd. Vlaanderen behoudt zich als organiserende overheid immers het recht voor te bepalen welke regio's voor deelname worden uitgenodigd.

In het licht van de standpunten vertolkt en verdedigd door de heer Haider en zijn partij, achtte Vlaanderen het ongepast Karinthië voor deelname aan het colloquium uit te nodigen.

Dit doet evenwel geenszins afbreuk aan het feit dat Vlaanderen de territoriale en politieke soevereiniteit van Oostenrijk, met inbegrip van het recht om de interne organisatie van de staat autonoom te regelen, onverkort erkent. Evenmin beoogt Vlaanderen hierdoor de rechtspositie en legitimiteit van de Oostenrijkse deelstaat en van haar regering in twijfel te trekken.

Wel meent de Vlaamse regering dat het tot haar exclusieve prerogatieven behoort om de concrete invulling en intensiteit van het beleid van (deel)staat tot (deel)staat vrij te bepalen.

STEVE STEVAERT

MINISTER VICE-PRESIDENT
 VAN DE VLAAMSE REGERING,
 VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT,
 OPENBARE WERKEN EN ENERGIE

Vraag nr. 34
van 20 november 2000
van de heer JOHAN MALCORPS

Bromfietsers – Plaats op de weg

In Nederland werd eind 1999 een nieuwe regel ingevoerd waardoor bromfietsers B (die een maximumsnelheid halen van 40 km/u) in de bebouwde kom niet langer gebruik mogen maken fietspaden. De eerste evaluatie van deze nieuwe verkeerswet is positief. Het aantal dodelijke verkeersslachtoffers daalde met bijna 30 %. Het aantal zwaar- en lichtgewonden daalde met respectievelijk 17 % en 19 %.

De vraag rijst of de invoering van een dergelijke regel ook in België geen levens zou kunnen redden. Het fenomeen dat bromfietsers (die dan nog dikwijls op een opgefokt voertuig rijden dat snelheden tot 80 km/u kan halen) fietspaden of voetpaden onveilig maken, is ook bij ons meer dan bekend.

Het BIVV (Belgisch Instituut voor Verkeersveiligheid) reageerde in eerste instantie negatief op deze vraag. Men vreest dat het probleem enkel zal worden verlegd. Uit de recente ongevallencijfers blijkt dat bromfietsers nu al een zeer kwetsbare groep zijn (56 doden in 1999). Door ze naar de rijweg te verbannen, zou het gevaar voor bromfietsers nog toenemen. Waar dit nodig is, kunnen de wegbeheerders deze maatregel al nemen.

1. Wordt op wegen die onder de bevoegdheid van het Vlaams Gewest vallen een dergelijk rijverbod op fietspaden soms toegepast ? Zo ja, op hoeveel plaatsen (per provincie) ?

Worden hiervoor dan criteria aangewend zo ja, welke ?

2. Is er dan eventueel zicht op de effecten voor de verkeersveiligheid ?

Als dit niet of nauwelijks het geval is, is dan niet meer onderzoek nodig naar de zin van een dergelijk verbod op bepaalde fietspaden, in overleg met gemeenten en het BIVV ?

Door alles bij het oude te laten, is het probleem niet opgelost. Want nu vallen de slachtoffers van overdreven snelheid en onvoorzichtigheid van bromfietzers onder de allerzwakste weggebruikers (fietzers en voetgangers, kinderen en senioren).

3. Worden er andere maatregelen in het vooruitzicht gesteld om het vermelde probleem aan te pakken : het afremmen van het verkeer in bebouwde kommen zodat bromfietzers veilig op de rijbaan kunnen of, waar de nood hoog is, wellicht zelfs aparte voorzieningen voor bromfietzers ?

Aanvullend antwoord

Aansluitend op het eerste antwoord bezorg ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger hierna de gegevens in verband met de vraag of het rijverbod op fietspaden voor bromfietzers klasse B soms wordt toegepast en op hoeveel plaatsen per provincie (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 7 van 2 februari 2001, blz. 887 – red.*).

1. Provincie Limburg

Op slechts één wegvak werd dergelijke maatregel ingevoerd. Het betreft de N78b, doortocht Maaseik, tussen de kilometerpunten 1.700 en 2.300.

De verbodstekens waren reeds aangebracht door de stad Maaseik vóór overname van dit wegvak door het Vlaams Gewest.

2. Provincie Oost-Vlaanderen

Op de hierna volgende gewestwegen werd het verkeersbord D7 aangevuld met het onderbord M7 (bromfietzers klasse B verboden) :

- N41 in Temse (Elversele) van kilometerpunt 24.137 tot kilometerpunt 25.866, rechts - vanwege dubbelrichtingsfietspad ;
- N470 in Hamme van kilometerpunt 3.213 tot kilometerpunt 5.600, rechts - vanwege dubbelrichtingsfietspad ;
- N493 in Brakel van kilometerpunt 5.500 tot kilometerpunt 9.000 – vanwege zeer smal fietspad en in de bebouwde kom dikwijls te delen met de voetgangers.

3. Provincie West-Vlaanderen

Langs de gewestwegen zijn er geen gevallen waar de bromfietzers klasse B niet op het fietspad mogen.

4. Provincie Antwerpen

Er zijn drie wegvakken van gewestwegen waar dit verbod van toepassing is :

- N1 in Brasschaat over 1.900 meter ;
- N177 in Aartselaar over 1.680 meter en over 1.180 meter.

5. Provincie Vlaams-Brabant

In principe rijden de bromfietzers klasse B niet op de fietspaden en dit principe wordt dan ook toegepast.

Langs de N3 Brussel-Leuven-Luik (ring rond Tienen) ligt tussen kilometerpunt 42.700 en kilometerpunt 44.900 een dubbelrichtingsfiets- en voetpad dat niet voorzien is van het onderbord M6 (bromfietzers klasse B verplicht).

De bromfietzers klasse B gebruiken hier frequenter het dubbelrichtingsfietspad dan de rijweg. De reden hiervoor is dat in de bebouwde kom de toegelaten snelheid daar 70 km/u is en dat het veiliger is om de bromfietzers klasse B op het fietspad te laten rijden dan op de rijweg.

Vraag nr. 85 van 18 januari 2001 van de heer CARL DECALUWE

Omzetting Europese regelgeving – Stand van zaken

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden
Vraag nr. 34
van 18 januari 2001
van de heer Carl Decaluwe
Blz. 1263

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

Vraag nr. 86
van 18 januari 2001
van de heer JOHAN DE ROO

Haven Zeebrugge – Ontsluiting voor binnenvaart

In zijn antwoord op mijn schriftelijk vraag nr. 263 van 7 april 2000 verklaarde de minister vice-president dat de studie betreffende de ontsluiting van de haven van Zeebrugge werd toegewezen aan Technum Flanders Engineering NV (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14 van 2 juni 2000, blz. 1319 – red.*).

1. Wat is de stand van zaken betreffende deze studie ?
2. Wanneer verwacht de minister vice-president dat ze zal afgerond zijn ?
3. Is er reeds een communicatiebureau ingeschakeld om alle betrokkenen te informeren ?
4. Zijn er reeds gesprekken geweest met de betrokken gemeenten ? Zo ja, wat is de stand van zaken ?

Antwoord

1. Verschillende duidelijke varianten voor de ontsluiting van de Vlaamse kusthavens zijn geïdentificeerd en het studiebureau is bezig voor alle varianten de impact op milieu, sociaal vlak, economie en cultuur te bepalen.
2. Het einde van de studie wordt verwacht einde maart.
3. Er is inderdaad een communicatiebureau ingeschakeld om alle betrokkenen te informeren.

Met ingang van 4 september 2000 is er een overeenkomst gesloten met milieucommunicatiebureau Eco Consult BVBA voor het leveren van communicatieadvies bij de uitvoering van de "Maatschappelijke impactstudie voor de ontsluiting van de Vlaamse kusthavens".

4. Er zijn nog geen gesprekken geweest met de betrokken gemeenten.

Er is bewust gewacht op de formele installatie van de nieuwe gemeenteraden. Begin januari 2001 is er een uitnodiging voor een kennismakings- en informatiegesprek naar alle betrokken gemeenten gestuurd namens het afdelingshoofd

van de afdeling Bovenschelde. Om een beter inzicht te krijgen in de bekommernissen die binnen de gemeente leven, is aan de betrokkenen gevraagd om via een invulformulier zelf gespreksonderwerpen aan te dragen met betrekking tot het waterwegennet in de ruimste zin van het woord.

Het ligt in de bedoeling om in het kader van deze bijeenkomsten een toelichting te geven omtrent de studie betreffende de ontsluiting van de haven van Zeebrugge. Ook zal dan een informatiebrochure over dit onderwerp worden verstrekt.

Vraag nr. 88
van 18 januari 2001
van de heer CARL DECALUWE

E17 Rekkem-Menen – Bodemverontreiniging

Bij de aanleg van de E17, medio jaren '60, werden 38.000 m³ chroomafval van de firma Kuhlman (Wattrelos) gebruikt om een gleuf langs de E17 op te vullen. Na metingen erkende de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) de betrokken plaats als "black point".

Medio 1996 werd de toenmalige minister van Leefmilieu Theo Kelchtermans om uitleg gevraagd inzake de vervuiling door zware metalen op de berm van de E17 in Rekkem-Menen. Toen werd gesteld dat overleg zou worden gepleegd met de administratie Openbare Werken om tot concrete oplossingen te komen voor de veiligheid en de uiteindelijke sanering van deze bodemvervuiling (*Handelingen Plenaire Vergadering van 20 juni 1996, blz. 3.084 e.v. – red.*).

Twee jaar geleden werd deze problematiek nog eens aangekaart bij de heer Eddy Baldewijns, toenmalig minister van Openbare Werken, om een overzicht te krijgen van de reeds genomen stappen voor een oplossing van dit dossier. Toen bleek dat reeds in november 1996 een oriënterend bodemonderzoek werd uitgevoerd. Uit dit onderzoek blijkt dat er in één zone een historische chroomverontreiniging is. Voor een tweede zone is de verontreiniging twijfelachtig en bevindt ze zich wellicht onder de autosnelweg E17 (*Handelingen Plenaire Vergadering van 14 januari 1998, blz. 32 e.v. – red.*).

De minister bevestigde toen tevens dat in overeenkomst met OVAM een beschrijvend bodemonderzoek werd aangevraagd. Dit onderzoek zou door

OVAM op kosten van de administratie Wegen en Verkeer worden uitgevoerd. Een concrete datum voor de uitvoering van dit onderzoek kon de minister toen echter niet geven. Met het oog op de verdere afhandeling van het dossier door OVAM zou worden bepaald welke maatregelen al dan niet noodzakelijk waren.

1. In welke mate zijn de resultaten van het bodemonderzoek reeds bekend, teneinde de omvang en de ernst van de verontreiniging te bepalen ?
2. Zijn er preventiemaatregelen noodzakelijk ? In welke mate zal er overleg zijn (of is er reeds geweest) met de minister van Leefmilieu ?
3. Wat is de geraamde kostprijs voor de sanering ? Welke timing wordt vooropgesteld ? Wie zal deze saneringskosten betalen ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw.

Gecoördineerd antwoord

1. Intussen werd een oriënterend bodemonderzoek in opdracht van OVAM uitgevoerd, en dit op kosten van de administratie Wegen en Verkeer. Het uitgevoerde beschrijvend onderzoek dient aangevuld te worden met een bijkomend beschrijvend onderzoek, teneinde een betere afbakening in het zuidelijk en oostelijk deel van het terrein te verkrijgen.

Er dient dus te worden gewacht op dit bijkomend onderzoek om de ernst van de verontreiniging te bepalen. Dit bijkomend onderzoek wordt eerstdaags uitgevoerd.

2. Tot op heden zijn er geen preventiemaatregelen uitgevoerd en blijken deze ook niet noodzakelijk.
3. Er kan tot op heden geen kostprijs worden geraamd in verband met de sanering, aangezien de juiste omvang nog niet bekend is. Dit kan pas na het beëindigen van het bijkomende onderzoek.

Vraag nr. 89
van 18 januari 2001
van de heer JOS DE MEYER

Doel – Werkgroep Strategisch Plan

In mei vorig jaar nam de Vlaamse regering een aantal beslissingen betreffende de evolutie van de

leefbaarheid van de woonkern Doel in de gefaseerde ontwikkeling van het havengebied in het Linkerscheldeoevergebied.

Bij punt twee: "Strategische Planning en Gewestplanwijzigingen, ruimtelijke uitvoeringsplannen", heb ik volgende vragen.

1. Kan de minister de huidige samenstelling van de werkgroep Strategisch Plan meedelen (zowel namen als functies) ?
2. Naar verluidt is die werkgroep opgesplitst in twee groepen : één voor de linker- en één voor de rechteroever van de Schelde. Kan de minister de samenstelling van deze twee werkgroepen meedelen ?
3. Kan hij de data van de vergaderingen van de plenaire werkgroep, alsmede de data van vergaderingen van de afzonderlijke werkgroepen meedelen ?

Graag ontving ik ook de verslagen van die werkgroepen.

4. In het laatste lid van 2B wordt gezegd : "De werkgroep kan door de minister vice-president, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, aangevuld worden met deskundigen".

Kan de minister de naam en de kwalificatie meedelen van de eventuele deskundigen die reeds zijn toegevoegd, zowel aan de plenaire werkgroep, als aan de twee afzonderlijke werkgroepen ?

5. Naar verluidt werken deze twee werkgroepen afzonderlijk naargelang het behandelde deelonderwerp.

Zijn bij die deelgroepen andere personen betrokken dan degenen die reeds behoren tot de groepen vermeld in de vragen 1 tot 4 ?

Wat zijn de vergaderdata van deze deelgroepen tot op heden ?

Graag ontving ik ook de verslagen van die werkgroepen.

6. Wat is het eindbesluit betreffende de ruimtelijke uitvoeringsplannen ?

Welke instantie zal worden belast of is reeds belast met de totstandbrenging van "ruimtelijke uitvoeringsplannen" over het geheel of over onderdelen van het strategisch plan ?

Indien reeds gedeeltelijke opdrachten zouden gegeven zijn, zou ik graag volledige informatie krijgen over de stand van zaken.

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media.

Gecoördineerd antwoord

Op 19 mei 2000 nam de Vlaamse regering een beslissing betreffende de leefbaarheid van de woonkern Doel in de gefaseerde ontwikkeling van het havengebied op de Linkerscheldeoever.

Deze beslissingen werden genomen naar aanleiding van het eindrapport "Studie omtrent de leefbaarheid van de woonkern Doel", waarvan de Vlaamse regering akte nam. Ik werd door de Vlaamse regering gelast kwijting te geven aan de opdrachthouders.

Punt 2 van voormelde beslissing handelt over strategische planning, gewestplanwijzigingen en ruimtelijke uitvoeringsplannen.

De Vlaamse regering gelast mij hierin een volwaardig strategisch plan voor vele Antwerpse havengebied tot stand te brengen. Dit globale strategisch plan moet de verwachte ontwikkelingen in het gebied schetsen op korte, middellange en lange termijn. Het volwaardig strategisch plan voor het gehele havengebied moet duidelijkheid scheppen, onder meer over de fasering en de uitvoeringsmodaliteiten van een tweede containerdok op het grondgebied van de woonkern Doel, waarbij de geplande economische en ecologische infrastructuur in en rond het havengebied behouden dient te blijven binnen de harde grenzen bepaald in de "Principes met betrekking tot het Strategisch Plan Linkerscheldeoevergebied", goedgekeurd door de Vlaamse regering op 25 mei 1999.

De Vlaamse regering gelastte mij de de werkgroep "Strategisch plan haven voor de linker- en rechteroever ter hoogte van Antwerpen" samen te stellen. Mijn afgevaardigde neemt het voorzitterschap van deze werkgroep waar en de werkgroep bestaat verder uit :

- 1 vertegenwoordiger van de minister-president van de Vlaamse regering,
- 1 vertegenwoordiger van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw,

- 1 vertegenwoordiger van de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport,

- 1 vertegenwoordiger van de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media,

- 1 vertegenwoordiger van de Bond Beter Leefmilieu,

- 3 vertegenwoordigers van de gemeente Beveren,

- 1 vertegenwoordiger van de Maatschappij voor het Grond- en Industrialisatiebeleid van het Linkerscheldeoevergebied,

- 1 vertegenwoordiger van de Intercommunale van het Land van Waas,

- 3 vertegenwoordigers van het Gemeentelijk Autonoom Havenbedrijf Antwerpen,

- 3 vertegenwoordigers van de stad Antwerpen,

- 1 vertegenwoordiger van de gemeente Stabroek,

- 2 vertegenwoordigers van de administratie Waterwegen en Zeewezen (AWZ),

- 2 vertegenwoordigers van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (ArohM),

- 2 vertegenwoordigers van de administratie Land- en Tuinbouw (ALT),

- 2 vertegenwoordigers van de administratie Wegen en Verkeer (AWV),

- 1 vertegenwoordiger van de LIN-mobiliteitscel (Leefmilieu en Infrastructuur),

- 1 vertegenwoordiger van de administratie Economie, afdeling Europa en Economie, cel Regionaal Beleid,

- 1 vertegenwoordiger van de NMBS.

Ik heb mijn raadgever opgedragen het voorzitterschap waar te nemen. De Vlaamse regering bepaalde tevens dat ik voornoemde werkgroep kan aanvullen met deskundigen.

Daarenboven gelast deze regeringsbeslissing de Vlaamse minister bevoegd voor Ruimtelijke Ordening op basis van het strategisch plan voor de haven van Antwerpen ruimtelijke uitvoeringsplannen tot stand te brengen voor het gehele havengebied op de linker- en rechterscheldeoever ter hoogte van Antwerpen. De aspecten van ruimtelijke planning worden in het strategisch planningsproces opgevolgd door de vertegenwoordigers van Arohm. Naargelang de vorderingen in het strategisch planningsproces zal worden gevraagd gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen voor te bereiden. Momenteel zijn er nog geen opdrachten gegeven.

Methodologisch werd ervoor geopteerd om met twee territoriale deelwerkgroepen onder de coördinatie van de werkgroep "Strategisch plan haven voor de linker- en rechteroever ter hoogte van Antwerpen" te werken. Deze methodologische keuze werd onder meer ingegeven door de gedifferentieerde stand van zaken inzake strategische planning op de linker- en rechteroever en door de territoriale diversiteit van het thema. Zo is bijvoorbeeld de verwevenheid van de haven met het stedelijk weefsel prominent aanwezig op de rechteroever, terwijl dit op de linkeroever ontbreekt, waar andere items vooraan op de agenda staan.

- Voor de haven van Antwerpen op de rechteroever staat de strategische planning omzeggens nog in de steigers. Aan de gouverneur van de provincie Antwerpen heb ik gevraagd medewerking te verlenen en het voorzitterschap waar te nemen. Ik verwacht in de nabije toekomst een concrete invulling van dit planningsproces. Deze aanpak is vergelijkbaar met die welke eerder in Oost-Vlaanderen werd gevolgd.
- Voor de haven van Antwerpen op de linkeroever, de Waaslandhaven, werd inzake strategische planning onder de vorige legislatuur reeds een deeltraject afgelegd. Dit resulteerde in de "Principes met betrekking tot het Strategisch Plan Linkerscheldeoevergebied", goedgekeurd door de Vlaamse regering op 25 mei 1999. Dit voorbereidend werk dient te worden geactualiseerd en meer conceptueel vertaald in het strategisch plan.

Doelstelling is uiteraard de resultaten van de twee territoriale deelwerkgroepen finaal te integreren en via onderlinge afstemming beide tot één geheel te verwerken. Hierbij wordt heden reeds aandacht geschonken aan de riviergrensoverschrijdende elementen, zoals bijvoorbeeld het mobiliteitsprobleem, de specieproblematiek, lokalisatie en herlokalisatie van bedrijven, enzovoort.

De einddoelstelling is tot een gebiedsgericht geïntegreerd beleidsondersteunend document te komen, dat toelaat naderhand op beide oevers over te gaan tot het opstellen van gewestelijke en ruimtelijke uitvoeringsplannen. Voor de strategische planning in de vier Vlaamse zeehavengebieden wordt de gebiedsgerichte geïntegreerde benadering als werkwijze vooropgesteld. Deze methodologische keuze laat een gemeenschappelijke aanpak toe, niettegenstaande de diversiteit van onze Vlaamse zeehavengebieden.

De gebiedsgerichte geïntegreerde benadering maakt ook een grotere betrokkenheid van diverse actoren mogelijk waardoor een breder maatschappelijk draagvlak voor het debat wordt bevorderd. Anderzijds vergt ze enige tijd voor debat, hetgeen noodzakelijk is om de integratie van zoveel mogelijk relevante aspecten te verzekeren. De gekozen benadering laat niet toe over één nacht ijs te gaan. Er wordt echter naar gestreefd vóór het einde van de legislatuur in alle vier de zeehavens tot strategische plannen te komen.

De samenstelling van de werkgroep "Strategisch plan haven voor de linker- en rechteroever ter hoogte van Antwerpen" werd hierboven vermeld en de territoriale subwerkgroep voor de Waaslandhaven zoals deze heden bestaat, bezorg ik als **bijlage**.

Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger tevens medelen dat de territoriale werkgroep voor de Waaslandhaven volgende deelwerkgroepen opgericht heeft : mobiliteit ; natuur en ecologisch infrastructuur ; leefbaarheid en landbouw ; economie, ruimtegebruik en ruimtebalans ; een ad hoc werkgroep "windmolenpark".

De instellingen en organisaties die deel uitmaken van de deelwerkgroep Strategische Planning Waaslandhaven vaardigen hierin de medewerkers en experts af die zij het meest geschikt achten. Naargelang het thema is de samenstelling bijgevolg variabel.

Ik kan onmogelijk vooruitlopen op de beleidsondersteunende documenten die ingevolge de strategische planning in de vier Vlaamse zeehavengebieden nog tot stand moeten komen. Dit geldt uiteraard evenzeer voor het havengebied op de rechteroever en de linkeroever ter hoogte van Antwerpen. Ik ben uiteraard bereid deze beleidsondersteunende documenten in de toekomst ter beschikking te stellen van het parlement.

Een vrijwel identieke parlementaire vraag werd gesteld door de heer Dirk De Cock (vraag nr. 93

van 19 januari 2000), zodat dit antwoord een respons geeft op beide verzoeken (*blz. 1275 – red.*).

(*Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.*)

**Vraag nr. 90
van 18 januari 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Moties en resoluties – Opvolging

Goedgekeurde resoluties en moties zijn aanbevelingen van het Vlaams Parlement aan de regering. Zoals het Reglement van het parlement bepaalt, wordt verwacht dat elke minister de opvolging van haar/zijn resoluties en moties vermeldt naar aanleiding van de beleidsbrief. Dit is voor het beleid 2001 niet altijd gebeurd.

Uit de lectuur van het verslag van het Rekenhof over de uitvoering door de Vlaamse regering van de resoluties van het Vlaams Parlement (Stuk 39 (1999-2000)) blijkt dat het Rekenhof heeft nagegaan welk gevolg de Vlaamse regering heeft gegeven aan twaalf resoluties die door het Vlaams Parlement werden goedgekeurd in de periode van 1996 tot het einde van de vorige legislatuur, in 1999. Het gaat hierbij uitsluitend om die resoluties welke rechtstreeks voortvloeien uit de contacten met het Rekenhof.

De opvolging van de andere resoluties/moties wordt nergens systematisch bijeengebracht. In de beleidsbrieven van sommige ministers wordt wel verwezen naar resoluties/moties van deze legislatuur, soms zelfs van vorige legislatuur, en wordt de stand van zaken gegeven.

Het is dus ondoorzichtig door welke resoluties/moties de regering zich gebonden voelt. Strikt juridisch gesproken zijn de moties/resoluties van vorige legislatuur gericht tot de vorige ministers. Of ze verder al dan niet als beleidsuitgangspunt worden gebruikt, is nu niet duidelijk.

1. Welke resoluties/moties betreffende de bevoegdheden van de minister, goedgekeurd door het Vlaams Parlement vóór juli 1999, blijven van kracht in zijn/haar huidig beleid ?
2. Geldt dit voor de volledige tekst van de resolutie/motie of alleen voor bepaalde onderdelen ?

3. Heeft de minister reeds een overzicht gegeven van de stand van zaken van alle resoluties/moties goedgekeurd tijdens deze legislatuur naar aanleiding van de begrotingsbesprekingen ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

**Vraag nr. 91
van 19 januari 2001
van de heer DIRK DE COCK**

"Vlaams Staak" Opwijk-Lebbeke – Herstel

Zie :
Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport
Vraag nr. 83
van 19 januari 2001
van de heer Dirk De Cock
Blz. 1347

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport.

**Vraag nr. 92
van 19 januari 2001
van de heer DIRK HOLEMANS**

Lijnwinkels – Gent

Uit het antwoord op schriftelijke vraag nr. 217 van 1 maart 2000 verneem ik dat de Vlaamse Vervoermaatschappij in Gent Lijnwinkels zal inrichten in het stationsgebouw van Gent Sint-Pieters, op de site Gent-Zuid (busstation) en op de Korenmarkt (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11 van 7 april 2000, blz. 922 – red.*).

1. Is reeds bekend wanneer deze Lijnwinkels operationeel worden ?

2. Welke kosten zijn hiermee voor elk van de drie Lijnwinkels verbonden (eenmalige investeringskosten, huurprijs) ?

Antwoord

1. Lijnwinkel Gent-Zuid (tram- en busstation) : is operationeel sinds juli 1999.

Lijnwinkel Gent-Sint-Pieters (tram- en busstation) : de bestaande tijdelijke Lijnwinkel zal worden vervangen door een nieuw dienstgebouw op het stationsplein (dus niet in de gebouwen van de NMBS). Hiervoor is een studieopdracht in voorbereiding. Realisatie van de nieuwe Lijnwinkel zal vermoedelijk plaatsvinden in de loop van 2002.

Lijnwinkel Gent-Korenmarkt (tram- en busstation) : de bestaande Lijnwinkel ligt in een dienstgebouw. In het kader van de heraanleg van de Korenmarkt en de Cataloniëstraat wordt een nieuwe Lijnwinkel gepland. Toekomstige lokatie is nog niet bekend.

2. Lijnwinkel Gent-Zuid : kostprijs met inbegrip van andere accommodaties ongeveer 20 miljoen frank.

Lijnwinkel Gent-Sint-Pieters : samen met de andere accommodaties voor personeel en klanten wordt de investering in eerste benadering geraamd op 20 miljoen frank.

Lijnwinkel Gent-Korenmarkt : samen met de andere accommodaties voor personeel en klanten wordt de investering in eerste benadering geraamd op 20 miljoen frank.

Vraag nr. 93 van 19 januari 2001 van de heer DIRK DE COCK

Doel – Werkgroep Strategisch Plan

Op 19 mei 2000 heeft de Vlaamse regering besloten tot de uitbreiding van de werkgroep Strategisch Plan Waaslandhaven om een volwaardig strategisch plan voor het havengebied tot stand te brengen. Het moet duidelijkheid scheppen onder andere over de fasering en de uitvoeringsmodaliteiten van een tweede containerdok op het grondgebied van de woonkern Doel.

Het voorzitterschap van de werkgroep "Strategisch Plan haven voor de linker- en rechteroever ter hoogte van Antwerpen" wordt waargenomen door een afgevaardigde van de minister vice-president, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, en in de regeringsbeslissing van 19 mei 2000 wordt ook omstandig omschreven welke vertegenwoordigers er in de werkgroep zetelen. Zo is het ook mogelijk dat de werkgroep wordt aangevuld met "deskundigen".

Bovendien zou de werkgroep zijn opgesplitst in twee aparte delen : een werkgroep voor de linker-oever en een voor de rechteroever.

1. Kan de samenstelling van de werkgroep Strategisch Plan worden meegedeeld ?

Wie zijn de deskundigen die zetelen in de werkgroep ?

2. Klopt het dat de werkgroep is opgesplitst in twee delen: linker- en rechteroever ?

Hoe zijn deze aparte werkgroepen samengesteld ?

3. Op welke data zijn zowel de werkgroep als de deelwerkgroepen samengekomen ?

4. Wat is de stand van zaken ? Tegen wanneer wordt door de werkgroep een eindbeslissing verwacht ?

Antwoord

Graag verwijst ik naar mijn antwoord op schriftelijke vraag nr. 89 van 18 januari 2001 van de heer Jos De Meyer.

Gelieve een kopie als **bijlage** te willen vinden.

(Zie blz. 1271 e.v. – red.)

Vraag nr. 94 van 19 januari 2001 van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Gewestelijk expresnet – Mobiliteitsproject Vlaams-Brabant

De provincie Vlaams-Brabant heeft zopas een eigen mobiliteitsproject uitgewerkt.

1. Wat is de stand van zaken van het dossier betreffende het GEN (gewestelijk expresnet) rond Brussel ?
2. Wat zijn de implicaties van het standpunt van de provincie Vlaams-Brabant op dit dossier ?

Antwoord

1. De Interministeriële Conferentie voor Mobiliteit, Infrastructuur en Telecommunicatie (ICMIT) van 30 november 1999 besliste de werkgroep op hoog niveau, opgericht door de vorige regering, opnieuw en met dezelfde opdracht samen te roepen. Deze werkgroep moest een ontwerpakkoord tussen de federale overheid en de drie gewesten opstellen. Later (ICMIT 25 februari 2000) kreeg deze werkgroep ook de opdracht om de toegankelijkheid van de luchthaven van Zaventem met het openbaar vervoer te bestuderen.

Aanvankelijk dienden de werkzaamheden afgerond te zijn tegen einde mei 2000, later werd dit einde oktober 2000. De werkgroep vergaderde een laatste maal op 12 oktober 2000, zonder dat er een echt ontwerp van akkoord op tafel lag. De discussie rond het GEN werd intussen gekoppeld aan een schema waarin eerst de organisatie van de NMBS aan bod komt en vervolgens de financiering van het geheel en van de diverse projecten (Tienjarenplan). Dit speelt zich uitsluitend op federaal niveau af, zodat het Vlaams Gewest momenteel formeel niet betrokken is.

Intussen heeft de Vlaamse regering echter een standpunt ingenomen over het gewestelijk expresnet en de ontsluiting van de luchthaven en de Vlaamse rand rond Brussel (Vlaamse regering 25 juli 2000). Volgens de Vlaamse regering moet het GEN een aantal bijkomende doelstellingen vervullen, onder andere ontsluiting van de luchthaven, betere bereikbaarheid van de Vlaamse rand rond Brussel en inspelen op ontwikkelingen in stationsomgevingen. Daarin is ook aangenomen dat de Vlaamse regering voor de verdere uitwerking en de onderbouwing van het GEN-Brussel andere studies, onder meer deze uitgevoerd door of in opdracht van de provincie Vlaams-Brabant, mee in overweging zou nemen.

2. Het standpunt van de provincie Vlaams-Brabant wordt momenteel door de administratie onderzocht. Uit een eerste lezing blijkt wel dat

dit standpunt in belangrijke mate overeenstemt met het reeds vermelde standpunt van de Vlaamse regering.

Dit sterkt mijn overtuiging dat er in Vlaanderen een vrij duidelijke eensgezindheid bestaat omtrent het GEN.

Het GEN moet ook aan een aantal mobiliteitsbehoeften in de Vlaamse Rand voldoen. Dit kan moeilijk in de huidige voorstellen, die te exclusief op Brussel zijn gericht.

Vraag nr. 95 van 19 januari 2001 van de heer FREDDY SARENS

N10 Lier-Aarschot – Heraanleg

Vorig jaar werden de vernieuwingswerken aan de N10 Lier-Aarschot aangevat voor het tracé tussen Berlaar-Heikant en ring Lier.

Wegenwerken veroorzaken steeds hinder. Toch heerst er in de regio grote teleurstelling, omdat de werken op deze belangrijke verkeersader zo lang aanslepen. Deze teleurstelling slaat om in ergernis wanneer wordt vastgesteld dat er maar met mondjesmaat aanvoer is van materiaal en mensen. Soms gaan er dagen en weken voorbij dat er niet wordt gewerkt op het betrokken tracé.

Vooral voor de weggebruikers (bedrijven en werknemers) voor wie deze weg de enige noordelijke ontsluiting is vanuit de regio Aarschot en Heist-op-den-Berg is deze vaststelling onaangenaam, temeer omdat de omleidingsroutes erg lang zijn en vol hindernissen. Een tweede vraag die men zich in deze regio stelt, betreft de opportuniteit van deze werken. Enkele jaren geleden kreeg dit tracé reeds een oppervlakkige onderhoudsbeurt. De weg was daarna vrij goed berijdbaar.

De werken werden evenwel gestart in de wetenschap dat er in de komende maanden een studie zal worden gemaakt over het statuut van de verbinding Aarschot-Heist-op-den-Berg-Lier. De besluitvorming terzake zou ongetwijfeld een weerslag moeten hebben op het eindprofiel dat aan deze weg wordt toegekend. Door nu te kiezen voor twee smalle rijstroken, zonder enige mogelijkheid tot inhalen, kan deze weg nog moeilijk dienen als vlotte verbinding tussen het Hageland en de Antwerpse haven.

1. Was de minister vice-president, op het ogenblik van de aanvang der werken, ervan op de hoogte dat een rapport werd verwacht over de juiste functie van deze gewestweg ?
2. Wat is de lengte van het te verbeteren tracé, en wat is in grote lijnen de aard van het werk ?

Hoeveel werkdagen zijn ervoor uitgetrokken ?

Wanneer zijn de werken gestart en wat is de geplande datum van beëindiging ?
3. Kan uit het dagboek van de werf, of uit enig ander voortgangsrapport, worden afgeleid hoeveel mandagen per week er werden genoteerd vanaf het begin der werken tot aan de kerstvakantie ?
4. Zijn er overtuigende factoren die een vertraging in de uitvoering rechtvaardigen ?

Antwoord

De werken zijn noodzakelijk om de zeer slechte toestand van de rijbaan van de "omleiding van Koningshooikt" te saneren. Het is inderdaad zo dat enkele jaren geleden voorlopige herstellingen werden uitgevoerd aan deze rijweg, waarbij de beide buitenste rijstroken werden overlaagd met een dunne KWS-verharding (*KWS : koolwaterstof - red.*). De middenrijstrook bleef onaangererd maar werd door middel van een markering buiten gebruik gesteld. Momenteel wordt werk gemaakt van een grondige sanering. De lengte van het traject waar wordt gewerkt, is 5 kilometer.

De werken omvatten vooral : het wegfreen van de bovenlaag in KWS ; het opbreken van de verharding, inclusief fundering, van de middenstrook en het bouwen van een middenberm ; het opbreken en vernieuwen van het fietspad ; het herinrichten van twee kruispunten als rotonde ; het aanleggen van een nieuwe verharding.

Deze werken zijn niet in tegenspraak met de weg-categorie van de N10, namelijk een weg van secundair niveau. Een secundaire weg heeft in principe 2x1 rijstroken.

De uitvoeringstermijn bedraagt tweehonderd werkdagen. De begindatum was 1 april 2000 en de geplande einddatum is 1 april 2001. Uit het dagboek van de werf kan worden geconcludeerd dat de aannemer binnen de termijn is en dat er enkel

op verlet- en vakantiedagen niemand op de werf aanwezig was.

Er is geen vertraging op de uitvoeringstermijn, alles verloopt zoals gepland. De periodes dat er slechts één ploeg aan het werk is, zijn periodes waarin de aard van de werken zodanig is dat het niet mogelijk is om met meerdere ploegen tegelijkertijd te werken, of dat dit zeer onrendabel zou zijn.

Vraag nr. 96 van 25 januari 2001 van mevrouw SONJA BECQ

Gratis openbaar vervoer – -12-jarigen

In het raam van een uitgebreidere mobiliteit voorziet de minister in de mogelijkheid dat gemeenten voor -12-jarigen "gratis" openbaar vervoer organiseren tegen de prijs van 30 frank per inwoner en per jaar.

1. Werden de gemeenten omtrent deze maatregel voldoende geïnformeerd en wanneer ?
2. Hoeveel gemeenten/steden over het hele Vlaamse land speelden hierop in en om welke gemeenten gaat het ?
3. Hoeveel investeert elke gemeente die hierop ingaat in dit project en hoeveel bedraagt de inbreng van De Lijn per betrokken gemeente ?

Antwoord

1. Bij de invoering van het derdebetalerssysteem, waartoe ook het gratis vervoer voor -12-jarigen behoort, werden alle Vlaamse gemeenten uitgenodigd op een informatiebijeenkomst, waaraan ongeveer de helft van de gemeenten deelnamen en waarbij documentatie werd verspreid met een uiteenzetting van het systeem en zijn zeven mogelijke varianten. De gemeenten die niet ingingen op deze uitnodiging ontvingen eveneens de informatiemap.

Ook via het mobiliteitshandboek, uitgegeven in samenwerking tussen de administratie Wegen en Verkeer, de Vlaamse Vervoermaatschappij en een uitgeverij, werd geregeld informatie verstrekt. De campagnekrant van De Lijn "Op 1 Lijn", die naar onder andere alle lokale mandatarissen in Vlaanderen wordt gestuurd, besteed geregeld aandacht aan de derdebetalerssysteem.

Op korte termijn zal De Lijn in samenspraak met de VVSG een nieuwe informatieronde voor alle lokale besturen en andere geïnteresseerden in Vlaanderen organiseren. Daarbij zal ook een nieuwe, achtste variant van het systeem worden voorgesteld. Hierdoor krijgen de gemeenten de mogelijkheid om hun inwoners met het WIGW-statuut een netabonnement op jaarbasis aan te bieden voor de forfaitaire prijs van 7.675 frank. (VVSG : Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten ; WIGW : weduwen, invaliden, gepensioneerden en wezen – red.)

2. Tot op heden passen 41 gemeenten één of meer varianten van het derdebetalerssysteem toe.

De invoering van een nultarief is een van de varianten en geldt voor alle lijnen van de volgende gemeenten : Blankenberge, Bornem, Dendermonde, Gent, Ham, Kruibeke, Leuven en Zwijndrecht.

3. De investering voor de gemeente is 30 frank per inwoner. Voor De Lijn verandert de inbreng niet : het gratis vervoer is geldig op het bestaande aanbod van De Lijn.

Vraag nr. 97
van 25 januari 2001
van de heer KOEN HELSEN

Fietspaden – Kapellen

Op 21 januari 1999 werd het mobiliteitsconvenant voor de gemeente Kapellen goedgekeurd. Intussen werden ook project-bijakte 1 "Infrastructuur" en module 13/1 bij deze project-bijakte betreffende de subsidiëring van nieuwe verbindende fietspaden langs gewestwegen goedgekeurd.

Daarbij gaat het om de aanleg van fietspaden langs de N117, de N111 en de N122.

Welke timing wordt gehanteerd voor de uiteindelijke realisatie van deze fietspaden ?

Antwoord

Het is correct dat het Vlaams Gewest op 21 januari 1999 een mobiliteitsconvenant met de gemeente Kapellen afgesloten heeft. Door de ondertekening van dit convenant engageert de gemeente zich tot de opmaak van een mobiliteitsplan.

Op dit ogenblik is er nog geen afgerond mobiliteitsplan beschikbaar. Het is wel zo dat de gemeente Kapellen in het verleden een uitgebreide verkeersstudie opgemaakt heeft. Er kan dan ook worden verwacht dat de opmaak van het mobiliteitsplan op een relatief korte termijn kan worden afgevoerd, gelet op de inspanningen die de gemeente in het verleden geleverd heeft.

Zodra het mobiliteitsplan afgerond is, kan de gemeente Kapellen in aanmerking komen voor de subsidiëring van de aanleg van fietspaden waarmee een inhaalbeweging wordt beoogd.

Gelet op de koppeling met het gemeentelijke mobiliteitsplan, kan een concrete planning voor de aanleg van de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger vermelde fietspaden op dit ogenblik nog niet worden gegeven.

Vraag nr. 98
van 26 januari 2001
van mevrouw SONJA BECQ

De Lijn Vlaams-Brabant – Stand van zaken

In het raam van het concept "basismobiliteit" en aansluitend daarop het vervoer voor mindermobiele personen, had ik graag een zicht op gewijzigde situatie en initiatieven.

1. Is er een evolutie merkbaar over de jongste vijf jaar met betrekking tot het aantal buslijnen, de frequentie van de verbindingen en haltes per lijn voor het arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde ? Graag een overzicht, met aanduiding van aankomst en vertrek en busnummer.
2. Kan de minister vice-president voor Vlaams-Brabant een overzicht geven van het opwaarderen van autobuslijnen :
 - op grond van het mobiliteitsconvenant (+ aanduiding van de gemeente) ;
 - in het raam van het concept "basismobiliteit" ?

Welke aanpassingen worden in het vooruitzicht gesteld ?

3. Impliceert deze opwaardering ook de aankoop van nieuwe voertuigen ? Zijn deze dan ook toegankelijk voor mindermobiele personen ?

Antwoord

1. Tussen 1995 en 2000 is het aantal kilometer in de entiteit Vlaams-Brabant gestegen met 13,20 %. Het aantal kilometer van De Lijn Vlaams-Brabant in het arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde is in de periode 1998-2000 gestegen met 2,6 %.

Hierna volgt een overzicht van de lijnen, met aanduiding van de plaats van vertrek en aankomst en van het filmnummer.

Filmnr.	Lijn (plaats van vertrek en aankomst)
(markt)	Marktdienst Halle
(winkel)	Essenbeek – Halle
(winkel)	Lembeek – Halle
116	Brussel – Itterbeek – Ternat
117	Brussel – Itterbeek – Dilbeek, Rondenbos
118	Brussel – Itterbeek – Schepdaal
HL	Brussel – Halle – Leerbeek
RH	Het Rad – Oudenaken – Halle
LK	Brussel – Lennik – Leerbeek
LN	Brussel – Leerbeek – Ninove
MH	Brussel – Heikruis – Vollezele
126	Snelbus Brussel – Ninove
127	Brussel – Ninove via de dorpen
128	Brussel – Ninove
129	Brussel – Dilbeek, Zuurweide
LK/	Leerbeek – Edingen
136	Groot -Bijgaarden – Diesdelle – Alsemberg
137	Alsemberg – Dilbeek, stelplaats
LK/	Leerbeek – Elingen – Oudenaken – Halle
153	Ukkel – Halle – Leerbeek
154	Ukkel – Beersel – Halle – St.-Maria
155	Alsemberg – St.-Genesius-Rode, Grote Hut
HL/	Vlezenbeek – Ukkel
WL	Brussel – Wemmel en uitbreidingen
BS	Brussel – Strombeek – Koningslo
VJ	Vilvoorde – Strombeek – Bever – Jette
L-L/	Brussel – Meise – Londerzeel en uitbreidingen
M	Markt Steenhuffel-Rossem-Londerzeel
VW	Vilvoorde – Kapelle-op-den-Bos – Willebroek
AL	Brussel – Asse – Aalst
(markt)	Marktdienst Essene-Asse
(markt)	Marktdienst Zellik-Asse
509	bediening Peutie militair complex
509	Vilvoorde – Hofstade – Mechelen
275	Houtem – Vilvoorde
220	Merchtem-Grimbergen-Vilvoorde-Zaventem
221	Jette-Vilvoorde-Zaventem

Filmnr.	Lijn (plaats van vertrek en aankomst)
222	Vilvoorde-Diegem-Zaventem
223	Vilvoorde-Steenokkerzeel
224	Grimbergen-Molenveld-Vilvoorde
230	Brussel-Grimbergen-Humbeek
231	Brussel-Het Voor-Grimbergen
232	Heizel-Grimbergen-Humbeek
233	Brussel-Meise-Grimbergen-Humbeek
53B	Mechelen – Breendonk/Londerzeel
355	Brussel – Liedekerke en uitbreidingen
BW+356	Brussel – Wemmel – Dendermonde
BN+360	Brussel – Meise – Londerzeel – Boom
360	Brussel – Meise – Londerzeel – Boom
BM	Brussel – Steenokkerzeel
BZ	Brussel – Diegem – Zaventem
BK	Brussel – Haacht – Keerbergen
BH	Brussel – Haacht
282	Mechelen – Vilvoorde – Diegem – Zaventem
HM+EO	Brussel – Overijse
WA	Brussel-Hoelaart-Maleizen-Wavre
548	Overijse – Maleizen – La Hulpe
549	Overijse – Ottenburg – Huldenberg
TO	Overijse – Duisburg – Tervuren
359	Roodebeek – Zaventem
(school)	SD St.-Martens-Lennik
(school)	SD Etterbeek
(school)	WA/ bediening scholen Bosvoorde
224	Strombeek – Molenveld – Vilvoorde
(school)	Zaventem – Steenokkerzeel
(school)	Kraainem – Sterrebeek – Zaventem

2. Voor 2001 zijn de volgende projecten gepland.

In het kader van het mobiliteitsconvenant :

- a) de GEN-as Aalst – Asse – Brussel op het grondgebied van de gemeenten Aalst, Affligem, Ternat en Asse ;
- b) de GEN-as Brussel – Kortenberg – Leuven op het grondgebied van de gemeenten Leuven, Herent, Kortenberg en Zaventem ;
- c) de GEN-as Brussel – Overijse – Waver op het grondgebied van de gemeente Overijse ;
- d) de GEN-as Brussel – Tervuren – Leuven op het grondgebied van de gemeenten Leuven, Bertem en Tervuren ;
- e) de bediening van het industrieterrein Kei-berg in Zaventem op het grondgebied van de gemeenten Vilvoorde, Machelen en Zaventem.

In het raam van het concept "basismobiliteit" :

- a) inzetten van een belbus in de regio Keerbergen – Tremelo ;
- b) inzetten van een belbus in de regio Aarschot – Scherpenheuvel;
- c) uitbreiding van het aanbod in het Pajottenland.

(GEN : gewestelijk expresnet – red.)

3. De verhoging van het aanbod vermeld in punt 2 impliceert de inzet van bijkomende voertuigen.

Bij de aankoop van nieuwe voertuigen wordt rekening gehouden met de toegankelijkheid voor mindermobiele personen.

**Vraag nr. 99
van 26 januari 2001
van de heer ELOI GLORIEUX**

Wegverlichting – Energieverbruik

België staat bekend voor zijn gul verlichte autostrades en hoofdwegen. Op dit vlak vormt ons land vrijwel een unicum in de wereld.

Met het oog op de noodzaak om het energieverbruik terug te dringen, is het interessant ook dit fenomeen door te lichten.

1. Hoeveel bedraagt het jaarlijks elektriciteitsverbruik van de verlichting van de autosnelwegen in Vlaanderen (in kilowattuur + de kostprijs) ?
2. Welke inspanningen worden geleverd om deze verlichting zo energie-efficiënt mogelijk te maken ?

Antwoord

1. Het jaarlijks elektriciteitsverbruik van de verlichting van de autosnelwegen in Vlaanderen bedraagt :

	Elektriciteitsverbruik (in miljoen kWh)	Kostprijs elektriciteitsverbruik (in mln. fr./j)
Op- en afritten	18,5	67
Continue verlichting	22,5	68
Totaal	41,0	135

2. Heden is 730 (88 %) van de 830 kilometer Vlaamse autosnelwegennetwet uitgerust met doorlopende verlichting. Dit hoge percentage is verantwoord door de hoge verkeersdichtheid en een zeer korte opeenvolging van op- en afritten (gemiddeld om de 3,2 km). Ook in het buitenland worden autosnelwegen met gelijkaardige kenmerken doorlopend verlicht, bijvoorbeeld in de Randstad Holland, het Ruhrgebied, de agglomeraties van Londen, Parijs, Rijsel, enzovoort. Van het Nederlandse autosnelwegennet (totale lengte 2.000 km) is 700 kilometer uitgerust met doorlopende autosnelwegverlichting.

De kritiek van een overdreven, overvloedige en te luxueuze autosnelwegverlichting stamt vooral uit de zeventiger jaren. In de tachtiger jaren werden naar aanleiding van de oliecrisisen drastische besparingsmaatregelen doorgevoerd, zodat dit beeld globaal dient te worden bijgesteld.

Wetenschappelijk onderzoek resulteerde in internationaal erkende optimale verlichtingsniveaus, die ook in Vlaanderen worden toegepast. Bovendien werd en wordt nog steeds de continue verlichting op de middenberm van niet-ringautosnelwegen gedoofd tussen 0.30 uur en 5.30 uur.

Vóór 1998 werd de autosnelwegverlichting in- en uitgeschakeld volgens een star uurrooster ; sedert 1998 wordt de autosnelwegverlichting in- en uitgeschakeld volgens de werkelijke lichtgesteldheid, door middel van fotocellen. De in- en uitschakeldrempels zijn dezelfde als voor de verlichting van de gewest- en gemeentewegen.

De verlichtingstoestellen zijn van het afgeschermde type zonder opwaartse lichtstroom en

zijn uitgerust met de meest energiezuinige lage-druk natriumlampen.

Door het gebruik van afgeschermdde breedstralende verlichtingstoestellen kan 30 % worden bespaard op de investerings- en onderhoudskosten. Tevens wordt gebruikgemaakt van energiezuinige voorschakelapparatuur.

In de periode 1997-2000 werden ongeveer vierhonderd PCB-houdende transformatoren in wegverlichtingscabines vervangen door meer energiezuinige transformatoren met minerale olie, waardoor ongeveer 1 miljoen/jaar wordt bespaard. (*PCB : polychloor bifenyl – red.*)

De gehele openbare verlichting (beheerd door het gewest en de gemeenten) verbruikt in Vlaanderen 1,3 % van het globale Vlaamse elektriciteitsverbruik. Het elektriciteitsverbruik voor de continue verlichting bedraagt 4 % hiervan, wat overeenkomt met 0,05 % van het totale elektriciteitsverbruik in Vlaanderen.

Het zogenaamde hoge energieverbruik van de doorlopende autosnelwegverlichting dient dan ook sterk te worden gerelativeerd.

**Vraag nr. 100
van 26 januari 2001
van de heer FRANCIS VERMEIREN**

A12 Londerzeel – Verkeersveiligheid

Op de A12 autosnelweg tussen Brussel en Antwerpen blijft de afrit naar het centrum van Londerzeel sedert jaren een zware tol eisen aan mensenlevens. Overdreven snelheid vanwege een aantal chauffeurs is uiteraard een van de hoofdoorzaken van de talrijke ongevallen die er zich voordoen. Er wordt inderdaad weinig rekening gehouden met de opgelegde snelheidsbeperkingen of met de aanwezigheid van camera's die worden verondersteld de flagrante overtredingen te registreren.

Anderzijds is er sedert bijna twintig jaar sprake van het aanleggen van een parallelweg aan weerszijden van de A12 en de bouw van een brug die het autoverkeer tussen Wolvertem (Westrode) en Londerzeel zou moeten verzekeren.

1. In welke mate hebben de bevoegde diensten reeds het ontradend effect van de plaatsing van camera's op de meest gevaarlijkste kruispunten van de A12 kunnen vaststellen ?
2. Hoe is de evolutie van de vastgestelde snelheidsovertredingen sedert de camera's werden

geïnstalleerd ? Worden deze steeds aan de rechtbanken bezorgd voor verder gevolg ?

3. In welk stadium bevindt zich het dossier m.b.t. de aanleg van de reeds lang geplande parallelwegen en de bouw van een brug ter hoogte van Londerzeel over de A12 ?
4. Zijn hiervoor in de eerstkomende jaren de nodige kredieten vastgelegd?

Kan een idee worden gegeven van de timing voor de realisatie van deze werken ?

Antwoord

1. De bevoegde politiedienst, met name de Provinciale Verkeerseenheden Brabant van de rijks-wacht, meldt dat sedert de plaatsing van een onbemande camera het aantal overtredingen ter hoogte van het kruispunt in Londerzeel is afgenomen.
2. De onbemande camera zorgt daadwerkelijk voor een verlaging van de rijnsnelheid ter hoogte van het kruispunt en dus voor een hogere verkeersveiligheid op het kruispunt.

Voor alle voertuigen in overtreding (en met leesbare nummerplaat) wordt proces-verbaal opgemaakt en verstuurd naar het parket.

De aanleg van parallelwegen en de bouw van een brug over de A12 ter hoogte van Londerzeel worden op dit ogenblik niet overwogen. Er zijn hiervoor dan ook geen kredieten opgenomen in het meerjarenprogramma.

**Vraag nr. 101
van 26 januari 2001
van de heer DIDIER RAMOUDT**

Kustbaan Raversijde-Middelkerke – Veiligheid fietsers

Tijdens de werken aan de trambinding langs het traject van de Kustbaan tussen Raversijde en Middelkerke werden een aantal oversteekplaatsen aangelegd, die het de voetgangers/wandelaars mogelijk moeten maken veilig de tramsporen over te steken. Deze oversteekplaatsen bevinden zich buiten de bebouwde kom.

Bij deze werken werd echter telkens de volledige breedte van het fietspad ingenomen met een soort voetgangerssluis. Deze oversteekplaatsen zijn niet

verlicht en worden ook niet tijdig en adequaat aangekondigd. Fietsers en bromfietsers moeten dus ten zeerste op hun hoede zijn. Eén ogenblik van onoplettendheid en ze knallen bovenop het hekwerk van de sluisen.

Bovendien mogen automobilisten op dit stuk van de Kustbaan 90 km/u rijden. Weinig automobilisten houden zich echter aan deze snelheidslimiet. Onverwachte uitwijkmanoeuvres van fietsers en bromfietsers creëren dus telkens opnieuw belangrijke veiligheidsrisico's. Het is mijns inziens enkel een kwestie van tijd voor er een eerste slachtoffer zal vallen.

1. Is de minister vice-president op de hoogte van deze onveilige situatie ?
2. Door welke instantie werden deze werken goedgekeurd ? Werd hierbij rekening gehouden met mogelijke problemen die de creatie van de genoemde voetgangerssluisen met zich mee zou brengen ?
3. Zijn er langs het traject van de kusttram nog plaatsen waar dergelijke voetgangerssluisen de veiligheid van de fietsers en bromfietsers in het gedrang brengen ?
4. Worden er maatregelen in het vooruitzicht gesteld om, bijvoorbeeld met aangepaste signalisatie en verlichting, de veiligheid van de fietsers en bromfietsers op deze plaatsen te verbeteren ?

Zo ja, wanneer kunnen deze aanpassingswerken worden uitgevoerd ? Zo neen, waarom niet ?

Antwoord

Het aanbrengen van de voetgangerssluisen gebeurt in het kader van de veiligheidswerken voor de kusttram.

In samenspraak met de stad Oostende en de gemeente Middelkerke werd reeds enige tijd geleden overeengekomen de fietsers op de Zeedijk te laten rijden en het fietspad aan de zeezijde (kant trambedding) volledig te supprimeren, dit omdat de fietsers raketings langs de tram rijden.

De tram haalt op deze wegsectie snelheden tot 90 km/u en komt uit de tegenrichting op de fietsers af. De luchtverplaatsing en de beperkte ruimte tussen fietser en tram maakten het gebruik van dit fietspad onveilig.

De markeringen die de fietsstrook aanduiden, zijn verwijderd. De vrijgekomen ruimte wordt gearceerd zodra de weersomstandigheden het toelaten. De fietsers die de richting Oostende-Middelkerke volgen, worden naar de Zeedijk verwezen.

Hierna antwoord op de concrete vragen.

1. De administratie is op de hoogte van deze situatie, die ondertussen werd aangepast.
2. Deze werken werden goedgekeurd in het kader van de beveiligingswerken voor De Lijn, in samenspraak tussen De Lijn, de administratie Wegen en Verkeer (AWV) en mijn kabinet .
3. Er zijn geen dergelijke plaatsen meer langs het traject van de kusttram.

Er zijn reeds aanpassingswerken uitgevoerd. Bijkomende signalisatie en bewegwijzering ter verduidelijking van de plaatselijke situatie zijn in bestelling en worden binnenkort geplaatst, omdat onlangs werd vastgesteld dat sommige fietsers richting Middelkerke toch nog de rijweg gebruiken in plaats van de Zeedijk.

Vraag nr. 102 van 30 januari 2001 van de heer DIDIER RAMOUDT

Regionale luchthavens – Promotiebeleid

In het Jaarverslag 1999 Vlaamse Regionale Luchthavens Oostende/Antwerpen wordt op bladzijde 26 in de resultatenrekening van de luchthaven Oostende gewag gemaakt van een post van 13.498.739 frank voor promotie luchthaven. Wat de luchthaven Antwerpen betreft, staat er op de betrokken post in de resultatenrekening een bedrag van 2.315.234 frank vermeld.

Inzake de luchthaven Oostende is het mij bekend dat er promotie wordt gevoerd door de VZW Luchthaven Promotie Oostende. De situatie op het gebied van promotievoering in Antwerpen is mij onbekend.

1. Is er naast de bedoelde VZW in Oostende nog een andere instantie die promotie voert voor de luchthaven aldaar ? Zo ja, welke ?
2. Aan wie is het in de resultatenrekening vermelde bedrag overgemaakt ?

Wat is het detail van de kosten voor de promotie van de luchthaven Oostende ?

3. Op welke manier en door wie wordt er voor de luchthaven Antwerpen promotie gevoerd ?
4. Wat is het detail van de kosten voor de promotie van luchthaven Antwerpen ?
5. Op welke manier zijn er voorzieningen getroffen voor promotie van de beide luchthavens en hoe en door wie zal die gebeuren in hun nieuwe beheersvorm ?

Antwoord

1. De promotie voor de luchthaven Oostende wordt in hoofdzaak gevoerd door de commerciële cel van de Vlaamse regionale luchthavens, die een onderdeel is van de afdeling Personenvervoer en Luchthavens, welke belast is met het beheer van de luchthavens Antwerpen en Oostende.

Voor de luchthaven Oostende was er in de afgelopen jaren een nauwe samenwerking met de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij West-Vlaanderen, die in 1996 het initiatief nam tot het opzetten van een promotieproject voor het luchthavengebonden bedrijventerrein. De partners in dit project zijn de provincie West-Vlaanderen, de stad Oostende, de intercommunale WIER (thans WVI), de GOM West-Vlaanderen, het Vlaams Gewest via het Impulsfonds en de commerciële cel van de Vlaamse luchthavens en de luchthaven Oostende. Dankzij de samenwerking konden een groot aantal promotie-initiatieven worden gerealiseerd.

(WIER : West-Vlaamse Intercommunale voor Economische Expansie en Reconvertie ; WVI : West-Vlaamse Intercommunale voor Economische Expansie, Huisvestingsbeleid en Technische Bijstand ; GOM : gewestelijke ontwikkelingsmaatschappij – red.)

2. Het bedrag vermeld in de resultatenrekening is de som van alle uitgaven die verband houden met de promotie van de luchthaven.

Het omvat onder meer het aandeel in de loonkosten van de commerciële adviseur, het aandeel van de luchthaven in de werkingskosten van de VZW Luchthaven Promotie Oostende, de kosten van publicaties en advertenties, de mailingkosten, de kosten voor ontvangst van be-

zoekers, de kosten van aanwezigheid op internationale beurzen en congressen, uitgave van een driemaandelijks informatieblad en de kosten van ondersteunende promotiecampagnes met de verschillende touroperators en met de luchtvrachtoperators.

3. De promotie voor de luchthaven Antwerpen wordt gevoerd door dezelfde commerciële cel voor de Vlaamse luchthavens, in samenwerking met de luchthavendirectie en met de luchtvaartmaatschappijen en luchtvaartbedrijven.
4. De kosten zijn dezelfde als deze vermeld onder punt 2. Voor 1999 bedroegen ze 2.315.234 frank.
5. De promotie van de luchthaven wordt gevoerd aan de hand van een jaarlijks vastgesteld promotieplan.

De kosten daarvan dienen gedragen te worden door de luchthaven zelf en worden gefinancierd met de eigen inkomsten en de exploitatiedotaties van het Vlaams Gewest.

Vraag nr. 104 van 1 februari 2001 van de heer JOS DE MEYER

Haven Antwerpen – Langetermijnvisie

In een studie van de professoren R. Allaert, T. Notteboom en A. Verbeke over een toekomstbeeld van de toegankelijkheid van het Schelde-estuarium wordt geadviseerd dat Antwerpen zich niet moet blindstaren op een verdere verdieping van de Westerschelde. Tegelijk geven zij aan dat Antwerpen er verstandiger aan doet om een samenwerkingsverband aan te gaan met de havens van Vlissingen, Terneuzen, Gent, Zeebrugge en Oostende. Zij stellen dat de gemiddelde grootte van containerschepen zal groeien van 5.000 tot 8.000 TEU (twenty-foot equivalent unit), dat er tegen 2030 containerreuzen zullen varen van 15.000 TEU en dat die toch niet in Antwerpen kunnen worden gegenereerd. Tevens stellen zij dat een bundeling van voornoemde zes havens als Schelde-mainport, voor Antwerpen veel belangrijker is dan de bevaarbaarheid van de Westerschelde voor diepstekende schepen.

De Technische Scheldec commissie dient haar conclusies eind januari 2001 aan de respectievelijk bevoegde Nederlandse en Vlaamse minister te overhandigen, zodat het politiek en maatschappelijk debat kan beginnen.

Als in 2010 het Deurganckdok zou afgewerkt zijn (met een sluis op het Waaslandkanaal, werk dat nog niet is gelanceerd) dan duurt het mogelijk nog tot 2030 vooraleer het Deurganckdok op zijn volle rendement komt. Intussen zullen vijf van de zes terminals van het Deurganckdok in handen van internationale reders zijn en niet meer van Antwerpse goederenbehandelaars. De hypothese van een tweede getijdendok bovenop Doel moet dan ook sterk in vraag worden gesteld.

Inzake langetermijnvisie op de ontwikkeling van het havengebied op de Linkerscheldeoever (LO) vernam ik graag het volgende.

1. Kan de minister de conclusies in het rapport van de professoren R. Allaert, T. Notteboom en A. Verbeke onderschrijven dat Antwerpen zich niet moet blindstaren op een verdere verdieping van de Westerschelde ?

De optimale aansluiting van zeehavens en hun maritieme toegang op integrale logistieke ketens zal veel belangrijker zijn dan de maritieme toegankelijkheid op zich. Hoe evalueert de minister het advies van de drie hoogleraren dat een bundeling van zes havens als Schelde-mainport, voor Antwerpen veel belangrijker is dan de bevaarbaarheid van de Westerschelde voor diepstekende schepen ? Welke beleidsconclusies verbindt de minister aan de stelling dat er in 2030 enkel concurrentie zal bestaan tussen integrale logistieke ketens, niet tussen zeehavens ?

Is de minister het eens met de argumentatie dat de gemiddelde grootte van containerschepen fors zal groeien en dat die toch niet in Antwerpen kunnen worden gegenereerd ?

2. Welke beleidsvisie hanteert de minister inzake het belang van regionale economische clusters en hoe worden deze gerealiseerd ? Welke optie wordt genomen in de structuur van havennetwerken van de Westerschelde voor de verschillende havens ?

Welke vervoersstructuren worden verder uitgebouwd om de mogelijkheden van onze zeehavens te optimaliseren ?

De realisatie van "economische projecten" ten koste van ecologische waarden komt onder druk van ecologisch verzet. Met de schaarse ruimte moet zorgvuldig worden omgegaan. Hoe wordt dit zorgvuldigheidsprincipe vertaald in de langetermijnopties voor de havenontwikkeling

op LO ? Welke rechtszekerheid moet aan de huidige ruimtegebruikers worden gegarandeerd ?

3. Welke vormen van overleg op Vlaams niveau en Vlaams-Nederlands niveau zijn gepland met het oog op een langetermijnvisie inzake havenontwikkeling op LO en de verdieping van de Westerschelde ?

Welke samenwerking publieke-private doelgroepen wordt beoogd in strategische projecten die het havennetwerk ondersteunen ?

4. Hoeveel bedraagt de huidige raming voor de verdieping van de Westerschelde ?
5. Wat zijn de gevolgen van de verdieping uit het oogpunt van het risico op overstromingen in het binnenland ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media.

Gecoördineerd antwoord

De Technische Scheldec commissie heeft haar conclusies over het onderzoeksproject Langetermijnvisie Schelde-estuarium begin februari 2001 aan de respectievelijk bevoegde Nederlandse en Vlaamse minister overhandigd.

Als het Deurganckdok zal worden afgewerkt, maar ook reeds bij de indienstneming van het eerste deel, zal door de gebruikers van de kaai-infrastructuur worden gebruikgemaakt van de faciliteiten die verdiegingsprogramma's in de Beneden-Zeeschelde en de Westerschelde bieden. De baggerwerken voor de verruiming van de Schelde in het kader van het 48-voetprogramma zijn voltooid. De wrakenruiming wordt voortgezet.

Tijdens de bespreking in het Vlaams Parlement van de gemeenschappelijke audit van het Belgische Rekenhof en de Nederlandse Rekenkamer over de lopende Scheldeverruiming kwam tot uiting dat een parlementair debat in het kader van verdragsratificatie een te smalle basis wordt geacht voor politieke besluitvorming.

De Technische Scheldec commissie heeft mij begin februari haar eindrapport van het onderzoeksproject Langetermijnvisie Schelde-estuarium aangeboden. In de Langetermijnvisie Schelde-estuarium worden alle aspecten van de toegankelijkheid van de Scheldehavens diepgaand onderzocht, terwijl

ook de veiligheid en de natuurlijkheid in het estuarium op gelijkwaardige basis aan bod komen. Het rapport geeft onder meer vier mogelijke integrale ontwikkelingsschetsen voor het estuarium op lange termijn.

Ik heb de voorzitter van de bevoegde commissie van het Vlaams Parlement het eindrapport aangeboden en verzocht op basis van dat document op korte termijn een brede discussie in overweging te nemen. Voor een actieve bijdrage van de Vlaamse volksvertegenwoordiger en zijn collega's in het debat ben ik vragende partij.

Vraag nr. 105
van 1 februari 2001
van de heer DIDIER RAMOUDT

Sluizen – Bedieningstijden

In de Beleidsbrief Mobiliteit en Openbare Werken – Beleidsprioriteiten 2000-2001 staat op bladzijde 21 een passage over het politieel toezicht op de naleving van het scheepvaartreglement (Stuk 458 (2000-2001) – Nr. 1).

Daarin wordt vermeld dat de leden van de scheepvaartpolitie (de vroegere zeevaartpolitie, nu ingelijfd als onderdeel van de federale politie), in weerwil van de beslissing van de Vlaamse regering om de bedieningstijden van de sluizen uit te breiden, vasthouden aan de bepalingen over de bedieningstijden van de sluizen van het achterhaalde maar nog altijd geldende federale scheepvaartreglement en dus de schippers bekeuren.

Overleg tussen het Vlaams Gewest en de federale regering is dan ook nodig, aldus nog de tekst.

1. Werd dergelijk overleg reeds opgestart en zo ja, wat is de stand van zaken ?

Zo neen, binnen welke termijn zal dit dan gebeuren ?

2. Wat gebeurt er ondertussen met de bekeuringen ? Over hoeveel gevallen gaat het hier en hoe groot is de te betalen boete ?

Antwoord

1. Sinds begin vorig jaar zijn in verschillende werkgroepen besprekingen aan de gang met het kabinet van minister Durant. Er kunnen echter

nog geen concrete afspraken worden voorgesteld.

2. Het is mij niet bekend wat er met de bekeuringen gebeurt, noch hoe groot de boete is, vermits dit een federale aangelegenheid is.

Vraag nr. 106
van 1 februari 2001
van de heer DIRK HOLEMANS

N466 Drongen-Deinze – Verkeersveiligheid

In mijn schriftelijke vraag nr. 324 van 19 mei 2000 stelde ik de verkeersonveilige situatie op de gewestweg N466 ter hoogte van Baarle-Drongen (Gaverlandstraat) aan de kaak (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 16 van 30 juni 2000, blz. 1530 – red.*).

De minister vice-president antwoordde toen dat het aanleggen van vrijliggende fietspaden op het volledige traject Drongen-Deinze als de beste oplossing wordt beschouwd, maar op korte termijn niet haalbaar is. Om deze reden, luidt het antwoord verder, is voorgesteld in eerste instantie ter hoogte van de gevaarlijke bocht het tracé te corrigeren en daar reeds vrijliggende fietspaden te realiseren.

Ondertussen zijn we reeds driekwart jaar verder.

1. Wat is de stand van zaken met betrekking tot de voorbereidende maatregelen (onder meer ont-eigeningen) noodzakelijk voor de geplande werken ?
2. Wanneer worden ter hoogte van de gevaarlijke bocht de vrijliggende fietspaden gerealiseerd ?

Antwoord

1. Er is door de administratie Wegen en Verkeer een voorstel uitgewerkt om het tracé van de N466 Gaverlandstraat te verbeteren tussen de Baarlewarande en Baarleboslaan.

Hierin wordt het tracé met twee opeenvolgende bochten met verschillende kromtestraal gewijzigd tot één langere bocht met dezelfde kromtestraal.

Over deze lengte wordt aan weerszijden een vrijliggend fietspad gepland. Aan de binnenkant van de bocht zijn onteigeningen nodig. Er be-

vinden zich geen gebouwen in de te verwerven strook.

Het voorstel is voor principieel akkoord voorgelegd aan de stad Gent.

- Op dit ogenblik kan nog niet worden meegeëld wanneer realisatie mogelijk is. Een en ander is afhankelijk van het verder overleg met de stad Gent en van de termijn nodig voor de grondverwerving.

**Vraag nr. 107
van 1 februari 2001
van de heer DIRK HOLEMANS**

N461 Drongen-Merendree – Fietspaden

Reeds in 2000 stond er in het investeringsprogramma van de administratie Wegen en Verkeer een budget ingeschreven van 30 miljoen voor de aanleg van fietspaden langs de N461, traject Drongen-Merendree.

Zoals ik reeds in mijn schriftelijke vraag nr. 339 van 29 mei 2000 stelde, verzetten de buurtbewoners zich begin 2000 terecht tegen een eerste ontwerp van aanleg van fietspaden, omdat dit gepaard zou gaan met heel wat onteigeningen.

In het antwoord op deze vraag stelde de minister vice-president dat er werd gezocht naar een oplossing die minder onteigeningen vergt, om tegemoet te komen aan de verzuchtingen van de omwonenden. Tevens zouden de nieuwe plannen worden voorgelegd op een nieuw bewonersoverleg (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 16 van 30 juni 2000, blz. 1536 – red.*).

Ondertussen zijn we een jaar verder sinds de eerste plannen. De nodige 30 miljoen staan opnieuw ingeschreven in het investeringsprogramma 2001. Na twintig jaar actie door de buurtbewoners – de eerste actie voor een verkeersveilige A. Catriestraat dateert van begin jaren tachtig – is het hoog tijd voor concrete realisatie.

- Gaan de nieuwe plannen uit van volledig vrijliggende of aanliggende, maar verhoogde fietspaden, of varieert het type van fietspad in de verschillende zones ?

Welk type wordt in het nieuwe plan voorgesteld voor welke zone ?

- Hoeveel huizen moeten worden onteigend als de nieuwe plannen worden uitgevoerd ? Om welke huisnummers gaat het ?
- Wanneer wordt het nieuwe bewonersoverleg georganiseerd ?

Antwoord

In verband met de heraanleg van de Catriestraat in Drongen zijn er in het jaar 2000 meerdere besprekingen geweest met de stad Gent. Er is nog geen bevredigende oplossing gevonden voor de dwarsprofielen in de verschillende zones.

- Voor de fietspaden zal het type variëren van zone tot zone. In de mate van het mogelijke zullen de fietspaden volledig vrijliggend zijn ; in een aantal zones aanliggend verhoogd. Het is precies die keuze die de breedte van de te onteigenen stroken bepaalt.
- In principe zal er één woning worden onteigend. De bewoners zijn hiervan op de hoogte en met hen wordt afzonderlijk overlegd.
- Het bewonersoverleg is gepland voor april of mei 2001.

**Vraag nr. 109
van 1 februari 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

De Lijn Tongeren – Onderhoud bussen

Busgebruikers in de regio Tongeren klagen geregeld over de vuile bussen waarin ze worden vervoerd. Soms kan men niet eens fatsoenlijk door de ramen zien. Allicht is dit nog op andere plaatsen in Vlaanderen het geval.

- Klopt mijn informatie dat de bussen van De Lijn in de regio Tongeren vuiler zijn dan elders ?
- Is er een objectieve reden voor de vuile staat van de bussen van De Lijn in de regio Tongeren ?

3. Welke maatregelen neemt De Lijn op dit vlak om in het nodige rijcomfort te voorzien ?

Antwoord

1. In Tongeren is een kleine stelplaats met twaalf autobussen en een sterk verouderde accommodatie. Aangezien de bouw van een nieuwe stelplaats gepland is, worden geen investeringen meer gedaan.

De plannen voor een nieuwe stelplaats lopen echter vertraging op door nieuwe elementen die opduiken in het kader van de besprekingen met de NMBS.

2. De autobussen moeten thans manueel worden gewassen in de stelplaats. Tijdens de uitvoering van de dienst is er immers weinig tijd om de autobus in een andere stelplaats door de wasstraat te laten rijden.

De autobussen rijden bovendien voornamelijk in een landbouwstreek, waardoor zij zeer snel vuil zijn.

3. Een hogedrukreiniger wordt ter beschikking gesteld in de stelplaats Tongeren. Dit zou op korte termijn tot een ernstige verbetering moeten leiden.

**Vraag nr. 113
van 8 februari 2001
van de heer JAN LOONES**

Strand De Panne – Merkpaaltjes

Aan de Vlaamse Kust leent het strand van De Panne – zonder golfbrekers en met voldoende ruimte – zich uitstekend voor het beoefenen van diverse strandporten waaronder, bij uitstek, het zeilwagenrijden.

De beoefenaars van deze sport ergeren zich echter sinds enkele jaren aan de aanwezigheid van merkpaaltjes op het strand (Krant van West-Vlaanderen van 19 januari 2001). Deze kleine houten paaltjes werden aangebracht om zones op het strand af te bakenen en te onderzoeken op de aanwezigheid van bommen of schroot, om die vervolgens op te graven.

Het probleem is echter dat die paaltjes niet worden verwijderd nadat ze hun dienst hebben bewezen.

Men weet niet waar ze precies werden ingeplant en ze duiken, door de voortdurende verandering van het strand (ebbe en vloed), te pas en te onpas op, en ze verdwijnen nadien weer onder het zand. De paaltjes (40 tot 50 cm) zitten keihard vast en zijn onmogelijk met de hand te verwijderen. Ze steken ongeveer 20 cm uit het zand, waardoor ze erg moeilijk zichtbaar zijn.

Verschillende zeilwagens, die normaal heel dicht tegen het zand hangen, hebben al grote schade opgelopen wanneer ze tijdens wedstrijden met hoge snelheid over deze paaltjes rijden. Totnogtoe vielen er gelukkig geen gekwetsten, omdat de wedstrijdorganisatoren het hele parcours onderzoeken op gevaarlijke hindernissen. Recreatiezeilers daarentegen zouden wel eens minder geluk kunnen hebben. Dit geldt bovendien ook voor paarden, die zich ernstig zouden kunnen kwetsen aan paaltjes die net onder het water staan, en – erger nog – voor spelende kinderen.

De merkpaaltjes vormen bijgevolg gevaarlijke en verraderlijke obstakels voor de recreatieve strandgebruikers.

1. Zijn er nog opzoekings- en/of opgravingswerken gepland op het strand van De Panne ? Zo ja, voor wanneer ?
2. Worden er in het kader daarvan nog merkpaaltjes geplaatst ?
3. Worden er maatregelen genomen om deze merkpaaltjes, na nuttig gebruik, zo spoedig mogelijk te verwijderen ?

Antwoord

1. Er zijn nog tot eind maart 2001 opzoekings- en/of opgravingswerken gepland op het strand van De Panne.
2. Er worden daarvoor merkpaaltjes geplaatst. Deze paaltjes zullen uit het oogpunt van veiligheid in de toekomst worden geschilderd, zodat ze beter zichtbaar zijn.
3. De merkpaaltjes die niet meer nuttig zijn voor de uitvoering van de werken worden onmiddellijk verwijderd. Zij zullen bij het einde der werken in ieder geval weggenomen zijn.

Vraag nr. 115
van 8 februari 2001
van de heer JOS STASSEN

E17 Haasdonk – Verkeersveiligheid

Volgens allerlei persberichten is de E17 ter hoogte van Haasdonk een "strook des doods".

Deze gevaarlijke verkeerssituatie zou te wijten zijn aan de staat van het wegdek en de betonnen vangrails tussen de twee rijrichtingen.

1. Hoeveel zware ongevallen gebeurden hier de jongste jaren (zwaargewonden, dodelijke ongevallen) ?
2. Wat zijn de oorzaken van deze zware ongevallen (rijgedrag, verkeersdruk, staat van het wegdek, signalisatie, ...) ?
3. Wat is het onderhoudsprogramma van de E17 op deze plaats (investeringen van de laatste jaren, ...) ?
4. Welke maatregelen worden in het vooruitzicht gesteld, zowel op korte als op lange termijn, om verder onheil te vermijden ?
5. Wat is de kostprijs van structurele oplossingen ?
6. Welk overleg bestaat er wat deze gevaarlijke verkeerssituatie betreft met de federale overheid inzake:
 - a) veiligheid en politietoezicht ;
 - b) controle op overgewicht van het vrachtverkeer ?

Antwoord

1. Volgens de statistieken van de federale politie (Directie van de Nationale Gegevensbank) en het Nationaal Instituut van de Statistiek deden zich van 1996 tot en met 2000 tussen kilometerpunten 88,000 en 91,000 in de richting van Antwerpen 41 ongevallen voor met lichamelijk letsel. Er vielen daarbij zes zwaargewonden en drie ongevallen waren dodelijk.

Het merendeel van de ongevallen gebeurde overdag en bij nat wegdek.

2. Het roekeloos rijgedrag is de belangrijkste oorzaak van ongevallen op de autosnelweg E17. De

rijnsnelheid ligt soms ver boven de toegelaten maximale snelheid.

Het Belgisch Instituut voor Verkeersveiligheid probeert sinds jaar en dag de automobilist te sensibiliseren aan de hand van affiches : het promoten van hoffelijk rijgedrag, de noodzaak van het minderen van de snelheid, niet de gsm gebruiken en rijden tegelijk, ...

Ook de verkeersintensiteit, die op de betrokken locatie zelfs oploopt tot 100.000 voertuigen op een normale weekdag tussen 6 en 22 uur, en a fortiori het uitermate hoog percentage aan vrachtwagens zijn belangrijke factoren.

3. Jaarlijks wordt op basis van de spoorvormings-, stroefheids- en langsvlakheidsmetingen de toestand van het wegdek van de E17 geanalyseerd en geëvalueerd. Het bereiken of overschrijden van de interventiedrempel indiceert op welke locaties dient te worden geïnvesteerd in het vernieuwen van de slijtlaag en zo nodig ook van de eerste onderlaag.

Op basis van deze analyses werd ter hoogte van Haasdonk de spoorvorming hersteld rijrichting Kortrijk in 1997, en rijrichting Antwerpen in 1999.

4. De analyse van de meetresultaten wijst op een degradatie van de asfaltverharding ten gevolge van het drukke en vooral zware wegverkeer. Een grondige vernieuwing van de asfaltverharding over de volle breedte van het wegdek blijkt wenselijk. Ook de draagkracht van de fundering laat op verschillende plaatsen te wensen over en dient te worden hersteld.

Op het investeringsprogramma van 2001 is een bedrag van 315 miljoen frank voorbehouden voor het structureel onderhoud van de E17, waarin het herstellen van de asfaltverharding van de betrokken zone prioritair zal worden opgenomen.

Enkelvoudige vangrails in de zijbermen zullen systematisch worden vervangen door dubbele vangrails. Ook ter hoogte van de in- en uitritten zullen bijkomend vangrails worden geplaatst. In maart 2001 wordt begonnen met een eerste vervanging tussen Sint-Niklaas en Antwerpen in beide rijrichtingen.

5. Voor het vernieuwen van de asfaltverharding over de volledige breedte wordt de kostprijs

voor 1 kilometer op ongeveer 20 miljoen frank geraamd.

Het vervangen van éézijdige door dubbelzijdige vangrails kan worden geraamd op ongeveer 1,7 miljoen frank per kilometer.

6. De administratie Wegen en Verkeer deelt mij mee dat er een goede onderlinge informatie-uitwisseling is tussen de administratie en de federale politie m.b.t. gevaarlijke (verkeers)situaties, bijvoorbeeld bij plotse wateroverlast, ongevallen, en zo meer.

Langs de E17 bevinden er zich operationele asweeginstallaties ter hoogte van de nevenbedrijven Kruibeke, Kalken, Gentbrugge en Kruishoutem, die ter beschikking staan van de federale politie ter controle van overladen vrachtverkeer.

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 72
van 25 januari 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Thuiszorg – Coördinatie

Thuiszorg is een gemeenschapsmaterie. Tijdens de besprekingen van het thuiszorgdecreet werd gesteld dat thuiszorg onder de verantwoordelijkheid valt van de minister bevoegd voor Welzijn en dat rechtstreekse of onrechtstreekse subsidiëring door andere bevoegde overheden of diensten (Riziv, tewerkstellingsfondsen, SIF, Cultuur, ...) het Vlaams beleid van de minister voor Welzijn niet mogen doorkruisen (*RIZIV : Rijksinstituut voor Ziekte en Invaliditeitsverzekering ; SIF : Sociaal Impulsfonds – red.*). Dit houdt onder andere in dat er conform het decreet geen leeftijdsgrenzen mogen worden gehanteerd voor cliënten, dat de zorg moet worden verstrekt door erkende diensten en dat er verplichte vorming is. Zo mag de oppas- en gezinshulpfunctie alleen worden uitgevoerd in afspraak met erkende thuiszorgdiensten.

Daarom wil ik van de minister duidelijk vernemen hoe ze de bestaande tegenstelling tussen de doelstelling en de feitelijke uitvoering van het decreet wil aanpakken.

1. Heeft de minister reeds contact opgenomen met haar collega's van de Vlaamse en federale regering die nu het Vlaams thuiszorgbeleid mee beïnvloeden om hun engagement voor het thuiszorgdecreet te verduidelijken ?

2. Mag de oppas- en gezinshulpfunctie inderdaad alleen worden uitgevoerd in afspraak met een erkende thuiszorgdienst ?

Zijn er nog oppas- en gezinshulptewerkstellingsprojecten in de thuiszorg die werken zonder afspraken met een erkende thuiszorgdienst ?

Hoe is de minister op de hoogte van dergelijke projecten ?

3. Werden er reeds stappen gezet om de zogenaamde meldingsplicht te operationaliseren ? Welke ?

4. Kunnen PWA-diensten (plaatselijke werkgelegenheidsagentschappen) dergelijke zorg verschaffen, of moeten zij een samenwerkingsakkoord aangaan met een erkende dienst.

Zijn hiervoor afspraken gemaakt tussen de verschillende bevoegde ministers in samenwerking met de organisatie ?

Antwoord

1. Het is expliciet mijn bedoeling en de bedoeling van deze regering de thuiszorg verder uit te bouwen. In deze optiek zal in de loop van het voorjaar het thuiszorgdecreet aan een grondige evaluatie worden onderworpen, samen met het middenveld, met als doel dit decreet verder te optimaliseren. In deze evaluatie zal de problematiek van rechtstreekse of onrechtstreekse subsidiëring door andere bevoegde overheden of diensten worden meegenomen.

De onlangs bewerkstelligde regularisatie van het IBF- en DAC-circuit in Welzijn en Gezondheid kan worden aangehaald als duidelijk bewijs dat deze regering stap voor stap deze overlappingen wil wegwerken. Hier kan ook worden vermeld dat de middelen die uitgetrokken zijn voor jobcreatie, in reguliere jobs zullen worden omgezet. In dit kader is er trouwens structureel overleg uitgebouwd met de minister van Werkgelegenheid en Toerisme. (*IBF : Interdepartementaal Begrotingsfonds ; DAC : Derde Arbeids-circuit – red.*)

2. Zolang artikel 28 van het thuiszorgdecreet niet is uitgevoerd, is het mogelijk georganiseerde thuiszorg te verlenen zonder melding, erkenning of afspraken met erkende voorzieningen.

Er zijn dus inderdaad nog oppas- en gezinshulpprojecten in de thuiszorg die werken zonder afspraken met een erkende thuiszorgdienst. Dit betreft voornamelijk poets- en klusjesdiensten georganiseerd vanuit OCMW's met eigen of gescopersoneel en de in de vraag reeds vermelde PWA-diensten. (*gesco : gesubsidieerde contractueel – red.*)

Via een bevraging van de openbare besturen zijn we er heel gedetailleerd van op de hoogte welk OCMW in Vlaanderen poets- en klusjesdiensten uitbaat met eigen of gescopersoneel en in welke mate.

Binnenkort wordt deze bevraging herhaald voor de prestaties 2000 en uitgebreid naar de PWA-diensten, zodat we ook hier een beter zicht op krijgen.

Het is bovendien de bedoeling om, bij het uitwerken van een functionele welzijnswetgeving voor de onlangs geregulariseerde poets-, oppas- en klusjesdiensten van het DAC, rekening te houden met het feit dat iets meer dan de helft van de capaciteit op dit vlak vanuit OCMW's wordt geleverd met eigen en gescopersoneel. Met andere woorden, de poets- en klusjesdiensten van de OCMW's zullen ook kunnen worden erkend en zullen aan dezelfde kwaliteitsvereisten moeten voldoen.

3. Er werden nog geen stappen gezet om de zogenaamde meldingsplicht te organiseren. Bij de nakende evaluatie van het thuiszorgdecreet zal ook dit aspect nader worden bekeken.
4. Zoals boven reeds vermeld, is het mogelijk dat PWA-diensten georganiseerde thuiszorg verschaffen zonder samenwerkingsakkoord met een hiertoe erkende voorziening.

De PWA-diensten vertrekken in hun werking echter niet vanuit de zorgnood van de gebruiker. Het bestaan van PWA-diensten kan bovendien ook moeilijk als een structureel welzijnsaanbod worden begrepen. Ik voel dan ook niet onmiddellijk de nood om, vanuit welzijnsperspectief, hierin regulerend te gaan optreden. Wel kan aan de minister van Werkgelegenheid en Toerisme worden gevraagd hoe hij in de wer-

king van de PWA-diensten kwaliteitsgaranties kan inbouwen.

Hij kan de PWA-diensten stimuleren om functioneel te gaan samenwerken met erkende thuiszorgvoorzieningen binnen hun regio.

Vraag nr. 73
van 26 januari 2001
van de heer DIRK DE COCK

VZW 't Dak Dendermonde – Controle

De laatste tijd bereiken ons allerlei onheilspellende berichten omtrent opvangtehuizen.

Zo ook m.b.t. het opvangtehuis Centrum Van Assche van het Centrum voor Algemeen Welzijnswerk 't Dak-Teledienst VZW, in de Van Langenhovestraat in Dendermonde, een instelling erkend en gesubsidieerd door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Zo zou deze VZW de mensen die tijdelijk in het huis leven, verplichten hun loon af te staan. Ondertussen zou deze VZW voor deze mensen ook nog een uitkering ontvangen van het OCMW waar de verblijvers gedomicilieerd zijn. Doordat zowel de verblijvers als het OCMW financieel bijdragen, ontstaat er mijns inziens een dubbele terugvordering van de kosten.

1. Kan het dat de VZW het loon van de bewoners inhoudt, terwijl het daarbovenop nog financiële kosten indient bij het OCMW waar ze gedomicilieerd zijn ?
2. In hoeverre controleert het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap het financiële beleid van deze instelling ?

Antwoord

1. Het sectorprotocol voor de autonome centra voor algemeen welzijnswerk, zoals bedoeld in artikel 3 van het besluit van de Vlaamse regering van 28 april 1998 tot uitvoering van het decreet van 19 december 1997 betreffende het algemeen welzijnswerk, bepaalt het volgende :

"Wat de financiële bijdrage van de cliënt betreft, zoals bedoeld in artikel 15, § 5 van het decreet, moet een duidelijk onderscheid worden gemaakt tussen enerzijds de onkosten die het centrum maakt in plaats van de cliënt en aan de cliënt doorrekent (zoals: telefoon, briefwisseling, procedurekosten, voeding, huisvestingskos-

ten, ...) en anderzijds de bijdrage die het centrum al dan niet vraagt voor de eigenlijke hulpverlening. Het centrum streeft hierbij naar een verantwoorde financiële relatie met de cliënten.

Met betrekking tot de financiële bijdragen van de cliënt voert het centrum een duidelijk beleid. Dit beleid wordt verantwoord in het beleidsplan en wordt op een verhelderende manier aan de cliënten bekendgemaakt.

De verrekening van de onkosten die het centrum in plaats van de cliënt gemaakt heeft, moet op een doorzichtige wijze gebeuren. Over de te maken kosten is in principe een voorafgaandelijk akkoord vereist en de gemaakte kosten moeten kunnen worden aangetoond. Het centrum mag beslissen om onkosten die het in de plaats van de cliënt maakt, niet door te rekenen. Dit wordt dan beschouwd als financiële dienstverlening.

In geval van financieel onvermogen van de cliënt – met name indien de cliënt niet beschikt over het algemeen aanvaarde "socio-vitaal minimum", zoals omschreven door het Centrum Sociaal Beleid te Antwerpen, mag het centrum geen financiële bijdrage vragen voor begeleiding van welke vorm dan ook en/of begeleiding weigeren aan cliënten die niet in staat zijn om de gevraagde bijdrage te betalen".

Met betrekking tot de residentiële opvang die het centrum organiseert, wordt de aard van de dagprijs en de omvang ervan momenteel geregeld via een protocol tussen de sector, met name het Steunpunt Algemeen Welzijnswerk, en de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten. Tot op heden is de Vlaamse Gemeenschap niet rechtstreeks betrokken bij het dagprijsdossier.

Wat meer bepaald de VZW Centrum voor Algemeen Welzijnswerk 't Dak-Teledienst in Dendermonde betreft, meen ik te mogen stellen dat dit centrum zich volledig conformeert aan voormelde bepalingen en dat er van een dubbele terugvordering van de kosten dan ook geen sprake kan zijn. Bij opname in het centrum ondertekent de cliënt een verklaring "volmacht", waarin hij toestemming geeft om zijn inkomen op een rekening van het centrum te laten storten (= aparte cliëntenrekening, die enkel voor dit doel wordt gebruikt). Dit kan zowel een loon, een werkloosheidsuitkering als OCMW-steun zijn.

Deze inkomsten worden in eerste instantie aangewend om de ligdagprijs in het centrum te verrekenen. Is er een positief saldo dan wordt dat, naargelang de cliënt al dan niet budgettering vraagt, aan de cliënt overgemaakt. Daar het vaak een paar maand duurt vooraleer de cliënt een positief saldo heeft opgebouwd, schiet het centrum, in afwachting daarvan, zakgeld en de aflossing van de penale boeten voor.

Met betrekking tot het inkomen van de cliënt doet het centrum systematisch een beroep op het OCMW voor het geval de cliënt geen inkomen heeft of het inkomen waarover hij beschikt ontoereikend is om zijn verblijf in het centrum te betalen.

2. Het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap controleert het financiële beleid van het centrum via het financieel verslag dat jaarlijks bij de administratie, met name Gezin en Maatschappelijk Welzijn, afdeling Welzijnzorg, moet worden ingediend, met het oog op het uitkeren van het saldo van de toegekende subsidie-enveloppe.

Bovendien kunnen er gerichte controles – bijvoorbeeld in geval van klacht – worden uitgevoerd vanuit de afdeling Inspectie en Toezicht.

Ook het centrum zelf beschikt vanuit zijn centrale boekhouding over een intern controlesysteem. Dit systeem geeft inzicht in alle inkomsten en uitgaven die in cliëntendossiers gebeuren.

**Vraag nr. 74
van 26 januari 2001
van mevrouw SONJA BECQ**

Huwelijksbureaus – Gevolgen wijzigende reglementering

Een aantal huwelijksbureaus voelt zich door de zogenaamde opheffing van het decreet van 1993 via omzendbrief, op een ernstige manier geschaad in zijn rechtmatige verwachtingen. Zij leverden serieuze inspanningen om zich in regel te stellen conform de uitvoeringsbesluiten op het decreet van 1993 (opleiding, huisvesting, enz.).

Thans blijkt dat deze bureaus onnodige kosten maakten.

In welke mate kunnen deze bureaus aanspraak maken op een schadevergoeding ?

Antwoord

Bij besluit van 7 april 2000, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 29 juni 2000, heeft de Vlaamse regering haar besluit van 23 maart 1999 tot regeling van de erkenning van huwelijks- en relatiebemiddelaars opgeheven met ingang van 1 april 2000.

Eveneens op 7 april 2000 heeft de Vlaamse regering haar principiële goedkeuring gehecht aan een voorontwerp van decreet dat het decreet van 10 november 1993 houdende maatregelen tot kwaliteitsverbetering van de dienstverlening door huwelijks- en relatiebemiddelaars beoogt op te heffen.

De opheffing van deze regelgeving past binnen de principes van deregulering en responsabilisering van de sector. Deze principes sluiten aan bij recente evoluties met betrekking tot het overheidsbeleid, die kunnen worden samengevat als "de overheid die zich terugplooit op haar kerntaken".

In de rechtsleer en de rechtspraak wordt algemeen aanvaard dat decreten en reglementaire besluiten moeten kunnen worden aangepast aan de zich wijzigende maatschappelijke inzichten. Zij kunnen steeds worden gewijzigd of opgeheven. Niemand kan een subjectief recht op het ongewijzigd blijven van de regelgeving inroepen.

Een huwelijksbureau dat beweert schade te hebben geleden ten gevolge van de opheffing van de voormelde regelgeving zou enkel aanspraak kunnen maken op schadevergoeding vanwege de Vlaamse overheid indien voldaan is aan de voorwaarden die gesteld zijn door artikel 1382 of 1383 van het Burgerlijk Wetboek. Het bureau zal bijgevolg niet enkel zijn schade moeten bewijzen, maar ook een fout die de Vlaamse overheid zou hebben begaan bij het opheffen van de regelgeving, en het oorzakelijk verband tussen die fout en de geleden schade.

**Vraag nr. 75
van 26 januari 2001
van mevrouw SONJA BECQ**

Gezinshulp – Evaluatie

In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 226 van 14 juli 2000 inzake de tarifiering van gezins- en poetshulp (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 17 november 2000, blz. 321 – red.*) meldde de minister :

- dat een nieuwe voorziening "logistieke thuiszorg" wordt uitgebouwd, waarin poetshulp, klusjes- en oppashulp worden gegroepeerd ;
- dat in een evaluatie werd voorzien met betrekking tot de bijdrageregeling gezinszorg. Hiertoe werd advies gevraagd (tegen september jl.) bij de verenigingen van de diensten gezinszorg en bij de verenigingen van gebruikers.

1. Binnen welke termijn wordt de voorziening "logistieke thuiszorg" uitgebouwd en geregeld ?
2. Wat waren de bevindingen met betrekking tot de bijdrageregeling van de verenigingen van de diensten gezinszorg en van de verenigingen van gebruikers, die in september aan de minister hun rapport moesten bezorgen ?
3. In welke mate werden op grond hiervan door de minister reeds stappen ondernomen, onder meer ook wat tarieven voor dienstverlening aan jonge gezinnen betreft ?

Er is reeds herhaaldelijk gesteld dat de drempel in de gezinshulp voor jonge gezinnen te hoog ligt (zeker in vergelijking met PWA, private markt, ...) (PWA : plaatselijk werkgelegenheidsagentschap).

Antwoord

1. De uitbouw van de nieuwe voorziening "logistieke hulp en aanvullende thuiszorg" is gestart op 1 januari 2001 met de regularisatie van de poets-, klusjes- en oppasdiensten van het DAC.

In eerste instantie zullen we de komende maanden op zoek gaan naar een degelijk financieeringsmodel voor deze voorzieningen. Eens dit gerealiseerd werken we, samen met de vertegenwoordigers van deze sector, verder aan de nodige decreetswijziging en het functionele uitvoeringsbesluit. Dit uitvoeringsbesluit is gepland om in werking te treden op 1 januari 2003.

2. De belangrijkste bevindingen uit de verschillende rapporten kunnen als volgt worden samengevat :
 - de huidige bijdrageregeling wordt door de gebruiker als ondoorzichtig en bureaucratisch ervaren, deels door een gebrek aan openheid en gebrekkige informatieverlening

vanwege de dienstverleners, deels door de ingewikkeldheid van het systeem zelf;

- ook wordt de objectiviteit van dit systeem door de gebruiker te laag ingeschat veel parameters in de bijdragebepaling tot de bevoegdheid van de dienst behoren;
 - het kortingssysteem wordt als mantelzorgonvriendelijk ervaren;
 - het inkomensgerelateerd zijn van de bijdrage wordt door een overgroot deel van de gebruikers als rechtvaardig ingeschat;
 - met betrekking tot de hoegroetheid van de gebruikersbijdrage is er geen eenduidig standpunt uit de ingediende evaluaties af te leiden. Eén verslag stelt dat de bijdrage voor tweeverdienergezinnen te hoog wordt ervaren, een ander verslag stipuleert daarentegen dat de gebruikers met een hoog inkomen "niet ervaren dat zij het meest gebukt gaan onder een te zware bijdrage". Eén verslag stelt dat de bovengrens op het vlak van bijdrage bereikt is, een ander verslag vermeldt dat slechts bij 15 % van de gebruikers de hulpvraag zou dalen bij een stijgende bijdrage.
3. Er werden tot op heden nog geen stappen ondernomen om de bijdragebepaling in de gezinszorg te herzien.

De soms tegenstrijdige resultaten van de verschillende evaluaties nopen in eerste instantie tot verder onderzoek.

Bovendien ben ik van oordeel dat de discussie over de bijdragebepaling moet worden gevoerd vanuit de evoluties in de uitvoering van de zorgverzekering en de invloed van de zorgverzekering op de betaalbaarheid van de zorg. Ook dit zal in eerste instantie moeten worden onderzocht alvorens men tot gegronde besluiten kan komen.

**Vraag nr. 76
van 26 januari 2001
van mevrouw SONJA BECQ**

Scheidingsbemiddeling – Centra voor algemeen welzijnswerk

Vanuit verschillende hoeken en recentelijk ook naar aanleiding van een interview met iemand van

de Jo-lijn blijkt dat vooral rond echtscheiding veel adviesvragen worden gesteld.

1. Welke instanties, dienstverleners op Vlaams niveau – naast advocaten – staan ter beschikking van mensen met vragen over echtscheidings(procedures) en de gevolgen hiervan voor zichzelf en voor hun kinderen (verwerking van echtscheidingsproces), hulp bij co-ouderschap, ... ?
2. In welke mate spelen centra voor algemeen welzijnswerk hierin een rol ?

Antwoord

1. Naast advocaten, notarissen en personen die binnen een privé-praktijk bemiddelen, zijn het voornamelijk de centra voor algemeen welzijnswerk die ter beschikking staan van mensen met vragen over echtscheiding(sprocedures). Naast relatietherapie is scheidingsbemiddeling een vorm van hulpverlening in deze problematiek.

In wetenschappelijke literatuur met betrekking tot de effecten van scheiding op kinderen wordt vaak verwezen naar de mogelijkheden van scheidingsbemiddeling. Via scheidingsbemiddeling zou kunnen worden vermeden dat kinderen zich geklemd voelen in het ouderlijk conflict. Uit evaluatieonderzoek van scheidingsbemiddeling blijkt dat zelfs wanneer de ouders geen akkoord bereiken, scheidingsbemiddeling toch een positieve weerslag heeft op hun zelfwaardering.

Scheidende ouders zijn minder ontvankelijk voor de mening en behoeften van hun kinderen. Veel scheidende ouders komen er niet toe met hun kinderen over de scheiding te praten, of de scheiding uit te leggen. Scheidingsbemiddeling helpt ouder- en partnerrol te ontkoppelen en kan de kinderen een positief voorbeeld van conflictantering geven.

Via scheidingsbemiddeling kan worden getracht ouderlijke conflicten op een constructieve manier te hanteren, met aandacht voor de wensen van het kind, dat meestal loyaal wil blijven ten aanzien van beide ouders. De bemiddelaar maakt met de ouders een werkbaar ouderschapsplan op, waarin de wensen en behoeften van het kind voldoende gegarandeerd zijn. Hij/zij stimuleert de ouders om stil te staan bij de beleving en de eventueel uitgesproken meningen van het kind. Zo kunnen ouders afspreken dat ze vermijden hun toekomstige menings-

verschillen op zo'n manier te laten escaleren dat het kind erin geklemd geraakt.

Beslissingen die ouders zelf opgebouwd hebben, worden beter nageleefd. Vaders die beseffen dat ze inspraak hebben in de regelingen in verband met hun kinderen blijven na een scheiding meer actief betrokken op hun opvoeding.

Humanisering, vereenvoudiging, blijvende zorg en verantwoordelijkheid van scheidende ouders voor hun kinderen waren de uitgangspunten bij de herziening van de scheidingswet in 1994 en de wet op het co-ouderschap van 1995. In die discussie werden de mogelijkheden van scheidingsbemiddeling aangekaart. Via scheidingsbemiddeling kan aan ouders die kiezen voor een gezamenlijke uitoefening van het ouderlijk gezag, een onderhandelingscontext worden geboden om hun gezag-co-ouderschap een werkbare invulling te geven. Zonder deze context is de kans reëel dat de nieuwe wet op de gezamenlijke uitoefening van het ouderlijk gezag dode letter blijft.

- Er bestaat in het algemeen welzijnswerk, zoals reeds vermeld, een ruim aanbod van centra die scheidingsbemiddeling aanbieden. Zij garanderen, door hun laagdrempeligheid en ruime toegankelijkheid dat het een dienstverlening betreft aan alle mensen. Een brede bevolkingslaag wordt bereikt. Er worden bij de cliënten geen specifiek scholingsniveau of verbaal-communicatieve vaardigheden verondersteld. Niettemin dient er extra aandacht te gaan naar groepen die toch moeilijker te bereiken zijn, in casu kansarmen en migranten. Het kenbaar maken van scheidingsbemiddeling dient nog duidelijker op hen te worden gericht.

In het kader van de preventieve opdracht van het algemeen welzijnswerk vertegenwoordigt scheidingsbemiddeling eveneens een belangrijke functie. Deze alternatieve vorm van conflictoplossing werkt preventief en toekomstgericht, doordat ze mensen leert om constructief meningsverschillen te hanteren. Op die manier voorkomt men dat kinderen de inzet en/of de dupe worden van de scheiding van hun ouders, en dat zij en/of hun ouders een meer langdurige of intensieve begeleiding of therapie behoeven.

De werkingen "gezins- en relationeel ambulante welzijnswerk" binnen de centra beschikken over een ruime deskundigheid in de psychosociale hulpverlening aan individuen en gezinnen met relationele problemen, in dit geval (echt)scheidingen, en in bemiddeling. Ook al is

scheidingsbemiddeling een specifieke methodiek, het sluit aan bij een thema waarrond reeds lang heel wat ervaring is opgebouwd, en dit binnen verschillende disciplines. De link met relatietherapie is daarbij zinvol. Het biedt cliënten die opteren voor scheidingsbemiddeling en tijdens die bemiddeling beslissen om hun relatie opnieuw een kans te geven, de mogelijkheid om in een bekende setting relatietherapie te volgen. Anderzijds kan een koppel dat tijdens een relatietherapie de beslissing neemt tot scheiden, indien gewenst, onmiddellijk worden doorverwezen naar een scheidingsbemiddelaar. De ondersteuning van individuen in hun beslissingsproces en het begeleiden van de verwerking van de scheiding, zijn eveneens aspecten van het gezins- en relationeel welzijnswerk waar een ruime ervaring en knowhow werden ingebouwd.

Overigens kunnen ook kinderen, adolescenten en alle betrokkenen die met een scheiding worden geconfronteerd, worden opgevangen. De centra bieden dus de mogelijkheid om de sociale gevolgen van de scheiding op te vangen en de nazorg te garanderen. Binnen deze context betekent scheidingsbemiddeling een zinvolle complementaire methodiek. De aanwezigheid van een multidisciplinair team en andere werksoorten in de centra (jongerenhulpverlening, justitiële hulp, ...) biedt niet alleen aan cliënten mogelijkheden, het heeft ook voor de bemiddelaar het voordeel ruggensteun te kunnen krijgen vanuit de andere disciplines. In het opmaken van ouderschapsplannen hebben scheidingsbemiddelaars in het algemeen welzijnswerk een grote deskundigheid opgebouwd. Hierbij wordt vertrokken van de visie over ouderschap dat men wel als partner kan scheiden, maar steeds ouder blijft van zijn/haar kind. Beide ouders blijven verantwoordelijk voor en betrokken bij de opvoeding van hun kind(eren) over de scheiding heen.

Tot slot dient te worden gezegd dat in het algemeen welzijnswerk sociale tarieven worden gehanteerd voor scheidingsbemiddeling. Deze dienstverlening, aangepast aan ieders financiële mogelijkheden, is inherent aan de algemene toegankelijkheid en de laagdrempeligheid van eerstelijns hulpverlening.

Vraag nr. 77
van 26 januari 2001
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Kind en Gezin Vlaams-Brabant – Vestigingsplaats

Tegen 2003 zou er in Leuven een Vlaams administratief centrum in de onmiddellijke omgeving van het station worden gerealiseerd. Het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap zou in dit gebouw zijn provinciale afdeling vestigen (zie Jaarverslag 1999).

Reeds meermaals werd Kind en Gezin gevraagd om zijn provinciale afdeling te vestigen in Leuven. Hierop werd vooralsnog niet positief gereageerd.

1. Is het de bedoeling dat welzijns-VOI's (Vlaamse openbare instellingen) die provinciale afdelingen hebben, zich gaan vestigen in die Vlaamse administratieve centra ?

Hoever staat het met de oprichting van dit Vlaams administratief centrum in Leuven ?

2. Behoudt Kind en Gezin zijn provinciale afdeling Vlaams-Brabant in Brussel ?

Zo ja, waarom wijkt het hiermee af van de keuze die andere VOI's blijkbaar toch maken voor Leuven ?

Antwoord

1. Wat Kind en Gezin betreft, is het de bedoeling om haar provinciale afdeling Vlaams-Brabant in Leuven te vestigen.

Op 1 april 1999 heeft Kind en Gezin in een brief gericht aan het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap – afdeling Gebouwen, een aanvraag gedaan om kantoorruimte hiervoor te reserveren in het nieuw op te richten Vlaams administratief centrum in Leuven.

Op vraag van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap heeft Kind en Gezin, in de brief van 3 juli 2000, haar aanvraag hiervoor nogmaals bevestigd.

Hoever het staat met de oprichting van het Vlaams administratief centrum in Leuven kan ik niet zeggen, omdat deze materie niet tot mijn bevoegdheid behoort.

2. Kind en Gezin heeft, gezien haar aanvraag (zie punt 1 hierboven), niet de bedoeling haar provinciale afdeling Vlaams-Brabant in Brussel te houden.

Vraag nr. 78 van 26 januari 2001 van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Gehandicapten – Initiatieven Raad van Europa

Ambtenaren van het Vlaams Fonds vertegenwoordigen Vlaanderen in het directiecomité van de Raad van Europa en in diverse comités voor deskundigen.

In 1996 besliste het directiecomité om een pan-Europees netwerk inzake zelfstandig leven en gelijkheid van kansen voor personen met een handicap op te richten.

1. Het directiecomité zou in 2000 de thema's vastleggen voor het pan-Europees netwerk inzake zelfstandig leven en gelijkheid van kansen voor personen met een handicap.

Wat zijn de thema's waarrond wordt gewerkt ?

Heeft Vlaanderen terzake voorstellen geformuleerd ?

2. Een werkgroep is sinds maart 1999 actief op het vlak van geweld tegen personen met een handicap.

Heeft de werkgroep inmiddels haar activiteiten afgerond ?

Zo ja, wat zijn de resultaten van haar werkzaamheden ?

Antwoord

1. Het directiecomité van de Raad van Europa heeft de idee van een pan-Europees netwerk inzake zelfstandig leven en gelijkheid van kansen voor personen met een handicap twee jaar geleden verlaten. Het comité was van oordeel dat het meer opportuun zou zijn om in samenhang met de tweede pan-Europese conferentie van ministers bevoegd voor het beleid inzake integratie van personen met een handicap, een conferentie of colloquium inzake zelfstandig leven en gelijkheid van kansen voor personen met een handicap te organiseren, waaraan niet-gouvernementele organisaties zouden deelnemen.

Tijdens de sessie van het comité van juni 2000 heeft Spanje de organisatie van de pan-Europese ministeriële conferentie, in de loop van 2002,

op zich genomen. Spanje zal hierbij de mogelijkheid onderzoeken van het organiseren van een seminarie of colloquium, in samenhang met deze conferentie.

Aan de verschillende lidstaten van de Raad van Europa werd gevraagd thema's aan te brengen die tijdens de conferentie en het ermee samen gaand colloquium of seminarie aan bod zouden kunnen komen.

Vlaanderen bracht volgend thema aan : de bevordering van het zelfstandig leven in de samenleving van personen met ernstige beperkingen ten gevolge van een handicap.

2. De werkgroep m.b.t. geweld, mishandeling en misbruik van personen met een handicap heeft zopas een derde ontwerprapport klaar betreffende de bescherming van volwassenen en kinderen met een handicap tegen misbruik.

De bedoeling van het document is aan de lidstaten een illustratief referentiekader te bieden dat hen kan helpen bij het overwegen en het nemen van maatregelen om de veiligheid te verzekeren van gehandicapte kinderen en volwassenen thuis, op de werkplaats, in scholen, residentiële settings, dagcentra en op publieke plaatsen.

Het definitieve rapport zal tijdens de volgende sessie van het directiecomité van juni 2002 worden besproken.

Vraag nr. 79
van 26 januari 2001
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Vlaams Fonds – Kopieën

In het jaarverslag 1999 van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap kunnen we lezen dat het aantal kopieën dat werd gemaakt in de administratie van het Vlaams Fonds in 1999 is gestegen met 539.343 exemplaren in vergelijking met 1998.

In het totaal zijn er dat nu 6.160.235. Dit is een stijging van 215,3 % ten opzichte van 1993.

Dit is verwonderlijk, daar tijdens deze jaren het elektronisch verkeer op grote schaal werd doorgevoerd.

1. Werd door de administratie een onderzoek ingesteld naar de oorzaak van deze forse stijging ?
2. Werden maatregelen genomen om deze stijging af te remmen ?

Antwoord

1. De stijging van het aantal kopieën kan grosso modo worden toegeschreven aan de volgende factoren :

- de actieve informatiecampagnes door het Vlaams Fonds, waarbij verschillende externe diensten uitgebreid worden geïnformeerd over de diverse veranderingen.

Zo was er in 1999 bijvoorbeeld de wijziging in de inschrijvingsprocedure en de uitbreiding van het experiment "persoonlijk assistentiebudget". Zowel de multidisciplinaire teams, alle Vlaamse Fonds voorzieningen als de instanties erkend om een persoon met een handicap of diens gezin te vertegenwoordigen, ontvingen hierover uitgebreide schriftelijke informatie ;

- de uitbouw van de documentatie- en informatiedienst ;
- het Vlaams Fonds staat de laatste jaren ook meer zelf in voor de druk van een aantal documenten.

Op die manier is het mogelijk de klant up-to-date informatie te verstrekken. Voorbeelden : door het zelf kopiëren van de folders en de inschrijvingsformulieren kunnen recente wijzigingen vlot worden verwerkt ;

- het toenemend aantal dossiers dat door de commissies (zoals de provinciale evaluatiecommissie en de adviescommissie) moest worden behandeld ;
- de actieve informatieverstrekking naar de personeelsleden toe.

Zo bijvoorbeeld is er sinds 1998 het personeelsblad dat door het Vlaams Fonds zelf wordt gedrukt, d.w.z. gekopieerd.

2. Volgende maatregelen werden reeds getroffen of worden gepland.

- Daar nog niet alle voorzieningen beschikken over de mogelijkheden om vlot in te spelen op het elektronisch verkeer, wordt de algemene informatie nu nog zowel schriftelijk als elektronisch verspreid. In de toekomst zal het schriftelijk versturen van informatie verder worden gereduceerd.
- Met de aanpassing van de inschrijvingsprocedure werd een eerste stap gezet in het elektronisch opmaken van de multidisciplinaire verslagen. Op termijn wordt het elektronisch doorsturen van de verslaggeving ingevoerd, waardoor ook commissieleden de mogelijkheid zullen krijgen de verslagen elektronisch te consulteren.
- Onlangs startte een project om de website verder uit te werken, zodat zowel de klanten als de andere diensten vlotter de nodige up-to-date informatie kunnen consulteren.
- Intern werden de personeelsleden gesensibiliseerd tot een verantwoord papier- en kopiegebruik : nota voor het personeel in verband met het efficiënt gebruik van de machines ; het aanbrengen van een "pin-code" op de apparaten, zodat kan worden opgevolgd hoeveel kopieën elke dienst maakt ; alle belangrijke informatie is terug te vinden op de interne website, zodat het aantal nota's aan de personeelsleden is gedaald.

Door deze laatste maatregelen daalde het aantal kopieën in 2000 drastisch : namelijk 4.184.248 ten opzichte van 6.160.235 in 1999.

Vraag nr. 82
van 26 januari 2001
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Werkgroep kinderrechten – Stand van zaken

Op initiatief van de vorige Vlaamse minister van Welzijn werd een werkgroep opgericht rond het thema kinderrechten. De werkgroep bestond uit de administraties en de VOI's (Vlaamse openbare instellingen) die een band hebben met kinderrechten.

1. Komt deze werkgroep nog samen ?
2. De werkgroep speelt een belangrijke rol in de rapportering inzake de opvolging van het VN-kinderrechtenverdrag (Verenigde Naties).

Heeft deze werkgroep nog andere opdrachten ?

3. Wordt vanuit de werkgroep gewerkt aan de realisatie van de kinderrechten in de verschillende VOI's ?

Zo ja, welke vooruitgang werd geboekt in de verschillende VOI's ?

Antwoord

De vorige Vlaamse minister van Welzijn heeft na zijn aanwijzing door de Vlaamse regering in 1997 als coördinerend minister voor kinderrechten een "interdepartementale werkgroep kinderrechten" opgericht. Van deze werkgroep maakten deel uit : de administraties Gezin en Maatschappelijk Welzijn, Gezondheidszorg en Cultuur, de VOI's Kind en Gezin en Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH) en de kabinetten Buitenlands Beleid, Gelijke Kansen, Gezondheidszorg, Onderwijs en Welzijn. Deze werkgroep is een jaar actief geweest. Zij kwam de laatste keer samen op 27 mei 1998. In deze werkgroep werd de bijdrage van de Vlaamse Gemeenschap aan het Belgisch rapport betreffende het VN-verdrag van 20 november 1989 inzake de rechten van het kind besproken.

De "interdepartementale werkgroep kinderrechten" werd opgevolgd door de "werkgroep aanspreekpunten kinderrechten". In 25 administraties en instellingen van de Vlaamse overheid werd een ambtenaar als aanspreekpunt kinderrechten aangewezen. Het netwerk van aanspreekpunten kinderrechten dekt veel beter dan de voorgaande werkgroep de bevoegdheden die van belang zijn voor kinderen. Immers, naast Gezondheidszorg, Welzijn, Gelijke Kansen, Onderwijs, Cultuur en Buitenlands Beleid, zijn nu bijvoorbeeld ook de bevoegdheden Huisvesting, Mobiliteit en Leefmilieu betrokken.

Ter informatie gaat hieronder een tabel met de Vlaamse openbare, wetenschappelijke en andere instellingen die een aanspreekpunt kinderrechten hebben aangewezen en de personen die deze functies vervullen.

De aanspreekpunten kinderrechten werden ingeschakeld bij de finalisering van het Belgisch rapport en de voorbereiding van het eerste en het tweede jaarverslag van de Vlaamse regering aan het Vlaams Parlement en de Kinderrechtencommissaris.

Aangezien deze verslagen het gehele regeringsbeleid bestrijken, komen daarin ook de realisaties

van de instellingen van de Vlaamse Gemeenschap aan bod. Momenteel wordt er gestart met de voorbereiding van het derde verslag, dat ik vóór 30 september eerstkomend aan het Vlaams Parlement zal bezorgen. Dit verslag zal handelen over de periode van 1 april 2000 tot en met 31 maart 2001.

Vlaamse openbare, wetenschappelijke en andere instellingen met een aanspreekpunt kinderrechten

CBGS : Bea Van Den Bergh

VRT : Luc Van De Borgh

Toerisme Vlaanderen : Hilde Janssens

Vlaamse Stichting Verkeerskunde : Eddy Klijnen

VFSIPH : Anna Vanermen

Het Gemeenschapsonderwijs : Jan Deckers

Bloso : Paul Eliaerts

Vlaamse Onderwijsraad : Roos Herplick

Kind en Gezin : Christine Faure

Vlaamse Huisvestingsmaatschappij : Anne Gebruers

VIZO : Kristin Neuts

N.v.d.r.

CBGS	Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudies
VFSIPH	Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap
Bloso	Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Opvoeding, de Sport en de Openlucht recreatie
VIZO	Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen

Vraag nr. 88
van 1 februari 2001
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Adoptiebemiddelingsdiensten – Erkenning

De matching tussen kandidaat-adoptanten en de voor adoptie beschikbare kinderen in het buitenland gebeurt vandaag door adoptiebemiddelingsdiensten. In Vlaanderen bestaan er op dit moment vijf erkende diensten.

1. Hoeveel aanvragen werden er in de afgelopen tien jaar gedaan om een erkenning te verkrijgen als adoptiebemiddelingsdienst ?
2. Op hoeveel van deze aanvragen werd een positief antwoord, respectievelijk een negatief antwoord gegeven ?
3. Op grond van welke criteria werden aanvragen afgewezen of aanvaard ?

Antwoord

De matching tussen kandidaat-adoptanten en de voor adoptie beschikbare kinderen in het buitenland gebeurt vandaag niet enkel door adoptiebemiddelingsdiensten.

Door wie de matching gebeurt, is afhankelijk van het herkomstland. In sommige herkomstlanden gebeurt de matching ter plaatse door de daartoe bevoegde instanties, op basis van het gezinsrapport van de centrale autoriteit.

In andere herkomstlanden wordt de matching overgelaten aan de adoptiediensten in Vlaanderen, op basis van de kindrapporten.

1. De afgelopen tien jaar waren er 18 (zowel binnenlandse als buitenlandse) vragen tot erkenning als adoptiedienst.
2. Aanvankelijk werden 14 erkenningen, waarvan 8 aan diensten voor interlandelijke adoptie, toegekend.

Vervolgens : smolten 2 erkende diensten samen tot 1 binnenlandse, besliste 1 dienst zelf om geen plaatsingen meer te doen (binnenlandse/buitenlandse), werden 2 erkenningen (buitenlandse) ingetrokken, werden 2 erkenningsaanvragen niet formeel bevestigd, waardoor geen verder administratief gevolg werd gegeven aan de erkenningsaanvragen (buitenlandse), werd 1 erkenningsaanvraag geweigerd (buitenlandse), is 1 erkenningsaanvraag momenteel in behandeling (buitenlandse).

3. De criteria volgens dewelke een erkenning van een adoptiedienst wordt aanvaard, afgewezen of ingetrokken, liggen vast in het decreet van 3 mei 1989 houdende erkenning van adoptiediensten (art. 3, § 1) en in het uitvoeringsbesluit van 31 januari 1990, gewijzigd bij besluit van 23 maart 1994.

Vraag nr. 90
van 1 februari 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Etnisch-culturele minderheden – Statistieken

Het beleid inzake etnisch-culturele minderheden kampt met een gebrek aan statistisch materiaal, waardoor een zakelijk beleid wordt bemoeilijkt. Statistieken voor het beleid inzake etnisch-culturele minderheden zijn niet structureel beschikbaar.

Dit is ook het geval voor statistieken inzake vluchtelingen, woonwagenbewoners, vreemdelingen zonder wettig verblijfsstatuut, ...

Vooraf het feit dat allochtonen statistisch onzichtbaar worden wanneer ze de Belgische nationaliteit verwerven, maakt dat ze onzichtbaar zijn ook voor het beleid, terwijl een specifieke aanpak belangrijk blijft. Sommige beschikbare demografische statistieken geven slechts een gedeeltelijk zicht op de realiteit : ze geven enkel de huidige nationaliteit en de nationaliteit in het voorgaande jaar weer. Hierdoor ontstaat er een zogenaamde "grijze zone".

In het verleden werden voorbereidingen getroffen om hiervoor een oplossing te vinden.

De huidige gegevens zouden kunnen worden verrijkt met gegevens zoals de geboorteplaats, de nationaliteit bij geboorte, de verschillende nationaliteitswijzigingen, zodat de gehanteerde statistieken de werkelijkheid meer zouden benaderen.

Werd deze problematiek reeds bestudeerd en welke stappen heeft de minister gezet om de statistieken ten behoeve van het beleid inzake etnisch-culturele minderheden te verbeteren ?

Antwoord

Statistisch vatten van allochtonen

Het emancipatiebeleid heeft tot doel allochtonen de kans te bieden om als volwaardige burgers aan onze samenleving deel te nemen. Sectoren hebben bijgevolg de maatschappelijke plicht om actief op zoek te gaan naar situaties van achterstand en achterstelling bij allochtonen en om bestaande ongelijkheden zichtbaar te maken. Daar waar het gelijkheidsbeginsel wegens de etnische herkomst wordt geschonden, is het noodzakelijk om over accuraat cijfermateriaal over de deelname van allochtonen aan maatschappelijke voorzieningen te beschikken.

Omdat dit cijfermateriaal momenteel niet voorhanden is, heeft ICEM (Interdepartementale Commissie Etnisch-Culturele Minderheden) dit knelpunt onder de aandacht gebracht van de verantwoordelijken voor het Vlaams statistiekenbeleid. Dit heeft ertoe geleid dat de aanmaak van basisgegevens inzake etnisch-culturele minderheden als een prioritair strategisch project is opgenomen in de Beleidsnota Vlaamse Statistieken 1999-2004 (*Stuk 161 (1999-2000) – Nr. 1 – red.*).

In de omschrijving van dit statistiekenproject wordt erop gewezen dat "de demografische statistieken over allochtonen beperkt zijn, in die zin dat ze van personen enkel de huidige nationaliteit en de nationaliteit in het voorgaande jaar weergeven. Hierdoor worden allochtonen – mensen van vreemde herkomst – statistisch onzichtbaar wanneer ze de Belgische nationaliteit verwerven. Een deel van de allochtonen gaat daardoor behoren tot een zgn. "grijze zone". Om deze problemen te verhelpen moeten de huidige gegevens verrijkt worden met gegevens zoals de geboorteplaats, de nationaliteit bij de geboorte en de verschillende nationaliteitsverwijzingen die een ingezetene ondergaan heeft. Op dit ogenblik zijn immers enkel de laatste nationaliteit en de nationaliteit van het voorbije jaar opgenomen".

De Vlaamse minister bevoegd voor Statistiek is verantwoordelijk voor de concrete uitvoering van dit project.

Statistisch vatten van nieuwkomers

Het inburgeringsbeleid heeft tot doel nieuwkomers zo vlug mogelijk na aankomst in ons land via een onthaalprogramma op maat duurzaam in te schakelen in onze samenleving.

Omdat er noch op het niveau van de gemeente of provincie, noch op het niveau van de Vlaamse of federale overheid accuraat cijfermateriaal voorhanden was/is over het aantal nieuwkomers, heb ik eind 1999 opdracht gegeven om naast kwalitatieve ook kwantitatieve informatie te verzamelen over de nieuwkomers in Vlaanderen. Kwantitatief is men op zoek gegaan naar het aantal nieuwkomers, hun profiel en hun spreiding. Kwalitatief is er gepeild naar de verwachtingen van nieuwkomers en de wijze waarop hun sociale omgeving voor opvang is gestructureerd. Het onderzoek werd eind 2000 afgerond.

De onderzoeksresultaten bevatten onder meer een aantal aanbevelingen inzake het aanmaken, ontsluiten en doorgeven van statistieken over nieuwkomers. Om de gegevens over nieuwkomers eenvoudiger te kunnen ontsluiten, pleiten de onderzoekers daarnaast voor de invoering van een informatietype "nieuwkomer".

Op zeer korte termijn zal ik de onderzoeksresultaten en aanbevelingen onder de aandacht brengen van de Vlaamse minister bevoegd voor het statistiekenbeleid, met de dringende vraag om de nodige stappen te ondernemen om het statistiekenbeleid ten aanzien van nieuwkomers te optimaliseren.

Verkenning van de trekkende beroepsbevolking

Gezien de geringe kennis bij de overheid over de trekkende beroepsbevolking (binnenschippers, foorreizigers en circuslui), heb ik eind 1999 opdracht gegeven tot het doorvoeren van een verkennend en kwalitatief onderzoek naar de leefwereld van de trekkende beroepsbevolking. Dit onderzoek werd eind 2000 afgerond.

Het onderzoeksrapport reikt een aantal basisgegevens aan over het trekkend beroep (trekpatronen en andere beroepskenmerken), het onderling sociaal netwerk van de drie beroepsgroepen en hun leefwereld, en toestanden en processen van sociale uitsluiting.

De onderzoeksresultaten zullen mede toelaten het beleid naar de trekkende beroepsgroepen de komende jaren te verdiepen. Waar nodig en relevant zal hierbij ook oog zijn voor de vraag naar een adequater verzamelen, ontsluiten en doorgeven van statistische gegevens.

Statistisch vatten van de overige doelgroepen van het minderhedenbeleid

In de jaarrapporten van ICEM wordt een inspanning gedaan om cijfergegevens te verstrekken over de aanwezigheid van de andere doelgroepen van het minderhedenbeleid, met name de woonwagenbevolking en de mensen zonder wettig verblijf. Bij het verzamelen van deze gegevens wordt nauw samengewerkt met het werkveld. Voor deze doelgroepen blijken terreinkennis en nauwe betrokkenheid op de doelgroep immers een geschikte manier te zijn om nuttige – kwantitatieve zowel als kwalitatieve – informatie te verkrijgen.

Wat specifiek de woonwagenbevolking betreft, moet er bijvoorbeeld rekening mee worden gehouden dat deze mensen, gegeven de ervaringen in Wereldoorlog II, niet willen geregistreerd of geteld worden. Bovendien is er geen vaste maatstaf om te bepalen of iemand als voyageur, Manoesj of Rom moet worden getypeerd. Tellingen van het Woonwagenwerk geven wel een goede indicatie van het aantal woonwagenbewoners.

Nog moeilijker is het om de doelgroep mensen zonder wettig verblijf in kaart te brengen. Terreinkennis is hier de belangrijkste invalshoek voor het inschatten van hun aanwezigheid. De regularisatiecampagne van de federale overheid toont trouwens aan dat de ruwe schatting vanop het terrein een vrij goede indicatie blijkt te zijn.

Vraag nr. 92
van 1 februari 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Vrouwen in de politiek – Evenwichtscampagne

De minister lanceerde eind december 1999 een evenwichtscampagne voor mannen en vrouwen in de politiek. Alhoewel aan de belangrijkste opdracht – vrouwen overtuigen om politiek actief te worden – niets werd gedaan, blijven de andere stappen ook belangrijk.

Zo moedigde de minister politieke partijen aan het ritstelsel toe te passen en startte ze – weliswaar zonder grote betrokkenheid van de kandidaten – op 18 september een evenwichtscampagne om kiezers aan te sporen op vrouwen te stemmen. Zo spoorde de minister gemeentelijke partijen aan bewust mandaten toe te kennen aan vrouwen en de schepencolleges evenwichtig samen te stellen.

Aanmoedigen en hulpmiddelen ter beschikking stellen is één zaak, de resultaten opvolgen en zo meetbaar mogelijk vertalen, is een andere.

1. Hoe heeft de minister concreet "incentives" gegeven om mandaten toe te kennen aan vrouwen ? Wanneer ? Met welk resultaat ?
2. Hoe deed zij dit om meer evenwichtige schepencolleges te krijgen ? Wanneer ?
3. Wat is het globale resultaat ?

In welke gemeenten zetelen alleen mannen in het schepencollege ?

In welke gemeenten enkel vrouwen ?

Waar werd de pariteit bereikt ?

Waar werd de eenderderegel bereikt ?

4. Welke stappen zette zij om meer evenwicht in de gemeentelijke advies- en bestuursorganen te krijgen ? Wanneer ? Zijn er al resultaten bekend ?

Antwoord

1 en 2. De campagne "Evenwicht. Jij kiest!" bestond uit verschillende fases. Terwijl de eerste fase erop gericht was meer vrouwen op kieslijsten te plaatsen (via subsidiëring) en de tweede fase de kiezers aan te moedigen op vrouwen te

stemmen, was de derde fase erop gericht lokale partijvoorzitters ervan te overtuigen effectief mandaten – gemeenteraadslid, schepen en burgemeester – toe te kennen aan verkozen vrouwen.

Er werden naar de Vlaamse en lokale partijvoorzitters, naar bibliotheken, gemeentehuizen en culturele centra affiches verstuurd met als boodschap "Een verkozen vrouw verdient een volwaardig mandaat". Bovendien ontvingen alle plaatselijke partijvoorzitters een nieuwjaarskaartje om hen een "evenwichtige" start van een nieuwe eeuw toe te wensen.

3. Tijdens de laatste fase van de campagne wordt onderzocht of de kiezer op vrouwen heeft gestemd en op welke manier de partijen dit vertaald hebben in de toekenning van mandaten. Dit onderzoek is momenteel nog niet afgerond en de gegevens zijn nog niet bekend. Tijdens een studiedag op 27 maart 2001 over "Vrouwen in de politiek?!" zullen deze resultaten worden bekendgemaakt.

De partijvoorzitters van de partijen die reeds van in het begin de campagne ondersteund hebben, krijgen de kans te rapporteren over de acties die zij ondernomen hebben en de vijf "Meest evenwichtige gemeenten" worden verkozen.

4. In het kader van de campagne werden geen stappen ondernomen om de evenwichtige samenstelling van de gemeentelijke bestuurs- en adviesorganen te bevorderen.

De samenstelling van deze raden behoort tot de bevoegdheid van de gemeentelijke en federale overheden.

**Vraag nr. 95
van 8 februari 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Vrijwilligerswerk – Opwaardering

Op 31 maart 2000 besliste de Vlaamse regering het vrijwilligerswerk duidelijker te erkennen en te waarderen.

Hiervoor werd een werkgroep opgestart om de activiteiten in de grenszone arbeid – niet(gewaardeerde)-arbeid te inventariseren. Tevens zouden de knelpunten voor een erkenning en betere waardering van deze activiteiten worden aangeduid.

1. Welke initiatieven nam de minister als coördinerend minister bevoegd voor vrijwilligers om de vastgestelde knelpunten op te lossen ?
2. Worden vrijwilligers in de grenszone arbeid – niet-arbeid nu meer gewaardeerd ?

N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme.

Antwoord

Met de beslissing van 31 maart 2000 wilde de regering het signaal geven dat zij zowel het vrijwilligerswerk als de semi-atorale arbeid waardeert. Voor beide werd een aparte werkgroep opgericht om de verbetering van het juridisch statuut te werkstelligen.

De werkgroep "semi-atorale arbeid" valt onder de leiding van minister Landuyt. Daarom verwijs ik naar zijn antwoord op de gelijkaardige vraag.

Wat het statuut van de vrijwilligers betreft, werd een brief gericht aan de federale regering met de vraag de knelpunten inzake het statuut op te nemen en hierbij overleg te plegen met de Vlaamse regering en het werkveld.

De federale regering stelde een regeringscommissie aan en organiseert een overleg met betrekking tot het statuut binnen het nationaal comité Internationaal Jaar van de Vrijwilliger 2001. Vertegenwoordigers van de Vlaamse ministers nemen hieraan deel.

Om het gevarieerd werkveld voldoende te betrekken, heeft de Vlaamse regering alvast een overlegronde binnen de verschillende sectoren opgestart.

(Antwoord Renaat Landuyt : blz. 1328 – red)

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER
VAN CULTUUR, JEUGD,
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN
EN ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Vraag nr. 23
van 18 januari 2001
van de heer CARL DECALUWE

Omzetting Europese regelgeving – Stand van zaken

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden
Vraag nr. 34
van 18 januari 2001
van de heer Carl Decaluwe
Blz. 1263

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

Vraag nr. 25
van 18 januari 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Moties en resoluties – Opvolging

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie
Vraag nr. 90
van 18 januari 2001
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 1274

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

Vraag nr. 26
van 25 januari 2001
van de heer JOS STASSEN

VZW Habbekrats – Subsidiëring

In Bérismenil, een deelgemeente van La Roche, staat het Avonturenhuis. Dit is een oude hoeve die volgens mijn informatie gekocht en gerestaureerd is met onder meer subsidies toegekend onder de vorige Vlaamse regering.

Als ik goed ben ingelicht, wordt dit Avonturenhuis momenteel voornamelijk gebruikt door de vereniging Habbekrats.

1. Wie beheert momenteel het Avonturenhuis ?
2. Welke subsidies heeft het Avonturenhuis ontvangen ?
3. Welke groepen maakten in het verleden en maken momenteel gebruik van het Avonturenhuis ? Tegen welke kostprijs ?
4. Wat is de bezettingsgraad van het Avonturenhuis ?
5. Wie beheert Habbekrats ?
6. Wat zijn de doelstellingen, de doelgroep en de methodieken van Habbekrats ?
7. Welke subsidies ontvangt Habbekrats ?

Antwoord

1. Het Avonturenhuis wordt beheerd door de VZW Habbekrats, Vormingsdienst voor Randgroepjongeren. De eigenaar is de BVBA Happy Home in Gent.
2. Het Avonturenhuis ontving geen enkele subsidie.
3. Het is voornamelijk de VZW Habbekrats zelf die gebruikmaakt van het Avonturenhuis. Het huis wordt ook verhuurd aan jeugdverenigingen en aan scholen (voor bosklassen). De prijs bedraagt 7.500 frank voor een verblijf van 24 uur (één overnachting) voor de volledige basisaccommodatie (60 personen).
4. De bezettingsgraad is ongeveer 50 %.

5. De algemene vergadering van Habbekrats is als volgt samengesteld.

(Redactioneel tot bijlage verwerkt – red.)

6. Habbekrats heeft tot doel jongeren wier levenssituatie gekenmerkt is door structurele achterstelling of kansarmoede, via ondersteuning op individueel, groeps- of structureel vlak meer participatiekansen te geven, hun weerbaarheid te vergroten en belemmerings- of achterstandsmechanismen tegen te gaan of op te heffen.
7. In het kader van het experimenteel of vernieuwend jeugdwerk ontving de VZW Habbekrats voor haar initiatief "De fabriek" zowel in 2000 als in 2001 een subsidie van 250.000 frank.

Verder deelden de betrokkenen ons mee dat ze nog volgende subsidies ontvingen in 2001 voor de werking in Gent :

- 5.087.077 frank in het kader van het decreet plaatselijk jeugdwerk ;
- 3.616.262 frank in het kader van het SIF (Sociaal Impulsfonds) ;
- ten slotte ontvingen ze nog 250.000 frank van de provincie Oost-Vlaanderen.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 28
van 25 januari 2001
van de heer JOS DE MEYER

Adviescommissie experimenteel jeugdwerk – Werking

In onze samenleving hebben een aantal "klassieke" jeugdverenigingen een waardevolle en belangrijke maatschappelijke functie. Daarnaast groeien er ook experimentele of vernieuwende vormen van jeugdwerk, die willen inspelen op nieuwe noden en verwachtingen van de jongeren.

Voor deze nieuwe vormen van jeugdwerk heeft de Vlaamse regering haar aandacht getoond in het besluit van de Vlaamse regering houdende oprichting van een adviescommissie voor experimenteel of vernieuwend jeugdwerk.

1. Hoe is de commissie voor experimenteel of vernieuwend jeugdwerk samengesteld ? Graag, naam en functie van de commissieleden.

Wie neemt het secretariaat waar ?

Werden deze mensen aangewezen door de minister ?

2. Kan het huishoudelijk reglement van deze commissie worden bezorgd ?

3. Welke aanvragen tot erkenning als experimenteel of vernieuwend jeugdwerk werden reeds behandeld ?

Welke projecten kregen een gunstig advies en welke projecten kregen een ongunstig advies ?

Wat is hiervoor de motivatie ?

4. Op welke tijdstippen heeft deze commissie reeds vergaderd ?

Antwoord

1. De "adviescommissie experimenteel of vernieuwend jeugdwerk" is opgericht bij besluit van de Vlaamse regering van 24 november 2000.

De benoeming van de voorzitter, de ondervoorzitter en de leden is gebeurd bij ministerieel besluit van 5 januari 2001.

De samenstelling is als volgt :

- voorzitter : de heer Jeroen Terryn (Brugge), student ;
- ondervoorzitter : mevrouw Marijke Ameye (Izegem), jeugddienst stad Izegem ;
- leden : de heer Bart Van Bouchaute (Aalter), leraar Sociale Hogeschool Gent ; mevrouw Hilde Willems (Jette), oud-stafid JINT VZW – Coördinatieorgaan voor Internationale Jongerenwerking ; de heer Tarik Fraihi (Brussel), voorzitter Centrum West.

Het secretariaat wordt waargenomen door de afdeling Jeugd en Sport.

2. De commissie zal in de eerstkomende maanden een huishoudelijk reglement opstellen.

3. In 2000 werden in totaal 99 aanvragen behandeld : 60 aanvragen in het voorjaar en 39 in het najaar (22 nieuwe aanvragen en 17 aanvragen tot verlenging).

De adviezen van de adviescommissie zijn vermeld in de **bijlagen 1** tot 7. De beslissingen van de minister zijn vermeld in de **bijlagen 8** en 9.

4. De commissie kwam bijeen op volgende data : 9 maart 2000, 29 maart 2000, 19 april 2000, 4 mei 2000, 24 oktober 2000, 10 november 2000 en 23 januari 2001.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 29
van 30 januari 2001
van mevrouw BRIGITTE GROUWELS

Culturele centra Brussel-Rand – Subsidiëring

Het is onnodig te onderstrepen welk belang de culturele centra hebben in Brussel en de Vlaamse Rand. Het is voor het ter beschikking stellen en de verspreiding van het Vlaamse culturele leven van essentieel belang dat ze hun werk naar behoren kunnen uitvoeren.

Mijn vraag heeft betrekking op de financiering van de werking van die centra, zoals ingeschreven in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het jaar 2001.

1. Hoeveel middelen krijgen de Vlaamse culturele centra die in de randgemeenten liggen maar geen faciliteiten voor Franstaligen hebben van de Vlaamse Gemeenschap ?
2. Hoeveel middelen krijgen de zes Vlaamse culturele centra die in de faciliteitenrandgemeenten liggen, van de Vlaamse Gemeenschap ?
3. Hoeveel middelen krijgen de 22 gemeenschapscentra die in het Brusselse Hoofdstedelijke gewest liggen, van de Vlaamse Gemeenschap ?

Antwoord

1. Voor de eerste vraag ben ik uitgegaan van de randgemeenten in de ruime betekenis, dus niet enkel de gemeenten die aan Brussel grenzen, maar de randgemeenten die over een erkend cultureel centrum beschikken.

De Vlaamse Gemeenschap heeft in haar begroting 2001 in totaal een bedrag van 37.413.367 frank opgenomen voor de gemeenten Asse, Beersel, Dilbeek, Grimbergen, Halle, Overijse, Sint-Pieters-Leeuw, Ternat, Tervuren en Vilvoorde. Voor een specificatie verwijs ik naar de tabel hierna.

2. Voor de VZW De Rand, die de zes culturele centra van de Vlaamse Gemeenschap in de faciliteitengemeenten beheert, is in de begroting 2001 een nominatief bedrag van 95.000.000 frank ingeschreven.
3. In het Brusselse Hoofdstedelijke gewest wordt ingevolge de wijziging van artikel 13 van het decreet van 24 juli 1991 betreffende de erkenning en subsidiëring van de Nederlandstalige culturele centra die het culturele leven in de Vlaamse Gemeenschap bevorderen, een forfaitaire subsidie van 23.000.000 frank toegekend aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Geïndexeerd wordt dit bedrag op 25.737.780 frank geraamd voor 2001.

Dit bedrag wordt toegekend wanneer de Vlaamse Gemeenschapscommissie aan volgende voorwaarden voldoet :

- a) de Vlaamse Gemeenschapscommissie moet een beleidsplan indienen met betrekking tot de spreiding van de infrastructuur en de uitstraling van de werking waaruit blijkt dat het netwerk van lokale gemeenschapscentra het gehele grondgebied van het Brusselse Hoofdstedelijke gewest bedient ;
- b) de Vlaamse Gemeenschapscommissie moet beschikken over in dienst zijnde cultuurfunctionarissen, minstens gelijk aan een equivalent van veertien voltijdse ;
- c) de Vlaamse Gemeenschapscommissie moet jaarlijks een goedgekeurde begroting en een goedgekeurd financieel verslag indienen waaruit blijkt dat minimaal 5 miljoen frank wordt besteed aan de programmering van eigen culturele activiteiten.

Gemeenten in de Rand	Raming personeel	Raming werking	Begroting 2001
Asse	1.519.497	334.883	1.854.380
Beersel	1.519.497	334.883	1.854.380
Dilbeek	8.357.235	781.394	9.138.629
Grimbergen	7.597.485	781.394	8.378.879
Halle	1.519.497	334.883	1.854.380
Overijse	3.038.994	558.139	3.597.133
Sint-Pieters-Leeuw	1.519.497	334.883	1.854.380
Ternat	3.798.744	558.139	4.356.883
Tervuren	2.279.246	390.697	2.669.943
Vilvoorde	1.519.497	334.883	1.854.380
	32.669.189	4.744.178	37.413.367
Brussel-VGC			25.737.780
De Rand			95.000.000

(VGC : Vlaamse Gemeenschapscommissie – red.)

Vraag nr. 31
van 1 februari 2001
van de heer CHRIS VANDENBROEKE

Beleidsgericht onderzoek – Projecten

Een geëigend onderdeel binnen het luik onderzoek en ontwikkeling betreft het beleids- en praktijkgericht wetenschappelijk onderzoek zoals het door de verschillende ministers wordt voorgesteld en toegewezen aan universiteiten en/of hogescholen.

Een overzicht van het onderwijskundig onderzoek, en dit sinds 1994, werd opgenomen onder Bijlage 1-9 van de Beleidsbrief Onderwijs – Beleidsprioriteiten 2000-2001 van 6 december 2000 (Stuk 15 (2000-2001) – Nr. 6-H).

Ik neem uiteraard aan dat dergelijke onderzoeksprojecten, net als tijdens de vorige legislatuur, niet enkel beperkt blijven tot onderwijskundige onderwerpen.

Kan de minister een overzicht geven van de toegewezen beleids- en praktijkgerichte onderzoeksprojecten binnen zijn/haar bevoegdheidsdomeinen sinds de aanvang van de legislatuur (en, indien mogelijk, gegroepeerd voor 1999 en 2000) ?

Voor het beoordelen van dit overzicht is het aangegeven dat, behalve de titel van de projecten, eveneens de naam van de promotor (en de instelling)

word vermeld, alsook de looptijd van het project en de toegewezen middelen.

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers. De vraag aan mevrouw Marleen Vanderpoorten betreft evenwel alleen de kredieten die werden toegekend aan de onderzoeksprojecten vermeld in voornoemde beleidsbrief.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming.

Vraag nr. 32
van 8 februari 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Zuid-Afrikaprojecten – Taalgebruik

Op de ministerraad van 8 december jongstleden werden subsidies aan diverse projecten in Zuid-Afrika toegekend. Zo werd onder meer 29,8 miljoen frank bestemd voor een Literacy and Numeracy for all Project in de Vrijstraat, 31,5 miljoen voor de oprichting van 17 Community Based Rehabilitation Centers voor gehandicapten, enzovoort.

Kan de minister preciseren wat de voertaal is van al deze projecten ?

Antwoord

De hier bedoelde subsidies betreffen projecten die werden goedgekeurd in het kader van de directe samenwerking, dus van overheid tot overheid. Ze werden bilateraal onderhandeld.

Aangezien de Zuid-Afrikaanse overheid verantwoordelijk is voor het uitvoeren van de projecten vallen zij, wat de voertaal betreft, onder de Zuid-Afrikaanse wetgeving.

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger weet, heeft Zuid-Afrika elf officiële talen. De voertaal van de projecten is één of meerdere van deze officiële talen.

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 60
van 25 januari 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Verzorgenden RVT – Vereiste minimumopleiding

In het Belgisch Staatsblad van 29 februari 2000 verschenen de nieuwe RVT-normen (rust- en verzorgingstehuis), die inhouden dat er per dertig bewoners "(...) ten minste vijf voltijds equivalenten verzorgend personeel waarvan de Minister die de Volksgezondheid onder zijn bevoegdheid heeft de vereiste minimumopleiding kan vaststellen (...)" moeten zijn.

Voor de federale minister is het belangrijk de vroegere en actuele inhoud van de opleidingen te kennen. Voor onderwijs- en verpleegkundigen is het belangrijk de concrete inhoud van deze vereisten te kennen, om opleiding en werk makkelijker op mekaar af te stemmen.

1. Werd de minister op één of andere manier betrokken bij de totstandkoming van dit besluit ?
2. Is het reeds duidelijk wat wordt bedoeld met "de vereiste minimumopleiding" ?

3. Welke bestaande opleidingen in Vlaanderen komen hiervoor in aanmerking ?

N.B. Een vraag over deze problematiek werd ook gesteld aan mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Antwoord

Het koninklijk besluit van 24 juni 1999 tot wijziging van het koninklijk besluit van 2 december 1982 houdende vaststelling van de normen voor de bijzondere erkenning van rust- en verzorgingstehuizen bepaalt inderdaad onder de rubriek "specifieke organisatorische normen" dat per dertig RVT-bewoners ten minste vijf voltijds equivalenten verzorgend personeel noodzakelijk zijn. Het komt aan de bevoegde gemeenschapsminister voor de volksgezondheid toe om de kwalificatievereisten te bepalen.

Vooralsnog zijn deze vereisten dezelfde als die voor de rusthuizen (die een andere categorie vormen dan de RVT's). Dit betekent dat het ministerieel besluit van 16 november 1998 houdende de erkenning van opleidingen van verzorgende personeelsleden in de rusthuizen van toepassing is ; in een ministeriële omzendbrief van diezelfde datum worden de in aanmerking genomen titels en studiebewijzen verder geëxpliciteerd.

De desbetreffende exhaustieve lijst bevat een aantal studiebewijzen die ressorteren onder de huidige of de voormalige onderwijswet- en regelgeving. De bevoegde diensten van het Vlaams departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur hebben bij de samenstelling van deze lijst destijds een beroep gedaan op de medewerking van mijn administratie. Bedoeling was te vermijden dat de regelgeving foutief of onvolledig zou zijn, als gevolg van de complexiteit ontstaan door wijzigingen over de jaren heen in de structuur en organisatie van het onderwijs, niet in het minst in de sector personenzorg.

Wat het niveau secundair onderwijs betreft, zijn de momenteel bestaande opleidingen die – mits met vrucht doorlopen – in aanmerking komen voor uitoefening van een verzorgende functie in de rusthuizen en RVT's, de volgende :

- voltijds gewoon secundair onderwijs
- derde graad technisch secundair onderwijs : bijzondere jeugdzorg, verpleegaspiranten

- specialisatiejaar technisch secundair onderwijs : leefgroepenwerking
- derde graad beroepssecundair onderwijs : organisatiehulp, verzorging
- specialisatiejaar beroepssecundair onderwijs : kinderczorg, organisatieassistentie, thuis- en bejaardenzorg
- vierde graad beroepssecundair onderwijs : psychiatrische verpleegkunde (eerste jaar volstaat), ziekenhuisverpleegkunde (eerste jaar volstaat)

buitengewoon secundair onderwijs

- opleidingsvorm 3 (buitengewoon beroepssecundair onderwijs) : kwalificatie personenzorg

deeltijds beroepssecundair onderwijs

- kwalificatie bejaardenhelper, kwalificatie familiale helper, kwalificatie verzorgende.

Wat het niveau hogescholenonderwijs betreft, komen de volgende momenteel uitgereikte diploma's en hun rechtsvoorgangers in aanmerking voor uitoefening van een verzorgende functie in de rusthuizen en RVT's : gegradueerde verple(e)g(st)er, gegradueerde vroedvrouw, gegradueerde assistent in de psychologie, maatschappelijk assistent, gegradueerde in orthopedagogie, gegradueerde in ergotherapie, gegradueerde in arbeidstherapie, gegradueerde in kinesitherapie, licentiaat in de kinesitherapie, gegradueerde in logopedie.

Het hogescholendecreet heeft een grote autonomie verleend aan de hogescholen. Het hogeschoolbestuur bepaalt voor elke opleiding het opleidingsprogramma. Dit bestaat uit een samenhangend geheel van onderwijs- en andere studieactiviteiten gericht op de verwezenlijking van welomschreven doelstellingen inzake kennis, inzicht, vaardigheden en attitudes waarover degene die de opleiding voltooit, dient te beschikken.

De leerplannen voor de opleidingen in de hogescholen worden niet opgesteld door het departement Onderwijs. Uit de jaarverslagen van de hogescholen blijkt dat de hogescholen geregeld hun leerplannen actualiseren en aanpassen. De hogescholen moeten bij aanpassing van hun curriculum rekening houden met het beroepsprofiel waarin de wettelijke verplichtingen vervat zitten en moeten dit omzetten in hun opleidingsprofiel.

**Vraag nr. 61
van 25 januari 2001
van de heer FRANS RAMON**

Hulponderwijzend personeel – Weddeaanpassing

Er werd op 1 april 1999 een protocol afgesloten tussen de Vlaamse regering en de vakbondsorganisaties betreffende de verhoging van de wedde van onderwijzer tot deze van regent, gespreid over zes jaar. De eerste twee jaar 120.000 frank/jaarbasis en de overige jaren één vierde van dit bedrag. Het hulponderwijzend personeel valt onder deze regeling. De weddenverhoging moest ingaan op 1 september 1999.

Wat de pensioenen betreft, wordt automatisch een perequatie toegepast.

De minister heeft tot nu toe het besluit omtrent deze weddenverhoging niet getekend. Voor wie een pensioen geniet, wordt de perequatie niet toegepast, aangezien "pensioenen" een nationale materie is.

De Franse Gemeenschap zou die zaak wel hebben geregeld.

1. Wat is de stand van zaken in dit dossier ?
2. Heeft de minister hierover afspraken gemaakt met federaal minister Vandembroucke en zo ja, wat is daarvan het resultaat ?

Antwoord

De administratie heeft mij begin februari ontwerpen van besluit van de Vlaamse regering houdende wijziging van de besluiten betreffende de weddenscalen bezorgd. Deze ontwerpen van besluit integreren voor de volledige periode de stapsgewijze weddenverhogingen zoals opgenomen in CAO IV en CAO V. (CAO : *collectieve arbeidsovereenkomst – red.*)

Concreet betreft het hier wijzigingsbesluiten ten aanzien van :

- het koninklijk besluit van 15 maart 1974 waarbij op 1 april 1972 de weddenscalen worden vastgesteld verbonden aan de graden van het personeel der leergangen voor sociale promotie ressorterend onder het Ministerie van Nationale Opvoeding en Franse Cultuur en het Ministerie van Nationale Opvoeding en Nederlandse Cultuur

- het koninklijk besluit van 27 juni 1974 waarbij op 1 april 1972 worden vastgesteld de schalen verbonden aan de ambten van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel, van het opvoedend hulppersoneel en van het paramedisch personeel bij de rijksonderwijsinrichtingen, aan de ambten van de leden van de inspectiedienst belast met het toezicht op deze inrichtingen en aan de ambten van de leden van de inspectiedienst van het schriftelijk onderwijs en van het gesubsidieerd lager onderwijs en de schalen verbonden aan de graden van het personeel van de psycho-medisch-sociale centra van de Staat
 - het koninklijk besluit van 9 november 1978 tot vaststelling op 1 april 1972 van de weddenschalen van het bestuurs- en onderwijzend personeel en van het opvoedend hulppersoneel van de rijksinrichtingen voor kunstonderwijs met volledig leerplan, ressorterend onder de minister van Nederlandse Cultuur en de minister van Franse Cultuur, alsmede van de personeelsleden van de inspectiedienst belast met het toezicht op de inrichtingen voor kunstonderwijs
 - het koninklijk besluit van 9 november 1978 tot vaststelling op 1 april 1972 van de weddenschalen van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel en van het opvoedend hulppersoneel van de rijksinrichtingen voor kunstonderwijs met beperkt leerplan, ressorterend onder de minister van Nederlandse Cultuur en de minister van Franse Cultuur
 - het besluit van de Vlaamse regering van 14 juni 1989 betreffende de bekwaamheidsbewijzen, de weddenschalen, het prestatiestelsel en de bezoldigingsregeling in het secundair onderwijs
 - het besluit van de Vlaamse regering van 27 juni 1990 betreffende de bekwaamheidsbewijzen, de weddenschalen en de bezoldigingsregeling in het gewoon kleuter-, lager en basisonderwijs
 - het besluit van de Vlaamse regering van 31 juli 1990 betreffende de bekwaamheidsbewijzen, de weddenschalen en de bezoldigingsregeling in het buitengewoon onderwijs
 - het besluit van de Vlaamse regering van 26 september 1990 betreffende de bekwaamheidsbewijzen, de weddenschalen en de bezoldigingsregeling van de leermeesters godsdienst en de godsdienstleraars
 - het besluit van de Vlaamse regering van 31 januari 1996 tot vaststelling op 1 augustus 1995 en op 1 september 1995 van de weddenschalen verbonden aan de ambten van het administratief personeel, het meesters-, vak- en dienstpersoneel van het door de Vlaamse Gemeenschap georganiseerde onderwijs en van het gesubsidieerd administratief personeel van de door de Vlaamse Gemeenschap gesubsidieerde onderwijsinstellingen
 - het besluit van de Vlaamse regering van 14 januari 2000 tot vaststelling van de bekwaamheidsbewijzen en de weddenschalen voor de ambten van opsteller en intercultureel medewerker in de psycho-medisch-sociale centra
 - het besluit van de Vlaamse regering van 13 oktober 2000 tot vaststelling van de bekwaamheidsbewijzen en de weddenschalen van de personeelsleden van de centra voor leerlingenbegeleiding
 - het besluit van de Vlaamse regering van (datum) betreffende de bekwaamheidsbewijzen en de prestatie- en bezoldigingsregeling voor de personeelsleden van de centra voor volwassenenonderwijs.
- Het weze evenwel opgemerkt dat het bijzonder decreet betreffende het gemeenschapsonderwijs van 14 juli 1998, inzonderheid het artikel 65, § 1, bepaalt dat ook het geldelijk statuut van het personeel bij decreet wordt bepaald. Als gevolg daarvan formuleerde de Raad van State in december 1999 het advies dat er geen voldoende rechtsgrond bestond voor een op dat ogenblik ingediend ontwerp van besluit inzake bekwaamheidsbewijzen en weddenschalen.
- Rekening houdende met het voorgaande, kunnen de voormelde wijzigende besluiten inzake geldelijke aspecten slechts worden getroffen op het ogenblik dat een decretaal kader is gecreëerd. Een voorontwerp van decreet (zgn. mozaïekdecreet), dat momenteel ter goedkeuring voorligt bij de Inspectie van Financiën, VLOR en SERV, werd op 23 februari 2001 voor eerste principiële goedkeuring voorgelegd aan de Vlaamse regering. (*VLOR : Vlaamse Onderwijsraad ; SERV : Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen – red.*)
- Er is contact opgenomen met de minister van Pensioenen, waarbij bovenstaande achtergrond werd toegelicht. Het resultaat van dit overleg bestaat erin dat de Administratie der Pensioenen bereid is om nu reeds rekening te houden met de bedragen

die zijn opgenomen in de voormelde ontwerpen van besluit van de Vlaamse regering. Deze besluiten werden in februari in hun ontwerpvorm overgezonden aan de minister van Pensioenen.

De pensioenen die zijn ingegaan vanaf 1 september 1999, begindatum van de eerste weddenverhogingen, zullen vanaf hun ingangsdatum worden herberekend. De op 31 augustus 1999 lopende overlevingspensioenen zullen bij iedere weddenverhoging in het kader van CAO IV en CAO V worden geperequateerd.

**Vraag nr. 62
van 25 januari 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Beleidsrelevant onderzoek – Gelijkekansenbeleid

De Vlaamse regering wil opnieuw meer aandacht besteden aan wetenschappelijk onderzoek. In het kader van het beleidsrelevant onderzoek wordt hiervoor ook in een steunpunt Gelijkekansenbeleid voorzien.

1. Welke onderzoeksdomeinen werden in dit kader in aanmerking genomen ?
2. Wie adviseert de minister bij het afbakenen van deze domeinen ?
3. Betreft het hier meerjarenprojecten ?
4. Welk budget werd voor elk van deze domeinen vastgelegd ?
5. Welke andere afspraken werden nog gemaakt met de wetenschappers ?

Antwoord

De Vlaamse regering hechtte op 1 december 2000 haar goedkeuring aan de volgende domeinen.

Onder bevoegdheid van ministers P. Dewael, S. Stevaert en J. Sauwens :

- Bestuurlijke organisatie in Vlaanderen

Onder bevoegdheid van minister J. Sauwens :

- Sport, Beweging en Gezondheid

Onder bevoegdheid van minister B. Anciaux :

- Re-creatief Vlaanderen

Onder bevoegdheid van minister S. Stevaert :

- Verkeersveiligheid bij stijgende mobiliteit

Onder bevoegdheid van minister R. Landuyt :

- Werkgelegenheid en Arbeid
- Toerisme

Onder bevoegdheid van minister M. Vogels :

- Gezondheid en Milieu
- Gelijkekansenbeleid

Onder bevoegdheid van minister V. Dua :

- Duurzame landbouw
- Milieuwetenschappen

Onder bevoegdheid van minister D. Van Mechelen :

- Ondernemersschap, ondernemingen en innovatie

Onder bevoegdheid van minister M. Vanderpoorten :

- Loopbanen van leerlingen in het onderwijs
- O&O-statistieken

(O&O : onderzoek en ontwikkeling – red.)

De concrete invulling van de onderzoeksdomeinen zal gebeuren via beheersovereenkomsten met nog op te richten steunpunten.

De afbakening van de domeinen gebeurde, na een oproep tot voorstellen, door een interkabinettenwerkgroep die hiertoe driemaal samenkwam.

Deze werkgroep onderzocht de voorstellen binnen het brede kader van het beleidsrelevant onderzoek dat momenteel wordt gefinancierd, werkte daar waar mogelijk aan samenvoeging en heldere aflijning van de thema's, en elimineerde eventuele dubbelfinanciering.

De overheid heeft de bedoeling de te selecteren steunpunten te financieren voor de periode 2001-2006. In 2005 zullen de domeinen opnieuw in competitie worden geplaatst. Dit moet in 2006 tot een nieuwe erkenning voor een periode van vijf jaar leiden.

Budget

Thema	Financiering (pr. 71)	Cofinanciering (bevoegde minister)
Bestuurlijke organisatie in Vlaanderen	60	15
Sport, Beweging en Gezondheid	30	0
Re-creatief Vlaanderen	30	0
Verkeersveiligheid bij stijgende mobiliteit	30	0
Werkgelegenheid en Arbeid	25	12
Toerisme	25	0
Milieu en Gezondheid	35	15
Gelijkekansenbeleid	25	10
Duurzame landbouw	0	30
Milieuwetenschappen	0	30
Ondernemersschap, ondernemingen en innovatie	30	5
Loopbanen van leerlingen in het onderwijs	30	10
O&O-statistieken	30	15

Er werden geen afspraken gemaakt met de wetenschappers.

Tegen 23 februari worden de voorstellen ingewacht in het kader van de procedure voor de selectie van een extern orgaan dat wordt belast met de begeleiding van de oproep voor steunpunten voor beleidsrelevant onderzoek.

Vraag nr. 63
van 25 januari 2001
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Scholen – Werkingskosten – Afvalwaterheffing

De factuur van de werkingskosten voor scholen loopt almaar hoger op. Ook de stijging van de brandstofprijs is een streep door de rekening. En voor een Aalsterse gemeenschapsschool was het bedrag van de afvalwaterheffing dermate hoog, dat men vreest dat het beschikbare budget voor werkingskosten nog kleiner zal worden.

1. Moeten scholen ook een factuur voor afvalwaterheffing betalen ?
2. Welke financiële tegemoetkomingen zijn er vanuit het departement Onderwijs om kosten zoals afvalwaterheffing, aansluitingskosten van telefoon of internet, brandstof en dergelijke te betalen ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw.

Gecoördineerd antwoord

1. Artikel 35bis, § 3 (wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging) bepaalt dat elke natuurlijke of rechtspersoon die op enig ogenblik in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar op het grondgebied van het Vlaamse gewest water heeft afgenomen van een openbaar waterdistributienet, of op dit grondgebied over een eigen waterwinning heeft beschikt, of op dit grondgebied water heeft geloosd, ongeacht de herkomst van het water, als heffingsplichtig wordt beschouwd.

Indien er geen geldige meet-en bemonsteringsgegevens van het in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar geloosd afvalwater voorhanden zijn, wordt de heffing berekend op basis van het waterverbruik gekoppeld aan omzettingcoëfficiënten (wet van 26 maart 1971, artikel 35 septies). Het waterverbruik wordt hierbij gedefinieerd als de som van het in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar door de openbare waterdistributiemaatschappij gefactureerd waterverbruik en de gedurende dezelfde periode op enige andere wijze gewonnen hoeveelheid water.

De toe te passen omzettingcoëfficiënten zijn per sector opgenomen in de bijlage bij de wet. Voor scholen is de sector 55 ("niet hogervermelde bedrijfsactiviteiten") van toepassing. De scholen moeten dus, net als andere waterverbruikers en -vervuilers, een factuur voor afvalwaterverheffing betalen. Inspanningen op het vlak van rationeel waterverbruik kunnen deze kosten reduceren.

2. Voor dekking van de kosten die verband houden met huur, uitrusting, apparatuur, energie, belasting, enzovoort, worden aan de schoolbesturen jaarlijks werkingsmiddelen toegekend. Voor het gemeenschapsonderwijs gebeurt dit in de vorm van een dotatiesysteem aan de scholengroepen, voor het gesubsidieerd onderwijs in de vorm van werkingssubsidies aan de inrichtende machten. Voorzover er geen afwending is van onderwijsdoeleinden, geldt het principe van de vrij beschikbare aanwending.

Het werkingsbudget voor het basisonderwijs kreeg de afgelopen jaren een flinke financiële injectie door de zogenaamde Polder- en Tivoliakkoorden. Het Polderakkoord van eind '97 voorzorg in een stijging van de werkingsmiddelen voor het basisonderwijs met 1,2 miljard tegen 2007. Het daaropvolgende Tivoliakkoord bepaalde dat de stijging van het werkingsbudget 3,103 miljard zou bedragen, gespreid over de begrotingsjaren 1998-2006 (d.w.z. een hoger bedrag en sneller dan bepaald in het Polderakkoord).

In 2000 is het budget nogmaals verhoogd met 399 miljoen. De totale verhoging van het werkingsbudget na de begroting 2000 bedraagt dus al 3,502 miljard. Dit bedrag wordt in 2001 verhoogd met 250 miljoen ingevolge CAO V van 22 mei 2000 (*CAO : collectieve arbeidsovereenkomst – red.*). Tegen 2006 bedraagt de verhoging van het werkingsbudget basisonderwijs reeds 3,752 miljard frank.

Voor belastingen en energiekosten wordt geen extra financiering of subsidiëring toegekend. Dit is onder andere wel het geval voor ICT-initiatieven (informatie- en communicatietechnologie) van scholen en nascholing voor directies en leerkrachten.

In de marge merk ik op dat ik niet heb nagelaten om, in aansluiting op het verzoek van de directie van een bepaalde secundaire onderwijsinstelling in Aalst, bij mijn bovenvermelde collega te pleiten voor een volledige of gedeeltelijke vrijstelling van de afvalwaterheffing. Immers, inzonderheid technische en beroepsscholen zien zich geconfronteerd met zware investeringen indien zij maatschappelijke en technologische ontwikkelingen zo goed mogelijk willen volgen. Belastingen die daarbovenop komen en los van het onderwijs staan, betekenen dan ook vaak een zware opgave.

Ik veronderstel dat deze aangelegenheid momenteel in onderzoek is, vermits ik tot op heden op mijn tussenkomst nog geen reactie heb ontvangen.

Vraag nr. 64
van 26 januari 2001
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Regionale expertisenetwerken ICT – Stand van zaken

Ter uitvoering van het besluit inzake het nascholingsaanbod m.b.t. nieuwe media heeft de Vlaamse regering beslist een aantal nascholingsprojecten inzake informatie- en communicatietechnologie (ICT) te subsidiëren die uitgaan van regionale expertisenetwerken.

1. Welke projecten komen in aanmerking voor subsidiëring in 2000 ?

Wat is het bedrag van de toegekende subsidies per project ? Graag een overzicht per provincie.

Wat zijn de gehanteerde criteria ?

2. Welke regionale expertisenetwerken komen in aanmerking voor de gesubsidieerde projecten ?

Wat wordt verstaan onder de regionale expertisenetwerken ?

3. Wordt deze subsidiëring voortgezet in 2001 ? Welk bedrag is hiervoor ingeschreven ?

Antwoord

Een opdracht tot het uitwerken van een nascholingsaanbod werd gegeven aan vijf regionale expertisenetwerken.

Expertisenetwerk Oost-Vlaanderen

Penvoerende instelling aangewezen door de betrokken partners van het regionaal expertisenetwerk Oost-Vlaanderen : de Universiteit Gent;

Bedrag : 11.790.866 fr.

Expertisenetwerk West-Vlaanderen

Penvoerende instelling aangewezen door de betrokken partners van het regionaal expertisenet-

werk West-Vlaanderen : de Katholieke Universiteit Leuven Campus Kortrijk.

Bedrag : 12.187.914 fr.

Expertisenetwerk Antwerpen

Penvoerende instelling aangewezen door de betrokken partners van het regionaal expertisenetwerk Antwerpen : de Universiteit Antwerpen.

Bedrag : 10.381.737 fr.

Expertisenetwerk Brussel-Vlaams-Brabant

Penvoerende instelling aangewezen door de betrokken partners van het regionaal expertisenetwerk Brussel-Vlaams-Brabant : de Vrije Universiteit Brussel.

Bedrag : 4.435.745 fr.

Expertisenetwerk Limburg-Vlaams-Brabant

Penvoerende instelling aangewezen door de betrokken partners van het regionaal expertisenetwerk Limburg-Vlaams-Brabant : de Katholieke Universiteit-Leuven.

Bedrag : 11.203.738 fr.

Voor de beoordeling van de projecten werden volgende criteria gehanteerd.

- Kwaliteit. Kwaliteit van het geïntegreerde nascholingsaanbod en relevantie voor de onderscheiden onderwijsniveaus op het vlak van de educatieve, de organisatorische en de technische integratie van ICT in het onderwijs.
- Realiseerbaarheid. Duidelijkheid en haalbaarheid van planning en begroting. Realistische afstemming van de begroting op de planning.
- Bereik. Geografische en/of digitale reikwijdte van het voorgestelde regionale expertisenetwerk ; aantal scholen en hun spreiding die efficiënt kunnen worden ondersteund.
- Openheid. Mate waarin net- en niveau-overschrijdend wordt gewerkt.
- Expertise. Mate waarin de gevraagde expertise op technisch, pedagogisch en organisatorisch vlak bij de partners aanwezig is.

– Doelstelling en resultaatgerichtheid. Duidelijkheid, operationalisering, resultaatgerichtheid en controleerbaarheid van de vooropgestelde doelstelling.

– Indiener. Minstens één departement voor lerarenopleiding van een erkende universiteit en één departement voor lerarenopleiding van een hogeschool zoals gedefinieerd in het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap, moeten deel uitmaken van het voorgestelde samenwerkingsverband dat het project indient.

Een regionaal expertisenetwerk is een samenwerkingsverband dat bestaat uit ten minste één departement lerarenopleiding van een erkende Vlaamse universiteit en een departement lerarenopleiding van een erkende Vlaamse hogeschool.

De samenstelling van de regionale expertisenetwerken garandeert dat ze :

- expertise op pedagogisch, technisch en organisatorisch vlak bezitten,
- voldoende geografisch uitgebouwd zijn,
- netoverschrijdend samengesteld zijn,
- niveau- en netoverschrijdend zijn.

De regionale expertisenetwerken hebben een tweevoudige opdracht :

- het aanbieden van vraag- en aanbodgestuurde nascholing en
- technische ondersteuning aanbieden via een helpdesk.

De opdracht wordt in 2001 voortgezet. Er is hiervoor een totaal budget van 75 miljoen frank ingeschreven op de begroting van 2001.

**Vraag nr. 65
van 26 januari 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Franstalige faciliteitenscholen – Pedagogische-inspectiediensten

In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 63 van 4 februari 2000 bevestigde de minister dat haar administratie niet beschikte over verslagen van de Franstalige inspectie, noch over jaarlijkse rappor-

ten m.b.t. het onderwijspeil in de Franstalige basisscholen in Vlaamse faciliteitengemeenten (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11 van 7 april 2000, blz. 944 – red.*).

Dit is nochtans bedongen in het artikel 3 van het protocol van 24 mei 1973 betreffende het beheer der Franstalige scholen in het Nederlands taalgebied.

1. Werden er wel ooit dergelijke verslagen en rapporten verzonden ?

Wanneer gebeurde dit eventueel voor het laatst ?

2. Heeft de minister sedert ik haar aandacht hierop vestigde aan haar administratie opdracht gegeven om er bij de Franse Gemeenschap op aan te dringen alsnog de afgesproken documenten te bezorgen ?

Zo ja, werd daar door de Franse Gemeenschap gevolg aan gegeven ?

Antwoord

1. Mijn administratie, noch de inspectie beschikken over de verslagen en rapporten waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst.

Wat de lessen Nederlands (tweede taal) betreft, had de Inspectie Basisonderwijs tot 1998 een jaarlijkse, zeer beperkte controleopdracht in de Franstalige scholen (taalkennis van de leerkrachten en lesrooster voor het aantal uren Nederlands).

De bezoeken waren beperkt tot een contact met de directie en het schoolsecretariaat.

Zoals ik in het antwoord op de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger van vorig jaar heb gesteld, zal de inspectie over de Franstalige basisscholen in de faciliteitengemeenten deel uitmaken van de besprekingen ter hernieuwing van de protocolakkoorden van de jaren zeventig.

2. Aan de administratie werd nog geen opdracht gegeven bij de Franse Gemeenschap aan te dringen bedoelde documenten te bezorgen.

Ik zal hierover eerst overleggen met de collega's van de Franse Gemeenschap in het kader van de besprekingen over onze samenwerking.

Vraag nr. 69 van 1 februari 2001 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Examencommissie basisonderwijs – Wijziging

In een persmededeling kondigt de minister aan dat één van de tien scholen die sedert 1997 fungeren als examencommissie basisonderwijs, op advies van de onderwijsinspectie zal worden vervangen.

1. Kan de minister preciseren om welke school het gaat en door welke school ze zal worden vervangen ?
2. Welke elementen in het advies van de onderwijsinspectie hebben die beslissing in de hand gewerkt ?

Antwoord

Voor de examens getuigschrift basisonderwijs – juni 2001 zal inderdaad één van de tien scholen die in 2000 fungeerden als examencommissie, worden vervangen. Het ontwerpbesluit hiertoe is reeds een eerste keer op de Vlaamse regering gekomen en ligt momenteel bij de Raad van State.

1. De Gesubsidieerde Vrije Basisschool, Sint-Wilibrordusstraat 39 in 2060 Antwerpen zal worden vervangen door de Gesubsidieerde Vrije Basisschool, Maarschalk Gérardstraat 18 in 2000 Antwerpen.
2. De vervanging gebeurt op vraag van de school zelf, die het fungeren als examencommissie een te grote belasting vond en daarom gevraagd heeft om deze taak niet langer te moeten vervullen.

Daarop heeft de Inspectie Basisonderwijs een nieuwe school gezocht die bereid is om als examencommissie te fungeren en die voldoet aan de voorwaarden, namelijk een vrije school én gelegen in de provincie Antwerpen.

Per provincie fungeert telkens één vrije en één officiële school als examencommissie ; een vrije school uit een bepaalde provincie moet dus

steeds worden vervangen door een andere vrije school uit dezelfde provincie.

Vraag nr. 73
van 8 februari 2001
van de heer JACKY MAES

Leerkrachten – PC-vergoeding

Veel onderwijzers en regenten erkennen het belang van het gebruik van de computer. Zo zijn veel leerkrachten die zich al vroeg bewust waren van de noodzaak om mee te zijn met de ICT (informatie- en communicatietechnologie), reeds aan hun tweede of derde pc-configuratie toe. Deze pc-configuratie is een zeer belangrijk hulpmiddel bij de uitoefening van hun opvoedende en onderwijskundige taken als lesgever.

Dit betekent voor vele leerkrachten een enorme investering, maar zij worden hiervoor niet vergoed, ondanks het feit dat dit de didactische effectiviteit optimaliseert ten gunste van de leerlingen. Wegens het beperkt aantal kan het gebruik van schoolcomputers onmogelijk aan deze noodzaak voldoen.

Nu blijkt dat de onderwijsinspecteurs van de Vlaamse Gemeenschap door het departement Onderwijs worden/werden voorzien van een pc, of daarvoor op een bepaalde manier werden gesubsidieerd.

1. Op welke manier worden de onderwijsinspecteurs voorzien van een pc-configuratie, of op welke manier worden zij voor hun pc-configuratie vergoed ?
2. Zijn er nog andere diensten binnen de Vlaamse Gemeenschap waar het personeel zijn ICT-behodigheden niet zelf moet kopen ?
3. Wordt ook voor het onderwijzend personeel één of andere vergoeding in het vooruitzicht gesteld om tegemoet te komen in de kosten voor de aankoop van een pc-configuratie ?

Zo ja, op welke manier ?

Antwoord

De onderwijsinspecteurs beschikken niet over centrale kantoren: ze worden geacht hun administratief werk en hun rapporten thuis af te werken. Met het oog op de inlichting van die thuishantoren worden een aantal computers gehuurd (leasing). De

uitgaven hiervoor worden gedragen door het budget dat voor de werking van de inspectie jaarlijks wordt vastgelegd. Er worden dus geen forfaitaire bedragen toegekend. De pc-configuratie blijft eigendom van het Departement Onderwijs.

Sommige personeelsleden kunnen – als dit wordt vereist voor hun opdracht – een pc-configuratie gebruiken (voor thuisgebruik of voor onderweg) die eigendom is en blijft van het departement Onderwijs.

Er wordt geen vergoeding in het vooruitzicht gesteld om tegemoet te komen in de kosten van een pc-configuratie voor het onderwijzend personeel.

RENAAT LANDUYT

VLAAMS MINISTER
 VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag nr. 22
van 18 januari 2001
van de heer CARL DECALUWE

Omzetting Europese regelgeving – Stand van zaken

Zie :
 Minister-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden
 Vraag nr. 31
 van 18 januari 2001
 van de heer Carl Decaluwe
 Blz. 1263

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

Vraag nr. 23
van 18 januari 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Moties en resoluties – Opvolging

Zie :
 Minister vice-president van de Vlaamse regering,

Vlaams minister Mobiliteit, Openbare Werken en Energie
 Vraag nr. 90
 van 18 januari 2001
 van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
 Blz. 1269

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

Vraag nr. 24
van 19 januari 2001
van de heer JOS STASSEN

Arbeidskaarten – Evolutie

De Vlaamse administratie is bevoegd voor de aflevering van de arbeidskaarten aan vreemdelingen die in het Vlaamse gewest komen werken.

Om enig zicht te krijgen op deze problematiek, zou ik graag volgende vragen stellen.

1. Welke criteria volgt de administratie om een arbeidskaart al dan niet af te leveren ?
2. Welke rol speelt de duur van het arbeidscontract in de aflevering van de arbeidskaart ?
3. Hoeveel arbeidskaarten worden er jaarlijks afgeleverd ? Welke evolutie is hier merkbaar ?
4. Hoe is de verdeling van de arbeidskaarten per economische sector ? Welke evolutie is hier merkbaar ?
5. Hoe is de verdeling van de arbeidskaarten tussen vrouwen en mannen ? Welke evolutie is hier merkbaar ?

Antwoord

Vooreerst wens ik erop te wijzen dat de federale minister van Werkgelegenheid de exclusieve bevoegdheid heeft voor het bepalen van de normen inzake de tewerkstelling van buitenlandse werknemers.

De gewesten zijn enkel bevoegd om deze regelgeving toe te passen.

1. De criteria voor de aflevering van arbeidsvergunningen en arbeidskaarten worden omschreven in enkele artikelen van het koninklijk besluit van 6 juni 1999, waarvan de belangrijkste artikelen het volgende bepalen.

In artikel 2 worden de personen omschreven die vrijgesteld zijn van de verplichtingen tot het verkrijgen van een arbeidskaart. Het gaat hier onder meer om verwanten in de eerste graad (ouders en kinderen) van een EU-onderdaan of een Belg, mensen met een vestigingsvergunning (identiteitskaart voor vreemdelingen), erkende vluchtelingen, personen die onbeperkte regularisatie van verblijf verkregen, ... (*EU : Europese Unie – red.*)

In artikel 9 worden de werkgevers en de vreemde werknemers opgenomen die aanspraak kunnen maken op een arbeidsvergunning en arbeidskaart B (= voor één bepaalde werkgever en voor één jaar geldig, eventueel hernieuwbaar). Het gaat hier onder meer om hogeschoolden, leidinggevendenden, beroepssportbeoefenaars, au pair-jongeren, slachtoffers mensenhandel en personen die hier om een welomschreven reden (bijvoorbeeld samenlevingscontract en duurzame relatie) reeds verblijfsrecht verkregen, ...

In artikel 16 worden de werknemers opgenomen die op grond van hun verblijfs-, arbeids-, of familiale situatie aanspraak kunnen maken op een arbeidskaart A (door de werknemer zelf aan te vragen en onbeperkt geldig voor elke arbeidsactiviteit in loondienst), ...

In artikel 37 wordt ook de mogelijkheid bepaald om een voorlopige toelating tot tewerkstelling toe te kennen aan slachtoffers van mensenhandel die slechts in het bezit zijn van een aankomstverklaring.

Daarnaast bestaan er nog omzendbrieven die de voorlopige arbeidsvergunning voor kandidaat-vluchtelingen met een ontvankelijke asiel-aanvraag, alsook voor regularisatieaanvragers regelen.

Indien aan de wettelijke criteria niet wordt voldaan, dan zal de aanvraag door de administratie worden geweigerd. Tegen dergelijke weigeringsbeslissing kan de werkgever of de werknemer beroep aantekenen. In beroep kan de Vlaamse

minister bevoegd voor Werkgelegenheid in bepaalde gevallen om economische of sociale redenen een gemotiveerde afwijking toestaan.

2. Ongeacht de vooropgestelde duur van het contract worden de arbeidsvergunningen en arbeidskaart B toegekend voor een maximumduur van twaalf maanden. Deze toelating is hernieuwbaar. Indien de arbeidsovereenkomst wordt afgesloten voor een duur van minder dan één jaar, dan zullen ook de arbeidsvergunning en arbeidskaart worden beperkt tot de contractueel vastgestelde periode.

- 3 t.e.m. 5. Voor de vragen met betrekking tot de cijfergegevens verwijs ik – gezien de omvang van het cijfermateriaal – naar het jaarverslag van de administratie Werkgelegenheid, afdeling Migratie en Arbeidsmarktbeleid. Dit verslag wordt jaarlijks aan de voorzitter van het Vlaams Parlement bezorgd en bespreekt de evolutie van het aantal arbeidsvergunningen en arbeidskaarten, alsook de voorlopige toelatingen.

De inhoud van dit jaarverslag kan tevens worden geconsulteerd op de website van de administratie Werkgelegenheid, afdeling Migratie en Arbeidsmarktbeleid (www.vlaanderen.be/werk). Een globale overzichtstabel gaat als **bijlage**. Een gedetailleerd overzicht van het jaar 2000 zal in de loop van de maand maart 2001 beschikbaar zijn.

Ten slotte merk ik op dat deze cijfergegevens moeten worden genuanceerd, in die zin dat zij geen duidelijk beeld geven van het aantal buitenlanders die in het Vlaamse gewest worden tewerkgesteld. Enkel diegenen die een arbeidskaart kregen in dat jaar zijn in het cijfermateriaal opgenomen. Ook betreft het hier het aantal vergunningen, wat niet gelijk is aan het aantal werknemers. Eén werknemer kan gedurende eenzelfde jaar meerdere vergunningen verkregen hebben. Dit is trouwens courant bij de voorlopige toelatingen tot tewerkstelling.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 25
van 25 januari 2001
van de heer JAN LAURYS

VIONA-onderzoeksprojecten – Stand van zaken

Op 15 september 2000 werden in het kader van de Viona-kalender (Vlaams Interuniversitair Onderzoeksnetwork Arbeidsrapportering) dertien onderzoeksprojecten goedgekeurd.

Bovendien werden dit jaar elf onderzoeksrapporten afgeleverd die ondersteunend moeten zijn voor het beleid.

Kan de minister een opsomming geven van zowel de goedgekeurde, als de reeds ontvangen onderzoeksprojecten ?

Kan tevens worden aangegeven welke instelling met welke opdracht werd belast ?

Antwoord

In het kader van de Viona-onderzoeksoproep 2000 heeft de Vlaamse regering op 15 september 2000 de volgende dertien onderzoeksprojecten goedgekeurd.

1. De introductie van marktmechanismen in de arbeidsbemiddeling. Bevindingen uit buitenlandse parktijkmodellen en mogelijke scenario's voor Vlaanderen (HIVA/Idea Consult)
2. Een verhoging van de werkzaamheidsgraad in Vlaanderen ; vergelijkende analyse met de buurlanden (dep. Economie-KU Leuven/Idea Consult)
3. Integratie in het kwadraat : naar een duurzame, evenredige tewerkstelling van "andere" werknemers (HIVA/KU Leuven)
4. Duurzame arbeidsintegratie van zwakke doelgroepen via herinschakelingsprojecten (HIVA)
5. Een vroegtijdige detectie van knelpuntvacatures en een aanzet tot de ontwikkeling en implementatie van een instrumentarium ter voorspelling van de arbeidsmarktrevoluties (HIVA)
6. De erkenning van kennis en vaardigheden (HIVA)
7. Een internationaal vergelijkend onderzoek naar systemen en praktijk van de erkenning van verworven competenties (Vakgroep Sociaal Recht – UIA)
8. Bevordering van deelname en deelnamekansen inzake arbeidsmarktgerichte permanente vor-

ming (HIVA/KU Leuven/Vakgroep Onderwijskunde-Gent)

9. Transitie onderwijs-arbeidsmarkt (KU Leuven/HIVA)
10. Kosten en baten van een arbeidsmarktgericht personeelsbeleid : verkennend onderzoek in Vlaanderen (Vlerick Management School)
11. Bouwstenen voor een dynamisch en efficiënt subregionaal beleid in Vlaanderen (Hogeschool Gent/Idea Consult)
12. Sociale auditing als wervend "jazz-project" voor maatschappelijk verantwoord ondernemen (HIVA/Ethibel VZW)
13. Panel vraagzijde Vlaamse arbeidsmarkt (diverse onderzoeksinstellingen : KU Leuven, HIVA, Idea Consult, Universiteit Gent, Ufsia-RUCA).

In het jaar 2000 werden de rapporten van de volgende onderzoeksprojecten afgeleverd.

1. Werkloosheidsval in de Vlaamse tewerkstellings- en opleidingsinitiatieven (CSB-Ufsia)
2. De organisatie van een activerend arbeidsmarktbeleid (HIVA)
3. Lokale diensten en werkgelegenheid : blauwdruk voor de regisseur (IISA)
4. Lokale diensten en werkgelegenheid : blauwdruk voor de integratie van de particuliere en persoonsgebonden diensten (IISA)
5. De OCMW's in het arbeidsmarktbeleid (HIVA)
6. Analyse van bedrijfsstrategieën bij moeilijk invulbare vacatures (HIVA, UG)
7. Het opleidingsbeleid in Vlaamse bedrijven : determinerende factoren en knelpunten (HIVA, dep. Economie-KU Leuven, Vlerick Management School)
8. Verdringing van laaggeschoolden : de rol van scholingsniveau als selectiecriteria (HIVA)
9. De kwantiteit en de kwaliteit van de arbeid bij laaggeschoolden in de dienstensector (HIVA)
10. De werkgelegenheid van moeilijk af te bakken doelgroepen : migranten en gehandicapten (dep. Sociologie-KU Leuven)

11. Positieve actie voor migranten (dep. Sociologie-KU Leuven, HIVA)

N.v.d.r.

HIVA : Hoger Instituut voor de Arbeid
 KU Leuven : Katholieke Universiteit Leuven
 UIA : Universitaire Instelling Antwerpen
 Ufsia : Universitaire Faculteiten Sint-Ignatius Antwerpen
 RUCA : Rijksuniversitair Centrum Antwerpen
 CSB : Centrum voor Sociaal Beleid
 IISA : Interuniversitair Instituut voor de Studie van de Arbeid
 UG : Universiteit Gent

**Vraag nr. 26
 van 25 januari 2001
 van de heer JAN LAURYS**

Private arbeidsbemiddeling – Erkenningen

Bij decreet van 13 april 1999 werd de private arbeidsbemiddeling geregeld. Bij besluit van de Vlaamse regering van 8 juni 2000 werd de nieuwe erkenningsregeling geïmplementeerd. Het toepassingsgebied, de procedure, de erkenningsvoorwaarden en modaliteiten met betrekking tot de zelfregeling werden afgesproken.

Op 28 augustus 2000 werd de nieuwe adviescommissie samengesteld, die op 13 september 2000 officieel werd geïnstalleerd.

Volgens de beleidsbrief zou de volledige uitvoering in 2000 gestalte moeten krijgen.

1. Wat is de stand van zaken hieromtrent ?
2. Welke private arbeidsbemiddelingsinstanties werden ondertussen erkend ?

Over welke sectoren gaat het ?

Antwoord

De nieuwe erkenningsregeling werd met ingang van 1 september 2000 operationeel. Door de administratie Werkgelegenheid werd eind juli 2000 een uitgebreide mailing verstuurd naar alle erkende bureaus en naar de potentieel gegadigden. In deze mailing werd de nieuwe regeling in extenso toegelicht.

De lopende erkenningen werden omgezet naar de nieuwe regelgeving en de betrokken bureaus werden hierover individueel geïnformeerd. Tevens

werd er door de administratie Werkgelegenheid een uitgebreide website "www.vlaanderen.be/werk" aangemaakt, waarop alle nodige informatie en documentatie kan worden opgevraagd en geconsulteerd. Naast de integrale teksten van het decreet en de besluiten, vindt men er ook de historiek van de regelgeving, een toelichting bij de belangrijkste principes, de geactualiseerde lijsten van de erkende bureaus, opgesplitst per sector, met vermelding van naam, adres, erkenningsnummer, enzovoort. Men kan hier ook de te gebruiken aanvraagformulieren downloaden.

Momenteel zijn er 384 bureaus die een algemene erkenning verkregen voor private arbeidsbemiddeling ; 107 bureaus verkregen de specifieke erkenning voor het uitvoeren van uitzendactiviteiten ; 26 bureaus verkregen de erkenning voor het uitoefenen van outplacementactiviteiten ; 15 bureaus verkregen de erkenning voor arbeidsbemiddeling van betaalde sportbeoefenaars ; 160 bureaus verkregen de erkenning voor arbeidsbemiddeling van schouwspelartiesten.

Sinds 13 september vergaderde de adviescommissie gemiddeld twee keer per maand en bracht zij tot op heden over een tachtigtal dossiers advies uit.

In uitvoering van artikel 7, § 5 en artikel 13 van het decreet werd bij ministerieel besluit van 29 september 2000 de tekst met betrekking tot de rechten van de werkzoekende en de werkgever vastgelegd en werd tevens de termijn bepaald waarbinnen het bureau effectief dient gebruik te maken van de erkenning.

Bij ministerieel besluit van 27 oktober 2000 werden de meest representatieve beroepsfederaties erkend in de door de SERV vastgestelde sectoren, nadat hieromtrent door de SERV op 11 oktober advies werd uitgebracht. (*SERV : Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen – red.*)

Volgende sectoren werden vastgesteld en volgende beroepsfederaties werden erkend.

Sector	Representatieve beroepsfederatie(s)
1. Uitzendarbeid	Upedi : Federatie voor Uitzendbureaus
2. Werving-selectie-executive search	FWS-FRS : Federatie voor Wervings- en Selectiebureaus Bexsa : Belgian Executive Search Association
3. Outplacement	NVOB : Nationale Vereniging voor Outplacementbureaus
4. Arbeidsbemiddeling van schouwspelartiesten	Geen
5. Arbeidsbemiddeling van betaalde sportbeoefenaars	Geen

Bij brief van 7 november werden de betrokken beroepsfederaties door de administratie Werkgelegenheid uitgenodigd om, in het kader van de zelfregulering zoals bepaald in artikel 8 en 15 van het besluit van 8 juni 2000, voorstellen te doen met betrekking tot de gedragscodes, de klachtenprocedures en het activiteitenverslag.

Ik heb vernomen dat er in dit verband momenteel voor sommige beroepsfederaties teksten worden voorbereid. Deze zullen na ontvangst voor advies worden overgezonden aan de adviescommissie, conform de voorgeschreven procedures.

Bij brief van 4 januari 2001 werden alle op dat ogenblik erkende bureaus door de administratie Werkgelegenheid individueel in kennis gesteld van

voormelde ministeriële besluiten, die op 5 en 6 januari 2001 in het Belgisch Staatsblad zijn verschenen.

**Vraag nr. 27
van 25 januari 2001
van de heer CARL DECALUWE**

VDAB Wevelgem – Telematica-opleiding

De opleiding Telematica bij de VDAB T&O (Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding – Training en Opleiding) in Wevelgem werd half december 2000 stopgezet. Voor de cursisten is deze stopzetting een zeer pijnlijke zaak.

Een deel van hen volgde daarvoor een opleiding PC-support bij Protheus in Kortrijk. Na het faillissement van het centrum werden de cursisten door de VDAB (in samenwerking met het OCMW) overgenomen en de opleiding werd voortgezet. De VDAB Wevelgem zou de opleiding Telematica organiseren van half augustus 2000 tot en met maart 2001. In november 2000 kregen de cursisten de melding dat de opleiding zou worden stopgezet in december, aangezien er een opleiding voor de personeelsleden van Volvo zou worden georganiseerd.

Na bemiddeling van de ombudsdienst van de VDAB werd een vergadering belegd met het Sub-regionaal Tewerkstellingscomité (STC) Kortrijk, waarop werd beslist dat de VDAB de opleiding verder moest organiseren. Ondanks deze afspraak kregen de cursisten de week daarna het bericht dat zij werden uitgeschreven uit de opleiding en gewoon werkloos werden.

1. Onder welke voorwaarden kan de VDAB eenzijdig beslissen om een opleiding stop te zetten tijdens de looptijd ervan ?
2. Welke middelen hebben de cursisten om hiertegen in te gaan ?
3. Welke initiatieven werden genomen om het recht van opleiding voor de cursisten van de opleiding Telematica bij de VDAB Wevelgem te vrijwaren ?

Antwoord

Bij het faillissement van de VZW Protheus werden de cursisten die een opleiding PC-support volgden, opgenomen in de opleiding Telematica van de VDAB.

De gemiddelde opleidingsduur voor de Telematica-opleiding bedroeg in 2000 83 opleidingsdagen, zodat de opleiding zou beëindigd zijn midden december.

In september 2000 werd een overeenkomst afgesloten tussen VDAB en Volvo Trucks om werknemers op te leiden vanaf half december, deze opleiding omvatte eveneens een onderdeel "Telematica-ICT" (*ICT : informatie- en communicatietechnologie – red.*). Rekening houdende met de voormelde normale opleidingsduur, kon redelijkerwijs worden aangenomen dat de betrokken cursist tegen die tijd uitgestroomd zou zijn.

Begin december 2000 bleek echter dat de ex-Prot-heuscursist het verwachte niveau niet haalde. In samspraak met de cursist werd naar oplossingen gezocht, zoals een aansluitende individuele beroepsopleiding in een bedrijf.

De betrokken cursist wenste hierop niet in te gaan. Hij uitte zijn ongenoegen bij de STC-ombudsdienst, de VDAB-ombudsvrouw, de personeelsdienst van Volvo Trucks en de vakbond.

Het bezwaar werd behandeld door de STC-ombudsdienst, die aandrang op nieuw overleg en stelde dat de VDAB een oplossing moest zoeken.

Uiteindelijk werd overeengekomen dat betrokkene via het systeem van "open leren" verder zou worden opgevangen en ondersteund door het opleidingscentrum in Wevelgem en dat hij op 22 januari 2001 de opleiding Netwerkbeheerder kan starten bij VDAB-Diksmuide.

Op 14 december 2000 kreeg de verantwoordelijke van het opleidingscentrum een mail van de cursist met de melding dat hij tevreden was met de bereikte oplossing.

Betrokkene is ondertussen ook effectief gestart in de VDAB-opleiding in Diksmuide.

Uit het voorgaande mag blijken dat de VDAB heel wat energie gestopt heeft in het vinden van een aanvaardbare oplossing. De opleiding werd dus beëindigd omdat de cursist er niet in slaagde binnen de normale opleidingstermijn een niveau te bereiken waardoor bij plaatsbaar was.

1. De overeenkomst voor beroepsopleiding kan volgens artikel 97, 1° en 2° van het besluit van 21 december 1998 eenzijdig worden stopgezet :
 - zonder opzegging, indien de cursist valse stukken heeft voorgelegd bij zijn toelating tot het centrum, of indien hij ernstig tekort, komt aan zijn verplichtingen betreffende de goede orde of tucht van het centrum of aan de uitvoering van de opdrachten die hem in het kader van de opleiding opgelegd werden ;
 - mits een opzegging van zeven kalenderdagen ingaande de dag na de opzegging indien de cursist niet de nodige geschiktheid bezit om met goed gevolg het normale verloop van de opleiding te volgen.

2. Als de VDAB de beslissing neemt om een opleiding te beëindigen of stop te zetten, kan de cursist een bezwaar indienen bij het STC.
3. Zowel de dienst, het STC, als de centrale ombudsdienst hebben het dossier opgevolgd tot er een aanvaardbare oplossing uit de bus kwam.

Vraag nr. 28
van 26 januari 2001
van de heer JUL VAN APEREN

Regularisatiekandidaten – Tewerkstelling

In een omzendbrief van 6 april 2000 geeft federaal minister Onkelinx bedrijven de mogelijkheid om personen in dienst te nemen die een regularisatieaanvraag hebben ingediend. Ze moeten dan wel beschikken over een "voorlopige toelating tot tewerkstelling".

De betrokkenen zouden onder meer in aanmerking komen voor een startbaan of een individuele beroepsopleiding in de onderneming (IBO).

1. Komen de betrokkenen (of hun werkgevers) nog in aanmerking voor andere banenplannen of werkgelegenheidsmaatregelen? Zo ja, welke?
2. Met hoeveel personen die een regularisatieaanvraag indienden, werd een startbaanovereenkomst afgesloten?
3. Hoeveel van deze personen stapten in het stelsel van de individuele beroepsopleiding in de onderneming?
4. Hoeveel personen die een regularisatieaanvraag hebben ingediend, beschikken in het Vlaamse gewest momenteel over een voorlopige toelating tot tewerkstelling?

Antwoord

1. Personen die een regularisatieaanvraag hebben ingediend en over een voorlopige arbeidsvergunning beschikken, komen niet in aanmerking voor de Vlaamse tewerkstellingsmaatregelen (DAC, gesco ...). Erkende vluchtelingen daarentegen komen momenteel wel in aanmerking voor het Werkervarings-plus-plan en voor initiatieven van buitenschoolse kinderopvang indien ze steuntrekker zijn en in het bevolkingsregister zijn ingeschreven. (DAC : *Derde Arbeidscircuit ; gesco : gesubsidieerde contractueel – red.*)

Er is momenteel geen eenduidige code voor regularisatiekandidaten. Deze groep kan wel grotendeels worden omschreven als vrije werkzoekende vreemdelingen van buiten de Europese Unie zonder Belgisch diploma die voor de allereerste keer werden ingeschreven bij de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding tussen 15 april 2000 en 31 juli 2000. Het gaat om 2.972 personen, waarvan wordt geschat dat zo'n 80 % effectieve regularisatiekandidaten zijn. Met andere woorden, regularisatiekandidaten komen, met een voorlopige arbeidskaart, wel in aanmerking voor een gewone tewerkstelling, niet voor banenplannen.

2. Concrete cijfers over het aantal personen waarmee een startbaanovereenkomst werd afgesloten, zijn enkel beschikbaar bij de bevoegde federale overheid, aangezien de arbeidscontracten bij het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid, in casu de Inspectie van de Sociale Wetten, worden opgemaakt en geregistreerd.
3. Tussen 1 april 2000 en 31 januari 2001 volgden 101 personen uit bovenvermelde categorie een individuele beroepsopleiding, waarvan dus theoretisch wordt geschat dat 80 % regularisatiekandidaten zijn.
4. In 2000 werden er 6.594 voorlopige toelatingen tot tewerkstelling afgeleverd. Hiervan werden er 2.968 afgeleverd voor seizoens- en gelegenhedswerk in de tuinbouwsector (65-dagenregeling) en 3.626 voor de andere sectoren.

Hierbij weze opgemerkt dat één persoon meerdere toelatingen kan verkrijgen, hetgeen trouwens gebruikelijk is in de fruitsector. Het is bovendien de werkgever die een aanvraag tot een voorlopige arbeidsvergunning voor een potentiële werknemer indient en aan wie deze vergunning wordt afgeleverd, met een afschrift bestemd voor de werknemer.

Vraag nr. 29
van 26 januari 2001
van de heer JUL VAN APEREN

Nederlands voor Franse grensarbeiders – Proefproject

Door de krapte op de arbeidsmarkt in het zuiden van de provincie West-Vlaanderen ziet een aantal bedrijven zich genoodzaakt om Franse grensarbeiders in dienst te nemen.

Om de taalproblemen het hoofd te bieden, lanceerde T-Interim West-Vlaanderen een proef-project "Nederlands voor Franse grensarbeiders". De opleidingen worden georganiseerd door de VDAB-Wevelgem (Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding) en duren amper twee weken. De betrokkenen krijgen een taalbad Nederlands. Tijdens de cursus behouden zij hun stempelgeld en worden ze ook persoonlijk aan bedrijven voorgesteld. Het project kan rekenen op de steun van Eures (European Employment Services).

1. Hoeveel cursisten namen reeds deel aan dit initiatief ?

Hoeveel cursisten wil T-Interim met dit initiatief bereiken ?

2. Zijn deze cursussen vooral gericht op het verwerven van een algemene basiskennis van het Nederlands, of wordt er ook rekening gehouden met de aard van de jobs waarvoor de cursisten in aanmerking kunnen of willen komen ?
3. Hoe wordt dit initiatief beoordeeld ? Moet het eventueel worden bijgestuurd ?
4. Zal het proefproject uitbreiding krijgen naar regio's met gelijkaardige problemen, zoals Halle-Vilvoorde of Leuven ?
5. Worden er ook specifieke inspanningen naar Waalse werklozen ondernomen ?

Antwoord

1. Door de lage werkloosheidsgraad in West-Vlaanderen vindt T-Interim steeds moeilijker de geschikte uitzendkrachten voor zijn gebruikers. Gelet op de hoge werkloosheidsgraad in Noord-Frankrijk werd – in samenwerking met Eures – naar die regio uitgekeken om kandidaten te rekruteren.

De gebruikers stellen meestal een minimum aan basiskennis van het Nederlands als voorwaarde om uitzendkrachten te aanvaarden. Daarom startte T-Interim in mei 2000 – in samenwerking met Training en Opleiding Wevelgem, Eures en ANPE (Lille, Halluin, Hem, Mouscron) – een opleiding Nederlands voor Frans-

taligen. (*ANPE : Agence Nationale pour l'Emploi – red.*)

Voorlopig werd de cursus slechts eenmaal georganiseerd gelet op de beperkte in- en uitstroom van kandidaten. Acht cursisten zijn met de opleiding gestart en vijf hebben de opleiding met succes beëindigd.

2. Het accent ligt op het verwerven van vaardigheden in het begrijpen van Nederlandstalige instructies op de werkvloer (o.a. in verband met veiligheidsvoorschriften, ...) en elementaire begrippen nodig in de reële werkomgeving.
3. Het initiatief werd door de gebruikers van T-Interim als "zeer positief" beoordeeld.

Probleem is de instroom van kandidaten. Men moet minimum 2,5 à 3 maal het gewenst aantal cursisten preselecteren en testen om een redelijke uitstroom te krijgen, en dit is zeer arbeidsintensief.

4. Dit eenmalig initiatief lijkt voor herhaling vatbaar, maar dient dan vooral "maatgericht" te worden aangepakt in samenspraak met de gebruiker(s).

Voorlopig zijn er geen acties om het proefproject uit te breiden naar andere regio's. T-Interim kan echter snel en flexibel inspelen op specifieke behoeften van gebruikers.

5. In de loop van 2000 werden door T-Interim eveneens inschrijvingscampagnes georganiseerd om Waalse werkzoekenden in de kandidatenbestanden op te nemen, dit in samenwerking met Foremkantoren, onder andere in Moeskroen (*Forem : Office Communautaire et Régional de la Formation Professionnelle et de l'Emploi – red.*). Dit lukte niet, waarbij mobiliteit als grootste knelpunt wordt aangegeven.

Sinds 1 juni 2000 organiseert de VDAB uitwisselingen met de Franstalige collega's van Brussel (Bruxelles Formations) en Wallonië (Forem). Hieraan kunnen zowel werkzoekenden, werknemers als instructeurs en lesgevers deelnemen. Werkzoekenden kunnen een deel van hun opleiding, een bedrijfsstage of een IBO volgen in het andere landsgedeelte. (*IBO : individuele beroepsopleiding in de onderneming – red.*)

Vraag nr. 30
van 26 januari 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Zorgsector – Landingsbanen

Terecht staat de minister achter de maatregelen die de sociale partners uitwerkten in verband met de zware beroepen. De landingsbanen, die inhouden dat een voltijds werkend personeelslid op haar/zijn vijftigste kan overschakelen naar een halftijdse betrekking met behoud van 80 % van de wedde plus volledige pensioenrechten, zijn in dit kader een boeiend voorstel.

De huidige realiteit is echter dat heel wat zorgverstrekkers reeds voor hun vijftigste deeltijds zijn gaan werken om hun werk te kunnen volhouden. Veel voorkomende gezondheidsklachten, zoals rugpijn, zijn immers niet erkend als beroepsziekte. Met loonverlies gaan werken, was de enige oplossing.

Nu voelen zij zich onheus behandeld. Hun collega's die beslissen vanaf nu deeltijds te gaan werken, zullen maandelijks ongeveer 30.000 frank bruto meer verdienen : zij hebben recht op deze extra tegemoetkoming.

1. Is de minister op de hoogte van de grote verschillen in nettoloon voor werknemers die hetzelfde werk doen en even oud zijn ?
2. Beschikt de minister over gegevens over het aantal vijftigplussers dat nu reeds deeltijds werkt ? Welk budget is er nodig indien nu deze groep zou worden toegelaten in de vooropgestelde maatregel ?
3. Hoeveel budgetruimte is er voor deze landingsbanen ? Hoeveel VTE (voltijdse equivalenten) kunnen deeltijds gaan werken binnen het geplande budget ?

Antwoord

Situering

Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger bevestigen dat ik op de hoogte ben van het feit dat heel wat werknemers in de social profit werken in emotioneel en/of fysiek zware en belastende beroepen, en als gevolg hiervan reeds vóór hun vijftigste vrijwillig deeltijds zijn gaan werken om hun werk te kunnen volhouden.

1. De in het kader van de landingsbanen opgelegde leeftijdsvoorwaarde van 50 jaar is evenwel analoog met de RVA-reglementering inzake de loopbaanonderbreking, waar de onderbrekingsuitkering voor een deeltijdse loopbaanonderbreking enkel wordt verdubbeld indien de werknemer 50 jaar of ouder is. (*RVA : Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening – red.*)

Voor het opnemen van een landingsbaan in de social profit, in een beschutte werkplaats of in een sociale werkplaats is nochtans niet vereist dat het betrokken personeelslid vooraf voltijds tewerkgesteld was. Artikel 11, §4 van het besluit van de Vlaamse regering van 8 december 2000 bepaalt in dit verband dat de periode van drie jaar vóór de aanvang van de landingsbaan gepresteerd moet zijn in een arbeidsregeling die minimum 75 % van de voltijdse arbeidsregeling bedraagt. Indien het personeelslid in de periode van drie jaar voorafgaand aan de landingsbaan een vorm van zorgkrediet of loopbaankrediet heeft opgenomen, worden deze onderbrekingen bovendien gelijkgesteld met een periode van effectieve tewerkstelling.

Er is inderdaad een verschil in behandeling tussen werknemers die reeds voor hun vijftigste deeltijds zijn gaan werken en werknemers die ervoor kiezen om pas vanaf hun vijftigste (of erna) deeltijds te gaan werken (en dus opteren voor een landingsbaan). Het gaat hier evenwel om een vrijwillige keuze. Het stellen van een leeftijds grens bij een werkgelegenheidsmaatregel is evenwel geen grond van discriminatie. De keuze om pas vanaf de leeftijd van 50 jaar (of later) deeltijds te gaan werken, kan wel mee ingegeven zijn door het feit dat zowel in de federale regelgeving van de RVA (stelsel van de loopbaanonderbreking 50+) als in de Vlaamse regelgeving (besluit van de Vlaamse regering van 8 december 2000 houdende de invoering van landingsbanen in de socialprofitsector) de minimumleeftijdsgrens vastgelegd is op 50 jaar.

Verschillen in inkomensniveau die ontstaan door de inwerkingtreding van een nieuwe of andere maatregel zijn objectiveerbare gronden. Van discriminatie is hierom geen sprake. Overigens moet steeds de gehele context van overheidsmaatregelen ten aanzien van de diverse doelgroepen worden beschouwd. Het gamma aan voorzieningen zoals het brugpensioen, de buitenschoolse kinderopvang, de loopbaanonderbreking, het stelsel van vrijstelling van stempelcontrole vanwege familiale redenen, de leerplicht, enzovoort, is gesteund op een wettelijke

of feitelijke leeftijdsbeperking. Deze maatregelen en voorzieningen moeten steeds meer in een evenwichtig loopbaanperspectief worden geplaatst.

Wat het verschil in verloning betreft nog het volgende :

- een voltijds werkend personeelslid dat overstapt naar een halftijdse betrekking (halftijdse loopbaanonderbreking) ontvangt zijn/haar halftijdse wedde aangevuld met een RVA-onderbrekingsuitkering van 12.553 frank en een aanmoedigingspremie/landingsbaan van 15.000 frank per maand ;
- een voltijds werkend personeelslid dat reeds voor zijn/haar vijftigste vrijwillig deeltijds gaat werken (vermindering van de arbeidsduur) krijgt enkel een halftijdse wedde;

Om van het stelsel van de landingsbanen in de social profit te kunnen genieten, wordt niet vereist dat de betrokken werknemer vooraf voltijds werkte : het volstaat dat men 50 jaar is, dat men de vereiste anciënniteit in de sector heeft (minimum 20 jaar) én dat men in de drie jaar voorafgaand aan de landingsbaan minimum 75 % van de voltijdse arbeidsregeling gewerkt heeft.

2. Op basis van RSZ-gegevens kan het aantal personeelsleden van 50 jaar of ouder dat tewerkgesteld is in de socialprofitorganisaties die onder het toepassingsgebied vallen van het besluit van de Vlaamse regering van 8 december 2000, worden geraamd op 4.400 (*RSZ : Rijksdienst voor Sociale Zekerheid – red.*). Van deze groep werkt ongeveer 60 % (2.640 personen) voltijds en 40 % (1.760 personen) deeltijds.

Het stelsel van de landingsbanen bepaalt dat een vijftigplusser die voltijds werkt, een aanmoedigingspremie van 15.000 frank/maand toegekend krijgt wanneer hij halftijds gaat werken, 9.000 frank/maand wanneer hij eenderde minder gaat werken en 5.000 frank/maand wanneer hij 75 % of 80 % van een voltijdse betrekking gaat werken. Wie vertrekt van een 75 %-betrekking krijgt 12.000 frank/maand wanneer hij halftijds gaat werken.

Indien men uitgaat van een gemiddelde premie van 12.000 frank is er, op jaarbasis, een budget van 253,4 miljoen frank (1.760 potentieel begunstigden x 12.000 fr. premie x 12 maanden)

nodig om de volledige groep deeltijders in het stelsel van de landingsbanen te laten treden.

3. In 2001 wordt een budgettaire ruimte vrijgemaakt van 200 miljoen frank voor het stelsel van de landingsbanen. In 2002 wordt het budget opgetrokken tot 265 miljoen frank, in 2003 tot 332 miljoen frank, in 2004 tot 384 miljoen frank en in 2005 tot 447 miljoen frank.

Via het krediet van 200 miljoen frank kunnen in 2001 ongeveer 1.100 voltijds tewerkgestelde personeelsleden instappen tegen de hoogste premie (15.000 fr.).

**Vraag nr. 31
van 30 januari 2001
van mevrouw MARIJKE DILLEN**

Opleidingsbeleid bedrijven – Studie

Een dubbele studie van de KU Leuven (Katholieke Universiteit Leuven) en de Vlerick Management School uitgevoerd in opdracht van de minister, waarvan de resultaten in oktober 2000 werden bekendgemaakt, heeft een aantal ernstige knelpunten blootgelegd in het opleidingsbeleid van de Vlaamse bedrijven.

Na het trekken van drie hoofdconclusies uit deze studie heeft de minister aangekondigd verschillende discussiefora samen te brengen om deze studie te bespreken.

1. Er heeft een bespreking van deze studie plaatsgehad met de sociale partners en de beleidsmensen uit diverse Vlaamse kabinetten.

Wie was hierbij betrokken ?

Op welke wijze heeft deze bespreking plaatsgehad ?

Hoe is ze voorbereid ?

2. Wat zijn de resultaten van deze bespreking ? Welke conclusies heeft de minister hieruit getrokken ?
3. Hebben de besprekingen met de sectorale fondsen en de opleidingsaanbieders reeds plaatsgehad ?

Zo ja, wie waren de gesprekspartners ? Wat zijn de resultaten van deze bespreking en welke conclusies zijn hieruit getrokken ?

Zo neen, wanneer worden deze besprekingen gepland? Welk tijdschema is hiervoor vooropgesteld?

Antwoord

1. In het kader van Viona werd het onderzoek "Het opleidingsbeleid in Vlaamse bedrijven: determinerende factoren en knelpunten" van de KU Leuven en de Vlerick Management School op vraag van de Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme door de administratie Werkgelegenheid op 25 oktober 2000, 8 november 2000 en 29 november 2000 gevaloriseerd door de organisatie van drie seminaries (*Viona: Vlaamse Interuniversitair Onderzoeksnetwerk Arbeidsrapportering – red.*). De onderzoekers zijn contractueel verbonden in te gaan op een voorstel tot valorisatie. De mate van valorisatie wordt bepaald op basis van de beleidsrelevantie van de conclusies.

Doel van deze seminaries is een forum te bieden aan de onderzoekers om de resultaten en de conclusies van hun onderzoek aan een beperkte maar significante groep van belanghebbers te presenteren en erover te discussiëren. De drie doelgroepen waren de beleidsmakers, de sectorale fondsen en de opleidingsverstrekkers. Per seminarie werden een vijftientigtal experts uitgenodigd. Na de presentatie van de resultaten door de onderzoekers werd een inhoudelijk debat gevoerd met de aanwezigen. Wat de voorbereiding van de seminaries betreft, ben ik verheugd te kunnen melden dat de persoon die deze vergaderingen heeft voortgezeten blijkt heeft gegeven van goede vergadertechnieken.

2. De bespreking van de resultaten leidde tot een beter begrip van en inzicht in de resultaten van het onderzoek. Deze seminaries vormden inderdaad een gelegenheid om het huidig beleid inzake opleiding te toetsen aan de invalshoeken van de sectorale fondsen en de opleidingsverstrekkers en vice versa. Op die wijze vormden de seminaries een onderdeel van een beleidsproces inzake het opleidingsbeleid voor Vlaamse bedrijven.

Een greep uit de conclusies: er is nood aan meer diversifiëren en meer administratieve vereenvoudiging in het aanmoedigen van een kwalitatief opleidingsbeleid. In plaats van een onderscheid te maken tussen vormingsbedrijven en niet-vormingsbedrijven en de verdere aanbe-

veling tot een tweesporenbeleid, is er veeleer nood aan een meersporenbeleid voor de bedrijven. Vorming in bedrijven is verschillend georganiseerd. Een verdere nuancering is noodzakelijk naargelang de aan- of afwezigheid van een kwalitatief vormingsbeleid, dat al dan niet is ingebed in het HRM-beleid, dat op zijn beurt al dan niet is ingebed in het algemeen beleid (*HRM: human resources management – red.*).

Deze conclusies hebben mij gesterkt om mijn beleid terzake verder uit te voeren. Om aan de nood aan een gediversifieerd beleid tegemoet te komen, worden momenteel volgende beleidslijnen uitgewerkt:

- a) het heroriënteren van het hefboomkrediet (cfr. antwoord op schriftelijke parlementaire vraag nr. 33 van de Vlaamse volksvertegenwoordiger, blz. 13260 – red.);
- b) het versterken van het sectorale opleidingsbeleid in het kader van de sectorale actieplannen ter bestrijding van de knelpuntvacatures;
- c) het aanbieden van een opleidingskrediet in het kader van de aanmoedigingspremies voor werknemers in loopbaanonderbreking.

Wat de versterking van het sectoraal opleidingsbeleid en het opleidingskrediet betreft is er een akkoord bereikt op de Vesoc-vergadering van 12 februari 2001. (*Vesoc: Vlaams Economisch en Sociaal Overlegcomité – red.*)

3. Wat de laatste vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger betreft, verwijs ik naar het Vlaams werkgelegenheidsakkoord en het flankerend beleid van de Vlaamse regering in het kader van de sectorale werkgelegenheidsakkoorden 2001-2001.

Dit flankerend beleid voorziet in de ondersteuning van sectorale actieplannen voor bestrijding van de knelpuntvacatures, de toekenning van aanmoedigingspremies, doelgroepgerichte maatregelen, mobiliteitsmaatregelen en een betere afstemming tussen onderwijs en arbeidsmarkt.

De besprekingen met de sectorale fondsen en de opleidingsaanbieders zullen te gepasten tijde worden gevoerd via de geijkte kanalen.

Vraag nr 32
van 30 januari 2001
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Opleidingsbeleid bedrijven – Engagements

Naar aanleiding van de studie betreffende het opleidingsbeleid van de Vlaamse bedrijven, uitgevoerd door de KU Leuven (Katholiek Universiteit Leuven) en de Vlerick Management School in opdracht van de minister, waarvan de resultaten in oktober 2000 werden bekendgemaakt, heeft de minister ervoor gepleit dat het opleidingsgeld dat op federaal niveau via CAO's (collectieve arbeidsovereenkomst) aan de sectorfondsen wordt toegekend, niet langer de bedrijven vrijlaat om al of niet aan opleidingen mee te doen.

De opleidingsbevoegdheid is een Vlaamse bevoegdheid.

1. Heeft er terzake reeds overleg plaatsgevonden met de bevoegde federale ministers ?

Zo ja, wat zijn de resultaten van dit overleg ?

Zo neen, wordt er een overleg gepland ?

2. Heeft de minister reeds bindende afspraken gemaakt met de verschillende sectoren om te waarborgen dat bedrijven ervoor zorgen dat de nodige opleidingen van hun werknemers zeker gebeuren ?

Wat zijn de resultaten van deze afspraken ?

Welke waarborgen hebben de bedrijven gegeven ?

Gebeurt er op een of andere wijze een controle ?
 Zo ja, op welke wijze en wat zijn de gevolgen ?

Antwoord

1. Naar aanleiding van de resultaten van de studie betreffende het opleidingsbeleid van de Vlaamse bedrijven (KU Leuven en Vlerick Management School) heeft er op dit ogenblik geen overleg plaatsgevonden met de bevoegde federale ministers. Aangezien het om een exclusieve gemeenschapsbevoegdheid gaat, is er geen overleg nodig.
2. De sociale partners hebben in het kader van het interprofessioneel akkoord reeds in 1998 hun engagement genomen om tegen 2004 het per-

centage van opleidingsinspanningen ten aanzien van de loonkosten van 1,2 % op te trekken naar 1,9 %. In het interprofessioneel akkoord 2001-2002 bevestigen zij dit engagement en willen zij dit percentage tegen einde 2002 op 1,6 % brengen. De Vlaamse regering pleit niet voor een verhoging van de opleidingsinspanningen ten opzichte van de loonkosten, wél voor een kwaliteitsvolle invulling van de 1,6 % besteding door bijvoorbeeld een betere afstemming met de Vlaamse arbeidsmarkt en de concordantie met het inhoudelijk opleidingsbeleid dat de Vlaamse regering voert. Hiertoe werden dan ook voor de Vlaamse bevoegdheden Vlaamse afspraken gemaakt, waarop bedrijven extra een beroep kunnen doen.

De flankerende maatregelen van de Vlaamse regering in het kader van de sectorale werkgelegenheidsakkoorden 2001-2002 bieden de sectoren nu reeds de kans om dit vormingsrecht uit te bouwen. Ik pleit voor een Vlaams decretaal kader dat het mogelijk maakt om afspraken tussen de sociale partners algemeen bindend te verklaren, zodat in de toekomst voor de Vlaamse bevoegdheden Vlaamse sociale akkoorden kunnen worden afgesloten.

Ik stel in mijn Beleidsnota Werkgelegenheid 2004 het recht op levenslang leren als einddoel en zal in overleg met de verschillende actoren op zoek gaan naar de meest adequate partnerschappen, ervan uitgaande dat de verschillende betrokkenen, namelijk de bedrijfswereld, het individu en de overheid, hun verantwoordelijkheid opnemen en een substantiële bijdragen zullen leveren aan het vormgeven van de lerende samenleving en het recht op levenslang leren of op permanente vorming in het bijzonder (*Stuk 155 (1999-2000) – Nr. 1 – red.*).

In tegenspraak met de stelling in de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger dat bedrijven niet langer hun vrijheid behouden om al of niet mee te doen aan opleidingen, is er momenteel nergens sprake van een vanuit de overheid opgelegd en dus verplicht opleidingsbeleid van bedrijven. Ik bouw, naast een financieel stimuleringsbeleid, ook een ondersteunend (en dus faciliterend) beleid uit, dat bedrijven aanzet tot meer investeringen in opleidingen.

Het invoeren van kwaliteitslabels voor bedrijven enerzijds en het certificeren van (elders) verworven competenties van het individu vergroten de transparantie van de opleidingsinspanningen, zodat respectievelijk het concurren-

tievermogen en de tewerkstellingskans worden vergroot. Zowel bedrijven als individuen worden aldus zelf meer en meer verantwoordelijk gesteld voor hun deelname aan permanente vorming.

Vraag nr. 33
van 30 januari 2001
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Opleidingsbeleid bedrijven – Hefboomkredieten

Naar aanleiding van de studie betreffende het opleidingsbeleid van de Vlaamse bedrijven, uitgevoerd door de KU Leuven (Katholieke Universiteit Leuven) en de Vlerick Management School in opdracht van de minister, waarvan de resultaten in oktober 2000 werden bekendgemaakt, heeft de minister gesteld dat de hefboomkredieten worden opengetrokken tot alle nieuwe vormen van opleiding.

1. Wat is de omvang van de zogenaamde hefboomkredieten voor de jaren 1999 en 2000?

Op welke wijze zijn de middelen verdeeld ?

Welke projecten zijn hiervoor in aanmerking gekomen voor de beide jaren ?

Wat zijn de gehanteerde criteria ?

Welk budget is daarvoor uitgetrokken voor 2001 ?

2. De kredieten werden tot vorig jaar toegekend aan technologische innovaties.

Wat wordt hieronder verstaan ?

Aan welke voorwaarden dienen dergelijke projecten te beantwoorden ?

3. Zijn de hefboomkredieten reeds opengetrokken tot alle nieuwe vormen van opleiding ?

Zo ja, wat wordt verstaan onder dit begrip ?

Welke criteria worden hiervoor gehanteerd ?

Welke projecten zijn reeds erkend ?

Zo neen, wanneer gebeurt dit ?

Antwoord

1. Op de Vlaamse begroting werd voor 1999 en 2000 een budget van 456,5 miljoen frank per jaar uitgetrokken voor acties in het kader van het hefboomkrediet.

De criteria voor het hefboomkrediet voor innovatieopleidingen werden vastgelegd in het besluit van de Vlaamse regering van 24 maart 1998 tot vaststelling van de criteria, de voorwaarden en de nadere regels volgens welke subsidies worden verleend met betrekking tot innovatieopleidingen, gewijzigd bij besluit van 20 oktober 1998.

Deze criteria bepalen onder andere dat aanvragers een subsidie kunnen krijgen voor arbeidsmarktgerichte vormingsprojecten, in de mate dat de projecten :

- niet op een andere wijze worden gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap en/of het Vlaams Gewest en/of instellingen die hieronder ressorteren ;
- gericht zijn op innovatie of kunnen worden beschouwd als vormingsprojecten voor bestuurlijke vernieuwing ;
- het menselijk kapitaal voor de arbeidsmarkt versterken, in die zin dat het project betrekking heeft op werkzoekenden en/of werknemers die zich moeten aanpassen aan de gewijzigde omstandigheden in het bedrijfsleven en aan de ontwikkeling van de productiestelsels, opdat hun kansen op de arbeidsmarkt worden versterkt of vernieuwd ;
- betrekking hebben op minstens twintig deelnemers ;
- voorzien in een vorming van minimaal 20 uur/deelnemer ;
- een maximale duur hebben van twee jaar.

In het kader van voornoemd besluit werden in totaal twee indieningsronden gelanceerd :

- een eerste naar aanleiding van de initiële goedkeuring van het besluit van 24 maart 1998 ;
- een tweede naar aanleiding van de wijziging van het besluit van 20 oktober 1998.

Onder de eerste indieningsronde werden 80 projecten goedgekeurd, voor een totale subsidie vanuit het hefboomkrediet van 300.514.427 frank. Deze projecten werden uitgevoerd vanaf 1 april 1998 tot einde 1999. Onder de tweede indieningsronde werden 66 projecten goedgekeurd, voor een totale subsidie vanuit het hefboomkrediet van 193.147.187 frank. Deze projecten werden uitgevoerd vanaf einde 1998 tot einde 2000 of begin 2001.

Voor 2001 werd op de Vlaamse begroting een budget ingeschreven van 454,8 miljoen frank voor de toekenning van subsidies die passen in het hervormde hefboomkrediet (zie 3).

2. Het besluit van de Vlaamse regering van 24 maart 1998 (zie 1) geeft de volgende definitie voor innovatie : aanwending van nieuwe ideeën voor producten en/of diensten, productieprocessen, arbeidsorganisatie, en andere aspecten van de productiecyclus, met een versterkend effect voor de groei en de duurzame werkgelegenheid, die zoveel als mogelijk wordt ondersteund door technologische ontwikkelingen, met uitzondering van de introductie van buretica behalve wanneer deze bestaat uit de integratie van Internet-, Intranet- en multimediatechnieken in minstens twee fasen van de productiecyclus.

De voorwaarden waaraan dergelijke projecten dienen te beantwoorden, worden beschreven onder punt 1.

3. Op 15 december 2000 heeft de Vlaamse regering beslist haar principiële goedkeuring te hechten aan de voorontwerpen van besluit van de Vlaamse regering tot vaststelling van de nadere voorwaarden en regels volgens welke subsidies worden verleend voor permanente vorming en opleiding voor werkenden en bedrijven, luik "hefboomkredietopleidingen", luik "hefboomkrediet-loopbaanadvisering", luik "hefboomkrediet-flankerend beleid", en luik "hefboomkrediet-vernieuwende arbeidsorganisatie".

Deze vier besluiten zullen het voormalige besluit inzake het hefboomkrediet voor innovatieopleidingen (zie 1) vervangen en zullen in de loop van 2001 worden opgestart.

De besluiten inzake "hefboomkrediet-opleidingen" en "hefboomkrediet-vernieuwende arbeidsorganisatie" werden aangemeld bij de Eu-

ropese Commissie. Zodra de Europese Commissie haar goedkeuring heeft gegeven, zal de Vlaamse regering een definitieve beslissing nemen, waarna de besluiten zullen worden gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

Via deze hervorming wordt het hefboomkrediet in de eerste plaats georiënteerd naar het subsidiëren van opleidingen opdat werknemers en ondernemingen zich kunnen aanpassen aan de snelle ontwikkelingen en veranderingsprocessen in het bedrijfsleven en de maatschappij. Om de opleidingsinspanningen binnen de ondernemingen verder aan te moedigen en een kwalitatief opleidingsbeleid uit te bouwen, zullen ook een aantal omkaderende initiatieven worden meegefinancierd. Zo zullen instrumenten worden ontwikkeld rond onder andere detectie van opleidingsbehoeften en opleidingsplanning. Daarnaast zullen specifieke acties worden ondersteund in verband met vernieuwende arbeidsorganisatie, waaronder jobrotatie. Tevens zullen acties worden ondersteund ter ontwikkeling van een stimuleringsbeleid naar individuele werknemers, zoals het erkennen van vaardigheden en loopbaanadvisering.

De middelen vanuit het hefboomkrediet zullen worden ingezet ter ondersteuning van zwaartepunt 4 "Bevordering van het aanpassingsvermogen van ondernemingen en van hun werknemers" van het Enkelvoudig Programmeringsdocument Doelstelling 3 Vlaanderen (2000-2006), waarvoor medefinanciering vanuit het Europees Sociaal Fonds werd toegekend.

De criteria waaraan projecten moeten voldoen om in aanmerking te komen, worden bepaald in bovengenoemde ontwerpbesluiten van de Vlaamse regering.

In het kader van het hervormde hefboomkrediet zijn er op dit ogenblik nog geen projecten erkend, aangezien de Vlaamse regering nog geen definitieve beslissing heeft genomen over de nadere voorwaarden en regels voor de toekenning van de subsidies. De start van het hefboomkrediet wordt, in het kader van het eenloketprincipe, gekoppeld aan de start van zwaartepunt 4 van het ESF-programma Doelstelling 3 Vlaanderen. De start wordt gepland in de loop van 2001. De juiste datum is nog niet bepaald. Vanaf de opstartdatum zullen projecten kunnen worden ingediend.

Vraag nr. 35
van 8 februari 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Vrijwilligerswerk – Opwaardering

Op 31 maart 2000 besliste de Vlaamse regering het vrijwilligerswerk duidelijker te erkennen en te waarderen.

Hiervoor werd een werkgroep opgestart om de activiteiten in de grenszone arbeid – niet(gewaardeerde)-arbeid te inventariseren. Tevens zouden de knelpunten voor een erkenning en waardering van deze activiteiten worden aangeduid.

1. Wat is het resultaat van deze inventarisatie ?
2. Welke knelpunten inzake erkenning en waardering werden blootgelegd ?

N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Antwoord

Met de beslissing van 31 maart 2001 wilde de regering het signaal geven dat zij zowel het vrijwilligerswerk als de semi-agorale arbeid waardeert; Voor beide werd een aparte werkgroep opgericht om de verbetering van het juridisch statuut te bewerkstelligen.

De werkgroep "vrijwilligerswerk" valt onder de leiding van minister Vogels. Daarom verwijs ik naar haar antwoord op de gelijkaardige vraag.

In opvolging van de beslissing van 31 maart heeft de werkgroep "semi-agorale arbeid" de knelpunten geïnventariseerd en aan een onderzoek onderworpen.

Semi-agorale arbeid wordt omschreven als activiteiten die in de vrije tijd door een natuurlijk persoon worden uitgevoerd tegen een beperkte vergoeding en zonder dat ze tot de persoonlijke levenssfeer behoren. Het gaat om activiteiten die in meer of mindere mate in georganiseerd verband worden verricht ten behoeve van anderen of van de samenleving in haar geheel en die een maatschappelijke meerwaarde opleveren, zonder dat ze deel uitmaken van een geheel van activiteiten met een louter economische finaliteit.

Om de semi-agorale arbeid maatschappelijke erkenning en een volwaardig erkenbaar statuut te geven, moeten een aantal knelpunten worden opgelost. De knelpunten zijn gesitueerd in het spanningsveld met een aantal regelgevingen die tot de federale bevoegdheden behoren. Oplossingen moeten in de hiernavolgende richting worden gezocht.

- Semi-agorale arbeid, zoals in de definitie omschreven, met een overeenkomst sui generis erkennen. Hierbij moeten de maximale inkomsten worden vastgelegd en moet aan de organisaties die met semi-agorale arbeiders werken de plicht worden opgelegd om een verzekering burgerlijke aansprakelijkheid af te sluiten die de medische en paramedische kosten dekt die het gevolg zijn van een ongeval tijdens de uitoefening van de semi-agorale arbeid.
- Voor de socialezekerheidswetgeving de inkomsten uit semi-agorale arbeid vrijstellen van sociale heffingen, voorzover ze het te bepalen maximaal bedrag niet overschrijden.
- Binnen de ziekte- en invaliditeitsverzekering het begrip arbeidsongeschiktheid zo omschrijven dat de mogelijkheid bestaat om de professionele arbeidsongeschiktheid te cumuleren met bepaalde vormen van semi-agorale arbeid ; tevens moet de mogelijkheid worden gecreëerd om de uitkeringen te cumuleren met beperkte inkomsten uit semi-agorale arbeid.
- Binnen de werkloosheidsreglementering bepalen dat een uitkeringsgerechtigde werkzoekende het recht heeft om semi-agorale arbeid uit te oefenen mits voorafgaande eenmalige melding aan de RVA en mits beschikbaar te zijn voor de reguliere arbeidsmarkt ; voorts moet worden bepaald dat een bruggepensioneerde het recht heeft om semi-agorale arbeid uit te oefenen mits voorafgaande mededeling aan de RVA (*RVA : Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening – red*). Ten slotte moet de mogelijkheid bestaan om de werkloosheidsuitkering in een bepaalde mate te cumuleren met de beperkte inkomsten uit semi-agorale arbeid.
- Verschillende vormen van semi-agorale arbeid cumuleerbaar maken met het wettelijk pensioen en vrijstellen van aangifte aan de Rijksdienst voor Pensioenen.
- In de fiscale wetgeving bepalingen opnemen die de inkomsten uit semi-agorale arbeid vrijstellen van belastingen en bepalingen uitwerken die de

vergoeding van kosten gemaakt voor de uitoefening van semi-agorale arbeid vrijstelt van belastingen.

Op 1 december 2000 heb ik aan de Vlaamse regering een nota met de resultaten van de werkzaamheden voorgelegd. Ik kreeg de opdracht de knelpunten te laten agenderen op de Interministeriële Conferentie Werkgelegenheid om te streven naar een oplossing in de bovenbeschreven zin.

Op 22 december 2000 werd het thema besproken op de Interministeriële Conferentie Werkgelegenheid, waarbij werd beslist een werkgroep op te richten om oplossingen uit te werken.

(Antwoord Mieke Vogels : blz. 1301 – red.)

VERA DUA

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN LANDBOUW

Vraag nr. 63
van 18 januari 2001
van de heer CARL DECALUWE

Omzetting Europese regelgeving – Stand van zaken

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden
Vraag nr. 34
van 18 januari 2001
van de heer Carl Decaluwe
Blz. 1263

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

Vraag nr. 68
van 19 januari 2001
van mevrouw VEERLE HEEREN

Bosgebieden – Overheidsaankopen

Vorig jaar kondigde de minister aan dat het aankoopbeleid van bos- en natuurgebieden in Vlaanderen een forse duw in de rug zou krijgen. In het kader van de doelstelling in het regeerakkoord om de verwerving van 3.000 hectare/jaar bos-, duin- en natuurgebied te realiseren, is een inhaalbeweging op het werkveld meer dan nodig.

In een schriftelijke vraag van collega De Roo van 14 juli 2000 gaf de minister reeds een overzicht van de bosgebieden en overheidsaankopen in Oost-Vlaanderen (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 4 van 1 december 2000, blz. 512 – red.*). In een schriftelijke vraag van collega Decaluwe van 11 mei 2000 voor West-Vlaanderen (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr.16 van 30 juni 2000, blz. 1595 – red.*).

1. Welke bossen werden in Limburg, Vlaams-Brabant en Antwerpen door de overheid aangekocht sedert 1998, met vermelding van hun oppervlakte en aankoopprijs ?
2. Op welke locaties en voor hoeveel hectaren werden in Limburg, Vlaams-Brabant en Antwerpen nieuwe bosgebieden aangelegd ?
3. Welke particuliere bossen werden in Limburg, Vlaams-Brabant en Antwerpen sedert 1998 opengesteld voor het publiek ?
4. Welke beslissingen zijn er genomen voor de verdere aankoop van bosgebieden in Limburg, Vlaams-Brabant en Antwerpen ?
5. Welke beslissingen zijn er genomen inzake aanleg van nieuwe bosgebieden in Limburg, Vlaams-Brabant en Antwerpen ?

Antwoord

1. Aankopen door de afdeling Bos en Groen

Jaar 1998

Provincie Limburg

Gemeente	Oppervlakte (ha)	Bedrag (fr.)
Heusden-Zolder	52,0841	27.035.000
Overpelt	10,1270	3.742.900
Meeuwen-Gruitrode	281,8026	129.618.000
Houthalen-Helchteren	3,7080	1.111.800
Hechtel-Eksel	3,8540	1.637.885
Lommel	1,0037	475.000

Gemeente	Oppervlakte (ha)	Bedrag (fr.)
Opoeteren	0,3970	200.000
Bochelt	2,7205	1.200.000
Dilsen	2,8870	1.225.000
Totaal	358,5839	166.245.585

Provincie Antwerpen

Gemeente	Oppervlakte (ha)	Bedrag (fr.)
Turnhout	67,6672	39.200.000
Totaal	67,6672	39.200.000

Provincie Vlaams-Brabant

Gemeente	Oppervlakte (ha)	Bedrag (fr.)
Halle	3,3000	1.650.000
Liedekerke	21,5692	15.000.000
Totaal	24,8692	16.650.000

Jaar 1999**Provincie Limburg**

Gemeente	Oppervlakte (ha)	Bedrag (fr.)
Beringen	3,7496	1.100.000
Hechtel-Eksel	4,1868	1.011.200
Heusden-Zolder	0,7340	350.000
Leopoldsburg	1,0380	415.200
Lommel	1,8540	444.308
Maasmechelen	1,1140	500.000
Meeuwen-Gruitrode	5,6080	2.324.000
Opglabbeek	46,6524	18.665.000
Overpelt	8,2842	3.878.680
Tongeren	0,1140	57.000
Voeren	1,0110	538.285
Totaal	74,3460	29.283.673

Provincie Antwerpen

Gemeente	Oppervlakte (ha)	Bedrag (fr.)
Balen	29,6543	16.585.000
Hoogstraten	282,6288	146.321.697
Hulshout	1,5105	750.000
Merksplas	3,6270	2.035.000
Mol	5,4008	3.950.000
Oostmalle	2,0160	1.209.600
Ravels	81,3623	32.802.450
Willebroek	0,1385	100.000
Totaal	406,3382	203.753.747

Provincie Vlaams Brabant

Gemeente	Oppervlakte (ha)	Bedrag (fr.)
Overijse	19,6971	12.600.000
Totaal	19,6971	12.600.000

Jaar 2000

De aandacht wordt gevestigd op het feit dat de gegevens betreffende de aankopen van het jaar 2000 nog niet definitief zijn. Nadat een aankoopakte is verleden, hebben de Comit es tot Aankoop van Onroerende Goederen nog een aantal weken nodig om deze documenten samen met de nodige vereffeningstukken voor uitbetaling te kunnen verzenden. De gegevens betreffende de aankopen van het jaar 2000 zullen pas eind maart 2001 als definitief worden beschouwd.

De gegevens van de voorgaande jaren hebben betrekking op effectief gerealiseerde aankopen.

Provincie Limburg

Gemeente	Oppervlakte (ha)	Bedrag (fr.)
Leopoldsburg	1,4410	652.500
Hechtel-Eksel	3,2920	1.315.000
Maaseik	20,6100	9.382.385

Gemeente	Oppervlakte (ha)	Bedrag (fr.)
Meeuwen-Gruitrode	4,4300	1.543.000
Halen	10,9025	5.449.250
Opglabbeek	5,8277	2.876.000
Lommel	1,3600	680.000
Lummen	0,9510	500.000
Bree	4,1610	1.835.000
Kinrooi	1,5543	685.000
Beringen	0,2840	100.000
Heusden-Zolder	0,6410	260.000
Kortesseem	0,2650	130.000
Totaal	55,7195	26.070.135

Provincie Antwerpen

Gemeente	Oppervlakte (ha)	Bedrag (fr.)
Balen	1,7500	875.000
Mol	61,7487	30.875.000
Turnhout	32,3445	19.800.000
Gierle & Vosselaar	295,6860	205.000.000
Ravels	0,1420	85.000
Totaal	391,6712	256.635.000

Provincie Vlaams-Brabant

Gemeente	Oppervlakte (ha)	Bedrag (fr.)
Herent	1,0645	647.000
Kortenbergh	9,0384	5.492.000
Bertem	3,7280	2.266.000
Overijse	3,6122	2.380.000
Totaal	17,4431	10.785.000

2. Nieuw aangelegde bosgebieden door de afdeling Bos en Groen

Provincie Antwerpen

Gemeente	Oppervlakte (ha)
Merksplas	4,5000
Beerse	11,0000
Ravels	3,0000

Provincie Vlaams Brabant

Gemeente	Oppervlakte (ha)
Lubbeek	2,0000
Oud-Heverlee	1,0000
Bertem	1,9000
Halle	3,3000
Liedekerke	12,2650

Provincie Limburg

Gemeente	Oppervlakte (ha)
Heusden-Zolder	0,4500
Beringen	3,2800
Leopoldsburg	1,1590
Lommel	24,8261
Kinrooi	2,4274

3. Opengestelde particuliere bossen

Provincie Limburg

35 ha te Heusden-Zolder

Provincie Vlaams-Brabant

Nihil.

Provincie Antwerpen

Nihil.

4. Beslissingen voor de verdere aankoop van bosgebieden door de afdeling Bos en Groen

Voor volgende dossiers, waarvoor de kredieten op het begrotingsjaar 2000 werden ingeschreven en waarbij de commissarissen van de Comités tot Aankoop van Onroerende Goederen opdracht hebben gekregen om te onderhandelen met de eigenaar en eventueel de akte te verlijden, werd tot op heden nog geen informatie verkregen. Wij gaan ervan uit dat de onderhandelingen met de eigenaars nog lopende zijn.

Om de onderhandelingspositie van de desbetreffende commissarissen van de Comités tot Aankoop van Onroerende Goederen niet in het gedrang te brengen, werden in hiernavolgend overzicht de vastgelegde kredieten niet overgenomen.

Ook van de voorgaande begrotingsjaren zijn nog een aantal aankoopdossiers niet volledig afgesloten. Meer detailinformatie is hierover momenteel niet beschikbaar. Een aantal dossier waarvoor kredieten werden vastgelegd, worden om diverse redenen niet gerealiseerd. Totnogtoe was de uitwisseling van informatie over het verloop van de onderhandelingen erg beperkt. Momenteel worden met het Ministerie van Financiën afspraken gemaakt om de uitwisseling van deze informatie te verbeteren.

Provincie Vlaams-Brabant

Gemeente	Oppervlakte (ha)
Oud-Heverlee	1,1228
Overijse	30,6555
Bertem	8,8320
Ternat	2,6321

Provincie Antwerpen

Gemeente	Oppervlakte (ha)
Ravels	8,3290
Balen	13,9822
Mol	61,7487
Arendonk	72,2810
Vosselaar	296,0000
Bevel	1,5200
Kapellen	72,7241

Provincie Limburg

Gemeente	Oppervlakte (ha)
Meeuwen-Gruitrode	7,6000
Hechtel-Eksel	0,9170
Heusden-Zolder	16,3638
Lummen	0,9510
Maaseik	64,9470
Opglabbeek	5,8168
Lommel	4,3780
Beringen	0,2840
Overpelt	0,3720
Opoeteren	4,4530
Kinrooi	5,7130
Dilsen	119,2951
Meeuwen-Gruitrode & Maaseik	7,4920
Bochelt	1,1660

Provincie Vlaams-Brabant

Gemeente	Oppervlakte (ha)
Grimbergen	70,0000
Bertem	7,0000

Provincie Antwerpen

Gemeente	Oppervlakte (ha)
Vosselaar	20,0000
Merksplas	15,0000
Turnhout	9,0000

Provincie Limburg

Gemeente	Oppervlakte (ha)
Heusden-Zolder	10,0000

Vraag nr. 69 van 19 januari 2001 van mevrouw VEERLE HEEREN

Aankoop militaire domeinen

Vorig jaar kondigde de minister aan dat het aankoopbeleid van bos- en natuurgebieden in Vlaanderen een forse duw in de rug zou krijgen. In het kader van de doelstelling in het regeerakkoord om de verwerving van 3.000 hectare/jaar bos-, duin- en natuurgebied te realiseren, is een inhaalbeweging op het werkveld meer dan nodig.

Naar aanleiding van de sluiting van het militair domein in Brustem bij Sint-Truiden werd door het Ministerie van Landsverdediging opdracht gegeven aan het Comité tot Aankoop (Ministerie van Financiën) voor de verkoop van het domein. Het gewestplan werd hiervoor gewijzigd, waardoor invulling kon worden gegeven aan 45 hectare groenzone en 40 hectare natuurzone.

1. Is de minister bij herbestemming van militaire domeinen in Vlaanderen reeds overgegaan tot aankoop van natuur- en bosgebieden? Zo ja, welke?
2. Welke criteria en procedures worden gehanteerd om natuur- en bosgebieden gelegen in voormalige militaire domeinen aan te kopen?
3. Welke beslissingen aangaande aankoop van groen- of natuurzone werden er genomen in het
5. Beslissingen inzake aanleg nieuwe bosgebieden door de afdeling Bos en Groen

kader van het voormalig militair domein in Brustem ?

Antwoord

1. Tijdens deze legislatuur werden geen militaire domeinen aangekocht in het kader van de verwerving van bos- en natuurgebieden. Er hebben ook geen herbestemmingen plaatsgevonden, wanneer hiermee een wijziging van de bestemmingszone in het kader van de ruimtelijke ordening wordt bedoeld. Het Ministerie van Landsverdediging kan eventueel wel herbestemmingen van gebruik hebben doorgevoerd.

Wel heb ik aan de minister van Financiën, de heer Reynders, die bevoegd is voor gedesaffekteerde domeinen, gevraagd de geplande openbare verkoop van de Fortvlakte in Wijnegem op te schorten, wat ook is gebeurd. Ik ben van oordeel dat de bestemming van het terrein als bosgebied en de situering in het stedelijk gebied van Antwerpen voldoende argumenten zijn om het terrein een publieke functie te geven.

2. Voor de verwerving van militaire domeinen als domeinbos- of natuurgebied bestaat er geen andere procedure dan voor de gewone aankopen. Door de afdeling Bos en Groen en/of de afdeling Natuur wordt een beoordeling gemaakt van het gebied op basis van de aanwezige natuurwaarden, de omvang van het gebied, de situering binnen een ruimere structuur van bos- en natuurgebieden, de mogelijkheden voor natuurontwikkeling en bosbeheer en de kosten die hiermee gepaard gaan, en het belang van de sociale functie van het gebied voor passieve recreatie. Op basis van deze beoordeling neem ik overeenkomstig de opgelegde procedures de eindbeslissing tot aankoop.
3. Het voormalig militair domein in Brustem – Sint-Truiden behoort tot de lijst van militaire domeinen die in 1993 door het Ministerie van Landsverdediging voor vervreemding werden voorgesteld en waarover met de verschillende gewesten afspraken werden gemaakt over de te volgen procedure. Eén van de afspraken hield in dat de gewesten eerst – volgens de voorgescreven procedures voor bestemmingswijziging – de nieuwe bestemmingen zouden vastleggen. Voor de terreinen die een groene bestemming kregen, zou op basis van onder punt 2 vermelde criteria een selectie worden gemaakt voor verwerving door het Vlaams Gewest. Voornamelijk in de provincies Antwerpen en Limburg werden

dan in de jaren '94 en '95 een aantal militaire domeinen verworven.

Voor het militair domein in Brustem werd door de afdeling Bos en Groen en de afdeling Natuur in het kader van de gewestplanwijziging een voorstel uitgewerkt voor een geïntegreerd bos- en natuurgebied van meer dan 200 hectare, wat voor het zuidelijk gedeelte van de provincie, dat minder voorzien is van waardevolle maar ook voor het publiek toegankelijke natuur- en bosgebieden dan de rest van de provincie, een belangrijke nieuwe groenpool zou hebben betekend. De voorstellen werden bij de definitieve gewestplanwijziging van 9 juli 1996 niet behouden, wat geleid heeft tot een grotere versnippering van het gebied.

Pas op 28 juli 1999 werden de groene bestemmingen aangeboden door het Aankoopcomité te Hasselt. Na overleg tussen de afdelingen Natuur en Bos en Groen werd op 13 september 1999 aan het Aankoopcomité geantwoord dat :

- de afdeling Natuur kandidaat-koper is voor 71,90 hectare (zijnde 60 ha natuurgebied en 11,90 ha agrarisch gebied met ecologische waarde) ;
- de afdeling Bos en Groen kandidaat-koper is voor 71,09 hectare (zijnde 49,98 ha bosgebied, 8,86 ha natuurgebied en 12,25 ha agrarisch gebied met ecologisch belang).

In maart 2000 berichtte het Aankoopcomité in Hasselt dat, ten gevolge van een beslissing van minister Flahaut, alle verkoopdossiers van militaire domeinen tot nader order werden stopgezet.

Sindsdien heeft het Aankoopcomité (telefonisch bevestigd op 5 februari 2001 door de voorzitter van het Aankoopcomité in Hasselt) hierover geen enkel bericht meer ontvangen.

Vraag nr. 72 van 25 januari 2001 van de heer ANDRE VAN NIEUWERKE

Domein Ryckvelde Damme – Stand van zaken

Op 28 oktober 1999 stelde ik de minister een actuele vraag in verband met het domein Ryckvelde (*Handelingen nr. 24 van 28 oktober 1999, blz. 4-7 – red.*). Enige tijd later bracht zij, op uitnodiging van de streekparlementairen, een bezoek ter plaatse.

Ik heb hieromtrent drie follow-upvragen.

1. Bij besluit van de Vlaamse regering van 24 mei 1995, op 19 september 1996 definitief vastgesteld, werd ruim 2 hectare van het domein, in plaats van de oorspronkelijk geplande parkbestemming, gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen. De minister zou bij haar collega de heer Dirk Van Mechelen, bevoegd voor Ruimtelijke Ordening, de herziening tot parkgebied bepleiten.

Is dat ondertussen gebeurd? En wat is de stand van zaken in dit dossier?

2. In de onmiddellijke omgeving van het militair brandbestrijdingscentrum is vervuiling door lood en zware metalen vastgesteld. Er zou, wat de militaire domeinen betreft, overleg worden gepleegd met het oog op een samenwerkingsovereenkomst tussen het leger en de afdeling Milieu-inspectie.

Is er ondertussen een samenwerkingsovereenkomst? Zo ja, wat zijn de bevindingen in verband met Ryckvelde?

Welke acties worden ondernomen om de vervuiling te bestrijden en om preventief op te treden?

3. De heemtuin voor blinden is nu tussen 1 april en 31 oktober open. Elke tweede zaterdag is er een gratis gidsbeurt en er zijn wandelingen op aanvraag mogelijk, in samenwerking met de Toeristische Dienst Damme. Zowel de toenmalige aanleg van de heemtuin, middenin het bosgebied, als de aanpalende heropgebouwde conciërgewoning zorgen in milieubewuste kringen voor wenkbrouwengefrons en verontwaardiging. Ik merk nu dat men het project wil dynamiseren. Ik dacht dat er een consensus bestond om dit unieke bosdomein te vrijwaren van allerlei verdere aantastingen.

Ik verneem echter dat de eigenaar van de conciërgewoning graag een betonnen verbinding zou willen naar de Maalse Steenweg. Bos en Groen zou reeds hebben toegestemd.

Is de minister van deze evolutie op de hoogte?

Welke maatregelen worden genomen om deze nieuwe aantasting te verijdelen?

Antwoord

1. Het wijzigen van een bestemming voor een bepaald gebied behoort tot de bevoegdheid van de minister van Ruimtelijke Ordening.

Ik ben niet op de hoogte van een initiatief van mijn collega Dirk Van Mechelen inzake wijziging van de bestemming van deze zone. Indien hij een voorstel voorlegt tot wijziging naar parkgebied, zal ik mij daarbij aansluiten.

2. De toepassing van en het toezicht op de gewestregelgeving op militaire handelingen en activiteiten op militaire domeinen maakt al jarenlang het voorwerp uit van heel wat discussie.

Zowel het Vlaams Gewest als de militaire overheid zijn zich ervan bewust dat deze onduidelijke situatie hoe langer hoe meer onhoudbaar wordt. Om dit te verhelpen, werd het voorbije jaar zowel intern binnen de Vlaamse administratie als ook tussen delen van de Vlaamse administratie enerzijds en de militaire overheid anderzijds, al heel wat overleg gepleegd teneinde te komen tot een soort basisprotocol.

Het opzet van een basisprotocol is duidelijk afspraken te maken over de activiteiten en handelingen die door de militaire overheid in het Vlaamse gewest worden uitgevoerd. Dit basisprotocol zal/kan daarna worden uitgebreid tot specifieke protocollen, teneinde de toepasselijkheid van en het toezicht op de gewestregelgeving concreet te regelen.

Op dit ogenblik bestaat binnen de Vlaamse administratie reeds een voorstel van basisprotocol. Onderhandelingen met de militaire overheid met het oog op goedkeuring ervan zijn gestart.

Op 2 juli 1998 heeft de Krijgsmacht aan de afdeling Milieu-inspectie gemeld dat er een volledig bodemonderzoek werd uitgevoerd door een erkend bodemdeskundige. Uit het bodemonderzoek blijkt onder meer dat er een vervuiling van lood en andere zware metalen wordt vastgesteld. Deze vervuiling bereikt echter nergens een niveau waardoor de bodemsaneringsnormen worden onverschreden.

3. Bij de heemtuin is een kleine parking voor mindervaliden en voor dienstwagens. De toegangsdreef naar deze parking is (nog steeds) in zeer slechte staat en totaal onbruikbaar voor een eventuele bus (met mindervaliden). Op vraag

van de stad Damme (plaatsbezoek 16 februari 2000) werd beslist om deze toegang te verbeteren. Tijdens het plaatsbezoek werd in principe besloten om de zeer drassige bocht te verharderen met steenslag en de putten in de weg met aarde aan te vullen.

In de loop van de verdere behandeling van het dossier werd door de technici voorgesteld om de weg over een breedte van 3 meter te verbeteren met steenslag. Tevens werden slagbomen voorgesteld om doorgaand verkeer onmogelijk te maken. Een bouwvergunning werd aangevraagd en goedgekeurd op 29 november 2000. Hierbij had de stad Damme geen tijdig advies gegeven. Achteraf bleek de stad Damme toch nog bezwaren te hebben tegen deze vorm van uitvoering. Ondanks de bouwvergunning heeft de afdeling Bos en Groen aangeboden om de zaak nog eens te bespreken.

Het is duidelijk dat er nooit sprake is geweest van enige betonnen verharding.

Op basis van voormelde informatie is het ook duidelijk dat de verbetering van de toegangs-dreef voor een doelgroep die in onze samenleving al zwaar benadeeld is, geen aantasting betekent voor het gebied.

Vraag nr. 73
van 25 januari 2001
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Scholen – Werkingskosten – Afvalwaterheffing

Zie :

Vlaams minister van Onderwijs en Vorming
 Vraag nr. 63
 van 25 januari 2001
 van mevrouw Marleen Van Den Eynde
 Blz. 1310

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming.

Vraag nr. 74
van 25 januari 2001
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Afvalverwerking – Intercommunales

De minister wil de afvalberg terugdringen tot 150 kilogram afval per persoon per jaar. Om dit streefdoel te behalen, is het belangrijk te weten hoe de afvalintercommunales gesitueerd zijn.

Ons afvallandschap evolueert voortdurend. Zo zijn er momenteel verschillende afvalintercommunales die op zoek zijn naar nieuwe technieken, of het afval reeds op een alternatieve manier verwerken, zodat het restafval in mindere mate dient te worden verbrand.

1. Welke intercommunales beheren momenteel in Vlaanderen het afvallandschap, en welke afvalverwerkingstechniek passen ze toe ?
2. Welke gemeenten zijn aangesloten bij de betrokken intercommunales ?
3. Op welke manier doet elke intercommunale de verbranding van restafval ?
4. Is de overheid aandeelhouder van een of andere afvalverbrandingsoven ?
5. Welke stortten zijn momenteel nog in gebruik, en welke stortten werden er in het verleden gesloten ?
6. Welke stortten worden in de toekomst nog gesloten ?
7. Op welke manier worden de provincies betrokken in de afvalverwerking ?

Antwoord

1. Als **bijlage 1** gaat een overzicht van de intercommunales die in Vlaanderen het afvalbeleid in hun takenpakket hebben zitten.

(* De intercommunales die niet over een eigen verbrandingsinstallatie of stortplaats beschikken, gaan elders verbranden (of stortten als er niet voldoende verbrandingscapaciteit voorhanden is).

De intercommunales ILVA en IMOG beschikken wel over een eigen stortplaats. Beide intercommunales voeren hun huishoudelijke afvalstoffen echter af naar een verbrandingsinstallatie. Ook IVVVA beschikt over een eigen stortplaats waarheen ze enkel haar grofvuil afvoert.

2. De lijst van de gemeenten aangesloten bij intercommunales gaat als **bijlage 2**.

De gemeenten Knokke-Heist, Antwerpen, Voeren, Herstappen en Zwalm zijn niet aangesloten bij een intercommunale.

Herstappe wordt echter wel genoteerd bij de intercommunale Intercompost m.b.t. geproduceerde hoeveelheid afval, omdat de stad Tongeren er de ophalingen verzorgt. Hetzelfde geldt voor de gemeente Zwalm, die wordt gerekend tot de intercommunale ILVA.

3. De meeste intercommunales verbranden hun afval in een roosteroven met energierecuperatie, enkel in de verbrandingsoven van Ivago en IVM gebeurt dit nog zonder energierecuperatie.
4. De overheid is aandeelhouder in de verbrandingsoven van Indaver en Ivago, via de Vlaamse Milieuholding.
5. Op heden zijn er elf categorie 2-stortplaatsen vergund, namelijk : Hooge Maey in Antwerpen, vergund tot 20.11.1997 ; Igean in Brecht, vergund tot 31.12.2002 ; Igemmo in Lier, vergund tot 29.09.2003 ; IOK in Beerse, vergund tot 12.05.2009 ; IVVVA in Maaseik, vergund tot 02.12.2004 ; Remo NV in Houthalen, vergund tot 11.03.2003 ; ILVA in Sint-Lievens-Houtem, vergund tot 23.12.2002 ; De Kock NV in Huldenberg, vergund tot 21.10.2003 ; Depovan NV in Rumbeke, vergund tot 18.05.2005 ; IMOG in Zwevegem, vergund tot 01.09.2011 ; Stevan NV in Lendeled, vergund tot 22.04.2003.

Gesloten sinds 1997 : IOK in Meerhout (in 1998 0 ton gestort), op heden afgewerkt ; IOK in Olen, vergund tot 31.12.2000 ; DDS in Dendermonde, gesloten op 01.04.1998 ; op heden in nazorg.

6. Op dit ogenblik is al beslist dat in de nabije toekomst volgende stortplaatsen worden gesloten : IVVVA in Maaseik ; Igemmo in Lier.

Naar aanleiding van het volgende uitvoeringsplan huishoudelijke afvalstoffen, zal worden bekeken of er ook andere stortplaatsen voor een snelle sluiting in aanmerking komen.

7. Het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen (gewijzigd bij decreet van 20 april 1994) stelt het volgende in artikel 16, § 6 : "De provincies zijn belast met de coördinatie van de uitvoering, door de gemeenten en de vereniging van gemeenten op hun grondgebied, van de plannen bedoeld in artikel 35, wat de huishoudelijke afvalstoffen betreft."

Het gaat hier bijvoorbeeld om het Uitvoeringsplan Huishoudelijke Afvalstoffen 1997-2001. In het kader van dit plan werd er een overlegplatform opgericht onder voorzitterschap van de OVAM (*Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest – red.*), waarin ook de VVP (Vereniging van Vlaamse Provincies) zetelt.

Doel van het overlegplatform is het coördineren, bewaken en bijsturen van het uitvoeringsplan tijdens de planperiode. Zowel thema's over preventie, recuperatie als verwijdering komen aan bod.

Volgens het uitvoeringsplan dient ook per provincie een overlegplatform te worden opgericht. Momenteel bestaat dit echter enkel in de provincie Limburg.

De provincie beslist eveneens in eerste aanleg over de vergunningsaanvragen van inrichtingen van klasse 1 (artikel 9, § 2 van Vlarem I) en in beroep over de vergunningsaanvragen van inrichtingen van klasse 2 (artikel 23, § 1 van Vlarem I).

N.v.d.r.

ILVA : Intercommunale Vereniging Land van Aalst

IMOG : Intercommunale Maatschappij voor Openbare Gezondheid in het Gewest Kortrijk

IVVVA : Intercommunale voor Verwijdering en Verwerking van Vaste Afvalstoffen (Noord-Oost Limburg)

IVLA : Intercommunale Vereniging voor Verwijdering van Huishoudelijke Afvalstoffen Vlaamse Ardennen

Ivago : Intercommunale Vereniging voor Afvalbeheer in Gent en Omstreken

IVM : Intercommunale Vereniging voor Huisvuilverwerking Meetjesland

Igean : Intercommunale Grondbeleid en Expansie Antwerpen

Igemmo : Intercommunale voor Ontwikkeling van het Gewest Mechelen en Omgeving

IOK : Intercommunale Ontwikkelingsmaatschappij voor de Kempen

DDS : Intercommunale Vereniging voor de Ruimtelijke Ordening en de Sociaal-Economische Ontwikkeling van het Arrondissement Dendermonde "Dender, Durme en Schelde"

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 75
van 26 januari 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Asbest in privé-gebouwen – Informatie

Onderzoek naar de aanwezigheid van asbest in voor het publiek toegankelijke gebouwen wordt systematisch gedaan : er is een inventaris van de "gevaarlijke" gebouwen. Bij aankoop van een dergelijk gebouw weet de koper dus waar hij aan toe is.

Men kan echter ook een privaat huis/gebouw kopen waarin asbest verwerkt is, zonder dit te weten. Dit kan nadien én extra kosten met zich meebrengen én een gevaar zijn voor de volksgezondheid. Een dergelijk huis wordt bij aankoop door een privé-persoon vaak (eigenhandig) verbouwd. Noch de koper, noch de verbouwer, noch de arbeiders of de omgeving zijn dan op de hoogte van het gevaar voor hun gezondheid bij dergelijke werken. Minister Vogels antwoordde op mijn schriftelijke vraag over dezelfde problematiek dat hiervoor in feite geen regelgeving bestaat en dat kopers aangewezen zijn op zichzelf om zich via de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest over deze problematiek te informeren (*Schriftelijke vraag nr. 20 van 22 november 2000 ; Bulletin Vragen en antwoorden nr. 7 van 2 februari 2001, blz. 936 – red.*).

1. Hoe wordt dit probleem ingeschat uit het oogpunt van milieubeleid ?
2. Zijn er maatregelen mogelijk binnen de bevoegdheden van de minister, die ertoe leiden dat bij verkoop van de gebouwen in kwestie de koper systematisch op de hoogte wordt gebracht van mogelijke aanwezigheid van asbest ? Zo ja, worden dergelijke maatregelen in het vooruitzicht gesteld ?

Antwoord

1. Mijn administratie onderkent het belang van de asbestproblematiek en beseft de noodzaak van degelijke informatieverstrekking naar de particulieren toe. Bewijs hiervan is de geplande sensibiliseringscampagne, waarover meer in mijn antwoord op vraag 2.
2. Zoals gesteld door minister Vogels, is er geen regelgeving met betrekking tot het opstellen van een asbestinventaris bij particulieren. De Vlaamse milieureglementering Vlarem II, het

besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieu, bevat m.b.t. particulieren (nl. bij de voorwaarden voor niet-ingedeelde inrichtingen) wel enkele algemene bepalingen over het bewerken van asbest en over asbesthoudende afvalstoffen.

Deze problematiek wordt evenmin geregeld door het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering, zoals gewijzigd bij decreet van 26 mei 1998. De asbestinventarisatie vermeld in de vraag wordt behandeld door het federaal Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid en heeft voornamelijk betrekking op de arbeidsveiligheid.

In het kader van de wetgeving inzake bodemsanering wordt er wel informatie in het register van verontreinigde gronden opgenomen indien het bodemverontreiniging betreft. In dit verband denken we vooral aan asbeststortmateriaal. De aanwezigheid van asbest in gebouwen valt niet onder de definitie van bodemverontreiniging, en bijgevolg zijn hierover geen gegevens beschikbaar in het register van verontreinigde gronden.

Om bij een verkoop van een particulier gebouw de koper op de hoogte te stellen van de mogelijke aanwezigheid van asbest, zou er in feite telkens een asbestinventaris dienen te worden opgesteld door een gespecialiseerd bedrijf. Gezien het groot aantal woningen dat wordt verkocht, zou dit een enorme inzet van mensen en middelen vergen. Vooraleer zulk een systeem wordt ingevoerd, dient dus eerst de haalbaarheid te worden nagegaan.

Ter bescherming van particulieren in privé-woningen wordt er echter wel een sensibiliseringscampagne naar particulieren overwogen. Daarin zouden kunnen worden opgenomen :

- illustraties van asbesttoepassingen die kunnen voorkomen in en rondom een woning,
- beschrijving van het onderscheid tussen gevaarlijke en minder gevaarlijke toepassingen,
- beschrijving van veilige verwijderingsmethoden en de plaatsen waar het afval kan worden gedeponeerd,

- aangeven dat men voor gevaarlijke toepassingen best een gespecialiseerde firma contacteert.

Vraag nr. 77
van 30 januari 2001
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Ambtshalve bodemsaneringen – Stand van zaken

Ieder jaar heeft de OVAM (Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest) onder meer tot taak een aantal bodemsaneringen ambtshalve uit te voeren, die door de Vlaamse regering op een lijst worden vastgelegd volgens prioriteit.

1. Kan de minister een overzicht geven van de lijsten der ambtshalve uit te voeren bodemsaneringen voor de jaren 1998, 1999 en 2000, met een opsplitsing per provincie en indien mogelijk met een aanduiding van de reden waarom die gronden bij prioriteit in de betrokken lijsten werden opgenomen ?
2. Bij welke projecten werd de bodemsanering reeds volledig uitgevoerd en wat is de kostprijs per volledig voltooide bodemsanering ?

Antwoord

1. In uitvoering van artikel 46 van het bodemsaneringsdecreet (BSD) stelt de Vlaamse regering, op voorstel van de OVAM, jaarlijks de lijst vast van de bodemsaneringen waarvan de uitvoering ambtshalve door de OVAM in de loop van het volgende jaar zal worden begonnen of voortgezet.

Voor de jaren 1998, 1999 en 2000 stelde de Vlaamse regering deze lijst vast op data van :

- 1998 : besluit Vlaamse regering van 24 maart 1998 (met publicatie in het Belgisch Staatsblad op 20.05.1998) ;
- 1999 : besluit Vlaamse regering van 8 juni 1999, (BS 08.06.1999), evenwel ingetrokken en vervangen door besluit Vlaamse regering van 24 november 2000 (BS 09.01.2001) ;
- 2000 : besluit Vlaamse regering van 8 juni 2000 (BS 26.08.2000), aangevuld bij beslissing van de Vlaamse regering van 17 november 2000 (BS 15.12.2000).

In de beschouwde periode werden alle percelen die zich in de gepaste administratief-juridische fase bevonden, zoals voorgeschreven door de BSD, opgenomen op de lijst. Zodoende was er geen impact van de prioriteitstelling in het kader van gevaar voor de volksgezondheid en het leefmilieu.

Zodra door een beslissing van de Vlaamse regering een bepaald perceel werd opgenomen op de lijst artikel 46, start de OVAM met de ambtshalve bodemsanering van dat perceel. Hierbij wordt de procedure zoals voorgeschreven in het BSD gevolgd. Een eerste stap is de uitvoering van een beschrijvend bodemonderzoek, waarbij de ernst van de verontreiniging wordt vastgesteld. Indien de bodemverontreiniging ernstig blijkt te zijn, wordt een bodemsaneringsproject opgemaakt dat de wijze vaststelt waarop de bodemsanering dient te worden uitgevoerd. Deze stap is belangrijk voor de keuze van de BBT en tegelijk om na adviesvraag bij de betrokken instanties de vergunning voor de werken te krijgen (*BBT : beste beschikbare techniek – red.*). Pas hierna worden de eigenlijke bodemsaneringswerken op het terrein uitgevoerd. Door deze opsplitsing in fasen loopt de duur tussen de opname van het perceel op de lijst artikel 46 en de uitvoering van de werken op het terrein snel op tot dertig maanden.

De opsplitsing in fasen blijkt ook uit de structuur van de jaarlijkse lijsten artikel 46. De lijst van 1998 omvat negen dossiers waarvan de ambtshalve sanering reeds lopende was. In de lijst van 1999 werden 33 nieuwe percelen toegevoegd. Anno 2000 bevonden 29 percelen hiervan zich nog steeds in de fase van het beschrijvend bodemonderzoek. Van één perceel werd vastgesteld dat er geen ernstige bedreiging was. Voor de drie overige percelen werd een bodemsaneringsproject opgemaakt. Op de lijst van 2000 werden nog eens 31 nieuwe dossiers toegevoegd.

Zoals omschreven in artikel 51 van het BSD wordt er over het bodemsaneringsdecreet jaarlijks gerapporteerd aan het Vlaams Parlement (zie stukken Vlaams Parlement). Het luik ambtshalve bodemsanering maakt hier een wezenlijk deel van uit. Daarnaast is er in december 1999 door de OVAM een rapport uitgebracht onder de titel "Overzicht betreffende de uitvoering van het BSD in Vlaanderen". Dit document is telefonisch op te vragen bij de OVAM (015/284.145, mevr. Baudoncq). In dit rapport wordt een opsplitsing van bodemonderzoeken,

bodemsaneringsprojecten en bodemsaneringswerken tot op het gemeentelijk niveau voorgesteld.

Als **bijlage** is tevens een overzichtslijst gevoegd van alle percelen die momenteel zijn opgenomen op de lijsten artikel 46 (1998-2000). Uit de indeling naar gemeente kan de locatie worden afgeleid.

3. Tevens kan ik melden dat voor de hiernavolgende dossiers de ambtshalve bodemsaneringswerken zijn beëindigd en ik vermeld het bedrag van de gemaakte kosten (situatie 30.10.2000 – in fr.) :

Bochelt (oude arseenfabriek)	221.954.293
Brecht (Terra Cotta)	837.712.109
Maldegem (Coppens Middelburg)	296.394.440
Vilvoorde (Cargovil)	192.155.830
Willebroek (Blaasveld Broek)	44.724.579

Bij elk vermeld dossier dient nog – ambtshalve – nazorg te worden uitgevoerd, zodat de kosten nog in beperkte mate kunnen oplopen.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 78
van 30 januari 2001
van mevrouw VEERLE DECLERCQ

Milieuvergunningen – Afleveringstermijn

Wij vernemen dat het verkrijgen of het weigeren van een milieuvergunning maanden, tot zelfs langer dan een jaar kan duren.

Het gaat in deze vraag zeker niet om de inhoud van vergunningen, maar om de termijn.

Voor sommigen gaat het over hun broodwinning of over ingrijpende situaties in hun leven. Het verlenen of het weigeren van een vergunning bepaalt welke stappen de betrokkene verder kan nemen of moet zetten.

Ik geef hierbij een concreet voorbeeld (zie **bijlage**) : een aanvraag m.b.t. het therapiebad vanwege het Dominiek Savio Instituut in Hooglede. Deze aanvraag dateert van 20 maart 2000. Voor de therapie van gehandicapten is een therapiebad enorm be-

langrijk. Het is een essentieel deel van hun dagindeling. Men wacht dus al eventjes op antwoord.

1. Wat zijn de gebruikelijke termijnen voor het verlenen of weigeren van vergunningen ?
2. Worden er initiatieven genomen om op kortere termijn duidelijke antwoorden te geven ?

Antwoord

1. Voor de behandeling van milieuvergunningaanvragen en -beroepen zijn in titel I van het Vlarem dwingende afhandelingstermijnen vastgesteld. Deze zijn uiterst kort en uniek in Europa. Voor een eersteklasse-inrichting bijvoorbeeld bedraagt deze termijn vier maanden in eerste aanleg (verlengbaar tot 6 maanden) en vijf maanden in beroep (verlengbaar tot 6 maanden).

Het door de Vlaamse volksvertegenwoordiger aangehaalde dossier is evenwel geen milieuvergunningaanvraag, maar een aanvraag om toelating tot afwijking van bepaalde milieuvoorwaarden van titel II van het Vlarem. Voor deze dossiers geldt enkel een termijn van orde. De bedoelde dossiers zijn inmiddels door de bevoegde afdeling Milieuvergunningen (AMV) afgehandeld, zodat ik hierover binnenkort een beslissing kan nemen.

2. Wat de afhandeling van bedoelde afwijkingsaanvragen betreft, kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen dat ik – in het licht van het verstrijken op 1 januari 2001 van de voorgeschreven overgangstermijn voor zwembaden – eind vorig jaar aan AMW opdracht heb gegeven de lopende afwijkingsaanvragen voor zwembaden versneld af te handelen.

Dankzij zeer bijzondere inspanningen is AMV erin geslaagd de "oudere" afwijkingsaanvragen begin dit jaar af te handelen.

Onder deze dossiers zijn ook de twee afwijkingsaanvragen van de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger vermelde exploitant. De beslissing in verband met deze twee afwijkingsaanvragen werd begin februari 2001 genomen.

(De in vraag vermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 81
van 1 februari 2001
van de heer JOS DE MEYER

Bodemsanering gasfabriek Dublin – Invoer verontreinigde grond

Volgens recente berichten in een Vlaamse kwaliteitskrant is de bodemsanering van de site van de gasfabriek Bord Gais in de Docklands van Dublin een van de grootste milieuprojecten in Europa. Het Antwerpse DEC won, na een Europese aanbestedingsprocedure, dit saneringsproject met een totale waarde van 1,5 miljard. Boven het terrein hangt een zurige zwavelgeur, die typisch is voor gasfabrieken. In de grond zitten cyanides, zware metalen, fenol en PAK's (polyaromatische koolwaterstoffen). Het zijn allemaal bijproducten uit de gasfabriek.

De eerste fase van de sanering is van start gegaan. Op het terrein van 7 hectare rijden vrachtwagens af en aan. Op het eerste gezicht lijkt het wel alsof de ene put wordt gegraven om daarmee een eind verder een andere te vullen. Niets is minder waar. Elke week stuurt DEC één tot twee schepen naar Dublin en die brengen de aarde naar Nederland of naar Kallo. In Nederland wordt thermisch gezuiverd, zeg maar verbrand. De grond wordt pikzwart en onvruchtbaar. In Kallo gaat het om een fysico-chemisch schoonmaakprocédé.

Voor de eerste fase wordt 120.000 ton grond geëxporteerd. De gewassen grond keert niet terug naar Ierland – op de site in Dublin komen luxe-appartementen – maar wordt in België en Nederland onder toezicht van de overheid hergebruikt. DEC installeerde ondertussen ook een mobiele waterzuiveringsinstallatie om het grondwater schoon te maken. Aldus de reportage die enkele weken geleden verscheen.

1. Kan de minister deze berichten bevestigen, of zijn ze onjuist ?
2. Welke vergunningen zijn er vereist om vervuilde gronden in Vlaanderen in te voeren ?

Welke vergunningen zijn vereist voor het zuiveren van bovenvermelde vervuilde grond ?

Wanneer en door wie zijn deze vergunningen voor voormeld bedrijf afgeleverd ?

3. Beschikt de minister over gegevens in verband met de aard, de kwaliteit en de kwantiteit van bovenvermelde vervuilde grond ?

4. Wat is de kwaliteit van de witgewassen grond in Kallo ? Wat gebeurt er verder mee ? Welke bestemmingen kan hij krijgen of heeft hij al gekregen ?
5. Is er na het zuiveringsprocédé restafval ? Zo ja, wat gebeurt er daarmee ?
6. Welke invloed heeft het zuiveringsprocédé op het grondwater ?
7. Welk toezicht en welke controle oefent de overheid uit bij deze zuiveringsoperaties ?

Antwoord

1. Het is inderdaad zo dat de firma DEC werd aangewezen, na aanbesteding, voor de uitvoering van de bodemsanering van de voormalige gasfabriek Bord Gais in de Docklands van Dublin. De grond is zwaar verontreinigd met cyanides, zware metalen, fenol en PAK's.

De minst verontreinigde grond wordt ter plaatse rechtstreeks hergebruikt (conform de Ierse wetgeving) voor de heraanleg van de site, namelijk de aanleg van kantoren, winkels en appartementen. De rest van de verontreinigde grond wordt afgevoerd, hetzij naar Nederland om thermisch te worden gereinigd, hetzij naar GRC Kallo om fysico-chemisch te worden gereinigd. Na reiniging zal de grond respectievelijk in Nederland en in Vlaanderen worden hergebruikt.

Volgens het bodemonderzoek zou er ongeveer 200.000 ton verontreinigde grond moeten worden afgevoerd naar het buitenland. Momenteel is 170.000 ton uitgegraven. Hiervan is ter plaatse 124.000 ton rechtstreeks hergebruikt. Momenteel is er reeds ongeveer 17.000 ton verontreinigde grond naar GRC Kallo afgevoerd. Het grootse gedeelte van deze hoeveelheid grond bestond wel uit puin (ongeveer 55 %).

2. Voor het invoeren van verontreinigde grond dient de verordening (EEG) nr. 259/93 van de Raad van 1 februari 1993 betreffende toezicht en controle op de overbrenging van afvalstoffen binnen, naar en uit de Europese Gemeenschap te worden nageleefd.

Dit impliceert dat voor het grensoverschrijdend transport van verontreinigde grond een kennisgevingsdossier moet worden ingediend bij de daarvoor bevoegde autoriteiten, namelijk het land van herkomst, het land van bestemming en

eventueel het land of de landen van doorvoer. Voor het overbrengen van verontreinigde grond van Ierland naar GRC Kallo dient de toestemming te worden gegeven door de Ierse en Belgische autoriteiten. Op 19 augustus 2000 verleenden de Ierse autoriteiten hun toestemming tot uitvoer van bovenvermelde grond.

Op 15 september 2000 verleende de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM), die voor de invoer van afvalstoffen in Vlaanderen bevoegd is, de toestemming tot de invoer van 98.000 ton verontreinigde grond afkomstig van een gasplant in Grand Canal Quay in Dublin, in 28 transporten naar GRC Kallo. Deze toestemming loopt af op 30 september 2001.

Voor het zuiveren van verontreinigde grond (wanneer de behandeling van als afval te beschouwen verontreinigde gronden niet gebeurt in het kader van een conform verklaard bodemsaneringsproject) kan de activiteit ingedeeld zijn in een van de volgende rubrieken van de Vlarems-indelingslijst (bijlage 1 bij titel I van het Vlarems):

- rubriek 2.2.3, e) "Opslag en biologische behandeling van gevaarlijke afvalstoffen (1ste klasse)";
- 2.2.5, f) "Opslag van fysisch-chemisch behandelen van andere gevaarlijke afvalstoffen met een opslagcapaciteit van meer dan 1 ton (1ste klasse)".

In dat geval geldt de milieuvergunningplicht.

Voor de NV Soils en de NV GRC (Grondrecyclagecentrum), beide gesitueerd in Kallo, Sint-Jansweg 10, zijn volgende milieuvergunningen voor het exploiteren van een inrichting voor het zuiveren van verontreinigde gronden bekend:

verleend aan de NV Soils

door het college van de burgemeester en schepenen

- op 18.04.1994 : transformator met een nominaal vermogen van 200 kVA en een gastank van 2.500 liter (*kVA : kilovoltampère – red.*);
- op 11.09.2000 : tijdelijke vergunning voor een termijn van drie maanden voor de thermische absorptie van verontreinigde grond;

het betrof hier specifiek de behandeling van de verontreinigde gronden uit Dublin;

- op 18.12.2000 : verlenging termijn tot 12.03.2001 van voormelde tijdelijke vergunning;

door de bestendige deputatie van de provincieraad:

- op 22.07.1993 : exploitatie van een grondzuiveringsinstallatie;
- op 10.08.1995 : veranderen door wijzigen en uitbreiden van een inrichting voor het recyclen van verontreinigde gronden;
- op 15.05.1996 : wijzigen van de vergunningsvoorwaarden opgelegd in de milieuvergunning van 10.08.1995;

verleend aan de NV GRC door de bestendige deputatie van de provincieraad

- op 04.04.1996 : aktenaam van de overname van het recyclagecentrum van verontreinigde gronden;
- op 10.12.1998 : verandering van het bedrijf gespecialiseerd in het recyclen van verontreinigde gronden.

3. De grond is zoals reeds hierboven vermeld afkomstig van de sanering van een voormalige gasfabriek. Er zal ongeveer 98.000 ton verontreinigde grond naar GRC Kallo worden vervoerd.

De grond is voornamelijk verontreinigd met PAK's (totaal) : 9.561 mg/kg ds, lood : 5.086 mg/kg ds, zink : 11.200 mg/kg ds, koper : 2.390 mg/kg ds, arseen : 578 mg/kg ds, cadmium : 28 mg/kg ds, cyanide (complex) : 2.684 mg/kg ds, cyanide (vrije) : 790 mg/kg ds, fenolen (totaal) : 23.356 mg/kg ds en chroom : 551 mg/kg ds (*ds : droge stof – red.*).

4. Het reinigen van de grond is pas opgestart, zodat de kwaliteit van de gereinigde grond nog niet bekend is.

De OVAM heeft in de invoervergunning opgelegd dat er maandelijks een stand van zaken (rapport) dient te worden opgestuurd naar de OVAM inzake de hoeveelheid en de kwaliteit van de gereinigde grond. Op basis van deze rapportage zal de OVAM, in overleg met de firma

GRC, de uiteindelijke bestemming van de grond bepalen. Momenteel is er nog geen gereinigde grond afgevoerd.

5. Bij het fysico-chemisch reinigen van verontreinigde grond ontstaat er een verontreinigde slibfractie. Deze slibfractie wordt, na immobilisatie bij DEC in Zwijndrecht, gestort op de mono-deponie van Silvamo in Kortemark.

De hoeveelheid slibfractie is afhankelijk van het reinigingsproces en kan op voorhand niet exact worden bepaald. Gemiddeld genomen bedraagt deze slibfractie bij fysico-chemische grondreiniging ongeveer 15 % van de totale hoeveelheid te reinigen grond.

6. Zowel de opslag van de verontreinigde en de gereinigde grond als de behandeling gebeuren op een vloeistofdichte ondergrond. Het volledige terrein van het grondrecyclagecentrum is afgedekt met een HDPE-folie en een betonlaag, waardoor indringing van percolaatwater in de bodem wordt tegengegaan (*HDPE : hogedichtheidspolyethyleen – red.*). Dit percolaat wordt opgevangen in een bufferbekken en voor lozing door een waterzuiveringsinstallatie geleid.

Ook in het overwegend gedeelte van de tijdelijke vergunning van 11 september 2000 afgeleverd door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Beveren, wordt vermeld dat percolaat- en hemelwater van het terrein zal worden opgevangen via een afwateringsstelsel naar de bestaande afvalwaterzuiveringsinfrastructuur op het terrein.

Grondwaterverontreiniging is bij een normale zorgvuldige exploitatie uitgesloten.

7. Het hergebruik van de gereinigde grond gebeurt in overleg met de OVAM, zodat de overheid op de hoogte is van zowel de kwaliteit als de uiteindelijke bestemming van de gereinigde grond.

Het toezicht op de exploitatie zelf van GRC Kallo, als hinderlijke inrichting van de eerste klasse, gebeurt door de afdeling Milieu-inspectie. Voor deze activiteiten is een milieuvergunning uitgereikt door de bestendige deputatie vereist. Bij de uitgevoerde controles door de afdeling Milieu-inspectie werd vastgesteld dat GRC over de vereiste milieuvergunningen beschikt.

De verleende milieuvergunningen zijn afhankelijk van de naleving van de algemene, sectorale en bijzondere milieuvoorwaarden die erin opgenomen zijn. Bij bedrijfscontroles door de afdeling Milieu-inspectie werd nagegaan of deze voorwaarden worden nageleefd. In het bijzonder werden de sectorale voorschriften voor afvalstoffenverwerkende bedrijven gecontroleerd (aanwezigheid werkplan, register, omheining, groenscherm, ...). In de bijzondere voorwaarden van de milieuvergunning is opgenomen dat het hergebruik van de gronden moet gebeuren in overleg met de OVAM. De Milieu-inspectie ziet er mee op toe dat dit gebeurt. Tevens werden reeds stalen genomen van grond die werd afgevoerd voor hergebruik.

Bij routinecontroles op het bedrijf worden ook op geregelde tijdstippen stalen genomen van het geloosde afvalwater.

**Vraag nr. 82
van 1 februari 2001
van de heer CHRIS VANDENBROEKE**

Beleidsgericht onderzoek – Projecten

Zie :
Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking
Vraag nr. 31
van 1 februari 2001
van de heer Chris Vandembroeke
Blz. 1305

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming.

**Vraag nr. 83
van 1 februari 2001
van de heer DIRK HOLEMANS**

NV Grootaert Drongen – Milieu (1)

Gedurende vele decennia was de verffabriek NV Grootaert in Drongen actief op veeleer ambachtelijke wijze (o.a. open houten kuipen).

Het is niet denkbeeldig dat de bedrijfssite door deze activiteiten ernstig vervuild is, waarbij het zowel gaat om de bedrijfsgebouwen als de bodem.

1. Is de site "verffabriek Grootaert" in Drongen bekend als vervuilde site (black point) ?
2. Welke vormen van vervuiling werden er vastgesteld en welke sanering is noodzakelijk en werd eventueel reeds uitgevoerd ?

Antwoord

Voor de site "verffabriek Grootaert" in Drongen zijn er momenteel geen gegevens beschikbaar in het register van verontreinigde gronden bij de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM). Tot op heden is er nog geen oriënterend bodemonderzoek uitgevoerd op deze terreinen.

Gezien de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger aangehaalde elementen, zal ik aan de OVAM opdracht geven een oriënterend bodemonderzoek te laten uitvoeren.

Vraag nr. 84 van 1 februari 2001 van de heer DIRK HOLEMANS

NV Grootaert Drongen – Milieu (2)

Gedurende vele decennia was de verffabriek NV Grootaert actief in Drongen. Talrijke bewoners getuigen dat deze fabriek tijdens deze langdurige periode loosde in een nabijgelegen beek, de Hoge Laken.

Volgens sommige buurtbewoners heeft de beek in het verleden "alle kleuren van de regenboog aangenomen". Andere getuigen stellen dat bij een vorige uitbaggering het slib op de oever werd gedeponeerd, waarna een gehele rij bomen langs de beek is afgestorven.

Deze getuigenissen zijn niet zonder belang, gelet op het feit dat de betrokken beek vlakbij een speelterrein van actieve lokale jeugdverenigingen is gelegen.

1. Bestaat er bij de bevoegde instanties een dossier over een eventuele vervuilde Hoge Laken ? Bestaan hier meetgegevens over ?
2. Zo neen, is het – in het belang van de volksgezondheid van de omwonenden – niet aan gewezen een verkennend onderzoek te laten uitvoeren door de bevoegde instanties ?

Antwoord

De afdeling Milieu-inspectie voerde in het verleden een onderzoek uit op de terreinen van de pigmentfabriek. Naar aanleiding van dit onderzoek werd het bedrijf op 1 februari 1994 geverbaliseerd wegens het achterlaten van afvalstoffen en de opslag van gevaarlijke stoffen. Verder zijn er geen gegevens beschikbaar.

Gezien de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger aangehaalde elementen, zal ik mijn diensten opdracht geven deze zaak te onderzoeken, zodat op korte termijn de ernst van de schade kan worden ingeschat en eventueel maatregelen kunnen worden genomen.

Vraag nr. 86 van 8 februari 2001 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Papierberg – Krantenbijlagen

De Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) voert nu een campagne om bewuster om te gaan met papier.

Vele consumenten ergeren zich dagelijks aan de stapel ongevraagd papier dat ze extra ontvangen bij hun abonnement op kranten of tijdschriften. Het aanbod is zelfs zo overbodig dat men het essentiële niet meer gelezen krijgt en ... zijn abonnement opzegt of alles rechtstreeks bij het oud papier gooit. Daarenboven worden tijdschriften met hun vele bijlagen, maar ook documenten als het Staatsblad, in een of andere doorschijnende plastic verpakking aangeboden.

1. Is er al bestudeerd wat de verhouding is van de hoeveelheid papier tussen de krant op zich en de bijlagen ?
2. Heeft OVAM in het kader van afvalpreventie reeds een sensibiliseringscampagne gevoerd naar de uitgevers van kranten en tijdschriften met het oog op het beperken van de ongevraagde bijlagen ?
3. Heeft OVAM reeds een actie gevoerd tegen de plastic verpakkingen van kranten en tijdschriften ? Moet dit plastic worden gescheiden van het papier ?
4. Hoe meet OVAM de resultaten van de campagne om de papierberg te verkleinen ?

Antwoord

1 en 2. De OVAM heeft tot op heden noch studies uitgevoerd of laten uitvoeren omtrent de verhouding tussen de hoeveelheid papier in een krant/magazine op zich en de bijlagen, noch sensibiliseringscampagnes gevoerd om de ongevraagde bijlagen te beperken. Deze bijlagen bevatten meestal nuttige en/of interessante informatie voor specifieke doelgroepen, en het kan niet de bedoeling zijn om de burger informatie te ontzeggen. Anderzijds, als de bijlagen ongelezen verticaal worden geklasseerd, is dit een pure verspilling van grondstoffen.

In het kader van de aanvaardingsplicht is er een MBO afgesloten met de uitgevers van kranten en magazines (*MBO : milieubeleidsovereenkomst – red.*). Na een grondige evaluatie is gebleken dat deze MBO niet voldoet aan de principes van de aanvaardingsplicht en momenteel is men bezig stappen te ondernemen om deze MBO te heronderhandelen. De hier aan de orde gestelde problematiek kan daarbij, in het kader van de preventiemaatregelen, zeker aan bod komen. De burger zou, als hij zich abonneert, de kans moeten krijgen om aan de uitgever te laten weten of hij al dan niet de bijlagen wil ontvangen. Ook voor de verspreiding van kiosken en krantenwinkels moet nagegaan worden of hier geen twee pakketten kunnen worden aangeboden.

3. In beide MBO's die in het kader van de aanvaardingsplicht papierafval zijn afgesloten, is een bepaling opgenomen omtrent het gebruik van plastic verpakkingen. De organisaties die deze MBO's hebben ondertekend, hebben zich ertoe verbonden om hun leden te adviseren het gebruik van kunststof als verpakking te beperken en zij dienen ernaar te streven dat het aantal voor verzending in kunststof verpakte periodieken vanaf januari 1998 niet meer toeneemt.

Gezien de gebrekkige doorstroming van gegevens vanuit de organisaties naar de OVAM toe, kan deze doelstelling echter niet worden gecontroleerd.

Met betrekking tot het Belgisch Staatsblad wordt vastgesteld dat, overeenkomstig artikel 3.2.2, § 2 van Vlarea voor publicaties waarin geen handelsadvertenties, reclame of publiciteitsteksten zijn opgenomen, de bepalingen van de aanvaardingsplicht niet van toepassing zijn

(*Vlarea : Vlaams Reglement voor Afvalvoorkoming en -beheer – red.*). Zij dienen zich dan ook, wettelijk gezien, niet aan te sluiten bij een MBO.

Naar inzameling en verwerking toe, dient de fractie papier en karton zo zuiver mogelijk te zijn en dient de plastic verpakking van het papierafval te worden verwijderd.

4. Momenteel worden de resultaten van de sensibiliseringscampagnes niet systematisch gemeten. In het verleden gebeurde dit sporadisch en ad hoc.

De papierpreventiecampagne werd niet aan een meting onderworpen, omdat er momenteel een project loopt om milieucommunicatie te meten. In het kader van actie 145 van het MINA-plan hebben de milieu-VOI's, de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) en mijn kabinet besloten om gezamenlijk een meetinstrumentarium voor milieucommunicatie te ontwikkelen (*MINA-plan : Plan voor Preventie en Sanering inzake Milieu en Natuur ; VOI : Vlaamse openbare instelling – red.*). De coördinatie van dit instellingsoverschrijdende project ligt bij Aminal. De opvolging ligt bij een speciaal hiervoor opgerichte werkgroep, die bestaat uit communicatievertegenwoordigers van de betrokken instellingen.

De studie werd toegewezen aan het Universitair Centrum Antwerpen, onder projectbegeleiding van prof. Patrick De Pelsmacker. Het einde van de studie is gepland voor eind 2001. Eén van de doelstellingen is het ontwikkelen van een tracking instrument dat milieucommunicatie meet op gezette tijden en via gestandaardiseerde metingen. Bedoeling hiervan is de impact en de effectiviteit van de communicatie te meten.

Het oordelen van een campagne-effect op basis van gedragsveranderingen is vaak echter niet valide. Andere initiatieven of het ontbreken van alternatieven kunnen het uiteindelijke gedrag beïnvloeden, terwijl men de gedragsveranderingen toch toeschrijft aan de communicatiecampagne. In de te ontwikkelen meetmethode zullen dan ook vooral metingen op het vlak van kennis en/of houding en attitude worden nagestreefd, omdat deze determinanten als noodzakelijke voorwaarden voor het eventueel later te ontwikkelen gedrag worden beschouwd.

Vraag nr. 93
van 15 februari 2001
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Spoorlijn Antwerpen-Brussel – Geluidshinder

Ten gevolge van de aanleg van de HSL (hogesnelheidslijn) diende de spoorlijn Antwerpen-Brussel te worden aangepast. Dit betekent concreet dat de spoorlijn op sommige plaatsen breder werd. Daarvoor werd de beplanting langs de spoorweg op vele plaatsen verwijderd, wat extra overlast voor de buurtbewoners met zich meebrengt.

1. Wordt er vanuit Leefmilieu een oplossing aangeboden voor de lawaaihinder die is ontstaan door het verwijderen van de beplanting ?
2. Kunnen gemeentebesturen eventueel zelf voor aanplantingen zorgen langs de spoorlijn, met het oog op het beperken van de geluidshinder of vanuit esthetisch oogpunt ? Bestaan daar afspraken over met de NMBS ?

Antwoord

1. Het vergroten van de tussenafstand tussen de sporen op de lijn Antwerpen-Brussel was nodig om de maximumsnelheid van 140 km/h tot 160 km/h te kunnen verhogen.

Ik betwijfel evenwel ten stelligste dat het daartoe verwijderen van de aanwezige beplanting heeft geleid tot een verhoging van de geluids-overlast. Het is immers wetenschappelijk aangetoond dat een waarneembare vermindering van het geluidsdrukniveau slechts wordt bereikt in het geval van een dichte regelbeplanting over een grote breedte.

2. Uit het voorgaande volgt dat nog enkel het visuele aspect van beplanting van belang is.

De NMBS heeft zich volgens mijn informatie nog nooit verzet tegen de initiatieven van aangelanden, natuurverenigingen of gemeentebesturen om in gezamenlijk overleg over te gaan tot het aanbrengen en onderhouden van beplanting die de veiligheid van het treinverkeer niet in het gedrang brengt.

JOHAN SAUWENS

VLAAMS MINISTER
 VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
 AMBTENARENZAKEN EN SPORT

Vraag nr. 78
van 18 januari 2001
van de heer CARL DECALUWE

Omzetting Europese regelgeving – Stand van zaken

Zie :
 Minister-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden
 Vraag nr. 34
 van 18 januari 2001
 van de heer Carl Decaluwe
 Blz. 1263

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

Vraag nr. 79
van 18 januari 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Export Vlaanderen – Imago Vlaams bedrijfsleven

De gebeurtenissen rond het bedrijf Lernout & Hauspie hebben ongetwijfeld een nadelige invloed op het imago van Vlaanderen en van het Vlaamse bedrijfsleven in het buitenland.

1. Heeft dit een gevolg voor het actieplan van Export Vlaanderen ?
2. Worden er bijzondere initiatieven genomen om te pogen ons imago in het buitenland op te krikken ?

Antwoord

1. De gebeurtenissen rond het bedrijf Lernout & Hauspie hebben geen onmiddellijk gevolg voor het actieplan van Export Vlaanderen.
2. De promotie van Vlaamse bedrijven, hun producten en hun imago in het buitenland is de permanente zorg van Export Vlaanderen en behoort tot het wezen van haar opdracht.

De instelling zal daarom alle geplande en bijkomende initiatieven ontwikkelen die zijn opgenomen in het actieprogramma, of die zijn aangekondigd in de Beleidsbrief 2001 (*Stuk 438 (2000-2001) – Nr. 1 – red.*).

3. De moeilijkheden bij het bedrijf Lernout & Hauspie zijn wel de aanleiding tot mijn beslissing om volgende maand een bezoek te brengen aan de ICT-vakbeurs CeBIT in Hannover (*Centrum der Buro- und Informationstechnik – red.*).

Op die beurs exposeren een vijftiental Vlaamse ICT-bedrijven. Bij die gelegenheid zal ik van gedachten kunnen wisselen met de Vlaamse ICT-sector en mij laten informeren over de eventuele gevolgen van de negatieve berichtgeving over een van zijn internationaal meest bekende ondernemingen.

**Vraag nr. 80
van 18 januari 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Faciliteiten – Controlesysteem

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 50 van 29 november 2000 omtrent de neutraliteit en het taalgebruik in het gemeentelijk informatieblad van Kraainem verwijst de minister naar het onderzoek waarmee hij de gouverneur van Vlaams-Brabant heeft gelast "naar aanleiding van" mijn vroegere parlementaire vraag (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 8 van 16 februari 2001, blz. 1.065 – red.*).

Zoals de minister ongetwijfeld weet, is het niet de eerste maal dat de besturen van faciliteitengemeenten de voorschriften terzake in hun informatiebladen met voeten treden. Mij verwondert het derhalve dat telkens een klacht of een parlementaire vraag dient te worden afgewacht vooraleer er een onderzoek wordt gevraagd of eventueel maatregelen worden getroffen.

Waarom wordt terzake geen mechanisme uitgewerkt waardoor onmiddellijk kan worden gereageerd wanneer dergelijke problemen zich voordoen, ik denk hierbij bijvoorbeeld aan de gemeenschapscentra ?

Antwoord

Omwille van de gelijke behandeling van alle gemeenten van het Vlaams Gewest beoog ik geen specifiek toezichtsmechanisme in de zes randgemeenten. Dit belet niet dat ik de nodige stappen wil zetten indien een gemeentelijk informatieblad de taalwetgeving schendt of niet objectief is. Ook mijn ambtsvoorganger heeft destijds, in overleg met de gouverneur, zijn verantwoordelijkheid genomen in de gelijkaardige zaak "Voeren Info".

Aangezien het inderdaad niet om de eerste klacht gaat over gemeentelijke informatiebladen in faciliteitengemeenten, heb ik de VZW De Rand gevraagd om de informatiebladen van de zes randgemeenten voortaan bij te houden en mij per kerende in te lichten als een informatieblad de taalwetgeving schendt of niet objectief is. Daarover werden afspraken gemaakt met de werkgroep "taal" van VZW De Rand.

In voorkomend geval zal ik niet nalaten de gouverneur te verzoeken de nodige stappen te zetten.

**Vraag nr. 81
van 18 januari 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Spiere-Helkijn – Taalgebruik – Faciliteiten (2)

Het antwoord van de minister op mijn schriftelijke vraag nr. 51 van 29 november 2000 aangaande taaltoestanden in de Vlaamse faciliteitengemeente Spiere-Helkijn roept toch nog een aantal bedenkingen op.

Inzake het taalgebruik van de arbeiders in het plaatselijke containerpark wordt gesteld dat het om gesco's (gesubsidieerde contractuelen) gaat die geen taalexamen hebben afgelegd, maar die volgens het gemeentebestuur het Nederlands voldoende machtig zijn om de bevolking te woord te staan (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 8 van 16 februari 2001, blz. 1065 – red.*).

1. Werd die bewering van het gemeentebestuur aan de hand van een onderzoek bevestigd ?

2. Is het niet zo dat het personeel van Vlaamse gemeenten niet alleen het Nederlands voldoende machtig moet zijn, maar ook effectief Nederlandstalig dient te zijn, ook al zou het niet in contact komen met het publiek, zoals in verband met het kuispersoneel wordt gesuggereerd ?
3. Werde ten slotte de bewering van het gemeentebestuur dat het de omzendbrief van 16 december 1997 van de toenmalige minister van Binnenlandse Aangelegenheden daadwerkelijk toepast, effectief onderzocht ?

Antwoord

1. Zoals reeds in mijn antwoord op de schriftelijke parlementaire vraag nr. 51 van 29 november 2000 van de Vlaamse volksvertegenwoordiger werd gesteld, heeft het onderzoek waarmee ik destijds de gouverneur van de provincie West-Vlaanderen gelastte, aan het licht gebracht dat de in het containerpark tewerkgestelde werkløzen het Nederlands voldoende machtig zijn om de bevolking te woord te staan.

Ik heb de gouverneur inmiddels opdracht gegeven om in een aanvullend onderzoek na te gaan of betrokkenen voldoen aan de taalvereisten die de taalwetgeving stelt.

2. Wanneer ik in mijn antwoord op voormelde parlementaire vraag nr. 51 stelde dat de personeelsleden van het gemeentelijk kuispersoneel niet in contact komen met het publiek, betekende dit geenszins dat ik daarmee bedoeld zou hebben dat dit personeel geen Nederlands zou moeten kennen. Ik wou enkel en alleen de bewering van de Vlaamse volksvertegenwoordiger weerleggen dat de bedoelde personeelsleden de bevolking zouden afsnauwen.

Ik heb de gouverneur inmiddels opdracht gegeven om in een aanvullend onderzoek na te gaan of betrokkenen voldoen aan de taalvereisten die de taalwetgeving stelt.

3. Met betrekking tot de omzendbrief van 16 december 1997 van de toenmalige minister van Binnenlandse Aangelegenheden en de omzendbrief van 9 februari 1998 van de toenmalige minister van Welzijn zijn mij, wat de gemeente Spiere-Helkijn betreft, geen klachten bekend. Volgens de gouverneur wordt de taalwetgeving in de gemeente Spiere-Helkijn strikt nageleefd.

Ik heb de gouverneur inmiddels verzocht om de gewestelijke ontvanger hier nogmaals op te wijzen met betrekking tot de verzending van de aanslagbiljetten van de gemeentebelastingen, en nog strikter toe te zien op de naleving van de taalwetgeving.

4. Ten slotte wijs ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger op de studie over de verfijning van de taalwetgeving die de provincie Vlaams-Brabant tijdens de vorige legislatuur liet uitvoeren. Zoals reeds meegedeeld, heb ik deze studie aangekaart op de Vlaamse regering, die de vertaling van de besluiten van de studie in concrete maatregelen heeft overgelaten aan een werkgroep.

Voor een stand van zaken verwijs ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger naar minister Anciaux, bevoegd voor het taalgebruik.

Vraag nr. 82 van 18 januari 2001 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Moties en resoluties – Opvolging

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie

Vraag nr. 90

van 18 januari 2001

van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen

Blz. 1274

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

Vraag nr. 83 van 19 januari 2001 van de heer DIRK DE COCK

"Vlaamse Staak" Opwijk-Lebbeke – Herstel

De grensmarkering tussen Oost-Vlaanderen en Vlaams-Brabant (Vlaamse Staak – grens Opwijk-Lebbeke op de gewestweg N47 Asse-Lokeren) is omgevallen. De grensmaal gaat volgens sommigen

terug tot de tijd van Maria-Theresia. Ik heb dat niet kunnen nagaan, maar volgens de oudste inwoners stond die arduinen zuil er reeds toen hun grootouders kinderen waren.

Die grensmarkering wordt in de volksmond "de Vlaamse Staak" genoemd, het vormt een ijkpunt voor iedereen uit de buurt en het is een waardevolle arduinen zuil met opschrift.

Naar ik vernam, is de Vlaamse Staak weggenomen door "het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement Leefmilieu en Infrastructuur, administratie Wegen en Verkeer, afdeling Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant, District 212 Asse-Vilvoorde". Hij bevindt zich nu in een depot van de provinciale dienst Vlaams-Brabant, Albert II-laan 275, 1800 Vilvoorde.

Graag vernam ik van de minister bevoegd voor bovenvermelde administratie of van de minister bevoegd voor Monumenten en Landschappen op welke manier, door wie en tegen wanneer de oorspronkelijke toestand ter plaatse wordt hersteld?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

Gecoördineerd antwoord

De arduinen grenspaal was door een onbekende oorzaak omvergefallen en betekende een hinder voor de voetgangers. Aangezien de zuil in drie stukken is gebroken, werd op verzoek van de lokale politie van Opwijk deze zuil door de afdeling Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant verwijderd en gestockeerd op de stapelplaats van het wegen- en autosnelwegendistrict Vilvoorde.

De grenspaal is niet beschermd als monument.

Aangezien de grenspaal werd beschadigd en in drie stukken is gebroken, is een herstelling met het oog op een terugplaatsing technisch en financieel niet te verantwoorden. Eventueel kan ervoor worden geopteerd om de grenspaal in een museale context onder te brengen.

**Vraag nr. 84
van 19 januari 2001
van mevrouw SONJA BECQ**

Kasteel van Beaulieu (Machelen) – Bescherming

De bewoners van de Pieter Schroonsstraat en omgeving in Machelen maken zich zorgen over de "renovatie" van het Kasteel van Beaulieu. De buurt gaat akkoord met de restauratie van het kasteel, maar niet met de in de pers aangekondigde nieuwbouw over de hele lengte van de Pieter Schroonsstraat.

De Belgische staat kocht in 1980 het zeventiende-eeuwse kasteel en droeg het in 1991 over aan de Vlaamse Gemeenschap. De Vlaamse regering verleende in 1994 een erfpacht voor vijftig jaar aan de NV Socotrel (nu NV Beaulieu), maar van de verplichting tot restauratie kwam niets in huis.

In het vooruitzicht van een verbreking van de erfpachtovereenkomst verleende de Vlaamse regering midden vorig jaar een machtiging aan Machelen om het kasteel te onteigenen. De gemeente is bereid als coördinator van het herbestemmingsproject op te treden, maar vreest dat ze zich in een financieel avontuur zal storten.

1. Heeft de minister weet van de gemeentelijke plannen om naast het Kasteel van Beaulieu een lange nieuwbouw neer te poten, en welke houding neemt de minister terzake aan?
2. Acht de minister het mogelijk dat in het kasteel kantoren worden ondergebracht?

Antwoord

In het tijdschrift "Bouwchroniek" van 3 november 2000 wordt inderdaad een restauratie- en nieuwbouwproject voor de site Beaulieu aangekondigd.

Binnen de kasteelsite werd enkel het kasteel, met name de gevels en de Herculeszaal, als monument beschermd. De omgeving van het kasteel maakt geen deel uit van de bescherming en bijgevolg zijn hier de gangbare stedenbouwkundige voorschriften van toepassing. Met de wijziging van het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse (besluit van de Vlaamse regering van 17.07.00, Belgisch Staatsblad 11.11.00) behoort de Beaulieusite tot een zone met cultuur-historische waarde, waar alleen werken zijn toegelaten die verenigbaar zijn met de cultuur-historische identiteit van het gebied en de aanwezige waardevolle gebouwen. Artikel 4 van het nieuwe bestemmingsvoorschrift zegt zelfs letterlijk "Het oprichten van nieuwe gebouwen is er niet toegelaten".

Het is bijgevolg evident dat, bij de beoordeling van een eventuele bouwaanvraag, de administratie –

die ressorteert onder de minister bevoegd voor Ruimtelijke Ordening – onverkort rekening zal houden met de stedenbouwkundige voorschriften.

Voor het beschermde kasteel wordt momenteel een voorstudie uitgevoerd, en dit in voorbereiding van de restauratiecampagne. De restauratieopties die hieruit volgen, zullen worden vertolkt in het ontwerp dossier en zullen ook bepalend zijn voor een herbestemming van het gebouw. Een kantoorfunctie lijkt hier niet uitgesloten.

Vraag nr. 85
van 25 januari 2001
van de heer JACKY MAES

Reglementering sociaal huurstelsel – Domus Flandriawoningen

Op 13 december 2000 verscheen in het Belgisch Staatsblad het besluit van de Vlaamse regering (BVR) tot reglementering van het sociaal huurstelsel voor sociale huurwoningen.

Nu wordt vastgesteld dat de verhuring van woningen in het kader van Domus Flandria niet onder de toepassing valt van dit besluit. Deze woningen blijven verhuurd volgens de bepalingen van het BVR van 29 september 1994. Dit betekent dat in het kader van de inkomensvoorwaarde, de eigendomsvoorwaarde en de huurprijsberekening twee verschillende systemen moeten worden gehanteerd.

Bij socialewoningmaatschappijen waar men huizen verhuurd onder beide stelsels, is de verwarring dan ook bijzonder groot. Men moet er immers twee diverse registers bijhouden en verschillende computerprogramma's hanteren.

Daarnaast is het bijzonder moeilijk om duidelijkheid te verschaffen aan de huurders, die niet begrijpen dat er voor twee gelijkaardige huurwoningen verschillende huurprijzen worden opgelegd.

1. Is de minister op de hoogte van de moeilijkheden bij sommige socialewoningmaatschappijen die worden geconfronteerd met twee verschillende wetgevingen bij de verhuring van sociale woningen ?
2. Op welke manier wordt ervoor gezorgd dat er een einde komt aan deze bijzonder verwarde situatie ?

Antwoord

1. Ik ben wel degelijk op de hoogte van de aangehaalde problematiek.

In de veronderstelling dat voor deze sociale-huisvestingsmaatschappijen het nieuwe sociale huurstelsel van toepassing zou geweest zijn voor alle door hen verhuurde sociale huurwoningen, dan zou er echter een ander fundamenteel probleem gerezen zijn.

Het urgentieplan voor de sociale huisvesting heeft een eigen organieke regeling die expliciet de berekening van de tegemoetkoming in de leningslast voor de initiatiefnemer (hetzij een socialehuisvestingsmaatschappij, hetzij een gemeente, OCMW, ...) en de huursubsidie bepaalt. De berekening van de huursubsidie houdt rekening met de criteria eigen aan de individuele huurder.

Deze criteria worden eenvormig toegepast, ongeacht de initiatiefnemer.

Indien het nieuwe sociale huurstelsel enkel van toepassing zou zijn op de Domus Flandriawoningen van de socialehuisvestingsmaatschappijen, wordt de eenvormigheid in de berekeningswijze volledig doorbroken en wordt een ongelijke toestand gecreëerd. Binnen eenzelfde gesubsidieerd stelsel, met name het urgentieplan voor de sociale huisvesting, zouden aldus naargelang de initiatiefnemer twee verschillende reglementeringen dienen te worden toegepast. Voor twee gelijkaardige huurwoningen binnen het urgentieplan zouden aldus, zowel inzake subsidiëring (huursubsidie) als inzake huurprijsbepaling, verschillen worden opgelegd.

Het kan niet worden verantwoord dat voor huurders met een identiek inkomen een andere huursubsidie en huurprijsbepaling wordt berekend, en dit enkel en alleen omdat de initiatiefnemers verschillend zijn.

2. De initiatiefnemers binnen het urgentieplan voor de sociale huisvesting werden op de hoogte gebracht van de toe te passen reglementering van het sociaal huurstelsel.

Bij de opmaak van een nieuw sociaal huurbesluit voor de andere initiatiefnemers dan de socialehuisvestingsmaatschappijen, zal aan deze problematiek bijzondere aandacht worden besteed.

Vraag nr. 86
van 25 januari 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Rapport "Beter bestuur" – Gelijkekansenbeleid

Bij de voorstelling van het concept "beter bestuurlijk beleid" stel ik vast dat het niet duidelijk is waar het gelijkheidsbeleid wordt ondergebracht.

Een gelijkheidsbeleid betreft – volgens de huidige beleidsvisie – de aandacht voor mannen en vrouwen, voor mogelijke leeftijdsdiscriminaties, voor personen met een handicap, voor migranten, voor holebi's. Nog andere terreinen kunnen hierbij horen. Sommige worden nu "bewaakt" door een minister, met name armoede en jongeren.

Waar is het gelijkheidsbeleid terug te vinden in het huidige concept "beter bestuurlijk beleid" ?

Antwoord

In het rapport van de bijzondere commissarissen "Beter bestuur – een visie op een transparant organisatiemodel voor de Vlaamse administratie" van 21 december 2000 (Internet : www.vlaanderen.be/ned/sites/reorganisatie) is wel degelijk rekening gehouden met het gelijkheidsbeleid. Meer bepaald is dit beleidsthema ondergebracht bij het beleidsdomein Welzijn en Volksgezondheid (blz. 175 van het rapport).

Vermits in de toekomstige organisatie wordt uitgegaan van een één-éénrelatie tussen de bevoegde minister en zijn (of haar) diensten, hebben de bijzondere commissarissen tevens vooropgesteld dat de cel Gelijke Kansen in Vlaanderen die momenteel ressorteert onder het departement Coördinatie, in de toekomst administratief wordt ondergebracht bij het Vlaams Ministerie van Welzijn en Volksgezondheid (blz. 172 van het rapport).

De Vlaamse regering heeft op 19 januari 2001 akte genomen van de voorstellen van de bijzondere commissarissen en (onder meer) aan de leidend ambtenaren van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, de Vlaamse wetenschappelijke instellingen en de Vlaamse openbare instellingen gevraagd tegen uiterlijk 15 februari 2001 hun eventuele reflecties te laten kennen m.b.t. invulling van bevoegdheden en taken en de positionering van de huidige administratieve geledingen per (toekomstig) beleidsdomein.

Ik zal in de loop van maart een gecoördineerd voorstel ter beraadslaging voorleggen aan de Vlaamse regering.

Bovendien wordt het gelijkheidsbeleid in het rapport van de bijzondere commissarissen (blz. 85) expliciet aangehaald als één van de mogelijke beleidsitems die in aanmerking komen voor het uitwerken van een transversale beleidsvoering. Dit impliceert dat nadere afspraken worden gemaakt binnen de Vlaamse regering met het oog op de beleidsafstemming, in casu voor het thema "gelijke kansen", over de structuurgrenzen van de verschillende beleidsdomeinen heen, en dat daartoe eventueel specifieke instrumenten worden uitgewerkt.

De Vlaamse regering heeft (onder meer) aan dit basisbeginsel voor het nieuwe organisatiemodel haar goedkeuring gehecht. De concrete invulling ervan zal geschieden op basis van voorstellen die door sectorale werkgroepen, onder de leiding van de respectieve bevoegde minister(s), tegen einde juni worden ingewacht.

In het tweede semester 2001 zal ik, samen met de minister-president, instaan voor de consolidatie van die voorstellen, teneinde vóór 31 december 2001 een coherent ontwerp van globale organisatiestructuur aan de Vlaamse regering ter goedkeuring voor te leggen.

Uit het voorgaande moge blijken dat het gelijkheidsbeleid hierbij zijn rechtmatige plaats in de nieuwe organisatie zal toebedeeld krijgen.

Vraag nr. 87
van 25 januari 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse Rand – Bouwgrondsubsidie

Tijdens de vorige legislatuur nam de toenmalige regering een beslissing tot tijdelijke subsidiëring bij de aankoop van bouwgronden in de Vlaamse Rand door personen die een bijzondere band hebben met die regio. Hiervoor werd 50 miljoen frank uitgetrokken. Die mogelijkheid was beperkt. Ze ving aan in augustus 1998 en werd verlengd tot eind 1999.

1. Een aantal mensen was blijkbaar niet op de hoogte van het feit dat de maatregel beperkt was in de tijd, of diende door diverse omstandigheden zijn dossier te laat in.

Hoeveel aanvragen tot bouwgrondsubsidie werden er op die basis geweigerd ?

2. Blijkens een antwoord van minister Anciaux op een vraag om uitleg van collega Becq op 17 februari 2000, werden er uiteindelijk slechts 134 aanvragen ontvangen (*Handelingen nr. 96 van 17 februari 2000, blz. 6-8 – red.*).

Betreft het vragen waaraan ook effectief gevolg werd gegeven ?

3. Hoeveel van de begrote middelen werden uiteindelijk gebruikt voor die subsidiëring ?
4. Op welke wijze werd de mogelijkheid tot het verkrijgen van een bouwgrondsubsidie bekendgemaakt ?
5. Minister Anciaux beloofde op het vlak van huisvesting in de Vlaamse Rand een efficiënt grondenpandenbeleid, onder meer door het activeren van de toepassing van het recht op voorkoop. Ook het erfpachtsysteem zou worden gedynamiseerd.

Hoever staat het daarmee ?

6. Ten slotte lees ik dat de minister naar aanleiding van de begrotingsbespreking in commissie een decretaal initiatief aankondigde teneinde de werking van Vlabinvest (Investeringsfonds voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant) te optimaliseren. Het idee was op dat ogenblik nieuw.

Kan de minister vandaag al een planning terzake vooropstellen ?

7. Kan de minister een overzicht verstrekken van de projecten die tijdens deze legislatuur in het kader van Vlabinvest werden aangevat en/of verwezenlijkt ?

Antwoord

1. Er werd 1 dossier geweigerd op basis van het overschrijden van de limietdatum met betrekking tot het verlijden van de aankoopakte van de bouwgrond.
2. Tot op heden werden 145 dossiers ingediend, waarvan 134 werden goedgekeurd en 11 geweigerd.

3. Tot en met december 2000 werd een totaal bedrag van 9.178.268 frank aan subsidie uitbetaald.

4. De Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) maakte de mogelijkheid tot het verkrijgen van een bouwgrondsubsidie bekend door het ontwikkelen van een informatieve nota en een aanvraagformulier, documenten die niet enkel werden bezorgd aan de geïnteresseerde particulieren, maar eveneens aan alle socialehuisvestingsmaatschappijen, notarissen en gemeentebesturen in het doelgebied.

Bovendien participeerde de VHM aan plaatselijke infoavonden, zoals onder andere georganiseerd door het gemeentebestuur van Sint-Pieters-Leeuw.

5. Toepassing recht van voorkoop. De VHM zal op korte termijn zelf een systematische screening doorvoeren van alle via het recht van voorkoop aangeboden percelen bestemd voor bewoning, dit in het kader van Vlabinvest. Nu al worden, zoals decretaal vastgelegd, alle socialehuisvestingsmaatschappijen op de hoogte gebracht van het aanbod in hun werkgebied.

Erfpacht. VHM deed voorstellen om de erfpachtformule aantrekkelijker te maken ; deze voorstellen worden momenteel bestudeerd, onder meer inzake de financiële weerslag op de begroting.

6. Vlabinvest en VHM deden in het activiteitenverslag november 1999 – oktober 2000 (dat weldra zal verschijnen) voorstellen tot optimalisatie, onder meer inzake juridisch-fiscaal statuut en (decretaal) werkingskader.

Deze voorstellen kunnen als basis dienen voor de uitwerking van een decretaal initiatief later op het jaar.

7. Overzicht realisaties sedert juli 1999 (opgestart of gerealiseerd)

Hoeilaart

- Overijsesteenweg : 6 koopwoningen (start werken april 2001)

Overijse

- Sint-Annastraat : 10 huurwoningen (opgeleverd in 2000)

- Justus Lipsiusplein : 17 huurwoningen (einde werken gepland voor zomer 2001)

Sint-Genesius-Rode

- Hof Ten Hout : 34 koopappartementen (gefaseerd ; laatste realisaties gepland voor 2002)

Tervuren

- Kapellestraat/Peperstraat : 13 huurappartementen (opgeleverd in 2000)
- Lindeboomstraat : 5 huurappartementen (opgeleverd in 2000)
- Groenlaan/Waterhoenlaan/Tortelduivenlaan : 34 huurwoningen (opgeleverd in 2000)

Wemmel

- Verhasseltstraat : 1 koopwoning en 3 huurwoningen (start werken najaar 2001)
- Reigerslaan : 4 huurappartementen (start werken 2002)

Wezenbeek-Oppem

- Mechelsesteenweg/Vosberg I : 21 huurappartementen (start werken 2001)
- Mechelsesteenweg/Vosberg II : 13 huurwoningen (start werken 2001)

Vraag nr. 88 van 26 januari 2001 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse economische vertegenwoordigers – Diplomatiek gezag

In zijn antwoord op de interpellatie van collega Bogaert over het personeelsstatuut van de Vlaamse economische vertegenwoordigers (Handelingen C61 van 17 januari 2001) stelt de minister dat de gemeenschapsattachés en de Vlaamse economische vertegenwoordigers volledig onder het gezag staan van de Vlaamse regering, maar dat zij diplomatiek onder het gezag staan van de ambassadeur.

De praktijk leert evenwel dat die grenzen niet altijd even duidelijk zijn. Het Belgische diplomatieke personeel doet in sommige gevallen nogal gemakkelijk een beroep op allerhande diensten van de

Vlaamse vertegenwoordigers. Dat deze laatsten daar weinig of geen ruchtbaarheid aan geven, moet natuurlijk worden toegeschreven aan de vrees dat dit de verhoudingen met de Belgische diplomaten zou vertroebelen.

1. Is de minister op de hoogte van dit probleem ? Heeft hij er reeds (al dan niet discreet) onderzoek naar laten doen ?
2. Heeft hij eventueel reeds maatregelen genomen om de onafhankelijkheid van de Vlaamse vertegenwoordigers in het buitenland ten aanzien van de Belgische diplomatieke posten te vergroten ?

Antwoord

1. Ik ben van oordeel dat de onafhankelijkheid van de Vlaamse economische vertegenwoordigers niet als problematisch kan worden beschouwd en ervaar deze aangelegenheid dan ook niet als een probleem dat in zijn algemeenheid kan worden gesteld.
2. Dat betekent niet dat zich op deze of gene diplomatieke post geen spanningen kunnen voordoen omtrent de interpretatie of de reikwijdte van het begrip "diplomatiek gezag van het posthoofd". Ervaring heeft echter geleerd dat dergelijke occasionele wrijvingen doorgaans te herleiden zijn tot interpersoonlijke spanningen tussen de persoonlijkheden van respectievelijk posthoofd en Vlaamse economische vertegenwoordiger.

In enkele gevallen zou ook sprake kunnen zijn van federale recuperatiepogingen in hoofde van de federale diplomatie. Dergelijke gevallen worden met de dag uitzonderlijker. In principe kan worden vastgesteld dat de federale diplomatie zich ten volle heeft ingeschreven in de geest van de staatshervorming en de daaruit voortvloeiende samenwerkingsakkoorden, en zich coöperatief opstelt ten aanzien van de Vlaamse economische vertegenwoordiging in het buitenland.

3. De vrijheid van handelen van de Vlaamse economische vertegenwoordigers lijkt mij door de vigerende samenwerkingsakkoorden voldoende gewaarborgd.

Aan deze onafhankelijkheid wordt mijns inziens geen afbreuk gedaan door een constructieve attitude van de Vlaamse economische vertegenwoordigers ten aanzien van het functione-

ren van het geheel van de diplomatieke zending.

4. Punt blijft dat de Vlaamse economische vertegenwoordigers uitsluitend opdrachten kunnen ontvangen van de Vlaamse overheid.

Ingeval het posthoofd verzoekt om hun medewerking aan federale initiatieven, leggen zij dit voor aan hun hiërarchische overste in Brussel. Deze laatste beoordeelt de opportuniteit van de gevraagde medewerking en geeft eventueel groen licht, voorzover de bedoelde acties de belangen van de Vlaamse economie of de internationale zichtbaarheid van Vlaanderen ten goede kunnen komen.

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, RUIMTELIJKE ORDENING
EN MEDIA

Vraag nr. 59
van 18 januari 2001
van de heer CARL DECALUWE

Omzetting Europese regelgeving – Stand van zaken

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden
Vraag nr. 34
van 18 januari 2001
van de heer Carl Decaluwe
Blz. 1263

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

Vraag nr. 61
van 18 januari 2001
van de heer CARL DECALUWE

Subsidiëring bedrijventerreinen – West-Vlaanderen

Het besluit van de Vlaamse regering van 27 januari 1998 regelt de subsidiëring van bedrijventerreinen, wetenschapsparken, bedrijvententra, incubatie- en innovatiecentra, spin-offcentra en doorgangsbouwen. Daarmee worden de diverse bestaande regelingen in één besluit gegroepeerd. Dit laat toe om een meer uniforme regeling toe te passen.

Tegelijk wordt de bestaande regeling verruimd. In de eerste plaats kunnen voortaan ook de gemeentelijke en private initiatieven worden ondersteund. Dit moet toelaten om toeleveringszones te creëren. Dergelijke zones bevinden zich meestal op gronden van het bedrijf dat de producten afneemt.

1. Kan de minister in aansluiting op mijn schriftelijke vraag nr. 152 van 20 juni 2000 (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 20 oktober 2000, blz. 234 – red.*), waarbij de gegevens voor 2000 nog onvolledig waren, een overzicht geven van de bedrijventerreinen (oppervlakte, middelen en instantie) die in 2000 in West-Vlaanderen werden gesubsidieerd ?
2. Hoeveel en welke dossiers werden geweigerd en wat waren de criteria voor het afkeuren of goedkeuren ?
3. Hoeveel en welke dossiers wachten nog op goed- of afkeuring en welk bedrag vertegenwoordigt dit ?

Antwoord

1. In de loop van 2000 werden in West-Vlaanderen een aantal bedrijventerreinen gesubsidieerd. In de tabel als **bijlage** wordt een gedetailleerd overzicht gegeven.

In 2000 werden acht dossiers goedgekeurd, voor een totaal bedrag van 155.625.274 frank.

2. Er werd geen enkel dossier geweigerd. De nieuw goedgekeurde dossiers voldeden alle aan de criteria bepaald bij het besluit van de Vlaamse regering van 16 juni 1998 tot regeling van de toekenningsvoorwaarden, de subsidiepercentages en het beheer van de bedrijventerreinen.
3. Momenteel is er nog één dossier in onderzoek, voor een toe te kennen subsidiebedrag van 18.631.919 frank.

(*Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.*)

Vraag nr. 62
van 18 januari 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Moties en resoluties – Opvolging

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken
 en Energie
 Vraag nr. 90
 van 18 januari 2001
 van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
 Blz. 1274

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

Vraag nr. 63
van 25 januari 2001
van de heer JOS STASSEN

Boelwerf Temse – Archief

Volgens mijn informatie is bij het akkoord tussen de curatele van de Boelwerf in Temse en het consortium dat heel het terrein en de gebouwen van de Boelwerf overneemt, het (immense) archief van de Boelwerf in meerdere delen verspreid.

1. Wat is de situatie van het archief van de Boelwerf ?
2. Welke inspanningen heeft de minister gedaan om dit Boelwerfarchief integraal te behouden ?
3. Worden terzake eventueel nieuwe inspanningen in het vooruitzicht gesteld ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van

Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking.

Vraag 64
van 25 januari 2001
van mevrouw WIVINA DEMEESTER – DE MEYER

Zonevreemde woningen – Bosgebied

Door het decreet van 18 mei 1999 mag in bosgebied geen afwijking meer worden toegestaan van de gewestplanvoorschriften. Aan woningen gelegen in bosgebied zijn enkel onderhouds- en instandhoudingswerken toegelaten.

Sinds het "planningsdecreet" van 1996 is het subsidiariteitsprincipe ook op het vlak van ruimtelijke ordening doorgevoerd. De minister en anderen hebben daarom ook gesteld dat de problematiek van de zonevreemde woningen in de eerste plaats op het niveau van de gemeenten moet worden aangepakt. Via een langetermijnvisie, uitgewerkt in een ruimtelijk structuurplan, kunnen gemeenten voor zones die geen enkel bovengemeentelijk belang hebben, nagaan hoe volgens vast te stellen criteria een zonering kan worden verbeterd of bijgestuurd.

Op 6 oktober 2000 heeft de Vlaamse regering een standpunt bepaald in verband met deze problematiek. Het standpunt van de Vlaamse regering in verband met zonevreemde woningen die gelegen zijn in ruimtelijke kwetsbare gebieden (bv. bosgebied, natuurgebied, ...) werd verwoord als volgt : "In de ruimtelijk kwetsbare gebieden zijn instandhoudingswerken toegelaten, wat betekent dat bebouwing in principe mogelijk blijft, tenzij andere maatregelen (bv. aankoop door de overheid) zich opdringen. In de ruimtelijke uitvoeringsplannen zullen de criteria en de afbakeningen worden opgesteld die bepalen of deze woningen kunnen bestemd worden. In bepaalde gevallen kan ook hier een herbesteding worden aangereikt".

1. Kunnen gemeenten in hun ruimtelijk structuurplan woningen of woonkorrels selecteren waarvoor de gemeente ruimere beleidsmarges uittekent dan enkel instandhoudingswerken ?
2. Wat is de inhoud van het "subsidiariteitsprincipe" op het domein van zonevreemde woningen in bosgebied ?
3. Wat wordt juist bedoeld met : "In bepaalde gevallen kan ook hier een herbesteding worden aangereikt" ?

4. Welke begeleidende maatregelen, op basis van welk afwegingskader, stelt de Vlaamse overheid ter beschikking voor zonevreemde woningen in kwetsbare gebieden, onder andere in bosgebied ?

Antwoord

1. Ook bij de benadering van zonevreemde woningen in bosgebied blijft het uitgangspunt uit het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen – het behoud en de versterking van de bestaande bossen/bosgebieden – van toepassing. Toch zou uit een gebiedsgerichte benadering van de problematiek van de zonevreemde woningen in het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan kunnen blijken dat het ruimtelijk verantwoord is om bepaalde woningen gelegen in bosgebied, te behouden en voor deze woningen in eventueel ruimere beleidsmarges dan enkel instandhoudingswerken te voorzien.

De gemeente kan in dat geval in haar gemeentelijk ruimtelijk structuurplan volgende twee opties formuleren.

- Deze woningen kunnen worden geselecteerd als woonkorrel wanneer een minimumaantal woningen ruimtelijk geconcentreerd voorkomt.

Zeker in bosgebied moeten de vrijliggende percelen tussen de bestaande woningen binnen een woonkorrel van bebouwing worden gevrijwaard. De ontwikkelingsperspectieven voor dergelijke woonkorrel in bosgebied kunnen dan ook enkel betrekking hebben op de bestaande woningen.

- Het bosgebied, of een gedeelte ervan, kan worden geselecteerd als een deelruimte binnen de gemeente waarbinnen bepaalde ontwikkelingsperspectieven gelden voor de bestaande woningen.

2. In het standpunt van de Vlaamse regering van 6 oktober 2000 heeft zij bijzondere aandacht gevraagd voor de ruimtelijk kwetsbare gebieden. Deze ruimtelijk kwetsbare gebieden kunnen echter van Vlaams, provinciaal of gemeentelijk niveau zijn. In het geval van een ruimtelijk kwetsbaar gebied op Vlaams of provinciaal niveau, werkt het subsidiariteitsbeginsel door in de benadering van de zonevreemde woningen.

- Alhoewel er hierover door de Vlaamse regering nog geen standpunt werd ingenomen, kunnen de Grote Eenheden Natuur (GEN) en Grote Eenheden Natuur in Ontwikkeling (GENO) met grote waarschijnlijkheid binnen de natuurlijke structuur worden beschouwd als kwetsbare deelgebieden op Vlaams niveau.

In afwachting van de afbakening van GEN's en GENO's, lijkt in het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan een zeer voorzichtige houding ten aanzien van zonevreemde woningen in natuurgebied, reservaatgebied of bosgebied aangewezen. Uit het standpunt van de Vlaamse regering blijkt immers, zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger opmerkt, dat instandhoudingswerken zijn toegelaten. Bewoning blijft in principe mogelijk. Het is niet uitgesloten dat het Vlaams Gewest bij de latere afbakening van GEN's en GENO's zelf ontwikkelingsperspectieven met betrekking tot de aanwezige woningen zal formuleren. Deze kunnen ruimer zijn dan instandhoudingswerken. Het Vlaams Gewest kan er echter ook voor opteren om dergelijke woningen na aankoop te verwijderen of een andere functie te geven.

In afwachting van de afbakening van GEN's en GENO's lijkt het dan ook in ieder geval aangewezen dat, wanneer de gemeente in haar gemeentelijk ruimtelijk structuurplan ten aanzien van zonevreemde woningen in deze gebieden ontwikkelingsmogelijkheden voorstelt die ruimer zijn dan instandhoudingswerken, dit bijzonder moet worden gemotiveerd.

- De kwetsbare deelgebieden op Vlaams niveau kunnen worden aangevuld met kwetsbare deelgebieden op provinciaal niveau.

Naast kleinere natuurelementen binnen natuurverbindingengebieden, kan het hier ook landbouwgebieden betreffen waar de uitbreiding van zonevreemde woningen het landbouwkundig functioneren en/of de landschappelijke kwaliteit grondig zou kunnen verstoren. Mogelijke voorbeelden zijn open landbouwkouters, alluviale meersengebieden. Ook overstromingsgebieden van kleinere rivieren en beken zouden dus tot de kwetsbare deelgebieden kunnen behoren.

Ook in deze gebieden lijkt een voorzichtige benadering en/of uitgebreide motivering door de gemeente aangewezen.

3. De twee opties vermeld in het antwoord op de eerste vraag kunnen in een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, ter uitvoering van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan, als volgt worden vertaald :

- de woonkorrel wordt afgebakend – dit is een herbestemming als woonkorrel – en er worden stedenbouwkundige voorschriften ten aanzien van de bestaande woningen geformuleerd ;
- de deelruimte wordt afgebakend – dit houdt bijvoorbeeld een herbestemming in van "bosgebied" naar "bosgebied met woningen" – en in de stedenbouwkundige voorschriften worden onder meer de ontwikkelingsmogelijkheden voor de bestaande woningen geformuleerd.

4. Wanneer op Vlaams, provinciaal of gemeentelijk niveau wordt geoordeeld dat het behoud van zonevreemde woningen in kwetsbare gebieden ruimtelijk niet langer gewenst is, dan zal deze overheid ook moeten aangeven welke begeleidende maatregelen zullen worden getroffen.

Het bijvoeglijk naamwoord "begeleidend" geeft aan dat het hier geen maatregelen op het vlak van planning betreft, maar dat de eigenaars van de woningen door aankoop of onteigening door de overheid, of door een recht van voorkoop ten voordele van de overheid, op een passende wijze zullen worden vergoed voor het verlies van hun woning.

De maatregel hoeft niet per se door ruimtelijke ordening te worden uitgevoerd ; ook vanuit bosbouw, natuurbehoud of landschapszorg kunnen hiertoe initiatieven worden genomen. Uitgangspunt op het moment dat er wordt geoordeeld dat woningen niet behouden kunnen blijven, zal zijn dat op dat moment ook bekend is welke overheid binnen welk beleidsdomein hiervoor de nodige acties en middelen zal inzetten.

Vraag nr. 65
van 1 februari 2001
van de heer JOS DE MEYER

Haven Antwerpen – Langetermijnvisie

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie

Vraag nr. 104

van de heer Jos De Meyer

Blz. 1283

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

Vraag nr. 69
van 9 februari 2001
van de heer ERIK MATTHIJS

Zonevreemde landbouwbedrijven – Groengebied

Tijdens de begrotingsbesprekingen 2001 m.b.t. ruimtelijke ordening heeft de minister verklaard dat hij geregeld met onvolkomenheden in het decreet van 18 mei 1999 wordt geconfronteerd, vooral artikel 166 van het voornoemde decreet wordt niet altijd eenduidig geïnterpreteerd.

De minister zou jaarlijks een inventaris opstellen van deze onduidelijkheden en deze vervolgens via ontwerpen van decreet wegwerken. Het parlement krijgt zo de kans over elk van de wijzigingen aan het decreet inzake ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 en het wijzigingsdecreet van 26 april 2000 te debatteren.

Voor volgend probleem zou er alleszins een oplossing moeten komen.

Een zonevreemd vergund landbouwbedrijf dat in groengebied ligt, kan momenteel geen vergunning krijgen voor om het even welke ruimtelijke aanpassing aan het bedrijf. Artikel 166 van het decreet van 18 mei 1999 voorziet voor zonevreemde woningen in mogelijke afwijkingen die de gemachtigde ambtenaar binnen bepaalde gebieden kan toestaan ; zij zijn nooit individueel afdwingbaar (de mogelijkheden vermeld in 1° tot en met 6° gelden enkel voor de gebouwen die gelegen zijn in een agrarisch gebied, een serregebied, een landschappelijk waardevol agrarisch gebied, een parkgebied, een industriegebied, een gebied voor vervuilende industrieën, een gebied voor milieubelastende industrieën, een gebied voor ambachtelijke bedrijven of kleine en middelgrote ondernemingen en/of een gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en open-

bare nutsvoorzieningen zoals bepaald in het gewestplan, en die palen aan een openbare weg, niet zijnde een aardeweg, en die voldoende uitgerust is, gelet op de bestaande toestand – decreet van 26 april 2000, artikel 57.

Indien de gemachtigde ambtenaar op basis van het individuele dossier om gegronde redenen de aanpassing van het zonevreemd gebouw aangewezen vindt, moet de mogelijkheid bestaan om die aanpassingen uit te voeren. Dit zou moeten gelden voor alle zonevremde woningen en bedrijven.

Waarom wordt – tot de definitieve afbakening van de groene en de agrarische structuur – niet in dezelfde afwijkingsmogelijkheden van het decreet van 18 mei 1999 en 26 april 2000 voorzien voor zonevremde landbouwbedrijven in groengebieden ?

Antwoord

Artikel 166 van het decreet van 18 mei 1999 voorziet inderdaad binnen een aantal gewestplanbestemmingen in afwijkingsmogelijkheden voor zonevremde, vergunde gebouwen. In groengebieden – in het bijzonder in natuurgebieden, reservaatgebieden en bosgebieden – gelden deze mogelijkheden niet.

Van belang is op te merken dat in groene gewestplanbestemmingen de afwijkingsmogelijkheden net zo min gelden voor zonevremde woningen als voor andere zonevremde constructies. Niet alleen de zonevremde landbouwbedrijven, maar ook de zonevremde woningen en zonevremde bedrijven in groene gewestplanbestemmingen wordt bijgevolg de afwijkingsmogelijkheden van artikel 166 onthouden.

De reden ligt voor de hand. Een decretale regeling is een algemene regeling en houdt geen rekening met de locatie van het betrokken gebouw in de omgeving. Met andere woorden, er ontbreekt een gebiedsgerichte benadering. Dergelijke benadering is net in de groene gewestplanbestemmingen essentieel.

Met het oog op het creëren van een ruimtelijk samenhangend geheel van natuur- en landbouwgebieden zal het Vlaams Gewest de gebieden van de natuurlijke en de agrarische structuur afbakenen in gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen. Conform het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen zal een groot gedeelte van de bestaande natuurgebieden op het gewestplan – circa 87.000 hectare van

de 112.000 hectare natuur- en reservaatgebied op de gewestplannen in 1994 (Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, blz. 533) – worden afgebakend als Grote Eenheid Natuur (GEN) of Grote Eenheid Natuur in Ontwikkeling (GENO), samen het zogenaamde Vlaams Ecologisch Netwerk. Op basis van een ruimtelijke afweging van de gebiedsspecifieke kenmerken zal met andere woorden worden afgewogen of een bestaand natuurgebied al dan niet tot het Vlaams Ecologisch Netwerk zal behoren.

Voor dergelijke GEN's en GENO's stelt het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen dat het ruimtelijk beleid gericht moet zijn op het behoud en de versterking van het niet-bebouwd karakter (Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, blz. 385-386). De versterking van het niet-bebouwde karakter moet actief worden gerealiseerd door de overheid. Dit betekent dat de overheid de mogelijkheden niet zodanig gaat beperken dat het wonen of de landbouwbedrijvigheid er feitelijk onmogelijk wordt, maar wel dat de overheid de nodige financiële middelen reserveert om in bepaalde gevallen dergelijke gebouwen aan te kopen of te onteigenen.

Bijgevolg kan worden gesteld dat een tussentijdse algemene decretale regeling voor zonevremde gebouwen in groene gewestplanbestemmingen – in afwachting van de afbakening van de gebieden van de natuurlijke en de agrarische structuur – om volgende redenen beleidsmatig niet opportuun is :

- de afbakening zou kunnen worden gehypothekeerd, *sensu stricto* door de waardeverhoging en bijgevolg de kostprijsverhoging ten gevolge van een uitbreiding van een woning of landbouwbedrijf, *sensu lato* door de verlaging van de kwaliteit van het betrokken perceel en de onmiddellijke omgeving om te worden opgenomen in de natuurlijke structuur;
- een algemene regeling zou bovendien een verkeerd signaal geven naar de betrokken eigenaar of gebruiker, door eerst ontwikkelingsmogelijkheden te geven en vervolgens in het kader van de afbakening deze ontwikkelingsmogelijkheden te beperken, of in het meest extreme geval over te gaan tot aankoop of onteigening van de woning,

Het feit dat de afbakening van de gebieden van de natuurlijke structuur gelijktijdig en gelijkwaardig moet plaatsvinden met de afbakening van de gebieden van de agrarische structuur, moet voldoende garanties bieden dat de problematiek van zonevremde landbouwbedrijven in de ruimtelijke af-

weging op gewestelijk niveau ten volle aan bod komt.

In afwachting van deze afbakening in gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen, kunnen de meest dringende problemen worden onderzocht in een gebiedsgerichte benadering op gemeentelijk niveau, bij voorkeur in het kader van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplanningsproces. In principe zou de gemeente hierbij, gelet op de redenen die boven werden vermeld, de ontwikkelingsmogelijkheden moeten beperken tot louter instandhoudingswerken. Wanneer de gemeente in haar gemeentelijk ruimtelijk structuurplan ten aanzien van zonevreemde landbouwbedrijven in groene gewestplanbestemmingen evenwel ontwikkelingsmogelijkheden voorstelt die ruimer zijn dan instandhoudingswerken, is het aangewezen dat dit bijzonder wordt gemotiveerd vanuit haar visie op de gewenste natuurlijke en agrarische structuur in de gemeente.

Vraag nr. 84
van 15 maart 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

VRT-reclame – Taalwetgeving

Het valt mij de jongste maanden op hoe sommige adverteerders op de openbare omroep reclamespots uitzenden waar nog amper enige woorden Nederlands aan te pas komen.

Het is natuurlijk de verantwoordelijkheid van de adverteerder om te oordelen of zo'n houding al dan niet commercieel is. De openbare omroep daarentegen is gehouden aan de naleving van de taalwetgeving.

Kan de minister meedelen of en door wie reclameboodschappen worden beoordeeld vooraleer ze door de staatszender worden uitgezonden ?

Moeten reclameboodschappen dan niet beantwoorden aan de taalwetgeving wanneer ze door de staatszender worden uitgezonden ?

Antwoord

Het is niet duidelijk wie of wat wordt bedoeld met "staatszender" (dat woord komt niet voor in het Van Dale Groot Woordenboek der Nederlandse Taal).

De VRT, de omroep van de Vlaamse Gemeenschap overeenkomstig de gecoördineerde mediadecreten, is dat in ieder geval niet.

Vraag nr. 87
van 21 maart 2001
van de heer JOHAN MALCORPS

Ruimtelijk Structuurplan Antwerpen – Bedrijvenzones Puurs

De GOM Antwerpen keurde recentelijk twee voorstellen goed tot wijziging van het gewestplan Mechelen op het grondgebied van de gemeente Puurs (GOM : gewestelijke ontwikkelingsmaatschappij). In eerste instantie de uitbreiding van de logistieke zone Pullaar (de KMO-zone Pullaar 1 en de bedrijvenzone Pullaar 2) met drie nieuwe zones (Pullaar 3-5) op gebied dat nu de bestemming heeft van agrarisch en bosgebied. En daarnaast ook de vestiging van een zone voor servicebedrijven op de vroegere Praygon-gipsberg langs de A12.

In totaal gaat het om een aanvraag voor nieuwe bedrijvenzones van maar liefst 116 hectare, terwijl tijdens de opmaak van het ruimtelijk structuurplan Antwerpen voor Puurs als "economisch knooppunt" hooguit 23,9 hectare bijkomend in gebruik te nemen bedrijfszone werd gepland, en voor het hele pakket aan nieuwe bedrijventerreinen in kleinste delijke gebieden en economische knooppunten in de provincie Antwerpen 437 hectare. Puurs zou dan al op één derde van dit areaal beslag leggen.

1. De vraag rijst of dit soort aanvragen van gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen die kennelijk bewust geen rekening wensen te houden met de bestaande (provinciale) structuurplanning, nog ernstig kunnen worden genomen : is een dergelijke aanvraag officieel ontvankelijk ? Zo ja, hoe wordt hiermee dan gewerkt ?
2. Is het niet aangewezen aan de GOM's te vragen mee hun verantwoordelijkheid op te nemen voor de naleving van de ruimtelijke structuurplannen die met hun medewerking (en op basis van hun eigen behoeftanalyses) zijn opge maakt ?

Het getuigt van weinig verantwoordelijkheidszin dat GOM's en/of gemeentebesturen zonder enige terughoudendheid voorstellen van ruimtelijke uitvoeringsplannen voorleggen die geen rekening houden met het hele voorgaande structuurplanningsproces, en zo de verantwoordelijkheid om de aansnijding van nieuwe zones

te weigeren integraal in de schoenen schuiven van de provinciale of gewestelijke overheden.

Wordt de GOM's ook op hun "civiele" verantwoordelijkheid terzake gewezen ?

Antwoord

In eerste instantie wil ik wijzen op de stand van zaken van het ruimtelijk structuurplan voor de provincie Antwerpen.

In het document voorgelegd ter goedkeuring aan de Vlaamse regering is de concrete taakstelling aan bijkomende bedrijventerreinen per economisch knooppunt, waaronder Puurs, niet langer in aanmerking genomen. Principes voor toebedeling van het globale pakket bedrijventerreinen (437 ha) voor de economische knooppunten zijn in de plaats getreden. De provincie Antwerpen stelt voor deze principes te hanteren bij het plannen van bijkomende regionale bedrijventerreinen.

In principe dient de Vlaamse regering voor 14 april 2001 een beslissing te nemen over het ruimtelijk structuurplan voor de provincie Antwerpen.

Volgens gegevens van de GOM Antwerpen heeft de raad van bestuur een voorstel voor bijkomende regionale bedrijventerreinen in Puurs geformuleerd, met verschillende mogelijke zones. Het voorstel bevat de bestemmingswijziging van agrarisch en bosgebied naar drie zones voor economische doeleinden (Pullaar 3, 4 en 5) en gedeeltelijk ook naar een groengebied, namelijk de zone van de Zielbeek die ten noorden van de spoorlijn een scheiding vormt tussen de voorgestelde bedrijventerzones Pullaar 4 en 5.

Pullaar 3 is 40 hectare groot, sluit direct aan bij de huidige zones Pullaar 1 en 2 en is voorbehouden voor bedrijven met gespecialiseerde distributieactiviteiten.

Pullaar 4, met een grootte van 16 hectare, is bestemd als eerste reservezone voor een regionaal bedrijventerrein.

Pullaar 5, met een oppervlakte van 48 hectare, geldt als tweede reservegebied op lange termijn voor zowel een regionaal bedrijventerrein als een bufferzone (oostelijke en noordelijke rand).

In totaal zou dus 104 hectare grond worden herbestemd voor economische activiteiten (inclusief een buffer).

64 hectare ervan kan slechts worden ontsloten nadat 50 % van de afgebakende terreinen effectief bezet zijn.

Volgens de GOM zou het echter niet de bedoeling zijn al deze zones te realiseren, maar de provincie Antwerpen voor te stellen één zone te kiezen. Over dit aspect wordt bij voorkeur duidelijkheid gecreëerd in overleg tussen GOM, provincie en gemeente.

Na goedkeuring van het ruimtelijk structuurplan voor de provincie Antwerpen, zal de provincie bevoegd zijn voor de planning van regionale bedrijventerreinen in economische knooppunten en de juridische verankering ervan in provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen. Dit dient te gebeuren binnen de bindende en richtinggevende bepalingen van het provinciale structuurplan. De vaststelling van de totale taakstelling voor Puurs, de grootte en ligging van mogelijke bedrijventerreinen binnen een visie op het economisch knooppunt Puurs, dient dus overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel te gebeuren door de provincie.

Volgens de door de provincie verstrekte gegevens werd een plannings- en besluitvormingsproces voor het economisch knooppunt Puurs nog niet opgestart.

De gemeente Puurs werd op basis van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en het structuurplan van de provincie Antwerpen geselecteerd als specifiek economisch knooppunt van provinciaal belang buiten de stedelijke en economische netwerken maar met bijkomende potenties voor bedrijventerreinen gekoppeld aan de ligging van een infrastructuurbundel van bovenprovinciaal niveau (Brabantse Poort).

De Brabantse Poort richt zich volgens het provinciaal structuurplan op de uitbouw van de rol van multimodaal logistiek centrum.

Het ruimtelijk structuurplan van Antwerpen geeft binnen de uitwerking van de provinciale taken geen cijfermatige taakstellingen voor de specifieke knooppunten en de kleinstedelijke gebieden wegens het risico dat anders kan worden voorbijgegaan aan de speciale mogelijkheden en knelpunten op het terrein.

Dat aan de gemeente Puurs maximaal 23,9 hectare bijkomende bedrijventerreinen zou zijn toegewezen, komt bijgevolg als dusdanig niet voor in het provinciaal ruimtelijk structuurplan.

Anderzijds voorziet dit plan wel in een totaal van 437 hectare bijkomende bedrijventerreinen voor pakket 3 (kleinstedelijke gebieden en economische knooppunten), dit wil zeggen gemiddeld 32 hectare per knooppunt.

Bovendien heeft het ruimtelijk structuurplan van Antwerpen wel bepaald dat elk economisch knooppunt minimaal recht heeft op 10 hectare bijkomende bedrijventerreinen.

Daaruit volgt dat de verdeling van de bijkomende oppervlakte aan bedrijventerreinen over de diverse knooppunten niet noodzakelijk gelijk moet worden verdeeld en dat sommige ervan in aanmerking komen voor een ruimschoots grotere afbakening.

In deze optiek en rekening houdende met het bovenstaande heeft de GOM Antwerpen wel degelijk gehandeld in het kader van zowel het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, als het ruimtelijk structuurplan van de provincie Antwerpen.

In het kader van het bewust door de Vlaamse overheid ingestelde subsidiariteitsprincipe lijken mij de GOM Antwerpen en de provincie Antwerpen terzake hun volle verantwoordelijkheid te hebben opgenomen.

Via de procedure tot goedkeuring door de Vlaamse regering van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan, vastgesteld bij artikel 44 en volgende van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, kan een kwaliteitsbewaking van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan worden verzekerd.

Voorstellen van ruimtelijke uitvoeringsplannen door de GOM zijn geïncorporeerd in een regelgevend traject dat door de Vlaamse overheid is uitgewerkt. Hierbij zijn inspraak en openbaar onderzoek ingebouwd, waardoor de betrokken actoren hun verantwoordelijkheid terzake moeten nemen.

Decretaal is bepaald dat het bindend gedeelte van het ruimtelijk structuurplan voor de provincie Antwerpen ook bindend is voor de gemeenten in de provincie Antwerpen en de instellingen die ressorteren onder de provincie. Strikt genomen geldt dat de GOM Antwerpen niet gebonden is door het ruimtelijk structuurplan voor de provincie Antwerpen, maar wel door het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Het is echter evident dat de GOM als belangrijke uitvoerende partner voor het provinciaal ruimtelijk beleid bereid zou zijn zich te richten naar het ruimtelijk structuurplan voor de provincie Antwerpen.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

PATRICK DEWAELE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN,
BEGROTING, BUITENLANDS BELEID
EN EUROPESE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 30
van 11 januari 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Begroting 2001 – Inburgeringsbudget

In zijn Septemberverklaring deelde de minister-president mee : "Voor inburgering wordt in 2001 758 miljoen frank uitgetrokken". Een zeer precies bedrag, wat dus moet verwijzen naar een planning met concrete cijfers.

Tijdens de begrotingsbesprekingen kon coördinerend minister Vogels alleen verduidelijking geven over het bedrag dat in de begroting Welzijn stond, een fractie van de 758 miljoen. Noch de verschillende onderdelen van de begroting 2001, noch de toelichtingen van de ministers en de bespreking van de begrotingen in de verschillende commissies vermelden hoe men tot een bedrag van 758 miljoen kan komen en hoe en onder welke voorwaarden dit zal worden besteed.

Omdat inburgering een van de beleidsprioriteiten is van de regering en er volgens de Septemberverklaring een duidelijk plan-met-prijskaartje afgesproken was voor 2001, is het nodig hier een duidelijk zicht op te krijgen.

Waar is het bedrag dat door de minister-president werd vermeld in de Septemberverklaring terug te vinden in de verschillende onderdelen van de begroting 2001 ?

Antwoord

Het bedrag van 758 miljoen frank dat werd vermeld in de Septemberverklaring is terug te vinden in de uitgavenbegroting 2001 onder de hierna opgesomde basisallocaties :

Progr.	BA	Omschrijving	Totaal krediet	Aandeel inburgering
41.1	01.03	Provisieel krediet in het kader van de inburgering	235,0	235,0
41.7	34.01	Subsidies voor de aanmoediging, organisatie en ontwikkeling van activiteiten voor de integratie van etnisch-culturele minderheden	350,5	336,0
41.7	34.02	Subsidies specifiek voor impulsprogramma's in het kader van het onthaalbeleid voor nieuwkomers	60,0	60,0
41.7	34.03	Subsidies voor projecten in het kader van het beleid ten aanzien van etnisch-culturele minderheden	17,0	17,0
52.4	41.08	Allerhande uitgaven in het kader van het inburgeringsbeleid	110,0	110,0
Totaal			772,5	758,0

De Vlaamse regering besliste dat bij de herverdeling van het provisieel krediet ingeschreven op programma 41.1, basisallocatie 01.03, minstens rekening moest worden gehouden met een versterking van de PRIC, waarvoor 10 miljoen frank werd uitgetrokken, en met een bedrag van 2 miljoen frank bestemd voor de VGC. Naast de reeds vooropgestelde onthaaltrajecten gefinancierd vanuit programma 41.7, basisallocatie 34.02, is het de bedoeling dat minstens 1.500 onthaaltrajecten worden opgestart. (*PRIC : Provinciaal Integratiecentrum ; VGC : Vlaamse Gemeenschapscommissie – red.*)

Op basisallocatie 34.01 van programma 41.7 zijn de kredieten opgenomen voor de financiering van het Vlaams Minderhedencentrum, de centra voor minderheden, de lokale diensten, de cellen voor woonwag- en vluchtelingenwerk en de taallessen georganiseerd via de centra overeenkomstig het decreet van 28 april 1998 inzake het Vlaams beleid ten aanzien van etnisch-culturele minderheden.

De kredieten opgenomen op basisallocatie 34.02 van programma 41.7 worden gebruikt voor de financiering van 450 onthaaltrajecten.

Overeenkomstig artikel 43, § 1 van bovenvermeld decreet dient ten minste 5 % en ten hoogste 10 % van het totale budget dat jaarlijks wordt uitgetrokken voor de uitvoering van het decreet, te worden aangewend voor projecten met een experimenteel of vernieuwend karakter. De daartoe vereiste kre-

dieten (17,0 miljoen frank) werden ingeschreven op basisallocatie 34.03 van programma 41.7.

De 110,0 miljoen frank ingeschreven op programma 52.4 dienen ter financiering van het tewerkstellingsluik van het inburgeringsbeleid. Naast de basisdienstverlening wordt in bijkomende modules van trajectbegeleiding, IBO-stages en inschakeling via uitzendarbeid voorzien. (*IBO : individuele beroepsopleiding in de onderneming – red.*)

**Vraag nr. 31
van 11 januari 2001
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH**

Verbinding A8-E19 – Overleg met Waalse regering

In het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen werd beslist dat op de A8 in Essenbeek (Halle) de gelijkgrondse kruisingen moeten verdwijnen.

Een dossier waarvoor we reeds decennialang vragende partij zijn is de verbinding van de A8 (E429) in Rebecq met de E19 in Haut-Ittre op Waals grondgebied.

Via de media vernam ik dat er tijdens een overleg tussen de minister-president van de Vlaamse regering en de minister-president van de Waalse regering hieromtrent een akkoord zou zijn gesloten.

Wat werd er exact beslist over deze aangelegenheid ?

Antwoord

Op de gezamenlijke ministerraad van de Vlaamse en Waalse regeringen van 4 oktober 2000 hebben beide regeringen de wil geuit om de meest geschikte oplossing te bepalen voor de aansluiting van de autosnelweg A8 (Brussel-Rijsel) op de ring rond Brussel (Brussel-Parijs), onder andere door de verkeerslichten op de huidige kruispunten weg te laten halen.

Daartoe werd beslist een werkgroep op te richten die belast is met de afhandeling van dit akkoord. Deze ambtelijke werkgroep is nog niet volledig samengesteld en is derhalve nog niet bijeengekomen.

Op het Vlaams niveau is in het ontwerp driejarenprogramma 2001-2002-2003 van de administratie Wegen en Verkeer het project "A8 (E429) omvorming tot autosnelweg met inbegrip van geluidsmaatregelen te Halle" opgenomen in de kolom "na 2003". In dit dossier zullen de nog aanwezige gelijkgrondse kruispunten worden omgebouwd tot boven- of ondergrondse kruisingen.

Op deze wijze kan de omvorming van de gewestweg N203 tot vervolgetraject van de autoweg A8 een alternatief vormen voor de aanleg van een nieuwe autosnelweg op Waals grondgebied.

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 51
van 15 december 2000
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Interlandelijke adoptie – Onderzoek buitenlandse contacten

Het besluit van 20 oktober 1998 inzake interlandelijke adoptie bepaalt in artikel 11, § 2 dat de Vlaamse Centrale Autoriteit de buitenlandse contacten onderzoekt en goedkeurt. De kostprijs van dit onderzoek is bij besluit vastgelegd op 25.000 frank.

1. Waaruit bestaat het onderzoek naar het buitenlands kanaal ?
2. Doet Kind en Gezin dit onderzoek volledig zelf, of doet zij een beroep op derden, bijvoorbeeld ambassades ?
3. Indien Kind en Gezin een beroep doet op derden om dit buitenlands kanaal te onderzoeken, vergoedt zij deze derden dan voor hun hulpverlening ?
4. Wat is de precieze kostenstructuur van dit onderzoek ?
5. Hoeveel onderzoeken naar buitenlandse kanalen deed Kind en Gezin in 1998 en 1999 ?
6. Hoeveel buitenlandse kanalen werden na onderzoek goedgekeurd en niet goedgekeurd voor de jaren 1998 en 1999 ?
7. Hoelang duurt zo'n onderzoek (gemiddeld, kortste en langste onderzoek) ?

Antwoord

1. Het onderzoek van een buitenlands kanaal behelst drie stappen :
 - melding van het buitenlands contact aan Kind en Gezin ;
 - onderzoek : samenstelling inlichtingendossier door de kandidaten met informatie over het buitenlands contact en het herkomstland ; formulier "aangifte buitenlandse contacten zelfdoeners" ; evaluatie van het inlichtingendossier door de diplomatieke post en door Kind en Gezin ;
 - Kind en Gezin bepaalt zijn eindoordeel op grond van de beoordeling van het inlichtingendossier en verstrekte documenten, het formulier "aangifte buitenlandse contacten zelfdoeners" en de informatie vanwege de diplomatieke post.
2. Het onderzoek geschiedt steeds via de ambassades, die indien nodig een beroep kunnen doen op derden ter plaatse. De kosten van dit onderzoek door derden worden aangerekend aan Kind en Gezin.
3. Ja.

4. Het is een forfait, gebaseerd enerzijds op het forfait dat ook in Nederland werd aangerekend toen zelfdoeners nog werden toegelaten in de Nederlandse wetgeving en anderzijds op de gemiddelde kostprijs van dergelijk onderzoek door derden (meestal advocaten) in de herkomstlanden.

5 en 6. In 1998 keurde Kind en Gezin één buitenlands kanaal goed, in 1999 ook één en in 2000 drie.

Twee aanvragen werden geweigerd, respectievelijk vanwege een negatief advies van de Belgische ambassade en vanwege de vaststelling dat het herkomstland geen zelfdoeners toelaat.

7. Kortste onderzoek : drie maanden. Langste onderzoek : vijf maanden.

De termijnen vermeld in de handleiding voor zelfdoeners zijn : dertig dagen na de melding geeft Kind en Gezin zijn standpunt, acht weken na het inlichtingendossier geeft Kind en Gezin zijn eindoordeel.

**Vraag nr. 63
van 11 januari 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Asielzoekers – Opvangbeleid

De Vlaamse overheid heeft een opdracht in het kader van het opvangbeleid van nieuwkomers. Artikel 2 van het decreet inzake etnisch-culturele minderheden zegt immers dat personen die asiel hebben aangevraagd en waarvan de aanvraag niet definitief werd afgewezen, hierop recht hebben.

Zowel de bepalingen inzake emancipatiebeleid als inzake onthaalbeleid zijn op hen van toepassing. Vooral bij de beleidsdomeinen Welzijn, Gezondheidszorg en Onderwijs ligt hier een belangrijke opdracht.

Geregeld horen we over de maatregelen die de minister van Onderwijs neemt samen met de onderwijswereld, maar omtrent de maatregelen die vanuit Welzijn en Gezondheidszorg worden genomen, met extra financiering van de Vlaamse overheid, blijft het opvallend stil.

Niet alleen geeft een Vlaams beleid een meerwaarde aan de rechten van deze mensen, daarenboven is dit een bevoegdheid van Vlaanderen, waarbij de regering het voortouw zou moeten nemen.

Welke stappen heeft de minister sinds haar aantreden gezet om hierover in overleg te treden met : het federale beleid, de Vlaamse Gemeenschapscommissie, de provinciebesturen, de OCMW's, de gemeenten, de initiatieven algemeen welzijn, de geestelijke gezondheidszorg, de thuiszorg, de gehandicaptensector, de preventieve gezondheidszorg en andere initiatieven die in dit kader een zinvolle actor zijn ?

Antwoord

Onthaal en opvang van asielzoekers : de beleidscontext

Vluchtelingen die in België asiel hebben aangevraagd en wier aanvraag niet definitief werd afgewezen, behoren tot de doelpubliek van het minderhedenbeleid (art. 2, 2° b) van het decreet van 28 april 1998 inzake het Vlaams beleid ten aanzien van etnisch-culturele minderheden.

In de federale staatstructuur die eigen is aan België zijn de bevoegdheden van de respectieve overheden inzake onthaal en opvang als volgt bepaald.

- a) Asielzoekers wier aanvraag nog niet ontvankelijk is verklaard, vallen onder de verantwoordelijkheid van de federale overheid.
- b) Asielzoekers wier aanvraag ontvankelijk is verklaard, vallen onder de verantwoordelijkheid van de gemeenschappen. Deze groep behoort tot de doelgroepen van het inburgeringsbeleid.
- c) Asielzoekers wier aanvraag wordt aanvaardt, krijgen het statuut van erkend vluchteling en vallen onder de verantwoordelijkheid van de gemeenschappen. Deze groep behoort tot de doelgroepen van het emancipatiebeleid. Indien aangewezen, kunnen erkende vluchtelingen alsnog een aangepast onthaalprogramma volgen.
- d) Asielzoekers wier aanvraag definitief wordt afgewezen en die geen recht op wettig verblijf meer hebben, vallen onder de verantwoordelijkheid van de gemeenschappen.
- e) Mensen zonder wettig verblijf (waaronder ook asielzoekers wier aanvraag definitief werd afgewezen) die door de regularisatiecampagne van de federale overheid recht op wettig verblijf verwerven, vallen onder de verantwoordelijkheid van de gemeenschappen. Deze groep be-

hoort tot de doelgroepen van het inburgeringsbeleid.

De groepen waaraan in voorliggende parlementaire vraag wordt gerefereerd, vallen onder *de tweede categorie asielzoekers*.

Het inburgeringsbeleid

Asielzoekers wier aanvraag ontvankelijk werd verklaard, behoren tot de doelgroepen van het inburgeringsbeleid in de experimentele fase (2000-2001). Zij zullen – naar mag worden aangenomen – ook behoren tot de doelgroepen die in het inburgeringsdecreet zullen worden opgenomen.

Voor het realiseren van inburgeringstrajecten in de periode september 2000 – oktober 2001 is in totaal 214,7 miljoen frank uitgetrokken. Met dit bedrag zullen 24 onthaalbureaus verspreid over Vlaanderen in totaal aan een 1.700-tal nieuwkomers een onthaaltraject aanbieden. Het aandeel van de asielzoekers hierbinnen kan momenteel nog niet worden bepaald. De rapportering van de onthaalbureaus aan de Vlaamse overheid middels het cliëntvolgssysteem Traject 2000 – gepland voor november 2001 – zal toelaten het aantal bereikte asielzoekers exact in te schatten.

Om alvast zicht te krijgen op deze specifieke groep nieuwkomers, hun profiel, noden en verwachtingen, heb ik eind 1999 (op een ogenblik dat er nog geen sprake was van het inburgeringsbeleid) opdracht gegeven om hierover onderzoek te verrichten. De resultaten worden voorgesteld op een studievoormiddag over nieuwkomers op 22 februari 2001.

Het onderzoek reikt materiaal aan om de maatzorg binnen het inburgeringsbeleid verder te verfijnen. Het onderzoek toont ook aan dat de sociale omgeving van nieuwkomers in het algemeen en asielzoekers in het bijzonder, vaak zeer beperkt is, dat deze sociale omgeving zich veelal post-migratoir vormt en dat het onthaalbureau een belangrijke rol vervult bij de opbouw van een sociale woning.

Het belang van de sociale dimensie van het onthaalbureau – een aspect dat tot op heden wat onderbelicht is geweest – zal zeker worden meegegenomen bij de uitwerking van het inburgeringsdecreet.

Aandacht vanuit de categoriale sector

De beleidsaandacht voor asielzoekers wier aanvraag ontvankelijk werd verklaard en nog niet de-

finitief werd afgewezen, beperkt zich niet tot het inburgeringsbeleid.

Overeenkomstig het minderhedendecreet van 28 april 1998 wordt van de categoriale sector verwacht dat hij activiteiten ontplooit gericht op de drie kerndoelstellingen van het minderhedenbeleid. Dit impliceert automatisch dat men ook werkzaamheden ontplooit rond het onthaal en de opvang van asielzoekers.

Binnen elke provincie is een provinciaal integratiecentrum erkend en gesubsidieerd. Het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad wordt als een provincie beschouwd en beschikt ook over een integratiecentrum. In de steden Gent en Antwerpen wordt telkens een lokaal integratiecentrum erkend en gesubsidieerd. In totaal zijn er acht integratiecentra. Naast een ondersteunings- en stimuleringsopdracht ten aanzien van lokale besturen, hebben deze centra ook specifieke opdrachten in het kader van het onthaal en de opvang van asielzoekers.

Daarnaast worden er vijf provinciale cellen voor vluchtelingenwerk gesubsidieerd. Deze cellen ondersteunen gemeenten, OCMW's, vrijwilligerswerking, het algemeen welzijnswerk, vluchtelingendiensten en onthaalbureaus in hun werk met en voor vluchtelingen.

Centrale telefonische tolkdienst

Vanuit de vaststelling dat taalproblemen er geregeld toe leiden dat een groot aantal maatschappelijke voorzieningen moeilijk of niet communiceren met asielzoekers of anderstalige nieuwkomers, werd onder de vorige regering het voorstel geformuleerd om een centrale telefonische tolkdienst op te richten. Een haalbaarheidsstudie terzake bevestigde het nut van een centrale tolkdienst en gaf aan in welke vorm en onder welke voorwaarden deze dienst kan worden opgericht.

In opvolging van deze studie heb ik begin 2000 de opdracht gegeven om de start van een centrale telefonische tolkdienst concreet voor te bereiden. Eind 2000 heeft de Vlaamse regering op mijn voorstel beslist om de effectieve start van deze tolkdienstverlening toe te wijzen aan het Vlaams Minderheden centrum. Momenteel loopt binnen het VMC de selectieprocedure voor het aanwerven van een directeur voor deze tolkdienst.

Doel van de Vlaamse Centrale Tolkdienst is een verantwoorde communicatie tussen anderstaligen en maatschappelijke voorzieningen mogelijk te maken door professionele tolken in te zetten. Al-

vast in een eerste fase wordt het tolken beperkt tot telefonische tolken. Dit sluit ook aan bij het toekomstbeeld van de tolken in Europa. Uit onderzoek blijkt immers dat er binnen Europa de komende jaren een sterke groei van telefonische tolkendiensten wordt verwacht.

Om ondertussen een antwoord te bieden op de acute nood aan tolkdienstverlening, worden daarnaast subsidies verleend aan een Sociaal Vertaalbureau van Brussel Onthaal. Deze dienst verzorgt telefonische tolkdienstverlening voor OCMW's en andere organisaties. Asielzoekers zijn talrijk aanwezig onder het cliënteel waarvoor deze diensten telefonisch tolkdienstverlening inschakelen.

Dienstverlening van Kind en Gezin

Kind en Gezin werkt nauw samen met de asielcentra. Deze samenwerking omvat een systematische opvolging bij de oprichting van nieuwe asielcentra, met het oog op het realiseren van de dienstverlening van Kind en Gezin. Hierbij wordt ook in de mogelijkheid voorzien om tolken in te schakelen. Lokaal werkt Kind en Gezin ook samen met de integratiediensten.

Met het oog op het ontwikkelen van een integrale en gecoördineerde aanpak van de medisch-preventieve begeleiding van jonge kinderen in asielcentra, werd in de loop van 2000 een procedure tot samenwerking tussen Kind en Gezin en de asielcentra uitgewerkt vertrekkend van het begrippenkader zoals omschreven in minderhedendecreet. Er werden tevens richtlijnen inzake vaccinatie uitgewerkt. Tijdens het werkjaar 2001 wenst Kind en Gezin de aspecten noodhulp, psychosociale ondersteuning en voedingsrichtlijnen nader uit te werken.

In de rand kan ook worden vermeld dat Kind en Gezin mensen zonder wettig verblijf ondersteund heeft bij het indienen van hun regularisatieaanvraag, door op basis van objectieve gegevens de verblijfsduur van de betrokkenen te staven.

Toegankelijkheid van de gezondheidsvoorzieningen

De LOGO's (lokaal gezondheidsoverleg), die de intergemeentelijke samenwerking aansturen met het oog op gezondheidsbevordering, hebben de opdracht om binnen de Vlaamse gezondheidsdoelstellingen bijzondere aandacht te hebben voor kansarmen, waaronder asielzoekers.

Midden mei – begin juni 2001 zal de administratie Gezondheidszorg, in samenwerking met de koepelorganisaties van de voorzieningen en diensten in de geestelijke gezondheidszorg en terreindeskundigen, een symposium organiseren over de toegang tot de geestelijke gezondheidszorg voor mensen zonder papieren. Hoewel dit symposium vertrekt vanuit de problematiek van mensen zonder wettig verblijf, zullen de inzichten en beleidsvoorschriften ongetwijfeld belangrijke aanknopingspunten bieden voor een gerichter beleid inzake geestelijke gezondheidszorg voor asielzoekers.

Toegang tot het VFSIPH

Een aanvraag voor bijstand bij het VFSIPH is slechts ontvankelijk wanneer er een wettig verblijf (inschrijving in het bevolkings- of vreemdelingenregister) is aangetoond en een voorafgaand verblijf (*VFSIPH : Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap – red.*). Eind december 2000 werden de verblijfsvoorwaarden voor toegang tot het VFSIPH versoepeld. Zo kan een aanvraag omtrent een minderjarig kind dat niet wettig in België verblijft en/of waarvan de wettelijke vertegenwoordiger niet voldoet aan de voorwaarde van voorafgaand verblijf, door de administrateur-generaal van het Vlaams Fonds toch ontvankelijk worden verklaard.

Het betreft een uitzonderingsprocedure voor behartenswaardige gevallen, waarbij het behartenswaardige dient gemotiveerd te worden vanuit het feit dat er voor het kind geen andere oplossing mogelijk is dan een vanuit het Vlaams Fonds verleende bijstand en dat het kind om welke reden dan ook niet in aanmerking komt voor andere gesubsidieerde bijstand, noch in België, noch in het land van herkomst.

Indien een aanvraag ontvankelijk wordt verklaard, wordt het dossier – zoals andere dossiers – doorverwezen naar de provinciale evaluatiecommissie, die bepaalt of het kind volgens de regels van het Vlaams Fonds echt gehandicapt is en/of het kind nood heeft aan de bijstand die het Vlaams Fonds aanbiedt.

Het desbetreffende besluit werd op 24 januari 2001 gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

Jongeren uit etnisch-culturele minderheidsgroepen

Eind 2000 heb ik het Vlaams Minderhedencentrum de opdracht gegeven om, in nauwe samenwerking met het forum van organisaties van etnisch-cultu-

rele minderheden, een actieplan voor integrale jeugdzorg voor jongeren uit etnisch-culturele minderheidsgroepen uit te werken. Het spreekt voor zich dat kinderen van asielzoekers evenals minderjarige asielzoekers door dit project worden gevat. Dit project loopt tot eind 2001.

Dit jongerenproject heeft tot doel de nodige elementen aan te reiken om een integrale kind- en jeugdhulpverlening uit te tekenen, die maximaal toegankelijk is voor jongeren uit de onderscheiden etnisch-culturele minderheidsgroepen die een hulpvraag hebben. Het project moet ook strategieën aanreiken om etnisch-culturele minderheidsgroepen beter te laten participeren aan het ontwikkelingsproces integrale jeugdhulpverlening enerzijds, en om de thuisomgeving van kinderen en jongeren uit etnisch-culturele minderheidsgroepen te versterken en te ondersteunen bij het opnemen van hun verantwoordelijkheid ten aanzien van kinderen en jongeren anderzijds.

Dit jongerenproject moet daarnaast ook bijdragen tot het voorbereiden van de uitbouw van een kennis- en begeleidingscentrum inzake opvang en begeleiding van buitenlandse niet-begeleide minderjarigen in nood.

Wat specifiek de niet-begeleide buitenlandse minderjarigen betreft, worden ook nu reeds enkele specifieke opvangcentra gesubsidieerd. Daarnaast voerde CAW De Mare VZW in het werkjaar 2000 met projectsubsidies in het kader van het minderhedendecreet een experimenteel project uit betreffende de begeleiding van alleenstaande onvankelijk verklaarde jonge asielzoekers (*CAW: Centrum voor Algemeen Welzijnswerk – red.*). En eind 2000 heeft Kind en Gezin een schrijven gericht aan de centra voor kinderzorg en gezinsondersteuning (CKG) betreffende het aanbieden van crisisopvang aan niet-begeleide minderjarige asielzoekers.

Naast het jongerenproject heb ik in het kader van het inburgeringsbeleid opdracht gegeven om, naar aanleiding van het recentelijk gestart onderzoek naar de lokale vormgeving van het inburgeringsbeleid, specifiek na te gaan of onthaalbureaus kunnen of moeten instaan voor de trajectbegeleiding van minderjarige anderstalige nieuwkomers. Het onderzoek moet toelaten de voor- en nadelen van een gezamenlijke eenvormige aanpak van het onthaal van nieuwkomers, ongeacht hun leeftijd en de financiële en andere consequenties hiervan, in kaart te brengen. De resultaten van dit onderzoek zullen in juli 2001 beschikbaar zijn.

Toenemende aandacht voor diversiteit en interculturaliteit

Vanuit de vaststelling dat meerdere sectoren inspanningen doen om hun voorzieningen op één of andere manier te interculturaliseren, maar dat deze inspanningen te veel los van elkaar gebeuren en dat er veelal een gebrek is aan een duidelijke visie op interculturaliseren en op de wegen om dit te bereiken, heb ik ten slotte eind 2000 opdracht gegeven om nader onderzoek te verrichten naar diversiteit en interculturaliteit als uitgangspunt om de toegankelijkheid van de algemene voorzieningen en de welzijnsrechten voor etnisch-culturele minderheden (waaronder asielzoekers en hun kinderen) te verhogen. Het onderzoek moet resulteren in een draaiboek voor het voeren van een diversiteitsbeleid en de noodzakelijke instrumenten hiervoor.

De keuze voor interculturalisering en het vormen van mensen (als leerling – opleider – werknemer) op het vlak van omgaan met diversiteit lijkt mij op termijn de beste weg om onze samenleving verdraagzaam en onze voorzieningen toegankelijker te maken voor alle minderheidsgroepen, waaronder ook asielzoekers.

Vraag nr. 65 van 11 januari 2001 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Internationaal Jaar van de Vrijwilliger – Voorstellen

De minister verklaarde begin 2000 dat alle ministers tegen midden 2000 voorstellen moesten uitwerken om de doelstellingen van dit Internationaal Jaar te helpen realiseren voor hun bevoegdheden. Uit het antwoord van de minister op schriftelijke vraag nr. 212 van 28 juni 2000 blijkt dat dit nog niet gebeurde (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 17 november 2000, blz. 314).

Begin december 2000 lanceerde de Vlaamse regering in het kader van het Internationaal Jaar van de Vrijwilliger in 2001 een campagne voor vrijwilligerswerk. Dit doet veronderstellen dat nu alle ministers hun prioriteiten hebben vastgelegd.

1. Welke voorstellen werden door elke minister ingediend? Wanneer? Met welke motivatie?
2. Hoe wordt het Vlaams Parlement betrokken bij deze voorstellen?

Antwoord

1. Als bijlage vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger de persberichten van de verschillende minsters.
2. Wanneer decretale initiatieven worden genomen, zal het parlement bij het bepalen van inhoud en vorm worden betrokken.

Het is het prerogatief van het Vlaams Parlement om zelf ook initiatieven te nemen.

(Als bijlage : persmededelingen van de Vlaamse regering en van de ministers Mieke Vogels, Bert Anciaux, Vera Dua, Renaat Landuyt, Johan Sauwens en Steve Stevaert, alle van 5 december 2000. Deze bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 67
van 12 januari 2001
van de heer CARL DECALUWE**

Kinderdagverblijven – Kortrijk-Roeselare-Tielt

De Vlaamse regering vermeldt in haar begroting 2001 een substantieel bedrag voor de uitbouw van de kinderopvangsector.

Begin 2000 reageerden vele Vlaamse steden, gemeenten en organisaties op het schrijven van Kind en Gezin met een toelichting van hun toekomstplannen.

De uitwerking van deze opties is veelal afhankelijk van het beschikbare personeel en de financiële steun van de Vlaamse overheid.

1. Kan de minister een overzicht geven van de aanvragen tot uitbreiding van de accommodatie voor de kinderdagverblijven in het arrondissement Kortrijk-Roeselare-Tielt, met de vermelding welke initiatieven gemeentelijk dan wel privé zijn ?
2. Volgens welke criteria evalueert de Vlaamse overheid de planning en programmering in Kortrijk-Roeselare-Tielt ?
3. Kan een overzicht worden gegeven van de toezeggingen die reeds gebeurden, met de modaliteiten ervan ?

Antwoord

De reacties van vele initiatiefnemers, ook van Vlaamse steden en gemeenten, waren een antwoord op de vraag van Kind en Gezin naar plannen die hier en daar konden bestaan en naar intenties. De mogelijkheid om deze intenties te realiseren hangt vaak af van de mogelijkheid tot subsidiëring door de overheid.

1. De lijst van aanvragen tot uitbreiding van de accommodatie voor kinderdagverblijven in de provincie West-Vlaanderen volgt hierna (aanvragen betreffende het arrondissement Kortrijk-Roeselare-Tielt in vet vermeld).

Nieuwe initiatieven

Gemeente	Naam/adres	Organiserend bestuur	Erkende capaciteit	Gevraagde bijkomende plaatsen
Brugge	Garenmarkt	VZW		28
Brugge	buurt van het AZ St-Jan	OCMW		49
Brugge – Sint-Pieters	Oude Oostendeseesteenweg	VZW		48
Diksmuide	't Bubbeltje/Grauwe Broedersstraat	VZW		30
Oostende	lokalen rustoord	OCMW		24
Zeebrugge	Peuterhaven/Zusterstraat	VZW		28
Oostende	De Speelboom/Elisabethlaan	VZW		24
Oostende	AZ Damiaan – Kreekstraat	VZW		36
Jabbeke	AZ OLV Ter Linden Knokke-Heist	VZW		nog onbekend
	AZ Koningin Fabiola – Blankenberge			
Knokke-Heist	De Zeeparel – Noordstraat	VZW		nog onbekend

Capaciteitsuitbreidingen

Gemeente	Naam/adres	Organiserend bestuur	Erkende capaciteit	Gevraagde bijkomende plaatsen
Deerlijk	Schragenstraat	VZW	23	19
Heist-aan-Zee	Stadhuisstraat	VZW	49	11
Kortrijk	Budastraat	VZW	91	28
Kortrijk	Rekollettenstraat	VZW	32	18
Menen	Binnenhof	VZW	67	7
Roeselare	Brugsesteenweg	OCMW	36	15
Sint-Andries	Molenwiekstraat West	VZW	36	36
Sint-Kruis	Pastorieweg	VZW	78	14
Blankenberge	Kerkstraat	OCMW	30	6
Blankenberge	Dr. Verhaeghestraat	OCMW	52	5
Kortrijk	Pater Damiaanstraat	VZW	49	2

We vermelden hierbij dat er tevens vragen zijn voor diensten voor opvanggezinnen over de gemeentegrenzen heen.

2. Voor de planning en de programmatie van plaatsen voor kinderopvang heeft de Vlaamse openbare instelling Kind en Gezin twee zaken gedaan.

Eenzijds gezocht naar een wijze om de behoefte te bepalen aan kinderopvang, verdeeld over de Vlaamse provincies. Daarbij werd rekening gehouden met beleidsopties en doelgroepen. De raad van bestuur heeft de planningscijfers per provincie vastgelegd.

Daarnaast was er de behoefte om nog meer tot op het niveau van gemeenten de programmatie door te trekken. Aldus gebeuren de planning en programmatie niet volgens arrondissement, maar per provincie en gemeente.

De raad van bestuur heeft in dit verband in relatie tot een aantal parameters, zoals de gegevens uit de kansarmoedeatlas, beschikbare

plaatsen in de lagere school, de beschikbare opvangplaatsen en het aantal kinderen in een bepaalde leeftijd, een lijst opgemaakt per provincie waarin de gemeenten in volgorde van hun tekortindex aan opvangplaatsen worden gerangschikt.

Deze lijst zal van jaar tot jaar op basis van nieuwe gegevens opnieuw worden berekend. Deze lijst wordt voor de raad van bestuur van Kind en Gezin de leidraad die hij volgt voor haar beslissingen in de gesubsidieerde sector.

3. In 2000 werden een eerste reeks beslissingen genomen om 1.500 plaatsen te realiseren. Vermits het instrument in de tweede helft van 2000 werd beslist, kon het voor 2000 nog niet worden gebruikt. De beslissingen voor 2001 werden door de raad van bestuur van 31 januari 2001 genomen.

De lijst met de besliste nieuwe plaatsen in 2000 en 2001 in de provincie West-Vlaanderen volgt hierna (dossiers uit arrondissement Kortrijk-Roeselare-Tielt staan in vet vermeld) :

2000

Gemeente	Naam/adres	Organiserend bestuur	Erkende capaciteit	Gevraagde bijkomende plaatsen
Nieuwe initiatieven				
Kortrijk-Bissegem	Gullegemsesteenweg 128	VZW		28
Capaciteitsuitbreidingen				
Blankenberge	Dr. Verhaeghestraat 3	OCMW	49	3
Diksmuide	Kwadestraat 2	VZW	49	4
Izegem	Ommegangstraat 41	VZW	49	11
Roeselare	Seringenstraat 55	VZW	49	4
Tielt	Keidam 77	VZW	66	11

Al deze nieuwe plaatsen zijn in 2000 gerealiseerd

2001

Het betreft de toezeggingen voor 2001 waarbij een principiële beslissing werd genomen. Het is nu aan de aanvragers om te realiseren. In mei wordt aan de raad van bestuur een overzicht gegeven van de reacties van de initiatiefnemers of zij het aanbod van Kind en Gezin voor een principieel akkoord aanvaarden of niet. Mocht daarbij vrije ruimte ontstaan, dan legt de administratie ook meteen nieuwe voorstellen aan de raad van bestuur voor.

Gemeente	Naam/adres	Organiserend bestuur	Erkende capaciteit	Gevraagde bijkomende plaatsen
Nieuwe initiatieven				
* Brugge	buurt van het AZ St-Jan	OCMW		49
Zusters		VZW		
OLV van 7 Weeën				
Capaciteitsuitbreidingen				
** Kortrijk	Rekollettenstraat 48B	VZW	32	18
** Kortrijk	Pater Damiaanstraat 6	VZW	49	2
*** Menen	Binnenhof	VZW	67	7
*** Kortrijk	Budastraat	VZW	91	28

- * Het OCMW Brugge en de VZW Zuster Onze-Lieve-Vrouw van 7 Weeën dienden beiden een vraag in voor de oprichting van een kinderdagverblijf in de buurt van het AZ Sint-Jan (*AZ : Algemeen Ziekenhuis – red.*). De raad van bestuur van Kind en Gezin heeft aan beide initiatiefnemers gevraagd om de mogelijkheid te onderzoeken tot het aangaan van een samenwerkingsverband.

Dit dossier zal opnieuw aan de raad van bestuur worden voorgelegd (toewijzing van een principeel akkoord voor een capaciteit van 49 plaatsen) zodra duidelijk is of al dan niet een gezamenlijk project kan worden ontwikkeld.

De initiatiefnemers krijgen tot uiterlijk 30 april 2001 de tijd om hun plannen kenbaar te maken.

- ** Aan deze kinderdagverblijven wordt, met ingang van 1 februari 2001, een principeel akkoord verleend voor een capaciteitsuitbreiding.
- *** Aan deze kinderdagverblijven *kan* een principeel akkoord worden verleend onder de uitdrukkelijke voorwaarde dat zij hun vraag daartoe vóór 30 april 2001 formeel indienen.

Vraag nr. 68
van 18 januari 2001
van de heer CARL DECALUWE

Omzetting Europese regelgeving – Stand van zaken

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden
Vraag nr. 34
van 18 januari 2001
van de heer Carl Decaluwe
Blz. 1263

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

Vraag nr. 69
van 18 januari 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Moties en resoluties – Opvolging

Zie :
Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie
Vraag nr. 80
van 18 januari 2001
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 1274

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

Vraag nr. 102
van 9 februari 2001
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Niet-begeleide minderjarige asielzoekers – Opvang

Sinds kort vangt de Vlaamse Gemeenschap in Aalst niet-begeleide minderjarige asielzoekers op.

1. Hoeveel niet-begeleide minderjarige asielzoekers werden opgevangen in het jaar 2000 ?

Wat was de verblijfsduur ?

Hoeveel minderjarigen konden weer naar huis terugkeren ?

2. Wie verwijst de minderjarigen door naar 't Huis in Aalst ?
3. Hoe wordt bepaald of iemand minderjarig is of niet ?

Worden daartoe bepaalde onderzoeken uitgevoerd ?

4. Vanuit welke sector binnen Welzijn wordt deze opvang gesubsidieerd ? Bijzondere Jeugdbijstand ?
5. Wordt deze opvang gesubsidieerd als een experiment of project, of vanuit een regulier kader ?

Antwoord

1. Aantal, verblijfsduur, terugkeer

Cijfers opvang

Vooraf is het belangrijk te onderstrepen dat de opvang van 't Huis zich richt naar buitenlandse niet-begeleide minderjarigen. Buitenlandse minderjarigen die een asielprocedure doorlopen, kunnen in principe niet worden opgevangen in 't Huis. Dit neemt niet weg dat bij crisisopvang ('s avonds en in het weekend) het onderscheid tussen NBM'en (niet-begeleide minderjarigen) en AMA's (alleenstaande minderjarige asielzoekers) niet als criterium in aanmerking wordt genomen.

In het jaar 1999 werden 32 niet-begeleide minderjarigen opgevangen in 't Huis (de opvang ging pas van start op 9 juni 1999).

In het jaar 2000 werden 56 jongeren opgevangen.

De gemiddelde verblijfsduur (40 % van de jongeren verblijven niet langer dan 1 tot 30 dagen in 't Huis) verklaart waarom met een capaciteit van vijftien plaatsen toch een relatief hoog aantal opnames wordt gerealiseerd.

Gemiddelde verblijfsduur

De gemiddelde verblijfsduur bedraagt :

- drie weken tot enkele maanden voor jongeren die terugkeren naar hun land van herkomst (13 %),
- één tot dertig dagen voor jongeren die verder trekken of verdwijnen (40 %),
- één à twee maanden voor doorstromers naar de illegaliteit (7 %),
- zeven à acht maanden voor doorstromers naar verdere opvang en/of familie (40 %).

Repatriëring

Negen jongeren keerden terug naar hun land van herkomst (8 naar Oost-Europa en 1 naar Marokko).

2. Doorverwijzingen

De jongeren werden doorverwezen door de comités voor bijzondere jeugdzorg (ongeveer 55 %) en de jeugdrechters (ongeveer 45 %).

In de praktijk wordt er geregeld rechtstreeks opgenomen ('s avonds en in het weekend) en wordt de tussenkomst van de doorverwijzer nadien geregeld.

Het grootste gedeelte van de jongeren wordt aangemeld door de politiediensten die de jongeren aantreffen aan de buitengrenzen (Zaventem, Eurostar, Oostende, Zeebrugge), langs de autosnelweg, in vrachtwagens en containers, in de prostitutie in Antwerpen en Brussel.

3. Minderjarigheid

Het bepalen van de minderjarigheid is belangrijk in verband met het al dan niet toekennen van een verblijfstitel aan de betrokkene.

Het verlenen van een verblijfstitel aan vreemdelingen is een federale bevoegdheid. Het is dan ook de federale overheid die belast is met zowel het toezicht als de gehanteerde methodes om de leeftijd vast te stellen.

4. Subsidiëring

't Huis in Aalst wordt gesubsidieerd door de Bijzondere Jeugdbijstand. Deze opvang wordt gesubsidieerd vanuit een regulier kader.

In mei 1999 werden voor het eerst binnen de Bijzondere Jeugdbijstand erkenningen verleend voor de opvang en begeleiding van niet-begeleide minderjarigen. 't Huis in Aalst werd erkend als begeleidingstehuis voor de opvang van vijftien minderjarigen.

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 54
van 18 januari 2001
van de heer FILIP DEWINTER

Vrije Universiteit Brussel – Actie Vlaams Blok Jongeren

Op 15 november jongstleden stond een aantal militanten van de Vlaams Blok Jongeren pamfletten uit te delen aan het restaurant van de campus van de VUB (Vrije Universiteit Brussel) in Etterbeek, tot zij door een persoon die zich "hoofd van de veiligheid" noemde en die verklaarde dat het Vlaams

Blok "niet welkom" is aan de VUB, werden aange-
maand de campus te verlaten.

Hij beriep zich op een standpunt dat de raad van
bestuur van de VUB hieromtrent zou hebben inge-
nomen en op het feit dat de campus van de univer-
siteit "privé-domein" is.

1. Is de minister op de hoogte van een beslissing
van de academische overheid van de VUB over
het "niet-toegelaten" karakter van het Vlaams
Blok of enige andere partij of vereniging ?
2. Is de houding van de VUB ten opzichte van het
Vlaams Blok in overeenstemming met het
grondwettelijk gewaarborgd recht op vrije me-
ningsuiting en het recht op vergadering ?
3. Welke maatregelen worden genomen om bo-
venvermelde rechten te laten eerbiedigen ?

Antwoord

1. Ik was niet op de hoogte van een beslissing van
de academische overheid van de VUB over het
"niet-toegelaten" karakter van het Vlaams Blok
of enige andere partij of vereniging. De rector
van de VUB heeft het relaas wel bevestigd.
2. Ik kan mij niet uitspreken over de rechtmatig-
heid van de actie van de Vrije Universiteit Brus-
sel ten aanzien van de Vlaams Blok Jongeren in
termen van al of niet in overeenstemming zijn
met het recht op vrije meningsuiting en de vrij-
heid van vergaderen.

Ik wil wel de volgende overweging meegeven.

De universitaire campus is een privaat domein
dat in principe alleen toegankelijk is voor wie
daartoe gerechtigd is. Het komt mijns inziens
aan het universiteitsbestuur toe te waken over
de veiligheid en de orde op de campus. Voor
elke activiteit op privaat domein moet toelating
worden gevraagd. Ook op het openbaar domein
zijn de vrijheid van meningsuiting en de vrijheid
van vergaderen niet absoluut. Er zijn meerdere
wetten die m.b.t. de uitoefening ervan beperkin-
gen opleggen.

3. Ik heb geen enkele bevoegdheid om in deze
kwestie enige maatregel te nemen.

Vraag nr. 55 van 18 januari 2001 van de heer FILIP DEWINTER

Universiteit Gent – Vlaams Blokvertegenwoordiger

Het is de minister wellicht niet ontgaan dat er aan
de Universiteit Gent vanuit extreemlinkse hoek
enige agitatie is ontstaan naar aanleiding van de
nieuwe samenstelling van de raad van bestuur van
de universiteit. Met name het feit dat – op basis
van evenredige vertegenwoordiging – ook een
vertegenwoordiger van het Vlaams Blok in de raad
van bestuur zetelt, is blijkbaar een doorn in het oog
van bepaalde extremistische elementen, die er niet
voor terugdeinzen geweld te gebruiken.

Zo werd de vertegenwoordiger van het Vlaams
Blok op vrijdag 15 december belaagd toen hij het
gebouw wilde betreden waar de vergadering van
de raad van bestuur zou plaatsvinden. De toegang
tot het gebouw werd hem op een gewelddadige
manier belet door linkse extremisten, waarbij zijn
kledij werd besmeurd en zijn bril vernield (zie
kopie van proces-verbaal als **bijlage**).

De rector kwam zich vergewissen van de proble-
men en probeerde de "manifestanten" tot andere
gedachten te brengen, maar zonder succes. Hij wei-
gerde echter de politie te laten optreden om de
vertegenwoordiger van het Vlaams Blok toegang
tot de gebouwen te verschaffen, wat nochtans in
zijn bevoegdheid ligt. De raad van bestuur verga-
derde dus zonder de betrokken vertegenwoordiger,
waardoor een kleine minderheid van gewelddadige
extremisten haar slag thuis haalde.

1. Welke maatregelen worden in het vooruitzicht
gesteld om de toegankelijkheid van de vergade-
ringen voor alle leden van de raad van bestuur
van de Universiteit Gent te garanderen ?
2. Zijn vergaderingen waarbij leden van de raad
van bestuur met geweld de toegang wordt ge-
weigerd, wel rechtsgeldig ?

Antwoord

1. Wat de toegankelijkheid van de vergaderingen
betreft, heb ik geen kennis van enig feit waarbij
de leden van de raad van bestuur van de Uni-
versiteit Gent de toegang van de heer Raes tot
de bijeengeroepen vergaderingen zouden heb-
ben bemoeilijkt, laat staan belet.

Wel integendeel, de Vlaamse volksvertegenwoordiger vermeldt dat de rector van de Universiteit Gent heeft geprobeerd manifestanten die de toegang van de betrokkene verhinderden, tot andere gedachten te brengen. Daar de politie reeds aanwezig was, diende de rector deze niet op te roepen ter ordehandhaving.

De rector heeft overigens op een latere datum dit wel gedaan en zal, naar ik aanneem ook in de toekomst, telkens de handhaving van de openbare orde zulks vergt, de politie verzoeken daarvoor in te staan.

Inzoverre de vraag betrekking heeft op de kwestie of de rector de bevoegdheid heeft om aan de politie opdracht te geven om aan een persoon vrijgeleide te geven, meen ik dat zulks zijn bevoegdheid overstijgt. Er is mij geen regel bekend die een rector een injunctierecht zou geven ten opzichte van de politie, die zelf moet oordelen welke maatregelen het meest geschikt zijn om de ordehandhaving te verzekeren.

2. De geldigheid van de vergadering hangt af van de voorschriften hieromtrent in het huishoudelijk reglement van de betrokken instelling.

Ik lees in dat reglement een quorumvereiste. Zulke bepaling is precies ingelast om te verhinderen dat de afwezigheid van een lid de continuïteit van besluitvorming zou verhinderen.

De Vlaamse volksvertegenwoordiger beoogt in zijn vraag gevallen waarbij geweldpleging de aanwezigheid van een rechtmatig lid van de vergadering verhindert.

Vergaderingen waarop leden met of zonder geweld de toegang wordt ontzegd door andere leden van dezelfde vergadering, zijn mijns inziens niet rechtsgeldig. Hier betreft het evenwel een actie ondernomen door derden, ten opzichte van wie de rector onder punt 1 vermelde maatregelen heeft getroffen en treft. De verga-

deringen kunnen mijns inziens dan ook rechtsgeldig plaatsvinden zodra het vereiste quorum daartoe is bereikt.

(De in de vraag vermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 56
van 18 januari 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Vervangingspool – Brussel en Rand

De negentien gemeenten van Brussel vormen voor de vervangingspool in het onderwijs een afzonderlijke zone, waarvoor het equivalent van 144 voltijdse betrekkingen nodig is.

Terwijl de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) elders in Vlaanderen duizenden jonge leerkrachten moest teleurstellen wegens het overaanbod van kandidaten, doet zich in Brussel en in de randgemeenten blijkbaar het omgekeerde voor. Daar blijven vacatures inderdaad open, vooral op het vlak van onderwijzers in de basisscholen en van kleuteronderwijzers.

Werden er maatregelen genomen om een grotere respons teweeg te brengen en zo ja, welke ?

Antwoord

Het probleem van het lerarentekort in Brussel en de invulling van de vervangingspool is mij welbekend.

De VDAB vindt voor de zone Brussel, Dilbeek, Halle en Vilvoorde geen kandidaten meer om de vacatures in de vervangingspool volledig in te vullen. Alleen al in deze zones zoekt de VDAB vandaag nog naar kandidaten voor :

Zone	Behoefte	Vraag	Aanbod	Tekort
Brussel	Basis_13_onderwijzer	39,5	9,9	-29,6
Vilvoorde	Basis_18_onderwijzer	29	16,4	-12,6
Dilbeek	Basis_12_onderwijzer	26,5	14,7	-11,8
Brussel	Basis_13_kleuteronderwijzer	27,5	16,3	-11,2
Halle	Basis_15_onderwijzer	14	6,25	-7,8
Halle	HSO_15_elektriciteit	2,5	0	-2,5
Halle	LSO_15_godsdiensdienst – katholieke	2,5	0,25	-2,3
Dilbeek	LSO_12_hotel	3	1,5	-1,5
Boom	HSO_2_godsdiensdienst – katholieke	1,5	0,3	-1,2

(LSO : lager secundair onderwijs ; HSO : hoger secundair onderwijs – red.)

De VDAB heeft, als arbeidsbemiddelaar, reeds diverse acties ondernomen om deze openstaande plaatsen in te vullen :

- alle werkzoekende leerkrachten basisonderwijs die bij de VDAB een dossier hebben en in de regio Brussel en de Rand wonen, werden individueel aangeschreven ;
- in december zijn de vacatures verspreid via de verspreidingskanalen VDAB (WIS-palen, Internetdatabank) ; (*WIS : Werkinformatiesysteem – red.*)
- de media werden geïnformeerd. Er is een artikel verschenen in "Brussel Deze Week" (gesprek met reporter op 4 december en de problematiek is ook aan bod gekomen op Radio 2, zender Vlaams-Brabant, op 8 januari tussen 7 en 8 uur in een gewestelijk programma) ;
- de VDAB heeft het onderwijsveld geïnformeerd in de Begeleidingscommissie Vervangingspool (inrichtende machten en vakbonden).

Vraag nr. 57
van 18 januari 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Moties en resoluties – Opvolging

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken
 en Energie

Vraag nr. 90
 van 18 januari 2001

Blz. 1274

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

Vraag nr. 58
van 18 januari 2001
van de heer SVEN GATZ

Avondonderwijs kok – Sectorale kennis

Het is voor alle koksstudenten in het avondonderwijs duidelijk dat je, om je te kunnen vestigen, een attest Bedrijfsbeheer nodig hebt of een gelijkgesteld attest. Dit attest kan je trouwens nog behalen in avondonderwijs op één jaar, op basis van één avondles per week.

Daarnaast is er ook nog sectorale kennis vereist. Daarvoor moet je ofwel een praktijkervaring van minimum vijf jaar aantonen, ofwel een brevet of eindgetuigschrift lager secundair onderwijs of beroepsonderwijs of leergang afdeling "hotelbedrijf of restaurantbedrijf" behalen. Door het invoeren van modulaire opleidingen is er verwarring ontstaan en hebben een aantal leerlingen-avondonderwijs gemerkt dat hun deelattest kok of hulpkok niet steeds als voldoende sectorale kennis wordt erkend door alle Kamers voor Ambachten en Neringen. Er is wel een soort informele afspraak tussen de onderwijsinstellingen en de Kamers, maar in de praktijk beoordelen de Kamers dit geval per geval.

Deze regeling leidt tot verwarring en ongelijke toepassing. Een aantal Kamers eist, naast het deelattest kok of hulpkok, ook een deelattest zaal (kelner) of wijnkennis. Dit lijkt gezien het aantal vormingsuren voor het deelattest kok (drie jaar, op basis van 2 avonden per week) overbodig. De ver-

warring lijkt dus op het eerste gezicht enkel te liggen in een gebrekkige kennis m.b.t. het begrip "deelattest" en het modulair systeem van opleidingen. De bestaande wetgeving houdt hiermee geen rekening.

Is de minister op de hoogte van deze moeilijkheden ?

Werd met de federale minister van Middenstand hierover reeds overleg gepleegd, met het oog op een snelle oplossing in het belang van de studenten ?

Antwoord

Artikel 7 van het koninklijk besluit van 21 oktober 1998 tot uitvoering van hoofdstuk 1 van titel II van de programmawet van 10 februari 1998 tot bevordering van het zelfstandig ondernemerschap bepaalt onder meer dat een cursist, na het met vrucht volgen van de opleiding Bedrijfsbeheer in het onderwijs voor sociale promotie, een getuigschrift over de basiskennis van het bedrijfsbeheer verwerft.

Naast de kennis van het bedrijfsbeheer is ook sectorale kennis vereist. Een kok kan deze kennis verwerven door het volgen van de modulaire opleiding hotelbedrijf. Deze opleiding is onderverdeeld in een basisopleiding en een aantal specialisaties. De basisopleiding is op haar beurt onderverdeeld in vier modules : module A hulpkok, module B hulpkelner, module C kok en module D kelner. Na het met vrucht volgen van alle eenheden van een module ontvangt de cursist een deelattest. Na het behalen van het vierde deelattest verwerft hij het brevet van de opleiding. De door de Vlaamse volksvertegenwoordiger vermelde moeilijkheden zijn mij niet bekend. Uit zijn vraag leid ik af dat de verschillende Kamers voor Ambachten en Neringen andere criteria hanteren. Maar het is de bevoegdheid van de federale minister van Middenstand om een uniforme werkwijze met de verschillende Kamers af te spreken.

Ik heb naar aanleiding van deze vraag het probleem ingeleid bij de bevoegde federale collega en gevraagd mij op de hoogte te houden van de oplossing die hij voorstelt.

Vraag nr. 59 van 19 januari 2001 van de heer DIRK HOLEMANS

Onderwijskundig beleidsgericht onderzoek – Openbaarheid

Op 26 oktober 2000 vond het jaarlijks colloquium van het Vlaams Forum voor Onderwijsonderzoek plaats. Naar verluidt, heeft de woordvoerder van het departement Onderwijs hier gesteld dat de resultaten in het kader van het OBPWO (onderwijskundig beleids- en praktijkgericht wetenschappelijk onderzoek) voortaan slechts worden bekendgemaakt als ze passen in de beleidslijnen.

Er is reeds jaren een probleem omtrent het laattijdig uitbrengen van de onderzoeksresultaten, nu komt er blijkbaar selectiviteit bovenop. Dit is in strijd met de openbaarheid van de resultaten van wetenschappelijk onderzoek en de transparantie van het beleid van de Vlaamse regering.

1. Met welke vertraging worden de resultaten van het OBPWO vrijgegeven, en wat is de reden voor deze vertraging ?
2. Wat is de houding van de minister m.b.t. het eventueel niet bekendmaken van bepaalde onderzoeksresultaten ?

Antwoord

Wat het vrijgeven van resultaten van het OBPWO betreft, wil ik uitdrukkelijk stellen dat er in de procedures terzake geen verandering is opgetreden of gepland ten aanzien van wat het besluit van de Vlaamse regering van 1994 daaromtrent bepaalt (BVR van 7 september 1994, art. 17: "Na ontvangst van het eindrapport stuurt de minister een ontvangstmelding aan de promotor(en), waarin, onverminderd de bepalingen van het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de openbaarheid van bestuursdocumenten, wordt aangegeven op welke wijze de resultaten mogen worden bekendgemaakt).

Totnogtoe heb ik alle OBPWO waarvan mijn administratie mij een eindrapport met advies tot valorisatie heeft voorgelegd, vrijgegeven. Indien het vrijgeven soms met wat vertraging gebeurt, is dat enkel omdat zowel mijn administratie als mijn kabinet de eindrapporten, alsook het verslag van de

bespreking ervan in de ambtelijke en wetenschappelijke stuurgroep, aandachtig bestuderen, de draagwijdte van de onderzoeksresultaten inschatten en voorstellen tot valorisatie formuleren. Vermits het beleids- en praktijkrelevant onderzoek betreft, is die valorisatie van het grootste belang en moet ze dan ook grondig worden voorbereid.

Ik heb niet de bedoeling het vrijgeven van resultaten die niet binnen de beleidslijnen passen, te verbieden. Wel wens ik aan te geven waarom ik op bepaalde adviezen niet inga, of te waarschuwen voor het veralgemenen van onderzoeksresultaten die volgens de stuurgroep onvoldoende zijn onderbouwd.

VERA DUA

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN LANDBOUW

Vraag nr. 71
van 19 januari 2001
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Geluidsnormen luchtverkeer – Afstemming

Het bepalen van geluidsnormen voor het luchtverkeer boven Brussel heeft tot gevolg gehad dat een deel van het verkeer, het meest lawaaierige, zijn vliegroute heeft gewijzigd en een overlast betekent voor de randgemeenten.

1. Wat is de stand van zaken in verband met het op elkaar afstemmen van de Brusselse en Vlaamse normen ?
2. Wat is de stand van zaken betreffende het overleg hieromtrent met de federale overheid ?

Antwoord

Voorafgaandelijk wil ik opmerken dat de geluidsnormen voor het luchtverkeer boven Brussel tot gevolg hebben dat er een toename is van het luchtverkeer, en dus ook van de lawaaihinder boven Vlaams grondgebied.

1. In de milieuvergunning van BIAC (luchthaven Zaventem) zijn voor Vlaanderen limieten opgenomen in verband met de geluidsimmissie van de vliegtuigen ('s nachts SEL < 90dBA buiten een nachtzone die wordt begrensd door de LAeq=55dBA-nachtcontour van 1998). Hierdoor zullen vanaf 1 januari 2002 's nachts gelijkaardige beperkingen gelden als in gebied 2 volgens de Brusselse reglementering.

M.b.t. overleg kan het volgende worden vermeld.

- Er heeft een eerste contactvergadering plaatsgehad op 18 mei 2000, waaraan deelgenomen hebben : vertegenwoordigers van het kabinet-Gosuin, mijn kabinet, BIM en de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer.

Uit dit overleg bleek dat verhoudingsgewijs slechts een beperkt aantal vluchten het Brusselse gewest overvliegt. Ook werd duidelijk dat het invoeren van de Brusselse geluidsnormen in Vlaanderen, een de facto verbod zou inhouden van de nachtvluchten.

- In het kader van het intergewestelijk overleg in verband met luchthavens (protocolakkoord tussen de gewestelijke milieuministers) werd op de vergadering van november 2000 beslist dat er een ambtelijk overleg zou komen over de problematiek van de geluidsnormen en het systeem van de administratieve boetes.
- 2. Via de ICMIT worden de gewesten op de hoogte gehouden van de stand van zaken in verband met de uitvoering van het federaal akkoord over Zaventem van februari 2000, waarbij de geluidsproblematiek aan bod komt.

(BIAC : Brussels International Airport Company ; SEL : Sound Exposure Level = equivalent geluidsniveau van een gebeurtenis genormaliseerd naar een seconde ; LAeq : equivalent continu-niveau van de geluidsdruk ; dBA : A-gewogen decibel ; BIM : Brussels Instituut voor Milieubeheer ; ICMIT : Interministeriële Conferentie voor Mobiliteit, Infrastructuur en Telecommunicatie – red.)

**II. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS EN WAAROP
NOG NIET WERD GEANTWOORD*
(Reglement artikel 81, 6)**

PATRICK DEWAELE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN,
BEGROTING, BUITENLANDS BELEID
EN EUROPESE AANGELEGENHEDEN

**Vraag nr. 45
van 23 februari 2001
van mevrouw SONJA BECQ**

Zorgfonds – Kapitaal

De financiering van de zorgverzekering gebeurt en zal gebeuren via algemene middelen en bijdragen. Met het oog op gegarandeerde betaalbaarheid werd ervoor geopteerd om enerzijds een deel van de middelen te kapitaliseren, anderzijds een deel van de middelen uit te geven naargelang de tenlastenemingen (repartitie).

Hiertoe werd het zorgfonds opgericht. De regelgeving inzake het zorgfonds bepaalt dat in de boekhouding van het fonds een rekening wordt geopend voor het reservefonds, waarvan het bedrag wordt bepaald door de regering. Dit reservefonds dient enkel ter vrijwaring van de dekking van de tenlastenemingen.

De minister-president verklaarde dat het zorgfonds tegen 2010 zo'n 60 à 70 miljard zal bedragen, zodat de zorgverzekering vandaaruit grotendeels zou kunnen worden gefinancierd.

1. Kan de minister-president op cijfermatige wijze uitleggen op welke manier hij hoopt dit bedrag te kunnen genereren, wetende dat voor 1999, 2000 en 2001 vier miljard gereserveerd wordt in het fonds, doch dat wellicht reeds een deel van deze middelen zal worden aangesneden vóór de eerste tenlastenemingen op 1 juli 2001, en dat dit – aldus de regeringsbeslissing van 8 juni 2000 – ook voor de komende jaren het geval zal zijn ?

2. Op welk tijdstip werd sinds 1999 de vier miljard overgemaakt aan het zorgfonds ?

Welke intresten bracht dit jaarlijks op ?

Werd er voor de uitvoering van de zorgverzekering reeds een beroep gedaan op de middelen van het zorgfonds (opstartkosten ...) ?

Wordt (of werd) een deel van de tenlastenemingen vanaf 1 juli 2001 en/of een deel of het geheel van de werkingskosten (zorgfonds, zorgkassen ...) gefinancierd door de middelen uit het zorgfonds ? Om welke bedragen gaat het voor 2001 en voor de volgende jaren ?

**Vraag nr. 51
van 22 maart 2001
van mevrouw WIVINA DEMEESTER-DE MEYER**

Huishoudelijk reglement regering – "Weerslag op lokale besturen"

Vele beslissingen van de Vlaamse regering hebben een (financiële) weerslag op de gemeenten. Het is dan ook aangewezen hiervoor oog te hebben, wat trouwens ook aangegeven is in het pact met de gemeenten.

Het huishoudelijk reglement van de Vlaamse regering voorziet hiervoor trouwens in een geschikt instrument. Artikel 7 § 2 bepaalt het volgende : "Een nota aan de Vlaamse regering is in voorkomend geval slechts ontvankelijk indien: 1° de berekening van de eventuele weerslag van het voorstel van beslissing op de financiën van de lokale besturen wordt vermeld ; ...".

Ik veronderstel dat de minister van Binnenlandse Aangelegenheden en de minister-president, ieder vanuit hun taakstelling, bijzonder oog hebben voor de toepassing van deze bepaling.

1. Voldoen de nota's aan de Vlaamse regering aan artikel 7 § 2, 1° van het huishoudelijk reglement van de Vlaamse regering ?

2. Hoeveel keer werd deze bepaling toegepast ?

3. Hoeveel keer werd deze bepaling "in voorkomend geval" niet toegepast ?

4. Is er nood aan bijsturing van deze bepaling ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van

* datum van afsluiting : 29/3

Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport.

**III. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS MET
TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN
EN DIE OP VERZOEK
VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN
OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG
(Reglement artikel 81, 4)**

Nihil

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
P. DEWAEL, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden				
30	11.01.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Begroting 2001 – Inburgeringsbudget</i>	1360
31	11.01.2001	E. Van Vaerenbergh	<i>Verbinding A8-E19 – Overleg met Waalse regering</i>	1361
△ 34	18.01.2001	C. Decaluwe	<i>Omzetting Europese regelgeving – Stand van zaken</i>	1263
37	30.01.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Buitenlands beleid – Constitutionele regio's</i>	1268
○ 45	23.02.2001	S. Becq	<i>Zorgfonds – Kapitaal</i>	1377
○ 51	22.03.2001	W. Demeester-De Meyer	<i>Huishoudelijk reglement regering – "Weerslag op lokale besturen"</i>	1377
S. STEVAERT, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie				
34	20.11.2000	J. Malcorps	<i>Bromfietsers – Plaats op de weg</i>	1268
85	18.01.2001	C. Decaluwe	<i>Omzetting Europese regelgeving – Stand van zaken</i>	1269
86	18.01.2001	J. De Roo	<i>Haven Zeebrugge – Ontsluiting voor binnenvaart</i>	1270
△ 88	18.01.2001	C. Decaluwe	<i>E17 Rekkem-Menen – Bodemverontreiniging</i>	1270
△ 89	18.01.2001	J. De Meyer	<i>Doel – Werkgroep Strategisch Plan</i>	1271
90	18.01.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Moties en resoluties – Opvolging</i>	1274
91	19.01.2001	D. De Cock	<i>"Vlaamse Staak" Opwijk-Lebbeke – Herstel</i>	1274
92	19.01.2001	D. Holemans	<i>Lijnwinkels – Gent</i>	1274
93	19.01.2001	D. De Cock	<i>Doel – Werkgroep Strategisch Plan</i>	1275
94	19.01.2001	C. Van Eyken	<i>Gewestelijk expresnet – Mobiliteitsproject Vlaams-Brabant</i>	1275
95	19.01.2001	F. Sarens	<i>N10 Lier-Aarschot – Heraanleg</i>	1276
96	25.01.2001	S. Becq	<i>Gratis openbaar vervoer – -12-jarigen</i>	1277
97	25.01.2001	K. Helsen	<i>Fietspaden – Kapellen</i>	1278
98	26.01.2001	S. Becq	<i>De Lijn Vlaams-Brabant – Stand van zaken</i>	1278
99	26.01.2001	E. Glorieux	<i>Wegverlichting – Energieverbruik</i>	1280
100	26.01.2001	F. Vermeiren	<i>A12 Londerzeel – Verkeersveiligheid</i>	1281
101	26.01.2001	D. Ramoudt	<i>Kustbaan Raversijde-Middelkerke – Veiligheid fietsers</i>	1281
102	30.01.2001	D. Ramoudt	<i>Regionale luchthavens – Promotiebeleid</i>	1282
△ 104	01.02.2001	J. De Meyer	<i>Haven Antwerpen – Langetermijnvisie</i>	1283
105	01.02.2001	D. Ramoudt	<i>Sluizen – Bedieningstijden</i>	1285
106	01.02.2001	D. Holemans	<i>N466 Drongen-Deinze – Verkeersveiligheid</i>	1285

107	01.02.2001	D. Holemans	<i>N461 Drongen-Merendree – Fietspaden</i>	1286
109	01.02.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>De Lijn Tongeren – Onderhoud bussen</i>	1286
113	08.02.2001	J. Loones	<i>Strand De Panne – Merkpaaltjes</i>	1287
115	08.02.2001	J. Stassen	<i>E17 Haasdonk – Verkeersveiligheid</i>	1288

M. VOGELS, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen

51	15.12.2000	P. Ceysens	<i>Interlandelijke adoptie – Onderzoek buitenlandse contacten</i>	1362
63	11.01.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Asielzoekers – Opvangbeleid</i>	1363
65	11.01.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Internationaal Jaar van de Vrijwilliger – Voorstellen</i>	1366
67	12.01.2001	C. Decaluwe	<i>Kinderdagverblijven – Kortrijk-Roeselare-Tielt</i>	1367
68	18.01.2001	C. Decaluwe	<i>Omzetting Europese regelgeving – Stand van zaken</i>	1370
69	18.01.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Moties en resoluties – Opvolging</i>	1370
72	25.01.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Thuiszorg – Coördinatie</i>	1289
73	26.01.2001	D. De Cock	<i>VZW 't Dak Dendermonde – Controle</i>	1290
74	26.01.2001	S. Becq	<i>Huwelijksbureaus – Gevolgen wijzigende reglementering</i>	1291
75	26.01.2001	S. Becq	<i>Gezinshulp – Evaluatie</i>	1292
76	26.01.2001	S. Becq	<i>Scheidingsbemiddeling – Centra voor algemeen welzijnswerk</i>	1293
77	26.01.2001	P. Ceysens	<i>Kind en Gezin Vlaams-Brabant – Vestigingsplaats</i>	1294
78	26.01.2001	P. Ceysens	<i>Gehandicapten – Initiatieven Raad van Europa</i>	1295
79	26.01.2001	P. Ceysens	<i>Vlaams Fonds – Kopieën</i>	1296
82	26.01.2001	P. Ceysens	<i>Werkgroep kinderrechten – Stand van zaken</i>	1297
88	01.02.2001	P. Ceysens	<i>Adoptiebemiddelingsdiensten – Erkenning</i>	1298
90	01.02.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Etnisch-culturele minderheden – Statistieken</i>	1298
92	01.02.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Vrouwen in de politiek – Evenwichtscampagne</i>	1300
95	08.02.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Vrijwilligerswerk – Opwaardering</i>	1301
102	09.02.2001	P. Ceysens	<i>Niet-begeleide minderjarige asielzoekers – Opvang</i>	1370

B. ANCIAUX, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking

23	18.01.2001	C. Decaluwe	<i>Omzetting Europese regelgeving – Stand van zaken</i>	1302
25	18.01.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Moties en resoluties – Opvolging</i>	1302
26	25.01.2001	J. Stassen	<i>VZW Habbekrats – Subsidiëring</i>	1302
28	25.01.2001	J. De Meyer	<i>Adviescommissie experimenteel jeugdwerk – Werking</i>	1303
29	30.01.2001	B. Grouwels	<i>Culturele centra Brussel-Rand – Subsidiëring</i>	1304
31	01.02.2001	C. Vandebroeke	<i>Beleidsgericht onderzoek – Projecten</i>	1305
32	08.02.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Zuid-Afrika-projecten – Taalgebruik</i>	1305

M. VANDERPOORTEN, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming

54	18.01.2001	F. Dewinter	<i>Vrije Universiteit Brussel – Actie Vlaams Blok Jongeren</i>	1371
55	18.01.2001	F. Dewinter	<i>Universiteit Gent – Vlaams Blokvertegenwoordiger</i>	1372
56	18.01.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vervangingspool – Brussel en Rand</i>	1373
57	18.01.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Moties en resoluties – Opvolging</i>	1374
58	18.01.2001	S. Gatz	<i>Avondonderwijs kok – Sectorale kennis</i>	1374
59	19.01.2001	D. Holemans	<i>Onderwijskundig beleidsgericht onderzoek – Openbaarheid</i>	1375
60	25.01.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Verzorgenden RVT – Vereiste minimumopleiding</i>	1306
61	25.01.2001	F. Ramon	<i>Hulponderwijzend personeel – Weddeaanpassing</i>	1307
62	25.01.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Beleidsrelevant onderzoek – Gelijkekansenbeleid</i>	1309
△ 63	25.01.2001	M. Van den Eynde	<i>Scholen – Werkingskosten – Afvalwaterheffing</i>	1310
64	26.01.2001	M. Dillen	<i>Regionale expertisenetwerken ICT – Stand van zaken</i>	1311
65	26.01.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Franstalige faciliteitenscholen – Pedagogische-inspectiediensten</i>	1312
69	01.02.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Examencommissie basisonderwijs – Wijziging</i>	1313
73	08.02.2001	J. Maes	<i>Leerkrachten – PC-vergoeding</i>	1314

R. LANDUYT, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme

22	18.01.2001	C. Decaluwe	<i>Omzetting Europese regelgeving – Stand van zaken</i>	1314
23	18.01.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Moties en resoluties – Opvolging</i>	1314
24	19.01.2001	J. Stassen	<i>Arbeidskaarten – Evolutie</i>	1315
25	25.01.2001	J. Laurys	<i>VIONA-onderzoeksprojecten – Stand van zaken</i>	1316
26	25.01.2001	J. Laurys	<i>Private arbeidsbemiddeling – Erkenningen</i>	1317
27	25.01.2001	C. Decaluwe	<i>VDAB Wevelgem – Telematica-opleiding</i>	1318
28	26.01.2001	J. Van Aperen	<i>Regularisatiekandidaten – Tewerkstelling</i>	1320
29	26.01.2001	J. Van Aperen	<i>Nederlands voor Franse grensarbeiders – Proefproject</i>	1320
30	26.01.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Zorgsector – Landingsbanen</i>	1322
31	30.01.2001	M. Dillen	<i>Opleidingsbeleid bedrijven – Studie</i>	1323
32	30.01.2001	M. Dillen	<i>Opleidingsbeleid bedrijven – Engagements</i>	1325
33	30.01.2001	M. Dillen	<i>Opleidingsbeleid bedrijven – Hefboomkredieten</i>	1326
35	08.02.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Vrijwilligerswerk – Opwaardering</i>	1328

V. DUA, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw

63	18.01.2001	C. Decaluwe	<i>Omzetting Europese regelgeving – Stand van zaken</i>	1329
68	19.01.2001	V. Heeren	<i>Bosgebieden – Overheidsaankopen</i>	1329
69	19.01.2001	V. Heeren	<i>Aankoop militaire domeinen – Brustem</i>	1332
71	19.01.2001	C. Van Eyken	<i>Geluidsnormen luchtverkeer – Afstemming</i>	1376

72	25.01.2001	A. Van Nieuwkerke	<i>Domein Ryckvelde Damme – Stand van zaken</i>	1333
73	25.01.2001	M. Van den Eynde	<i>Scholen – Werkingskosten – Afvalwaterheffing</i>	1335
74	25.01.2001	M. Van den Eynde	<i>Afvalverwerking – Intercommunales</i>	1335
75	26.01.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Asbest in privé-gebouwen – Informatie</i>	1337
77	30.01.2001	M. Dillen	<i>Ambtshalve bodemsaneringen – Stand van zaken</i>	1338
78	30.01.2001	V. Declercq	<i>Milieuvergunningen – Afleveringstermijn</i>	1339
81	01.02.2001	J. De Meyer	<i>Bodemsanering gasfabriek Dublin – Invoer verontreinigde grond</i>	1340
82	01.02.2001	C. Vandembroeke	<i>Beleidsgericht onderzoek – Projecten</i>	1342
83	01.02.2001	D. Holemans	<i>NV Grootaert Drongen – Milieu (1)</i>	1342
84	01.02.2001	D. Holemans	<i>NV Grootaert Drongen – Milieu (2)</i>	1343
86	08.02.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Papierberg – Krantenbijlagen</i>	1343
93	15.02.2001	M. Van den Eynde	<i>Spoorlijn Antwerpen-Brussel – Geluidshinder</i>	1345

J. SAUWENS, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport

	78	18.01.2001	C. Decaluwe	<i>Omzetting Europese regelgeving – Stand van zaken</i>	1345
	79	18.01.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Export Vlaanderen – Imago Vlaams bedrijfsleven</i>	1345
	80	18.01.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Faciliteiten – Controlesysteem</i>	1346
	81	18.01.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Spiere-Helkijn – Taalgebruik – Faciliteiten (2)</i>	1346
	82	18.01.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Moties en resoluties – Opvolging</i>	1347
△	83	19.01.2001	D. De Cock	<i>"Vlaamse Staak" Opwijk-Lebbeke – Herstel</i>	1347
	84	19.01.2001	S. Becq	<i>Kasteel van Beaulieu (Machelen) – Bescherming</i>	1348
	85	25.01.2001	J. Maes	<i>Reglementering sociaal huurstelsel – Domus Flandriawoningen</i>	1349
	86	25.01.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Rapport "Beter bestuur" – Gelijkekansenbeleid</i>	1350
	87	25.01.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse Rand – Bouwgrondsubsidie</i>	1350
	88	26.01.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse economische vertegenwoordigers – Diplomatiek gezag</i>	1352

D. VAN MECHELEN, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media

	59	18.01.2001	C. Decaluwe	<i>Omzetting Europese regelgeving – Stand van zaken</i>	1353
	62	18.01.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Moties en resoluties – Opvolging</i>	1354
	63	25.01.2001	J. Stassen	<i>Boelwerf Temse – Archief</i>	1354
	64	25.01.2001	W. Demeester-De Meyer	<i>Zonevreemde woningen – Bosgebied</i>	1354
	65	01.02.2001	J. De Meyer	<i>Haven Antwerpen – Langetermijnvisie</i>	1356
	69	09.02.2001	E. Matthijs	<i>Zonevreemde landbouwbedrijven – Groengebied</i>	1356
	84	15.03.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>VRT-reclame – Taalwetgeving</i>	1358
	87	21.03.2001	J. Malcorps	<i>Ruimtelijk Structuurplan Antwerpen – Bedrijvzones Puurs</i>	1358